

శ్రీహయగ్రీవాయనమోనమః.

శ్రీమహేంద్రవిజయము.

బ్రహ్మశ్రీ

దేవులపల్లి సుబ్బరాయశాస్త్రిలవారిచే బ్రతితము.

ఇది

శ్రీమతోక్తంక, వీరవరము, లోనగు తాలూకాల జమీందారులైన

మహారాజ రాజశ్రీ

శ్రీరాజా రావు చెల్లయ్యన్నారావు బహద్దరువారిచే

గౌరవవశంబున బ్రతితము.

మద్రాసు :

లొరెన్సు అఫైలమ్ ప్రింట్ ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రితము.

1907.

All Rights Reserved.

46296

బ్రహ్మశ్రీ డి.వి.లక్ష్మణ స్వామిగారు.

శ్రీరామ.

క వి జీ వి త ము.

ఈ ప్రబంధమును రచించిన వార లధునాతనులును గవరత్నంబుల కాక
రందైన దేవులపల్లి వంశమునకు ముక్తామణులు నగు బ్రహ్మశ్రీ సుబ్బరాయ శాస్త్రిగారు
553-వ సంవత్సరము జనవరి నెల ది 21-వ తేదికి సరియగు పరీధావినామ సంవత్సర
పుష్యకుంభ ౧3 స్థిరవానరమున జన్మించిరి. వీరి నివాసము శ్రీ పీఠికాపుర సేంథానము
లో జేరి యారాజధానికి కాఖానగరందై, కూచిమంచి తిమకవీంధ్రునకుం గడవటి
కాపురందైన రావువారి చంద్రమపాలెము. వీరు వైదికబ్రాహ్మణులలోఁ దై లింగ్య
శాఖలోనివారు. (తెలుఁగునాటువారు—తెలగాణ్యులు). వీరిది కాండిన్యన గోత్రము. వీరి
శంఢిగారు వేంకట కృష్ణశాస్త్రులవారు. తెల్లిగారు వెంకమాంబ. సోదరులు తమ్మనక్కాస్త్రి
యను నామాంతరముగల వేంకట కృష్ణశాస్త్రులవారు. ఇప్పటికి వీరి వయసు రమారమి యే
బది మూడు వత్సరంబులు. పండితసార్వభౌములును, గవీంధ్రులు నైన వీరి వంశీయులు
క్రీస్తుశకము 1598-వ సంవత్సరమున శ్రీ పీఠికాపురరాజ్యసంస్థాపకులయిన శ్రీరావు
తెనుంగు రాయని గారి యాదరణాతిరేకంబున నప్పటి నుండియు నిచ్చట నివసించి
యున్నారు. చిరకాలముగ శ్రీ పీఠికాపురాసాన విద్వాంసులై విశేషగౌరవసత్కా
రిమల నందుచు నప్పుడప్పుడు తమ ప్రభువుల యనుమతి చొప్పున నితరసంస్థాన
ముల కేగి తదధీశ్వరులవలన విశేష సత్కానముల నందుచు, విజయనగరసంస్థానాధీశ్వ
రులయిన శ్రీవిజయ రామ మహారాజు గారి వలన నగ్రహరపారితోషికము నంది వటుల
వంశావతార వర్ణనములోని యీక్రింది పద్యమువలనఁ జెలియ వచ్చుచున్నది.

చం. ఆతనికిఁ బూసపాటికులంబాగ్రణీయుం గవితారసజ్ఞాదుకా
బ్రతతయకుండు నా విజయరామనృపాలవరుండు గౌరవాం
చితమతి రాజధానిదరింసీమ నొసంగెను సర్వసన్యకా
శ్వతేఘలసారహా వెలగంబాడి సమాఖ్య మహాగ్రహరముకా.

ఈ యగ్రహరపారితోషికము నందినవారు రామశాస్త్రులవారు. వీరు సంస్కృతాం
గ్రములయందు నిరాఘాట మయినకవితాధాటి గలవారు. వీరి కవితాశైలిచెలియు
టకై నిందు చెందు పద్యముల నుదాహరించుచున్నాఁడను:—

చం. భువి నిర్దియద్భుతం బొకటి • భూరికృపాపరిపూర్ణ పూనపా
టివిజయరామభూరమణ! • తీవిని నీకరవాలధారచే
నవయవహానియుం గువలయాహితభేదములేక మత్స్యభూ
మివిభుడు సాంగుడై చనియె • మీడికి దేవపురాధిగామయై.

మ. మహి నానంద నృపాలు శ్రీవిజయరామస్వామి వా లోస్సే నూ
ర్రి హుసేక్షానుని మస్తకం జని మొనక • రెండయ్యె రెండయ్యె భ
వ్యహరిష్ఠాటకమండలం బపుడు రంభాకంచుక గ్రంథియుక
రహి రెండయ్యె జనానులాపమునకుక • రక్షేని వేటారనక.

పీరి వంశీయులలో బ్రహ్మనశాస్త్రి యను వాసు శ్రీమహావతిరాయనిగారి
సంస్కృతంబునఁ దారావళి రచించి పీఠికాపురంబునకు ననతిదూరమున నున్నఁ
దీవుపాలె మనుగ్రామములో మాన్య క్షేత్రసత్కారము నందినట్లు పంశావతారివల్ల
ములాని,

కం. “ తారావళి కృతిగాని యా, త్వారమణం దతని కొనఁగఁమాన్య క్షేత్ర
బారూఫి భక్తి మదిఁ జెలు, వారఁ బగద్దీనుపాలె మనుగ్రామమునకే.”

అనువద్యములనలనఁ దెలియఁచుచున్నది. తత్కవిత్వైది దెలియుటకై త
రారావళిలోని కొన్నిశ్లోకముల నిందు వ్రాయుచున్నాఁడను:—

శ్లో॥ శ్రీయుక్తో శ్వేనిభవ్రభ శ్శుభకర స్సత్యవ్రతః కృత్యవి
ద్ధీరో ధర్మినరో నదోదశరథాల్లభోదయ స్సానుజః
చుప్తానాం పరిశిక్షణాయ సుమతి శ్శిష్టావనాయాచ్యుతో
రేజే రాజవిరాజదాస్యకలిత శ్రీరామ నామాంకితః.

శ్లో॥ గుణోత్తర శ్రీరఘురామభద్రో, భద్రాశ్రయోరుద్రశరాసభేత్తా
విత్రాసవద్యస్సవధేమునిభ్యస్తత్రాతనోత్పత్తయమాశరాణామ్

వైసఁ బేర్కొనఁబడిన రామకృష్ణుల వారి మనుమఁడను రామకృష్ణి సంస్కృత
మునందు రామచంద్రోదయచంపువు, సాహితీదర్పణ మను నలంకారకాస్త్రము, త
లభాగవతమునకు న్యాఖ్యానము, మఱియు ననేక నాటకాదుల రచించి యిప్పు

మైనరు" మహారాజుగా రగు శ్రీవేంకట కుమార మహిపతి నూర్యరావు బహదరు
వారికిం బ్రపితౌమహు లగు శ్రీవేంకట నీలాద్రిరాయ ప్రభువువారి వలన సాహిత్య
చక్రవర్తి యను బిరుదుము నందినటుల వంశావతార వర్ణనములోని యీక్రింది
పద్యము వలన విశద మగుచున్నది:—

౬. రచించె నెవ్వఁడుఁగమ్మచంపూప్రబం, గమురామచంద్రోదయమనుదాని
ఘటియించె నెవ్వఁడుఁగనదలంకారశాస్త్రము వరసాహితీదర్శణంబు
వదియించె నెవ్వఁడుఁబాలభాగవతాఖ్య, దనరాయపునుకావ్యమునకువ్యాఖ్య
నొనరించె నెవ్వఁడుఁగమ్మచంపూప్రభం, నవగళనంబుఁ బెక్కునాటకముల.

గీ. నాతని నుతింపఁచుమె రాజాధిరాజ, రావు వేంకట నీలాద్రిరాయలబ్ధ
సగపతరసాహితీసారచక్రవర్తి, బిరుదపరికరుడలరామ విబుధ వరుడు.

ఈ సాహిత్య చక్రవర్తికిం దమ్మని కొమరుండగు కృష్ణశాస్త్రి విశ్వగుణాధర్మ
మునకు వాఖ్యానము, తర్కసార మను న్యాయశాస్త్రగ్రంథము, సాహితీసార మను
నలంకారశాస్త్రము, రచించి యధీతిబోధాచరణప్రచారణంబులఁ దనకీర్తి నెల్లెడల
వెల్లడించె ననుటకు వంశావతారవర్ణనములోని యీపద్యము నిదర్శనమైయున్నది:—

సీ. తనదువ్యాఖ్యాక్రియాదక్షత విశ్వగు, ణాదర్శకావ్యసాద్యవ్యాఖ్య వలుకఁ
దనఘనపాండితీదార్థ్యంబు, దర్కసారంబునాఁ దనరు గ్రంథంబు నుడువఁ
దననరసప్రబంధనిబంధనంబు సా, హితీసార మనుమహాకృతియె టెటువఁ
దననర్వవిద్యాప్రసాదానైకతానత. శిష్యప్రశిష్యగోష్ఠియె వచింప

గీ. వలకై శ్రీరామచంద్రపాదానివింద, యుగళసంసేవనప్రాప్త నిగమశాస్త్ర
సారసారస్యనరణిప్రశస్తమధుర, మృదువచనపాళి కృష్ణశాస్త్రింద్రమాళి.

ఈయన కవనరీతి దెలియ నొక శ్లోకమునిందుఁ కేర్పచున్నాడను:—

శ్లో॥ కావిల్లతా తరుణి కల్పి, త్వీరికాయాం సదమ్భితం

అవర్ణా సా స తు స్థాణు, ర్దదాతే కాంక్షితం ఫలమ్.

వీరి కూటస్థులు చేసినపుణ్యవిశేషం బేమియె గాని యేత ద్వంశభవు లందఱు
నుగుణ గరిష్ఠులై సద్వృత్తాదులతో వలరి, రాశోపకంఠంబుల విరాజిల్లుచున్నారు. వీరి
సంకీర్ణము లందఱు శ్రీరామపదభక్తులును, సంతరావణివశ్యాలును, శ్రీకృష్ణకాపురా

స్థాన విద్యాంసులు నైయున్నారు. ఈ విషయ మ్మిగ్రంథములోని వాచావతారవర్ణనము నందిటు లభివర్ణింపబడినది:—

ఉ. వేలుపు రాఘవుండు పదివేలపురాణము లన్య నెన్న నీ
యేలిక లన్న రావుకలు లెప్పటివారల కప్పు డొప్పు భూ
పాళి నిజంబుగాఁ దన కటంచును దేవులపల్లివంశభూ
పాలిడలంచు చుండుఁ దనపాలిటి కీయుభయంబె ప్రాపుగఁ.

ఏతద్వంశీయు లరిదఱుం బ్రబంధనిర్మాతలును, బండితసార్వభౌములు నగుటకు వీరి కూటస్థుఁ డొనరించిన తపోవిశేషంబె కారణంబు, ఇట్టిమహనీయగోత్రసంభవుం డగు నిక్కవికుంజరునకు బాల్యంబున వీరిపితామహు లగు సీతారామశాస్త్రిలవారు వీరి కక్షరాభ్యాస మొనర్చి, యప్పటి సాంప్రదాయానుసారముగ సంస్కృతంబునఁ గాలిదాస త్రయము వఱకుఁ జెప్పిరి. పిమ్మటఁ దృడిగారి యొద్దఁ గావ్యద్వయము, నైషధము మఱియుం గొన్ని చంపువులు, నలంకారశాస్త్రము, బెక్కులు నాటకంబులు, సిద్ధాంతకామునియు, దర్శనప్రకరణములు, నించుక జ్యోతిశాస్త్రప్రతిపక్షనమును గావించిరి. కావ్యపరిచయముగలిగిన నాట నుండియు వీరి బుద్ధి కవితాగోష్ఠి యందభినివేశము నొందుటం జేసి శాస్త్రాంతరములయందుఁ జీర నీయక కవితాగంబున వీరి నోల లాడించినది. పిమ్మట నాంధ్రప్రబంధావలోకనము వీరి కవితానక్షితి మఱ యంతప్రాత్యాహ మొనరించినది. వీరి పుణ్యవిశేష మేమియో గాని వీరిక విత్తము ప్రప్రథమము నుండియు నాకువునందును బ్రబంధతైలిగ నె యలవడినది. వీరు కావ్య పాఠములఁ జింతన చేయుతఱి నొకనాఁడు వీరికి నాంధ్రలక్షణోపదేశులును, శ్రీగంగాధర రామరాయ మహారాజ పులభులాక్షణిక చక్రవర్తి బిరుదాంకశులు నగు కూచిమంచి వేంకట రాయ కవిగారు, తమ ప్రపితామహుఁ డగుతిక్కకవిచే రచియింపబడిన రసికజనమ నొభిరామములోని

కం. నదమా పొక్కిలి జాంబూ, నదమా మైగయ కోక నదమా పదమా
పదమా జడ నదుము వియ, త్వదమా నూగారు గూఢఃపదమా చెలికిఁ.

అనుపద్యము ప్రశంకవశంబునఁ జదివి యిప్పటివాగు వీరభిని మృదుమధుర శైలిం గవిత రచింప నోవుదురే!!! యన సంతట తత్త్వణంబ యీప్రతిభాశాలి

కం. రసమా తనురుచి జితసా, రసమా వదనంబు వనధారసమాహితసా

రసమా, నమాకచము సా, రసమా నడ నుడువు లమృతరసమా చెలికె.

అని చదువ నాశువున నింతసరసముగాఁ జెప్పిన నీయొప్పిదంబునకు మెప్పు లీయఁ దగు నని కాఁగలింపుకొని దేళలపల్లివారింటఁ బుట్టిన నీ కిట్టి ప్రజ్ఞాపాటవం బులవడుట వింతయే యని సంతసంబునఁ బ్రశంసించి యప్పు డప్పు డిట్టి గోష్ఠీవశం బుల వీరినిఁ గలితాగోష్ఠిం బ్రాఢుఁ జేసిరి. అప్పటి నుండియుఁ బాటువున వీరు శ్లోకం బులు రచించుచు చున్నారు. అప్పటివానిలోఁ బ్రధాన మగునది శ్రీరామపంచాశత్రును రామప్రవ మొక్కటియే. ఇది సంస్కృతంబున నేఁబదిశ్లోకములు గలిగి కృష్ణకర్ణామృత మువలె నమృతప్రాయమై యున్నది.

వీరు మొదటి నుండియు గీర్వాణగ్రంథంబులు చదువుచు, గీర్వాణభాషాపరిగ్రహము చేసిన వారగుటం జేసి, వీరి కవనంబు సంస్కృతపదభూయిష్టంబై యున్నయది. వీరి కవనము కాండత్రయము కంఠఃఫలంబు. విశ్వ నానార్థరత్నమా లాది నిఘంటువులు వచోవిధేయంబులు. వీరు పరిశీలించిన సంస్కృతార్థకావ్యనాటకప్రబంధంబు లనే కంబులు. వీరి నెద్దియేని మొక యువాహారణంబు గోరఁ బుక్తభాండాగారం బనఁ సిగు వీరి రసనాంగణంబువలన నుండి వేనవేలు పద్మంబులు, శ్లోకంబులు, ప్రసరించు. వీరి గ్రహణధారణాశక్తి యత్యద్భుతంబు. 1879 - వ సంవత్సరము నవంబరు నెల యందు భరతాభ్యుదయప్రబంధకర్తలును, శతావధాన ఘోషులు, నగు శ్రీవిద్యా న్నాడ భూషి వేంకటాచార్యులవారు దమ యవధాన వైపుణ్యంబుఁ జూపఁ బీడికాపురంబు న కేతెంచి, దాన కర్ణులును విద్యాభోజులును నగు శ్రీగంగాధర రామ రాయ మహా గాజు గారి కారణ్యపాత్రతం బడిసి, వారి కొల్లుకూటంబునఁ దమ యవధాన విశేషంబు ప్రదర్శించిన, రసికావతంసం బగు నారాజమాదామణి తదవధానవైచిత్ర్యం బునకును నసాధారణధారణాసామర్థ్యంబునకు నెంతయు సంతసించి తగుపాఠితో పికంబుల వారల నంతుష్టులఁ గావించియిట్లనిరి:— సభ్యులారా ! మనయాస్థాన బున నేతాద్భుత వివక్షణు లెవ్వరేని నివ్వజిల్లుదురే ! యని ప్రశంసించినపిమ్మట నాసభాసదులలో మొకరు లేచి దేవా ! దేవరసాంస్థానిక విద్వాంసులగు దేవులవల్లి కృష్ణశాస్త్రుల వారిపుత్రులగు సుబ్బరాయశాస్త్రులవారుఁ దమన శాస్త్రులవారు, నీయవధానంబునకు సమర్థు లని విన్నవించిరి. ఇటు లాచెప్పినవార లింతకుఁ గొల్లియిక్కనియైన మేధా

విశేషంబును, నాకుకవితాకాశలంబును, మాత్రమెఱింగిన వారలె కాని యిష్టహాసీ యుని ధారణాశక్తి గాని యవధాన వైశద్యంబునుగాని కనియు వినియు నెఱింగిన వారలు గారు. తత్క్షణంబ యష్టహారాజుగారు చంద్రదమపాలమునుండి పీఠల రావించి మనప్రబంధకర్త కీగోష్ఠి విశదీకరించిన. నీశతావధాని దానింతకుఁ బూర్వము నెన్నఁ జేనియు నిట్టి శతావధానము నొనరింపనివాఁడ నయ్యు నభినవభోజులైన దేవర నమ శ్చ విశేషంబున నిందులకు సాహసింపఁ గల నని విన్నవించి యట్లుఁబాడు సావధా నంబుగ శతావధానం బొనరించె. “విద్వా నేవ విజానాతి విద్యజ్ఞనపక్షిశ్రమ” మ్మనునటు లాయాచార్యులవారు నాయవధానంబున విగచింపఁ బడిన పద్యంబు లన్నియు సాకల్యంబుగ నాకర్ణించి యిది యొక సావధానవిచిత్రం బగు ప్రబంధంబు భాతి రస బంధురంబై యున్నది గాని ఇందోమాత్రప్రధానంబు లైనసాధారణులయవధానం బులవలె నున్నది గాదని విస్తేరిచిత్తఁబుతో నారాజహంసోత్తమతోఁ గొనియాడుచు విన్నవించి, దానం దనివి తీరక యాయవధానంబులోని యీక్రీడితవృత్తుల గూర్చి యిటు ప్రశంసించిరి:— “ఈపృచ్ఛకులలో మెకరిచే

శ్లో॥ ద్రావణ్యాః పాండుతనయాః, పతి దేవర భావుకాః
న దేవరో ధర్మరాజ, స్సహదేవో న భావుకః.

అన్య శ్లోకంబునకు నచ్చుతెనుంగున నాంగ్రీకరణం బొనరింప వలయు నని కోరఁబడినది. ఇట్టి యవధానంబుల నిట్టివి యనుచితఁబు లని నాచేఁ దెలుపఁబడినను నది పాటసేయక పక్షిభవవృత్తితో నిక యడుగఁబడినది. అయిన నిస్తుహాకపింద్రుచే ననాలోచితంబుగ నెంత సరసముగా నాంగ్రీకరింపఁబడినది. హాహ!!! వీరి కూర్పు నేర్పు:—

చం. జముకొడు కీడుపట్టియును * జన్నపుటోరెపు తేనికందు దూ

ర్పుమనియగాని నెజ్జలకుఁబుట్టినవారునుబావగార్లు తేం
డ్లు మఱియు బాదు రైదుగుఁలలోఁ గడుఁ జన్నతఁ దెన్న బావగా
డు మఱిది గాడు పెద్దయతఁడుం బగఁ ద్రోవది కెంచిచూచినకా

* ఇట్టి యవధానంబుల శతభాష్యాప్త నైయున్నమనంబుతో నిట్టిభాషాంతరీకరణం బసాధ్యంబు. ఎప్పుడేని నెచ్చలచిత్రంబుతో నిట్టివిరచియింపవలయును. అప్పు

దైన నిట్టి యక్ష్మిప్రపాకంబున రుచియింప రచియించుట యబ్బురంబు గాదే!" యని యాపద్యంబుల నన్నియుఁ దా వ్రాయించికొనియె. ఆపవ్వు డమ్మహాగజా గారు మన యాస్థానంబున కెంత విఖ్యాతి దెచ్చిరని కొనియాడుచు విశేషసత్కారంబుల నిమ్మ హామహుని గౌరవించిరి. పదంపడి వీరిచే బలుమాటులు పలుతావుల యందష్టావ ధానంబులు చేయఁబడినవి. 1903-వ సంవత్సరంబున శ్రీయెడ్వర్దుగారి పట్టాభిషేకోత్సవ సమయంబునఁ బీఠికాపురంబునఁ జేయఁబడిన యష్టావధానం బిప్పటికిఁ గడపటిది. ఈయవధానమంగూర్చి శశిలేఖాపత్రికలోఁ బ్రశంసింపఁబడినది. దాని నిందుఁ బొందుపఱచు చున్నాఁడను.

“1903 సం॥ ఫిబ్రవరి 24-వ తేది.

శ్రీ పీఠికాపురాష్టావధానాభినందనస్లోకాః

శ్రీ పీఠికాపురిశిష్యురాస్థాన కవీమహర్షువాగ్విభవా

శ్రీ సుబ్బరాయశాస్త్రి శ్రీవేంకటకృష్ణశాస్త్రి శౌజయతాం

భోకవికులవతంసా!

శ్లో॥ అద్రాక్షం పద్మరత్నై రమృతరసయురీవర్షుకై స్సర్వదాత్రీం
స్పష్టా మష్టావధానమ్రుతతరరచనే వ్యవృతా కారజుష్టం
యాస్తాకీం విశ్వమృద్యాం శుభతరకవితా మభ్యవందం చ తస్మా
దానందాశ్చర్యసింధువ్యతికరవివశీభూతచేతసా భావమ్.

శ్లో॥ ఆశుకపితాపి భవతో ర్విలంబపిరచితకవిత్వసద్రీవీ
పితనోతి హృది బుధానాం ప్రమోదపారంపరీసుధాపూరమ్.

శ్లో॥ వివిధావధానసమయే ప్యేవంవిధకవనశాలినో ర్భవతోః
యదిదీయేత విలంబ స్తథాకథంస్యా త్-విత్వసంరంభః.

శ్లో॥ ఈదృక్ప్రతిభాసీమోహ్నార్హేమోహాప్రదానమతసుతయా
సాసుగుణపక్షపాతి న్యాచంద్రారూఁ సమేధతాం రాజ్ఞీ.

ఇత్యభినందతి శ్రీమదమరచితాత్మకూరు సంస్థానా స్థానవిద్వాన్ ఘంటాశత ప్రబంధరచనాధురంధర శ్రీబాలనరస్వతీ తర్కశీర్ష శ్రీనివాసాచార్యాః.

ఇప్పు డాత్మకూరుసంస్థానంబు నలంకరించి యుండు బాలనరస్వతీత్యాది బిరుదాంకితు లగుశ్రీమాన్ శ్రీనివాసాచార్యులవారు మాపత్రికలో ముద్రింపఁ బడిన యవధానవిషయమును జూచి మిగుల సంతోషించి యీశ్లోకముల వ్రాసి పంపి. విద్వాంసుల పరిశ్రమము విద్వాంసులకే వేద్య మనుట వ్యక్తమే కదా. పత్రికాధిపతి”

అమృతరసవర్షకంబు లగుమీవద్యంబులఁ జూచి మిగుల సంతసించితి. నాకు కవిత్వమునందు నింత సరసముగాఁ జెప్పటకు నానందరసమగ్నుడనైనైని. ఒ కింత విలంబ మొనఁగిన పిమ్మట మీకవిత యెట్లుండునో. ఇట్టి ప్రతిభాశాలులకు బంగారు పతకము (మెడల్), సాుజోడును బారితోషిక మొనఁగిన మ-రా-రా-శ్రీ. శ్రీరాజా రావు చెల్లయమ్మరావు బహదరు కోలంక వీరవరము వగయిరా జమిందారిణీ వార లాచంద్రార్క మభ్యుదయవరంపరాభివృద్ధుల నలరారుఁ గాత మని మైశ్లోకముల కర్ణము. ఈయవధానము వీరన్న దమ్ము లిరువురం గలసి యే యొనర్చు.

శతావధాన మొనరించిన యామఱునాట నుండియు శ్రీగంగాధర రామ గాయ మహారాజువారు సర్వదా తమసాన్నిధ్యంబున సముచితసత్కారంబులఁ గౌర వించుచుఁ బ్రతిదినంబును వీరితోఁ గవితాగోష్ఠి వినోదించుచు వీరి కవితా రుచి యందు విశేష ప్రీతి గలిగి తమతోపాటు వీరికి శాశ్వతకీర్తి సమగూర్వఁ దలచి వరంపరాగ తమై వ్రాయఁబడి తమదుగ్ధంబున భద్రంబుగ నున్న ‘ఆభీఖత్తు’(వంశచారిత్రమును.) సంస్కృతంబునఁ జంపూప్రబంధంబుగ నిక్కవింద్రులచేతను దెనుగున వీరిసోదరుల చేతను రచియింపఁజేసిరి. సంస్కృతంబున “రాశ వంశముక్తావళి” యను పేరిట విల సిల్లుతమవంశ చారిత్రమును 1882-వ సంవత్సరమునందుఁ గృతినంది, సాకల్యంబుగ గ్రంథం బంతయుఁ జిత్తగించి, తమపూర్వరాజశయిల మాన్యచారిత్రాకర్ణవంబువలనను, ననల్పకల్పనాశీల్పనంబులం దనరినకవితామాధుగ్ధింబునకును, నానందవరపకులై యిం దులకుం దగిన సత్కారం జేఁ జేయఁగలనే యని నారాజ్యంబు మీ కిచ్చితి నని యీ కవిసార్యభాముని సింహాసనాసీనుం గావించి, తమయభినవభోజిరుదాంకము నవ్వ

ధంబుగ నెనరించిరి. పిమ్మట నిక్కవితాపట్టభద్రుండు దేవా! యీరాజ్యభారంబు వహింప దేవర భుజాదండంబై సమర్థంబుగాని నేవహింప నమర్థండనే యని తత్క్షణంబ వారి రాజ్యంబు వారికి సమర్పించి “నుకవితాయద్యస్తీ రాజ్యేనకే” మ్మను దానికిం దార్కాణ చూపిరి. పిమ్మట శ్రీగంగాధర రామరాయ మహారాజ ప్రతి స్థాపితంబైన పీఠీకాపురాంక్లేయప్రధానపాఠశాలయందుఁ దమ ప్రభువుల యానతిని సంస్కృతోపాధ్యాయపదవి నధిగమించిరి. పాఠశాలయందు వీరలుండినది మిక్కిలి స్వల్పకాలము. 1890-వ సంవత్సరమునందు మహాకవిమల్లణకృతంబైన శివస్తవము నాంధ్రీకరించి, సంస్కృతంబునంగల శబ్దార్థపదగుంభనం బంతయు గలిగి యా యాంధ్రీకరణం బెంతయు సమంజసముగ నున్నది. అసంవత్సరంబుననే శ్రీగంగా ధర రామరాయ మహారాజుగారు దేవతాకవితారీతిం బరీక్షింప స్వర్గరాజ్యసింహాస నాలంకృతులైరి. అప్పు డిక్కవిశిరోమణికిం గల పరితాపమునకు మేరయుండునే! తొల్లి కృష్ణరాయనిర్మాణమునందు బెడనకపీండ్రుండు తనపరితాపనూచకంబుగ రచి యించిన నీ! ఎదురైనచోదనమడకరీంద్రమునిల్పిరి..... అనుపద్యమురీతిని రాజ విశ్వాసదీక్షాదీక్షింపలయిన యిక్కపీండ్రశిఖామణులచేఁ దమనిచ్చేదద్యోతకంబగు నీ నీసపద్యము విరచింపఁబడియె.

నీ. శతశేఖరీపద్యంసంధాన మరసి, మాయల్లు కటంచు నెఱయ్యమునం బలికె
నెలమి వంశావళింగృతిగాంచి వంశంబు, చిగిరించె ననుచు హస్తించి పొగడెఁ
బృగులసింహసనం బెక్కించు రాజ్యంబు, మీదే యటంచు నఁర్చిలి నొసంగెఁ
గొమరువిద్యాభ్యాసంగోష్ఠిఁ జిరంజీవి, మీశిఘ్నఁ డంచుఁ బేర్చిన వచించెఁ
బ్రథితదేవులపలిసుబ్బుఁ రాయశాస్త్రి, యచ్చదాసానవిద్వాంసుఁడననుచుఁబలిచె
నట్టిరీరాపురామరాంయాధినాగు, నాకమున కన్నెదైవ మేఁమందు నకట.

అందులకె గుందుచు సంస్కృతోపాధ్యాయత్వము విడనాడి కింకర్తవ్యతా నభిజ్ఞులై యుండిరి. వఱియు నాసమయంబుననే చక్రతరాజుగారికిని శ్రీమైవరు రాజుగారికిని దలుస్థింప నయభియోగవివాదములు వీరి కిసుమంతైన మనస్తాపము గలిగింప వయ్యె. వారియాశ్రమిలకు నెంతయుం బరితాపము గలుగఁ బలివ్రతాగ్రగణ్యయు, సాధుజనశరణ్యయు, సుగుణమణిగణావలంబయు నగు శ్రీమంగయాంబ యను శ్రీనా రిపట్టంపుదేవేరికిం గల నిచ్చేద మంతయునివచింపఁ దరమె. తా మిట్టిదుఃఖసముద్రంబున

నీదులాడుచుండినను గృహలవాలయైన యాసాధ్యరత్నంబు పరితాపదోధూయ మానమావను లగునీకపింద్రుల కిటుహితోపదేశ మొనరించిరటః— విపశ్చిద్యకేణ్దు లారా! యిట్టి యిక్కట్టులనె కదా ధైర్యం బవలంబించి వలయు నని మిముఁ బోంట్లు పెద్దలు చెప్పదురు. ఈచిన్ని కుమారుని మన కప్పగించి యమ్మహారాజుగారు నాకలోకా ధిపత్యము వహించిరి. మనమీ చిరంజీవినిజూచికొని యాదుఃఖము మఱవలయు నను మొదలగుధైర్యోక్తుల వీరల నూరడించిరి. ఆమెను జూచియైన మనము ధైర్యముఁ బూన వలయు నని యెట్టుకేలకు ధైర్యవంతుడై. పనంపడి యమ్మహాసాధ్యి యిక్క పింద్రులనుతనిస్విశేషంబుగ నాదరించిరి. కటకటా! దైవ మెంత పాపియో గాని యమ్మహాసాధ్యివైనఁ దనచిన్ని కుమారుని ముద్దుముచ్చటలఁ జూడ నీయకయ త్వరలో నమ్మహారాజు సాన్నిధ్యమున కనిపె. ఆమె చిరమావసరంబున మనకపింద్రుల బుత్ర ప్రాయులుగఁ జూచి పోషింపఁ దమ సోదరికిం జెప్పిరట. నాపమయంబున శ్రీధర్మ దాటకులకుఁ బినతల్లియు, నకలసాధ్యమతల్లియు, నాదార్యకల్పవల్లియు, నగు మహారాజు రాజశ్రీశ్రీరాజారావు చెల్లయమ్మారావు బహదరువారగు కోలంక వీరవరము వగ యిరాజమిర్కదాఁజీవారు నమచిత గౌరవంబులతో పిం గావించిపకుండిరేనియు, దేవబ్రాహ్మణ భక్తియుక్తులును, స్వామికార్యగుంధరులను, నీతియుగంధరులను, నదా చారసంపన్నులు నగు శ్రీచెలికాని జున్నారాయనింగారు తదభియోగముఖ్యసహాయులుగాఁ జేర్చుకొని, నీతి ధైర్యోత్సాహములు గలుగఁ జేయకుండిరేనియు, రాజ విశ్వాసప్రభుగణ్యులగు వీరి ధారకాశిశక్తు లేమగునో నేనూహింపఁ జాలను. అట్టి సమయంబున నయ్యభియోగ విజయాళ్లంబు ప్రజగన్నాథగాయనింగారు చెన్నపురికి వీరింగూడఁ దోడ్కొని యేగినప్పు డచ్చటఁ బ్రకటంబైన వీరివజ్రావిశేషాదికము గాంత 1895-వ సంవత్సరము ఫిబ్రవరి 9-వ తేది గల యాంధ్రప్రకాశికయం దిట్లు వర్ణింపఁబడినది.

“A Telugu Pundit.”

“మైలాపూ లో నిపు డొక కవిగారు విచ్చేసి యున్నారు. వారి కేరు దేవుల వల్లి సుబ్బరాయశాస్త్రిలవారు. వీరి నివాసము గోదావరినిట్లా పీఠికాపురము. వీరాంధ్ర గీర్వాణములయం దతిష్ఠనోహరముగఁ గవితఁ జేయఁ గలరు. అష్టావధానమును జరిపె దరు. వీరు కొన్నిరోజుల క్రిందట ఫిబ్రవరి ౧-వ తేది నుమారు మూడు జాముల వేళకు తిరువనిక్కేటి పార్థసారథిస్వామివారి దేవాలయమునకు వెళ్లగా నపు డకాల

మగుటచే తలుపులు మూయబడియుండెను. కొందఱు వైష్ణవులు వెలుపలి మంటపమునఁ గూర్చుండి యేత్రా గ్రంథములఁ జూచుచుండిరి. ఇమ్మహాకవి వారలం డగ్గరి అయ్యా గర్భమందిరము మూయబడియున్నదే ! స్వామిదర్శన మెప్పుడు కాఁగల దని పుచ్చజేసిరి. ఫలమాహాత్మ్య మెద్ది యేనియున్నకా వివరలఁ ననిరి. వార లందుల కడిన యుత్తరమునఁ దనివి చాలక నాకపిశ్వరుండు భగవంతు నుచ్చేశించి:—

శ్లో॥ స్వామి! పార్థతురంగ చోదనకథాక్షిప్తక్రియాలజ్జయా
 లీనస్తస్త్వాకిము గర్భమందిరతలే బద్ధాన్త వాటద్వయం
 అస్తు త్వచ్చరితం జగత్సువిదితం తో వా న వేత్తి స్వటం
 సాన్మత్తి స్తవ పార్థసారథి విభో భక్తాసురకైవ్యభిలు॥

అను శ్లోకముం జదివిన నచ్చటి వైష్ణవులు నివ్వకపాటు జెంది స్వామీ ! మీరొక్కలు, యీశ్లోక మెం దుండినది, తమ రాశువుగ వచించినట్లు దోచెడిని, అట్లేని దీని యర్థము మీముఖ్యః విన వలతు మనిన దాని న్వారు తేటతెనుగున వివరించిరి, ఎట్లు నిన:—ఓ స్వామీ! పార్థసారథి విభో! మున్ను పార్థుని గుఱ్ఱములఁ బోలిన నీచకృత్యమునకై లజ్జ సెంది యీ రెండు తలుపులును బిగియ మూసి గర్భమందిరమునఁ దాఁగినారా ! ఉండుం గాక తమచరిత్రము జగద్విదితమే! అని యెవ రఱుంగును. ఆ పని తాము పూనినను భక్తులను రండింపఁ జేయు కోఱకే కదా! యని నుడివిరి. పిదప సోదేవాలయమునందుండువారలు వాని మిగుల గౌరవించి, రథసప్తమి దినమున మంచయుత్సవము జరగఁగలదు. ఆదినమున స్వామి దర్శనమునకు విచ్చేయవలయు నని కోరిరి. ఆ ప్రకారము కవిగారు రథసప్తమిని స్వామిని దర్శించి యీ క్రింది పద్యముల నుడివిరి:—

శా. స్వామీ ! నీకరుణాకటాక్ష గరిమకొవర్ణింపఁగా శక్యమే !
 యేమా దాగితివంచు మేలముగ నిఁన్నేబల్కితిం గావునకా
 నా మీఁదం బొర వూనఁగాఁ దగదు నూఁనాన్నావపంచావన
 ప్రేమాకల్పకపార్థసారథి హరీఃప్రీత్యర్థ రక్షింపుమా.

మ. నొగలందు న్నివసించి పార్థునకు నంఘోషంబునం గెల్పు గూ
 ర్పు గతి న్నామది గోరుకార్యమునకుకొంఘంబుగాగం జయం

బగురీతిఁ భుజియింపు చెన్నపుర వాసా నాసవస్తవ్య భ
వ్యగుణాలంకృతపాదసారథి ముకుందాభక్త బృందప్రియా.

మీరు మఱియొక సమయమున మైలాపూరులో మిత్రనుండులి నుండఁగా 32 యిండ్లు గల చక్రములు మూఁడు వ్రాసి యందు మువ్వరు కొన్నినియవముల మేరకు నడుగుచు రాఁగా నక్షరములు చెప్పచు నొకశ్లోకము పుచ్చుకుని యిట్టదైవస్తుతి గలదిగా నుడివిరి. వ్యస్తాక్షరి నొకటిని వారికిఁ దెలియని భాషలోని వర్ణముల పుచ్చుకు లియ్యఁగా దానిని గ్రమముఁ జెప్పటయే కాక తలక్రిందుగ నొప్పఁ జెప్పిరి. అడిగిన పంఖ్యగల యక్షరమును జెప్పిరి. వాని వివర మేమనినః— ఒక చక్రము దత్తాత్రేయమతి. ఇందుఁబుచ్చుకుండు 32 యిండ్లగల చక్రమునఁ గోరినయింటి కక్షరముఁ జెప్పచు రాఁగా 32 యిండ్లను నిండిన వెనుకఁ గ్రమముగఁ జదువ నీశ్లోక మేర్పడియెః—

శ్లో॥ సమస్త సప్తతాధారం, యోగిసంఘాత శేఖరం
కార్తవీర్యార్జునగురుం, దత్తాత్రేయమహాభజే.

మఱియొక చక్రమున నిట్లే యాంజనేయ స్తుతి నిమిచ్చిరి. ఇందుఁబుచ్చుకుల మహారాజశ్రీ గురుబాడ అప్పారావు పంతులుగారు ని. యే. అరెట్లనినః—

శ్లో॥ సీతాశో కాపహర్తారం వారాశిలేరణక్షమం
శ్రీరామపాదభక్తంత మాంజనేయంభజాన్యహమ్॥

దీని పేరుద్దిష్టాక్షరి. ఇంక మూడవయది నిర్దిష్టాక్షరి. ఇందుకు 32 యిండ్లుగల చక్రమును వ్రాసి యందు బేసి పంఖ్యగల యిండ్ల నెల్లఁ బుచ్చుకుని యిట్టమువచ్చినట్లు హల్లాలను వ్రాసియుంచఁగాఁ గవి యాహ్వాన పయిన ముక్తములయిన యచ్చులను సరి పంఖ్యగల యిండ్ల పేదేని యక్షరముల నిమిచ్చి పుచ్చుకు నిట్టదేవతను స్తుతి యించుట. దీనికైరచియించిన శ్లోక మెద్దయిననః—

శ్లో॥ కాళీపతే నమో గంగా, జటామాలై సీతా భ తే
చంచత్తేజో యతీడ్డేయ, రమేట్టాతేషు సుందర.

ఇది శంకరస్తుతి. వ్యస్తాక్షరికిచ్చినది యిందుక్రింద నుదాహరింపఁబడుచున్నది.

శ్లో॥ టోల్ ఫర్ ది బ్రేవ్, ది బ్రేవ్ దటార్ నో మోర్
ఆల్సంక్ బిసీత్ ది వేవ్, క్లోస్ బై దేర్ నేటివ్ పోర్

ఇందులోని వ్యస్తాత్మరియు నుద్దిష్టాత్మరియు నేకకాలముననే జగవబడినవి. అష్టవధానము చేయఁగలవీ కివి రెం డేకకాలమునఁ జేయుట గొప్పపనిగాకు న్నను నాసమయమున నచట నుండిన నాకు మాత్ర మచ్చెరువుగఁ జోఁచెను. దీని యందలి యక్షరిముల వేర్వేర జీటిల పయి వ్రాసి వరుస తప్పించి యపు డపు డొక టిగ నిచ్చిన గడపటఁ గ్రమముగ నడిగినఁ గ్రమముగ నొప్పఁ జెప్పిరి. తలక్రిందుగు ను బదివిరి. ఇన్నవ యక్షరమేదియన్నం దక్షణము బదు లొసంగిరి. ఇట్టిధీయుఁడులఁ గల్పించు నప్పరమేశ్వరుని నేర్పు నేమని కొనియాడుదుము. ఇట్టికవులం దగురీతి నస్తా నింపఁ గల భోజాఁడుఁ గృష్ణదేవ రాయలు నెందున్నవాఁడో కదా.

కడచినవారమునందుఁ దమ పత్రికలో మైలాపూరిలో జరిగిన యొకయష్టవధాన ముం గూర్చి కొంతవ్రాయబడి యుండె నాయవధానముఁ జేసినవారి ప్రజ్ఞావిశేషం బుల విశకడించినది చాలవని వగచి తద్వృత్తాంతము వివరంబుగ నీక్రిందఁ బొందు పఱచెద. సభజరిగినది గత పిబ్రవరిమాసము 19-తేది రాత్రి 9-గంటలు మొదలు 11-గం టలవఱకును; స్థలము క్రిశివస్వామయ్యగ్ బి. యే. బి. యెల్ గారి గృహము; సభ్యులు బ్రహ్మశ్రీ వేదమూర్తులయిన యశ్వేశ్వరదీక్షితులవారు, మ-రా-శ్రీ-హైకోర్టు వకీళ్లు రామ కృష్ణయ్యగ్, బి. సి. దేశికాచారియగ్, వి. సి. శేషాచారియగ్, పి. యస్. శివస్వా మయ్యగ్, యస్. గోపాలస్వామయ్యంగారు, ఆర్. కుప్పస్వామయ్యగ్, జీవాజీగోపాల గండెకగ్, పోలీసుఆఫీస్ మేనేజర్ ఎ. కృష్ణస్వామయ్యగ్, ఎమ్. కృష్ణరావుగారు, ఎమ్. విక్టోరీనాథయ్యగ్, మొదలగుననేకులు. అవధానిగా నేకకాలమున గవనించినవిషయము లెఱివైనవి:—1 వి. సి. దేశికాచారియగారతో జనురంగము నాడుచుండిరి. 2. ఒక టాకటి సంబంధము లేని మూఁడుశ్లోకములయందుండి ప్రతిశ్లోకమునందు నొకపాదము తిరున మూఁడుపాదములు మువ్వరు సదస్యులు చదివిన, నవధానిగారు స్వకపోలకల్పి తముగా నాల్గవపాద మొకటి వచియించి, యానాల్గవపాదములతో వైన సీశ్లోకమున కన్వయమును నర్థమును జెప్పిరి:—

శ్లో॥ అయంస తేతిష్ఠతిసంగ మోత్సుకో, విభావరీభాతిసదంబుజేన
చుడ్డుద్వయంకుండలపండితానా, మగ్రేసరోదాతుమనామృగాక్షి.

బగురీతిఁ ఘటియింపు చెన్నపుర వాసాఁ వాసవస్తవ్య భ
వ్యగుణాలంకృతపాదసారథి ముకుందాభక్త బృందస్రియా.

వీరు మఱియొక సమయమున మైలాపూరులో మిత్రమండలి నుండఁగా 32 యిండ్లు గల చక్రములు మూడు వ్రాసి యందు మువ్వరు కొన్నినియవముల మేరకు సమగు చు రాఁగా నక్షరములు చెప్పచు నొకశ్లోకము పుచ్చుకుని యిట్టదైవస్తుతి గలదిగా నుడివిరి. వ్యస్తాక్షరి నొకటిని వారికిఁ దెలియని భాషలోని వర్ణముల పుచ్చుకు లియ్యఁ గా దానిని గ్రమముఁ జెప్పటమే కాక తలక్రిందుగ నొప్పఁ జెప్పిరి. అడిగిన సంఖ్యగల యక్షరమును జెప్పిరి. వాని వివర మేమనినః— ఒక చక్రము దత్తాత్రేయమతి. ఇందుఁబుచ్చుకుండు 32 యిండ్లగల చక్రమునఁ గోరినయింటి కక్షరముఁ జెప్పచు రాఁ గా 32 యిండ్లను నిండిన వెనుకఁ గ్రమముగఁ జదువ నీశ్లోక మేర్పడియె:—

శ్లో॥ సమస్త సన్ధానాధారం, యోగిసంఘాత శేఖరం
కార్తవీర్యాద్బుధగురుం, దత్తాత్రేయమహాంభజే.

మఱియొక చక్రమున నిట్లే యాంజనేయ స్తుతి నిమిడ్చిరి. ఇందుఁబుచ్చుకులు మహారాజున గురువాడ అప్పారావు పంతులుగారు ని. యే. అరెట్లనినః—

శ్లో॥ సీతాశో కాపహర్తారం వారాణిలరణక్షమం
శ్రీరామపాదభక్తంత మాంజనేయంభజామహమ్॥

దీని చే రుద్దిష్టాక్షరి. ఇంక మూడవయది నిర్దిష్టాక్షరి. ఇందుకు 32 యిండ్లుగల చక్రమును వ్రాసి యందు బేసి సంఖ్యగల యిండ్ల నెల్లఁ బుచ్చుకుని యిట్టమువచ్చినట్లు హల్లులను వ్రాసియుంచఁగాఁ గవి యాహ్వాన పయిన ముక్తములమున యచ్చులను సరి సంఖ్యగల యిండ్ల నేదేని యక్షరముల నిమిడ్చి పుచ్చుకు నిట్టదేవతను స్తుతి యించుట. దీనికైరచియించిన శ్లోక మెద్దయనినః—

శ్లో॥ కౌళీపతే నమో గంగా, జటామాతౌ సీతా భ తే
చంచల్తేజో యతీడ్గేయ, రమేట్పాతేషు సుందర.

ఇది శంకరస్తుతి. వ్యస్తాక్షరికిచ్చినది యిందుక్రింద నుదాహరింపఁబడుచున్నది.

శ్లో॥ టోల్ ఫర్ ది బ్రేవ్, ది బ్రేవ్ దటార్ నో మోర్
ఆల్ సంక్ బినిత్ ది వేవ్, క్లోన్ బై దేర్ నేటివ్ షోర్

ఇందులోని వ్యస్తాక్షరియు సుద్విస్తాక్షరియు నేకకాలముననే జగపబడినవి. అష్టవధానము చేయఁగలవీరి కివి రెం డేకకాలమునఁ జేయుట గొప్పపనిగాకున్నను నాసమయమున నచట నుండిన నాకు మాత్ర మచ్చెరుపుఁగఁ జొరఁచెను. దీని యందలి యక్షరముల వేర్వేర జీటిల పయి వ్రాసి వరుస తప్పించి యపు డపు డొకటిగ నిచ్చినఁ గడపటఁ గ్రమముగ నడిగినఁ గ్రమముగ నొప్పు జెప్పిరి. తల్పకిందుగను జదివిరి. ఇన్నవ యక్షరమేదియన్నం దక్షణము బదు లాసంగిరి. ఇట్టిధీయుఁకులఁ గల్పించు నప్పరమేశ్వరుని నేర్పు నేమని కొనియాడుదుము. ఇట్టికవులం దగురీతి నన్నానింపఁ గల భోజుఁడు, గృహ్యదేవరాయలు నెందున్నవాఁడో కదా.

కడచినవారమునందుఁ దమ పత్రికలో మైలాపూరిలో జరిగిన యొకయష్టవధానముం గూర్చి కొంతవ్రాయబడి యుండె నాయవధానముఁ జేసినవారి ప్రజ్ఞావిశేషంబుల విశకదీరించినది చాలవని వగచి తద్వృత్తాంతము వివరంబుగ నీక్రిందఁ బొందుపఱచెద. సభజరిగినది గత పిఠవరిమాసము 19-తేది రాత్రి 9-గంటలు మొదలు 11-గంటలవఱకును; స్థలము శ్రీశివస్వామయ్యో వీ. యే. వీ. యెల్ గారి గృహము; సభ్యులు బ్రహ్మశ్రీ వేదమూర్తులయిన యశ్వేశ్వరదీక్షితులవారు, మ-రా-శ్రీ-మైకోర్టు వకీల్లి రామకృష్ణయ్యో, పి. సి. దేశికాచారియో, పి. సి. శేషాచారియో, పి. యస్ శివస్వామయ్యో, యస్, గోపాలస్వామయ్యంగారు, ఆర్. కుప్పస్వామయ్యో, జీవాజీగోపాలగండెకో, పోలీసుఆఫీస్ మేనేజర్ ఎ. కృష్ణస్వామయ్యో, ఎమ్. కృష్ణరావుగారు, ఎమ్. పిన్సాధయ్యో, మొదలగుననేకులు. అవధానిగా నేకకాలమున గమనించినవిషయము లెవ్వయినః—1 వి. స. దేశికాచారియారితోఁ జనురంగము నాడుచుండిరి. 2. ఒకటొకటి సంబంధములేని మూఁడు స్లోకములయందుండి ప్రతిస్లోకమునందు నొకపాదము తిరున మూఁడుపాదములు మువ్వురు సభస్యులు చదివిన, నవధానిగారు స్వకపోలకల్పితముగా నాల్గవపాద మొకటి వచియించి, యానాల్గపాదములతో నైన నీస్లోకమున కన్వయమును నథమును జెప్పిరి:—

శ్లో॥ అయంస తేతిష్ఠతిసంగ మోత్సకో, విభావరిభాతిసదంబుజేన
చుడ్డుద్వయంకుండలపండితానా, ముగ్రగేసరోదాతుమనామృగాక్షి.

ఇందు మొదటిపాదము శుష్కస్వామయ్యరుగారును, రెండవపాదము శివస్వామయ్యరుగారును, దృతీయపాదము శేషచార్యులవారును, నిచ్చిరి. 3 వ్యస్తాక్షరి. ఇందు శ్రీదేశికాచార్యులవారు “ పరమయ్యెనప్పడు పదియాదేనికా కళమెయైక్కిలిందానల్పు” అను నజవపద్యమునందలి యక్షరముల వేర్వేరు చీట్టిలపై లిఖించి వానివరుస దప్పించి యపుడపు డొక్కొక యక్షరము నిచ్చుచు రాగా నవధానాంతమున శాస్త్రులవారు దానిం గ్రమంబుగఁ జదివిరి. 4 నిర్దిష్టాక్షరి. ఇందు శ్రీదేశికాచార్యులవా రొకశ్లోకమున సఽనంఖిగ్ల సానములయం దుండు నక్కఱము లివియై యుండవలయు నని నిర్దేశించి శ్రీరామసుతీ వచ్చునటుల నొకశ్లోకము రచింపుఁ డన్న నవధానిగారీతరున రచించి జదివిరి:—

శ్లో॥ నీ తేష్లోకైక నాథావభృశం రామాభిగోశుభ,
ద్వటయుాథప్రియోదారశ్రీలస్యచ్ఛభుజాయథ.

5. ఆశుధార. ఇందు శ్రీవస్వామయ్యరుగారకస్తామ్రుగా నవధానకాలమున నారి కేళతరువు స్వర్ణింపుఁ డన్న నవధానిగా రీశ్లోకము నుడివిరి:—

శ్లో॥ నారి కేళతరురేష ిభతే, వారియంత్రపృథునాభవత్పురః
ఆత్మనోగ్రఫలనిర్దళత్వయఃపూరబిందుపరిపూర్ణచక్షరః ॥

6. అవధానకాలమండవధానిగారి పయి శ్రీశేషచార్యులవారపుడపు డొకపుష్పము వ్రేచుచుండ వారు వాని లెక్కించి 143 అని చెప్పి. 7 అట్టికాలమున శ్రీవిశ్వనాథయ్యరుగారు కొన్ని రాగములు శుద్ధముగాను మఱికొన్ని మిశ్రమముగాను బాదిన వానింగమనించుచుండి యవధానిగా రవధానాంతమున వాని నాడుములను వరుసయుఁ దెప్పిరి. ధీనిధులగు నీ శాస్త్రులవారాకాలమున జరిగిన విశేషుఁడిదిడి నెంతయుం జరింపక నీవివిధక్రియలం గావించుటయ గాక, మఱికొండ టున్నచో వారుకొరిన వర్ణనలం బొందువలచి యేవృత్తముల నయినం గవిత్వముం దెప్పెద మనిరి కాని, యాకస్మికముగ నాకేయిం గూడినయానభయందు సభ్యులుకొద్దిగ నుండినందువలనను గాలవిశంబన మగునని వెల్లడియు నింకొకదినమునఁ బగటిపూట నింకొక గొప్పనభ గూర్పఁ దలంచి యప్పటి కానభంజాలించిరి. ఆశుకవిత్వములును నస్తావధానములయందలి కవిత్వములును రసవంతము లైయుండఁ జాలవు. ఈయవధానిగారి కవిత్వ మటు గాక యెల్లప్పుడు నరసమై మెలగుట మిగుల నాశ్చర్యము. ఇది యాయవధాన వృత్తాంతము. ఇక వీరి

యాశుకవిత్వమునకు చెందు దృష్టాంతములఁ జెప్పెద. పిఠవరి 24 వ తేది యమావాస్య నాఁ డీయవధానిగారును నేనును, మఱిగొందఱుమిత్రులతో సముద్రస్నాన మచే టించి యుదధితీరంబునఁ బోవు చుంటిమి. అపుడు పయిఁబయిఁ గ్రమ్ముకొని మ్రో యుచు వచ్చుచుండెడు కెరటముల నీఁగించి శ్రీశాస్త్రులవా రీశ్లోకముల నుడివిరి:—

శ్లో॥ అపారోహమితివ్యర్థంగర్జసిత్వంపయోనిధే
త్వత్తుల్యోవాధికోవానుసంసారోష్టాభిరీక్ష్యతే.

శ్లో॥ గోత్రత్రాణధురీణపావనధునీశ్లిష్టాకృతేబాడబా
ధారత్వన్యహిమానభిజ్ఞానసాస్యజ్ఞేషయాగర్హితః
క్షుంతవ్యంభవతాసకల్బిషతనుర్యస్త్యజ్జలే మజ్జతి
ద్రాగున్యజ్జతిసోప్యపంకవిషయస్సంసారతోసారతః.

ఒకరేయి నీయవధానిగారును, మైనకెప్పఁబడిన దీక్షితులవారును, శ్రీశివస్వా మయ్యగుగారి యింట నుండఁగా వారు ఓచు యెదుటనున్న “మూకాటైలుపేడ్డు” దీప మునువచ్చింపుఁ డఁ శాస్త్రులవా రీశ్లోకము నాక్షణమే చదివిరి:—

శ్లో॥ దీపచంద్రమసోర్ధధ్యేదిపవహిద్దిప్తిరూకా
విభేతితవసశ్చంద్రస్తమోదీపాద్విభేతియత్.

వీరు శ్రీరామకృష్ణులు గావున రాలినాతిగఁజేయు రాముని మహిమంబు చేతనం బుల నిట్లుజేయు టగుదే!

మఱియు నీకవిగారు తమ భర్తృచారకుని యభియోగవాద విజయ సయమున నిక్కడికు వచ్చియుండి 1896 సం॥ నవంబరు నెల 2-వ తేదిని సాయంతాలమున శ్రీ పార్థసారథిస్వామివారి కోశెల కేగ నపుడును దలుపులు మూయఁబడి యున్నం దున నీ క్రింది వచ్యమును నుడివిరి:—

ఉ. వచ్చినవేళ నెప్పుడుఁ గవాటము జాటుగ మూటుకొందువో
లచ్చిమఁడ ! నీకుఁగల లజ్జ తెఱంగు నెఱుంగలేక వి
వ్వచ్చునినాఁటిచోటు దఁచుండి శేషకడన్వయంబు మా
కచ్చుపడంగఁ దెచ్చియిడువంతకుఁ గావలె బార్థసారథీ!

ఆ మఱునాఁడు పగలు 11 ఘంటలకు స్వప్రభుపక్షంబుగాఁ దవభియోగవాదము, స్థిర పఱుపఁబడిన తీర్మానముతో జయంబుగలిగె”

ఇట్లు,

విద్యాభిమాని.

వీరి జ్ఞాపకశక్తిం గూర్చి వీరి యవధానములం దిలకించిన చెన్న పత్తనవాస్తవ్యులచే సుసంగఁబడిన యోగ్యతా పత్రికలను, మఱిగొందఁగి తగుమనుష్యులచే నీయఁబడిన నిర్ణయపత్రికలను నిందు వ్రాసి తదనంత రోదంతము విశదీకరించుచున్నాఁడ.

MYLAPORE

8th November, 1896.

Devulapally Subbaraya Sastri Garu, a Pundit attached to the palace of the minor Rajah of Pittapur, gave a performance of Ashtavadhanam before a large audience at Mylapore. His remarkable powers of memory in repeating in their proper order, over fifty letters in Tamil and Hindustani (languages with which he is unacquainted), given out to him at random and at long intervals and his ready versification in Telugu and Sanskrit on specified subjects in spite of numerous restrictions, were greatly admired and every one present was immensely pleased with the whole performance.

(Sd.) P. R. SUNDARA AIYER,	(Sd.) R. SWAMINADHA
<i>High Court Vakil.</i>	AIYER,
„ T. GEEVAJI,	<i>Ag. Professor of Mathematics</i>
<i>High Court Vakil.</i>	<i>Presidency College, Madras.</i>
„ V. C. SESHACHARI,	„ S. KUPPUSWAMI
<i>High Court Vakil.</i>	AIYER,
„ K. KRISTNAMACHARI,	<i>1st Assistant, Revenue Board.</i>
<i>High Court Vakil.</i>	„ V. KRISTNASWAMI
„ R. ANANTAKRISTNA	AIYER,
SASTRI,	<i>High Court Vakil.</i>
<i>Pandit, Adyar Library.</i>	„ V. KALYANARAMA
„ A. KRISTNASWAMY	AIYER,
AIYER,	<i>High Court Vakil.</i>
<i>Manager, Office of the Inspector</i>	
<i>General of Police, Madras.</i>	

మైలాపురి

౪-తేది నవంబరు 1896.

శ్రీ పీఠికాపురము మైనరురాజుగారి యాస్థానవిద్వాంసు లగు దేవులపల్లి సుబ్బరాయశాస్త్రిలవారిచే మైలాపురంబున సెక గొప్పసభయం దప్టావధానము జరపబడినది. వీరికిఁ దెలియని హిందూస్థాని ద్రావిడభాషలలో వరుస క్రమమునఁ దప్పించి మిక్కిలి వ్యవధికాలములయందు నీయఁబడిన యేఁబదియక్షరములకు నధికముగల పద్యమును యుక్తక్రమమున మరల నప్పగింపఁగలిగిన వీరి ప్రసిద్ధికర మగుజ్ఞాపకశక్తి యు, నెన్నియభ్యంతరములు గలుగఁజేసినను గోరిన విషయములలోఁ దెనుగునను సం స్మృతమునందును నాకుకవిత్వముఁ జెప్పునేర్పును, మిక్కిలియు నాశ్చర్యమును గలిగించి నవి. సభాసదు లందఱు వీర భావించిన యవధానమునకు మిగుల నానందముఁ గొందిరి.

పి. ఆర్. సుందరయ్యరు,
హైకోర్టు వకీలు.

టి. జీవాజి,
హైకోర్టు వకీలు.

పి. సి. శేషాచారి,
హైకోర్టు వకీలు,

కె. కృష్ణమాచారి,
హైకోర్టు వకీలు.

ఆర్. అనంతకృష్ణశాస్త్రి,
అడియారు ప్రెజిడెంట్‌నుడు.

పి. కృష్ణస్వామి అయ్యర్,
ఇనస్పెక్టరు జనరల్ ఆఫీసు మానేజరు.

ఆర్. స్వామినాథ అయ్యర్.
ఆర్టింగు ప్రొఫెసరు.

యస్. కుష్ణస్వామి అయ్యర్,
ఫస్టు ఆసిస్టెంటు రివిన్యూబోర్డు.

పి. కృష్ణస్వామి అయ్యర్,
హైకోర్టు వకీలు.

పి. కల్యాణరామయ్యర్,
హైకోర్టు వకీలు.

మఱియు నీ నెల ౪-వ తేదీన జరిగిన యీ యవధాన సమయమున మ-రా-రా-శ్రీ వి. కృష్ణస్వామి అయ్యరుగా రీకవిగారి కొక సమస్యనొసఁగిరని యుద్దియనినః—

“ శో. చంద్రజ్యోత్స్నా స్ఫురతిగగనే పశ్యనీలోత్పలక్రీః .”

ఇందునకుం గవిగా రయిదు నిమిషములలో నిట్లు రూపకాతిశ యోక్త్యలంకారముగా విన్నూర్తిఁ జేసిరి:—

శ్లో. జీమూతాభిర్వహతి మహతీస్తార కాశ్చంపరీకా
శ్వాంపేయాగ్రే దధతి వలనోల్లాస లీలామిదానీం
చిత్రంమందక్రమ మపసరత్యద్రి శృంగాగ్రతోసా
చంద్రజ్యోత్సాస్పృర తిగగనే పశ్యనీలోత్పలశ్రీః.

Devulapalli Subbaraya Sastri and Venkatakrishna Sastri have very kindly shown Mrs. Andrew and myself some wonderful feats of memory which have greatly pleased us. We have never seen any thing so good before.

PITTAPUR, }
16-12-03.

(Sd.) J. ANDREW,
(Member Board of Revenue).

దేవులపల్లి సుబ్బరాయశాస్త్రిగారును నీ వెంకట శృష్ణశాస్త్రిగారును విశేష దయతో మాదొరసానిగారికిని నాకును జ్ఞాపకశక్తిని గవంబుచెను నద్భుత వినోదములను జూపిరి. ఇందువల్ల మేము విశేషానందము మెందితిమి. ఇంతభాగుగ నున్న దానిని మే మెన్నడును గని యుండలేదు.

పితాపురం, }
16-12-1903.

జే. ఆన్డు

(రివిన్యూ బోర్డు మెంబరు),

Pandits D. Subbaraya Sastry and D. V. Krishna Sastry gave an excellent performance in Indian Mnemonics at Pittapur on the 13th Instant. I was very much pleased with the wonderful feats of memory performed by the highly talented brothers.

PITTAPUR, }
14-4-1904.

(Sd.) L. C. WILLIAMS,
Inspector of Schools,
Northern Circle.

వండితులగు దేవులపల్లి నుబ్బరాయశాస్త్రి గారును నీ వేంకటక్రిష్ణ శాస్త్రి గారును వితాపురమందు నీ నెల పదమూడవ తేదీని జ్ఞాపకశక్తిని దెలిపెడి యద్భుతమైనహిందూదేశసాంప్రదాయపు విసోదమును జూపించిరి. ఇట్టి యతిశయ మైనప్రతిభగల యీ యన్నదమ్ములచేత కనబడువలెదిన పై విసోదములకు నేను మిగుల నానందించిని.

యల్. సి. విలియంస్,

పితాపురం }
14-4-1940.

ఇకాస్పెక్టరు ఆఫ్ స్కూల్సు,
నార్తర్న్ సర్కిల్.

శ్రీమైనరు రాజావారి యభియోగవిజయవార్త నాకర్ణించి యమితానంద రసమగున్నలైయత్యుత్సాహముగలతద్విజయోత్సవ వాసరంబులనిక్కవిగారిష్టుహేంద్రవిజయ ప్రబంధము విరచింప నారంభించి ముగియించిరి. పిమ్మట 1903 సంవత్సరమున శ్రీరాజా చెల్లెయమ్మరావుబహదరు జమీందారీ వారీచే బ్రతిష్ఠాపితంబైన ఘోరాపురము పై స్కూలులో మరల పీఠ సంస్కృతోపాధ్యాయత్వమునొందిరి. ప్రస్తుతము పీఠ లాభాల్య కవితాప్రసంగ శీలాభిలాషులును, సకలనుగుణగణవిరాజమానులును, నినిసప్రపర్థ మానులును, శ్రీమద్రావువంశవయఃపారావార రాకాసుభాతరులును, శ్రీగంగాధర రామారాయ మహారాజతనూభివులును, దత్తపట్టమహిషీమంగయాంబికాగర్భకు క్తిముక్తా మణులును, బాల్యవసానపరిలబ్ధహూణభాషాప్రభుమరీక్షాసాధ్యులును. సకల హూణప్రభుజనానిశ్లాఘనీయచారిత్రులు నగు శ్రీమ ద్రావు వేంకట కుమార మహిపతి సూర్యరాయప్రభువరేణ్యులకు నుపాధ్యాయులుగ నున్నారు. మొన్నటి విజయదశమి నాడు జరిగింపబడిన దర్బారు మహోత్సవమునందు “రామరాయవిలాస” మను మతీయొకప్రబంధమును విరచించి శ్రీమైనరు మహారాజుగారికిం గృతి సేసంగిరి. అప్పు డిక్కపిండ్రుల యెడలఁ గనపడువలెదిన గౌరవసత్కారంబులు తమ తండ్రిగారిచే జరిగింపబడినగౌరవంబులతోఁ దుల్యంబు లనుటకంటే నిప్పటి సమయములో నిది యెక్కు దనియే చెప్పవచ్చును. ఈరాజకీయమణులు నిట్టికపిండ్రులచే నేఁటేటఁ బ్రబంధంబులఁ గృతులఁగైకొనుచుఁ దాముం బ్రబంధకర్తలై భోజరాజ కృష్ణదేవరాయలవలె నిజకీర్తి నెల్లెడలఁజల్లి యితోధికరాజ్యసమృద్ధితోఁ జిరకాలము ప్రజారంజనముఁ జేయుదుఁ బరిపాలింప రక్షింపఁ బరమేశ్వరుని బ్రార్థించుచున్నాఁడను.

ఇక్క-వీంధ్రునిచే రచియింపబడిన గ్రంథములు.

౧. శ్రీరామపంచాశత్తు. సంస్కృతము. శ్రీరామస్తవము. 1875 సంవత్సరమున రచియింపబడినది. అముద్రితము.

౨. మండేశ్వరశతకము. తెనుగు. నీతిప్రధానము. 1879. అముద్రితము.

౩. శ్రీరావువంశముక్తావళి. స్వప్రభువంశచారిత్రమును దెలుపు సంస్కృతగ్రంథము. ఇది ౧౦ సరములు గలిగి విచిత్రగాథలు గలిగి నవరసాకరమై చదువరులదేం దంబులకు విందు గల్గించుచున్నది. అముద్రితము.

౪. మల్లణస్తవము. ఆంధ్రీకరణము. 1882, ముద్రితము.

౫. కుమారశతకము. రాజనీతి దెల్పునది. ఆంధ్రీకరణము. ముద్రితము.

౬. కుమారశతకమునకు వ్యాఖ్యానము.

7. మహేంద్రవిజయము. ప్రబంధము. ఆంగ్లము. ముద్రితము.

౮. రామరాయవిలాసము. అముద్రితము.

పై గ్రంథములలో కొన్నిటి నుండి కొన్నిశ్లోకంబులను గొన్నివ్యాఖ్యింబులను నిందుదాహరించుచున్నాడను.

శ్రీరామపంచాశత్.

శ్లో॥ ఎచ నే హృదుమందహాసశీలం వచనే సత్యకథాప్రసంగలోలం
సయనే సదయారసం పుమాంసంచరణే చేతనితాశ్చమార్ణమీదే.

శ్లో॥ సహిత స్సహజవృథి ప్రిభిర్యస్సహితవైష్ణవహారకేళిభుర్యః
సమయాసరయూతటంకిలీలస్సమయాస్వప్నగతోవ్యలోకిబాలః

మండేశ్వర శతకము.

కా. రాజు లోభిజులువంటివా రొదవ నాంరా కాళిదాసోపమ
శ్రీబాగత్ప్రవిరాజులుం గల రిలక్ శ్రీరామచంద్రోపమో
త్తజాను ల్లలరేని వాయుజనిభుం ట్టాసు ల్లలా రేల యీ
యోజల్ పిండి కొలంది నిప్పటియుగా నూహింప మండేశ్వరా.

మ. వినయంచే సుగుణం బగుం బరులకుం శ్రేయంబు వుట్టించి లా
లనముం జెందును మెప్పు చేచ్చి బహుధాంలాభంబునుం బొందు భ
క్తిని సంధించి సమర్థులం గొనును శ్రీతి న్నించి మేలంద నొ
పు నటు ల్లాన జగానఁ దాదృశగుణంబుం గాన మందేశ్వరా.

శ్రీరావువంశముక్తావళి.

శ్లో॥ జ్ఞాతార స్మృతార స్సోతారః కాంక్షితార్థదాతారః
నేతార స్సంతి యది ఖ్యాతా రచయింతి సత్కృతీకవయః.

శ్లో॥ మాతా స్తే దదృశుః కిలా త్తవినయా మాపాంశుగండద్వయాం
సాధ్వీం గర్భభరాలసాం నృపకులస్త్రీలక్షణైర్లక్షితాం
చింతావిక్లబమానసా హరితరప్రేక్ష్యామపీదృక్తయా
సందృష్టా మిత మైథిలీం భగవతః ప్రాచేతస స్యాశ్రమే.

మల్లాణ స్తవము.

శ్లో॥ కాంతాక చప్రయచపుష్పసుగంధిగంధ,
లుబ్ధభ్రమద్రుమరకర్బరకంధరాయ
గంధర్వయక్షసురసిద్ధకిరీటకోటి, స
ఘట్టఘృష్టచరణాయ నమ శ్శివాయ

ఉ. శ్రీకరకామినీక చపఃకీత సుమద్ర చయోరు సారభ
స్వీకరణస్సృహద్రుమర విభ్రమకర్బరకంకాంతికే
నాకనదు తైమాంగమకుంటూగ విఘట్టనఘట్టతాంఘ్రీపీ
తీకమనీయమూర్తికి ఘంటించెద వందన మిందుమాలికే.

శ్లో॥ అన్యేరవినమకరందహృతాభిబృంద,
మందారకుందదళదామభి రిందుమాళే
పూజాం విధాయ భవతో విలసంతి దేవ
దేవేంద్రమందిరవరై స్సహ సుందరీభిః.

ఉ. కొండ అమందభక్తిఁ దమఁకుం దులకేంప మరందబిందుని
వ్యందమిళిందబృందహరిఁచందనకుందనవారవిందశో
టిం దగ నీదుపూజల ఘంటించి పురందరమందిరంబులం
దుందురు సుందరీకలనఁ మొందుచు నందుల నిందుశేఖరా.

కుమారశతకము.

శ్లో॥ మంత్రకాలంవినా సర్వ, జనసేవ్యస్థలే వస
యతః కుమార త్వాంద్రప్టు, మాయాం త్యక్తార్థినో జనాః,

గీ. మంతన మొనర్చునప్పుడుఁమాని యితర, వేళలం దెల్ల జనులు సేవించుచోటఁ
గాలు వొనర్చుముకర్ణముల్ఁ దెలిపికొనఁగ, జనము నినుఁజూడ వచ్చుఁగావునఁగుమార.

శ్లో॥ మా మానం భజ మాలస్యం మా లక్ష్యం మా ప్రభావితాం
త్వం కుమారాగతాః పశ్యన్తామ్రార్వాభాషీ ప్రియంవద.

కం. మానం బూనకు మలనతఁ, బూనకు ప్రల్లదనము లాడఁ, బూన కలక్ష్యం
బూనకు ప్రజ రాగని హిత, మానట్టుల మున్నె పలుకుఁమయ్య కుమారా.

రామరాయవిలాసము.

సీ. నునుఁగుట్టుపట్టుమెత్తని మెత్తకోకిలీ, జగజంపుపల్లంపుఁజిగిబిగింపు
టంగువారుజగాడిటంపుజల్తారుము, ప్పిరిచుట్టుఘాముచాఁపెన్వొరంగు
పొన్నెఱుంగులరికాఁబులుబలుతోరంపు, హేమన్నుల మెడపట్టెఁముదులుచోల
మొగముట్టుసాంపు బెంఁపులకొంపుకల్లెంబు, చొక్కంపుఁజిక్కనిఁసోఁగవాగె
చుఱుకునిడువాలతరటుకుఁచ్చుల బెడంగు, పీలిగఱులకురాయరఁబ్బీహుమాయి
దగినముస్తాబొనర్చి వస్తాదులిరువు, రచ్చటికిఁదెచ్చిరేలికఁయాజ్ఞవడసి.

ఉ. తమ్ముల నెచ్చిగమ్మ దవుందవ్వలఁగన్గొనిపన్న చేసినా
ర్యమ్ముల గూర్చఁ బందితిరెఁపచ్చిరె సాదులుస్వారి కేగ నె
య్యమ్మన మమ్ము రమ్మనుటఁకా యటువచ్చితి రంచు నుండ మో
దమ్మనఁ జిన్నిమన్నలనుదండకు రండని యవ్వ నవ్వచుకె .

కం. ఏమిర చిన్నికుమారా ! యీమువ్వురునేగఁదలఁచిఁరే స్వాతికి నీ
కేమైనఁ జలువ లేదే! నీమాటయెఱలఁపరైఁతె నెయ్యపుటన్నల్.

మాధవస్వామిరథవర్ణనము.

సీ. సారణేమిస్ఫురఁచుక్రవట్కాయుతంబు, విలిఖితదంపతిఁవిలసనంబు
సఫలరంభాస్తంభఁసంభాసమానంబు, వగ్రలసజ్జాతుఁమోక్షయుగము
వైకసంభాగ్యకఘంఁటావలీనహితంబు, బహుళదర్పణవీణఁభాజనంబు
నద్రంకషమదర్శనాంచితకలశంబు, కీలితపక్షిరాఁక్పేతనంబు.

గీ. నగుమఁ దనరారు రావువంశాంబురాశి, పూర్ణహిమధామనీలాద్రిఁభూతతనయ
సూర్యరామేంద్రుఁ డాదరఁస్ఫూర్తి నిడిన, సుందరం బగుమాధవఁవ్యందనంబు.

పద్మవర్ణనము.

మహా. కమలం బేపారు ధాత్రిం గలితపరిమళాఁత్రాంతదిజ్జండలంబై
విమలాంభఃపూర్ణవాపీవిపులతరసరోఁ బృండసందీపితంబై
కమలాకాంతానివాసఁక్రమఘనపదమైఁ కంజప్రతాక్షనాభీ
రమణీయంబైవిధాతృప్రసవనదనమైఁ రాజితంబైనరీతిఁ

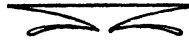
శ్రీరాజావారుసర్పపురంబుననిర్మించినగోవురాదికములవర్ణనము!

సీ. కట్టించె నెవ్వోడుఁఘనచిత్రములతోడ, గోవురంబునుదాఁకుఁగోవురంబు
నిర్మించె నెవ్వోడుఁనిర్మలాదకముక్తి, నాపికాసవిషసోఁపానసరణి
స్థాపించె నెవ్వోడుఁసన్నక్తివజ్రలంగ, వరవరమునిలోకఁగురువరేఽప్య
నియమించె నెవ్వోడుఁనిత్యోత్సవంబులు, భావనారాయణఁస్వామివారి

గీ. కవని శ్రీసర్పవరపురఁమందుభక్తి, నతఁడు రాజన్యమాత్రుఁడేమతిఁ దలంప
రాజదీహాసరేఖఁప్రభృతిలిరుద, కాలి శ్రీరామరాయభూఁపాలిమాలి

మాధవస్వామి రథ వర్ణనము, పద్మవర్ణనము శ్రీ శేటురాజావారు సర్ప
పురంబున నిర్మించిన గోవురాదికముల వర్ణనము ౪౭ వచ్ఛంబులు గవిగోళతా
ధానములోనివి.

వీర్తిగ్రంథంబు లన్నియు మొదటినుండి తుదవఱకు సెకరీతిగ నుండిరసపుష్టితో నలరారుచున్నవి. మఱియు నాశుప్రబంధకైలులం జెలుపు చంపకమాలయు, పుష్ప బాణవిలాసమున కాంధ్రీకరణమును, నత్యశతకమును, శృంగారసారమును భాణమును మొదలగు పెక్కు గ్రంథములు చిన్నచిన్నవిగా రచియింపఁ బడినవి గలవవియు స్వప్రభు శిఖామణి పట్టాభిషిక్తులయిన వెను వెంటనే తదాజ్ఞావశంబున ముద్రితంబులై ప్రకటితంబులగుచుండ నిష్పహకపీశ్వరులు విద్యాభోజు లగుశ్రీసూర్యరాయ మహారాజుగారి కీర్తి వ్యాపింపఁజేయుచు, నిఁకయు ననేకప్రబంధంబులు రచియించి మనయాంధ్రమండలికివిఖ్యాతిఁజెచ్చి, యనానుయం దైనదిరాయపుతో నభివృద్ధి సొందఁబరమేశ్వరుఁ బ్రార్థించుచున్నాఁడను.

శ్రీ మ హేం ద్ర వి జ య ము.

ప్రీతిక.

“చతురకవిత్వ తత్త్వపటుఃసంపద యొక్కరిసాముగాదు ఖా।

రతిదయ సౌధవాధి, కవి * రాజుల మానసముల్ ఘటంబులా।

యతముకొలంది లభమగు * నయ్యవృతంబు—”

అని కనుపర్తి యబ్బయామాత్యుడు చెప్పినట్లు కవితాప్రావీణ్య మొక్కదేశమువారి దని కాని యొక్కకాలమువారి దని కాని చెప్ప వలను పడదు. భారతీకృపాసముద్రముయొక్క లోఁ తెఱిగినవారును, దరిచూచినవారును, లేకున్న నెవ్వ రెప్పట్టున మఱించినను బ్రయత్నానురూప మగులభి సమకూరును. అట్లగుటం జేసి ప్రబంధము లన్నియు నేకఘక్తికము లై యుండు నని కాని సర్వవిధములఁ బ్రాచీన గ్రంథములే మార్గప్రదర్శకము లని కాని తలంచుట యుక్తియుక్తము కాదు. ఇంతియకాక లోకానుభవము ననుసరించి జ్ఞాన మధికమగు చుండుటయు, జ్ఞాన మభివృద్ధి యైనకొలది మనుష్యుల యభిప్రాయ ములు మాటుచుండుటయు, నేకాలమున రచింపఁబడిన గ్రంథముల యుదాకాలమువారి మనఃప్రసారములు ప్రతిబింబితము లై యుండుటయు, నెల్లరకుం దెల్ల మై నవిషయములే. అయిన నాంధ్రకవితాపితామహుని కాలము మొదలు నేటివఱకు రచింపఁబడి యుండు ప్రబంధములలో నొకటి రెండు తక్కుఁ దక్కిన వన్నియు నొక్కతీరుననే యున్న వను సంగతి సుప్రసిద్ధమే కదా! కథాసంవిధానమునఁ గాని, వర్ణసాంశములఁ గాని విస్తార భేదములేదు. ఇట్టిస్థితికిఁ గారణ మారసి చూచిన స్పష్టము కాక పోదు. పుర, సింధు, నగాద్యస్తాదశవర్ణన లావశ్యకము లనుటయే కాక,

వానివద్దతులఁ గూడఁ దెల్పి, మనలాక్షణికు లేర్పఱచిన నియమము వలనఁ బ్రబంధరచనకుఁ దొడఁగినవారందఱు, కథాసందర్భానుగుణము లగువర్ణనలఁ జేయుటకు బడులుగా నాయావర్ణనల నిముడ్పుటకుఁ దగినకథాసందర్భములకై వెదకికొనుచు, గతానుగతముగా గ్రంథములు వ్రాయుచుండిరి. ఇదియే వై లక్షణ్యాభావమునకు ముఖ్యకారణము. దీనితో నాఁగిన బాగుగనే యుండును గాని నియమశృంఖలలచేఁ గట్టువడి, బుద్ధికి స్వచ్ఛందప్రచార మొసంగక, నూతనమార్గములపొంతఁ బోక, కాలక్రమమునఁ దమకుఁగల కల్పనశక్తిఁ గూడఁ బోఁగొట్టుకొనిరి. ఏకవిషయమై యనేకులు వ్రాయు నప్పుడు హృదయంగమము లగుకల్పన లక్షయముగాఁ దోచుట యసంభవ మగుటం జేసి, కొంతకాలమైన పిదప శబ్దాడంబరమునఁ దమ తమ యుత్కృష్టత స్థాపింపఁ జూచిరి. క్రమముగాఁబొందిత్యప్రకర్ష మే కవననైపుణియను భ్రాంతికి లోనైనవారై, యర్థగౌరవము, భావవివరణము, రసస్ఫూర్తి మున్నగు చిన్నెల మన్నింపకపోయిరి. కొందఱు రచనాచమత్కృతిఁ జూపఁ బ్రయత్నించి యున్నను, వారికల్పనలు, ప్రాచీనగ్రంథములలోని వానివలె గాక, స్వభావవిరుద్ధము లై, విపరీతము లై, వర్ణితాంశములను సహజాకృతులతోఁ జమపువారిమనశ్చక్షుస్సులకుఁ బ్రదర్శింపలే కున్నవి. సర్వదా గగనమార్గముననే సంచరించుచు, విసివినచో వృక్షశిఖరమున విశ్రమించుచు, సాధారణముగా నేలపై గాలు మోపనివిహంగంబు భంగి, నీకవుల రచనాసామర్థ్య ముత్పేక్షాంతరిక్షమునందును, భూపసభాగ్రమునందును గవనగుటయే తప్ప, సృష్టివైచిత్ర్యవర్ణనల కెన్నఁడోకాని దిగకున్నయది. భూభరణశక్తిచే గర్వింపియుండుపర్వతంబులు, సున్నతగోత్రోద్భవంబులయ్యును జనసామాన్యమునకు జీవనాధారము లై యెల్ల ర నుల్లసితాం

తరంగులఁ జేయుతరంగిణులును, ఫలసమృద్ధి గనియు నమ్రత మఱి
వనితరువులును గూడ వర్ణనీయములేకదా! తృణీకృతదేవేంద్రు లగు
రాజచంద్రులగాథలవలెనే, సుగుణగణసమృద్ధులగుసామాన్యులకథలు
కూడఁ బ్రబంధరూపమున రచింపఁదగినవియే కదా! కష్టసుఖములును,
దారిద్ర్యైశ్వర్యములును, దివారాత్రములఁ బోలె జంటలుగా నుంటం
జేసి, ప్రకృతియొక్క ద్వైరూప్యమును గావ్యముఖమున విశదీకరిం
చుచు, భగవత్సంకల్పముల నెల్లరకుం దెల్లముగా వెల్లడి చేయుచు,
నింద్రియగోచరము లయ్య మనస్సున కగ్రాహ్యము లగువిషయముల
యొక్క గూఢార్థము నుపదేశ మొనర్చుచేసికుండై, రహస్యములతో
నిండి యుండు నీవిశ్వమునకు వ్యాఖ్యాత యై యుండుటయే కవియొక్క
ప్రధానధర్మము. అట్లగుటం జేసి కవులు కావ్యార్థవిషయములకై
వెదకికొనవలసినపని లేదు. జగత్తంతయుఁ వారిచే. నాయికానా
యకు లెల్లప్పుడు నుత్తృప్త (స్త్రీ) పురుషులుగా నుండ నక్కఱయే లేదు.
అచేతనములని మన మలక్ష్యము చేయు పదార్థములే వారికి భగవత్స
హిమానువర్ణనానుకూలవిషయములుగాఁ దోచును. నిరర్థకము లని
మనము తృణీకరించువస్తువులమూలముననే వారు సృష్టిమర్మముల
విప్పి చెప్పఁ గలరు. అట్లు లని మనము తీరసార్థ భావముతోఁ
జూచువారి చరిత్రములే వారికి నీతిబోధకములుగాఁ గన్పట్టును. దాని
వలననే కదా

“విద్యలకు నెల్ల నుత్తమఁవిద్య కవిర, దానిఁ దెలియుటవిశ్వమంతయునుగనుట”

యని యప్పకవి చెప్పి యున్నాఁడు! సంకర్శాంతరమున నుడు
వఁబడిన దై నను

“రవి గాననిఁచో గవి గాంచునే కదా”

యను వాక్యమునకుఁ గూడ నిదియే నిజ మైనయర్థ మని తోఁచెడిని. వేయేల? ఇంద్రియగోచర మగుప్రపంచగ్రంథ భాగమునకు వ్యాఖ్యానప్రాయ మై యుండు నదియే కాక, లుప్తభాగములఁగూడఁ గథారూపమునఁ బూరించు నదియే కావ్యము. తత్కర్తయే కవి. కేవల “పూర్వకపీఠ్యరవాక్ప్రయోగదక్షుఁడు” విద్వదధ్యక్షుఁడు కావచ్చుం గాని కవిహర్యక్షుఁడు కానేరఁడు.

కావ్యస్వభావ మిట్టి దగుటం జేసి, విమర్శన మొనర్చునపుడు మన మనుసరింప వలసినప్రమాణ మెట్టిదో విచారింప వలసి యున్నది. ఛందోబద్ధమై, వ్యాకరణదోషరహితమై, యలంకారసహితమై, సలక్షణప్రయోగప్రసిద్ధ మైనంతమాత్రమునఁ గావ్యమున కుత్కృష్టత రానేరదు. అట్టి కృతి తత్కర్తకుంగల సలక్షణపద్యనిర్మాణశక్తి నే సూచించును గాని, యనవద్యకవితావైశారద్యము వెల్లడి సేయ నేరదు. వ్యాకరణము పదప్రయోగపద్ధతిని, ఛందోనిబంధనలు పద్యరచనాక్రమమును, డెల్పునుగాని కవితప్రసక్తి వాని కణుమాత్రమును లేదు. కావ్యమునకు భావమే ప్రధానము. భావపిఠరణము సముచితపదగుంఫనముచే నొనర్పబడినచోఁ గావ్యము సర్వజనసమాదరణీయ మై యుండును గాని శబ్దచిత్రములు లేనంతమాత్రమున నది నిరాకరణీయము కాదు. వఃఖ్యుల మఱుంగున రంగులహారంగు చఃఖంగలింప నింగిపై నిగ నిగలాడు నగవైరికార్తుకము చూపఱకన్నుల కింపుసొంపు సంపాదించుటయే తక్కువ, వేడిమి వెలుగులఁ గలుగఁ జేయనేరనితీరునఁ గేవల శబ్దవైచిత్రీ కావ్యమునకు గౌరవ మొడఁగూర్ప నేరదు. అలంకారములు సహజసౌందర్యము నభివృద్ధి యొనర్చుం గాని లేనిచోట దానిని సృష్టింప లేవు. కాఁబట్టి యేదైన నొక గ్రంథమును విమర్శించు నపుడు దానిలో

భావవిజృంభణము, కల్పనాచమత్కృతి, వర్ణనావైదగ్ధ్యము, లోకానుభవజ్ఞానము, రసోచితశైలియును గలవా లేవా యని చూడ వలయుఁగాని, భాషాప్రావీణ్యము, ప్రయోగనైపుణ్యము నంతగాఁ బరిగణింప నక్కఱ లేదు. ఇఁకఁ బ్రస్తుతగ్రంథ మెట్టిదో పరిశీలింతము.

ఏతద్గ్రంథకర్త పీఠికాపురసంస్థానాస్థానకవీశ్వరులు. ఆంధ్రగీర్వాణములయం దసమానపాండిత్యము గల వారు. ఇది వఱ కనేకగ్రంథములను శతకములను వ్రాసి వాసి కెక్కి యున్నవారు. ప్రబంధరచనయం దిదియే పీరికిఁ బ్రథమప్రయత్న మై యున్నను, సర్వవిధముల మన భాషలోని యుత్కృష్టకావ్యములతోఁ మలఁచుఁగఁ దగి యున్నది. పూర్వులనాఁడు నుండియు పీరిది పండితవంశ మై యుండుటం జేసి, యనగ్గళకవితాధోరణి పీరి కెలజవ్వనమున నె యలవడి యుంటయే కాక, సుప్రసిద్ధుం డగుకూచిమంచితిమ్మకవిజన్మస్థలమున కనతికూరమున నెవీరు బాల్యము నంతయుఁ గడపి యుంటవలన నాతనివలెఁ బ్రసిద్ధివడయ వలెనని చిన్నతనమున నె మనమున ఘన మగుతలఁపు నెలకొని యుండ నోపు. ఆకాలమునఁ గూడఁ దమయప్రతిమానప్రజ్ఞచే రసజ్ఞులయుల్లంబుల నుల్లాసకల్లోలిని వెల్లి విరియఁ జేయుచున్న మాడభూషి వేంకటాచార్యాదికవివర్యులకీర్తి, యప్పటి కప్పుడే పీరి మనమున నంకురించి తీగసాఁగుచున్నగ్రంథరచనాభిలాషను బోషింప, పీరి నెంతయూఁ బురికొల్పి యుండ వచ్చును. మఱియు యావనారంభమున నె రాజాస్థానమునకుఁ బ్రవేశము గని యుంటం జేసి యచ్చట మానవస్వభావవ్యత్యాసములను బ్రపంచధర్మములను బరిశీలించుటకుఁ దగినయవకాశము కూడ లభించెను. రాజుల కొలువుకూటములు సజీవవస్తుదర్శనశాల లని (living museums) చెప్ప నొప్పు. అచ్చటి పరిజనములో ముష్టజనాగ్రేసరులు

మొదలు శిష్టజనాగ్రగణ్యుల వలకుం గల యన్నితరగతులవారును, రాజద్రోహంబాదిగాస్వామికార్యకపారతంత్ర్యవర్జితముంగలయన్నిమనోవృత్తులునుం గన నగును. ఇట్టితారతమ్యముల నీకవి చక్కఁగాఁ బరిశీలించి యున్నవా రగుటచే నేతన్యులొపార్జితప్రపంచజ్ఞాన మీగ్రంథమునం దందందుఁ బొందుపఱుపఁబడి యున్న కొన్నినీతిబోధకము లగు పద్యములను, హాస్యరసప్రధానము లై హృదయంగమము లగు స్వభావవర్ణనలను, వ్రాయుట యందు వీరి కెంతయుఁ దోడ్పడి యుండ నోవు. ఇంతియకాక కష్టసుఖముల నాశ్రితు లేలికతోఁ బాలుగొనుటయే వాలాయముగఁ దలఁచి, కడగండ్లఁ బడినప్పు డొడయనియెడఁ దమకుం గల గడితంపు నెనరు వెనుకంజ నిడనీయక, కడ వలకు సుడివడనిదృఢభక్తితో నిలిచి గెలిచిన వా రగుటచే, ధర్మమే జయించు ననువిశ్వాసమును, భగవంతుఁ డపారకృపాసముద్రుం డగుటచే భక్తులబన్నములఁ బాపి చేపట్టు ననునమ్మికయు, మొదటి సుండియు వీరిహృదయమునఁ బాదుకొనియుండ వచ్చు. దాని వలననే యకలంకభక్తియుక్తులగుబ్రహ్మాండ్రాదుల యజాగ్రత్తవలనఁ బొడమినయిడుపలు గడచనుటయు, ధనమదాంధతచేఁ గలిగినసెలుగులు తొలఁగుటయు, గురుజనతిరసాగ్రకారణమునఁ బాటిలినచేటులు దాటి పోవుటయు, మొదలగు విషయము లీగ్రంథమున నెంతయు వింతగా సంతరింపఁబడి యున్నవి.

శైలి :—మొత్తముమీద సంస్కృతపదభూయిష్ట మై యున్న నతిస్థిరసమాససంవాసితము గాక, యన్వయకాఠిన్యము లేక, “యరంటిపం డాలిచి చేతికి నిచ్చిన రీతి” “సులభార్థవద్ధతి గల్గెదై యఖిల పతనీయశైలిచే నలరు”చున్నది.

మ “కవి రింద్రాదిసురు బ్రతుందునిఁ బయఃకల్పాలమాలావృష

ద్భవముక్తాఫలచారుతోరణలసఃతా-దంగినీకాయమా

వనితాంతాంచదనంతమంటపగతానంతస్థానంతశో
భనశయాంతరశాయి, భక్తగణసంపద్యాయి, నొక్కమ్మడి.

చతుర్థాశ్వాసము, ౬౨.

సీ. “ద్రాక్షిభాతోత్తంభితస్త్రిగ్ధసరళపూగప్రకాండోచ్చప్రకాండబాల
మాకుతంతస్యమానాయతలాంగలీ, పత్రపరిచ్ఛదోపరితలంబు
సహసాగ్రథితచూతంసాలబాతాచ్చిద్ర, చారుపల్లవజాతంతోరణంబు
ఝడితిపంఘటితచంచదలించత్ఫల, ప్రబకరంభాప్రతిస్తంభమూల

తే. మగుచు నజ్జన్నిగట్టున్నయట్టినట్టు, సుట్టుదట్టుంబుగాఁ గనుపట్టె వేగ
మానిమాణవకాకల్పిమానమైన, తాయమానంబుకుభసూచకముగనవుడు”

చతుర్థాశ్వాసము, ౧౩౩.

శుద్ధాంధ్రపద్యములఁ గూడ నట్టిరచనాసౌకుమార్యమే కన్పట్టు
చున్నయది.

“అంటగరానివేల్పు మొదలొకడవేలుమనీలు బాసవా
ల్లంటలు మింటిద్రువురులఁదాటులునుం దెలుగంటిపెద్దము
క్కంటిని దమ్మింటిదొరఁ గన్గొని యొప్పుగ నెప్పుడిట్లు మీ
బంటులబంటు బన్నములఁపాల్పడకుడఁగఁ బోవుఁడీ యశఁకా.”

శంచమాశ్వాసము, ౧౩౩.

గీ. “కాచిచల్లార్చి పాలుమీఁగడ నమర్చి, బిగ్గరగఁజేర్చిననుఁగూర్చిపిలువఁదొడఁగ
నల్లనగు సామిచ్చిబోనవుమామాయి, నెక్కిరావయ్యయివుడు నాచక్కికనుచు”

షష్ఠాశ్వాసము, ౨౧౪.

శబ్దాలంకారములకై వీరు ప్రయత్నింపకపోయిన నవ్వియే వీరి
జేరఁగోరు ననుట యత్యుక్తి కాదు.

కం. “కలశీహృతవిరజామల, జలశీకరనేకరచితంసంఘటతాంచ,
ద్దలశీతలతులసీవన, తలసీమ మెలంగు ముక్తితతులం దెపుడుకా॥”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౪౧.

కం. “భగవల్లసదనుకంపకా, జగమెల్ల భజంపఁ దగినంపద చెలఁగకా
భగవల్లభుఁ డగతల్లజ, ముగ నల్లన మూర్తి నిలిపెంభువి నల్లిదరికా॥”

ప్రథమాశ్వాసము, ౧౬౩.

లనుప్రాసము లేనిపద్యము లపురూపములు.

ఉ. “వీరము మీఱ మీ రమరఃవీరులు సారెకు భూరిసార మే
పారఁగఁ జొక్కమైన మెలఁపారఁగ ధీరగధీరధీరమే
దారతఁ దారతమ్యురహితారభటిం దగఁదారస్థి లే
దోరహిఁ దోరమై దనరుదోరహిఁఘోరతఁ బోరితంబులకా॥”

తృతీయాశ్వాసము, ౮౦.

ద్వంద్వ, త్ర్యక్షరప్రాసములఁ గూర్చుట యందు వీరికిం గల
యగణ్య నైపుణ్యము చూడ నాంధ్రభాషాయోష వీరి కెంతి వశ్యు
రాల్గో శైల్యము కాక మానదు.

కం. “అశాపనిధముఁ దెలిపెద, మాశాపతిసేవ్యతాభవాలికయముదా
వేశాపకదా యోదే, వేశా పరులను భజించుఁనిక నీదు సియల్॥”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౧౯.

ఉ. “శారికలార ! శౌరికడఁసారెకుఁ జారుకథాగ్రముల్ మనో
హారికలారవన్ధురణంసద్భుతభంగి నెసంగు నట్లుగాఁ
గోరికలారఁ దెల్పుచునుఁగూరిమి గాంచెడు మీర లీజగ
దూభారికలారహస్యములంపొడిమి బుద్ధి నెఱుంగు టబ్రమే॥”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౧౮.

నిరర్థకపదములకై వెదకి చూచిననవి గనఁబడుట కష్టము. ఆక
స్తికముగ నేపద్యమునైనఁ జదివినచో నిది సువ్యక్తము కాఁగలదు.
దీనికిఁ దోడువీరికవితాధోరణి “గాంగనిర్దురసద్భుధారాళం”బని చెప్పి
నచో వీరికై లి యెట్టిదో యెల్లరకుఁ దెల్ల మగును. ఇది యొకయా

శ్చర్యము కాదు. “అశుభారాక విత్వంబునను శయ్య లుపను లుక్తే
తలును లేక యుండు”నని చెప్పిన యప్పకవివచనము వీరి యెడల
వర్తింపక పోవుట నే నెఱుంగుదును. ఎంత యవ్యవధానముగఁ జెప్పి
నపద్య మైనను బ్రబుధపాకముననే యొప్పు చుండును. ఈ గ్రంథమున
నేకందపద్య మెత్తి చూచినను శయ్య కుదాహరణము లభించును.

కం. “తా మఱచి నిద్రపాల్చడి, తా మఱచిన వివమి శ్రుతులుఁతలఁగి చనుటకై
తామరదూలి మునుందు న, తామరమాటసమర్పితాఁమైఁదలచినకా.”

ద్వితీయాశ్వాసము, ౧౨

కం. “రాజీవనయనుఁ డాశ్రిత, రాజీవనచైత్రుఁ డక్షడుఁప్రాబల్కులకై
రాజీవనవాక్యతితో, రాజీవనరాశిలోనిఁరక్కసుఁ డెలమికా.”

ద్వితీయాశ్వాసము, ౧౩.

అచ్చు టచ్చట వీరి కైలి శ్లేషాలంకారప్రయుక్తమై యుండు
టయుఁ గలవఁ. అప్పట్టులఁ బింగళి సూరనాచ్యుని కౌశల్యము తలపు
నకు వచ్చు గాని భట్టుమూర్తి ప్రజ్ఞజ్ఞప్తికి రాదు.

కం. “వసువిఁగఁగ్రసితంబై, సునిధమహిమాఘమై విశుంభస్సితా
వసుమహితామోదంబై, మునఁగడి నచ్చటి వాఁకల కిది న్యస్సుకా.”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౨.

మ “అని కావ్యోత్త మైకవ్యవన నుద్యత్ప్రసన్నాననం
భవమజ్జేభః శ్వాత్వాఁగతి శుంభద్విప్రమఘః గో
వనధంగీకృతయంగమం బగుచు దేవదేవీనైకం బాగిక
జయి న్నాకపురీఠోధః పయః త్సాహస్సుటాహ కృతికా.”

తృతీయాశ్వాసము, ౪౩.

ఉపమానము లెంతయు సర్వభావానుగుణములును మహోహర
ములు నై తనరారు చున్నవి.

గీ. “పిల్లి పొల్లింబి త్రావినపాఁకంబనా, నమ్మకకు డను శూన్యంబై తవచ్చె
నూనెచట్టపు నేలఁచుయినాఁగ సురిగివి, పాదుఁగు పయోహీనఁచు వోఁడెఁ
జెలఁగి గూండ్లిడినద్రూఁకుఁబై పైలె గల్పవృక్షమలు సెప్పలము లైఁకాన నయ్యె
మండు కేసరినాటిఁచుచుఁగునామిన్నేటి యనలెండినీటలైయడుగుఁజూపె.”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౦౨

సీ. “దితికనూభవదండఃపాతులకు దశశతాం, బకు వీఁపు వల్లలఁమంచ మయ్యెఁ
బలలాశికుట్టాకఁములకు వేడివెలుంగు, కొమరునితల సంతఁకుండ యయ్యె
వైత్యకరాసిక్షుతముల కంబుధినాథు, మే నూరిదరిబాడ్డుఁమేడి యయ్యె
దమజాంగురీప్రపీడనముల కథేకు, చెవిదోయి కిన్నెరఁచీల లయ్యె—”

చతుర్థాశ్వాసము, ౮౧.

సమయానుగుణ్యముగ మనోజ్ఞము లగులోకోక్తులచే భావము
వ్యక్త పఱుచుటయుఁ దఱచుగఁ గన నగును.

తే.గీ. “కొరికై వన మొనరించుఁకొంగఁ దగిన, నిరి తనంతనె రా నుపేక్షింపఁ దగునె,
మది వలసి వచ్చినను మేనఁమామకూతు, వావి గాదంచుఁ బలికినఁవాని కరణి॥”

తృతీయాశ్వాసము, ౭౭.

తే.గీ. ఒరుని వలన నాకుఁనుపకృతి యెందాక, మెనరు చుండు సంతఁదనుక మెచ్చి
యేను దాటి తెప్పఁజేర్చిన చందాన, వాని పేరు వివఁగఁనైన నొల్లి॥”

పంచాశ్వాసము, ౧౩౨.

సామాన్యముగ మనకవులలో ననేకులయందుఁ గానరానట్టియు,
పీరియం దధికముగాఁ గనుఁగొనఁ దగినట్టియుఁ బ్రజ్ఞావిశేష మింకొ
కటి కలదు. చిత్రకారుఁడు తనతూలికతో నిటునటు నాల్గు గీతలు
గీచి యాకారముఁ జేలుచు పోలిక, వేషభాషావిశేషముల, నవస్థాభే
దములఁ, జిత్రవృత్తులఁ గొన్ని చిన్నిపదములతోనే గన్నుల యెరుఁటఁ
గట్టినట్లు వర్ణించుట యందు వీరికిం గలనేరు పెంతయు పింతయై
యున్నది.

సీ. “అడ్డదిడ్డఁబుగాఁవాదల నికుకొన్న, వలిపంపుడుఁగుదోవతఁలపిడుప
లలికప్రదేశాదిఁకాంకంబుల లెస్స, ప్రామిసదట్టంపుఁభస్మరేఖ
లెడమఘాఁపులయందుఁదృఢముగాఁ, గన్నట్టు స్వచ్ఛప్రభంబురొజన్నిదములు
గడుక్రభముగఁ దోమింకుడిశేలఁ దాల్చిన, యాతామ్రతామ్రమఁయొంబుపాత్రు
లమరఁ గాంచనముఖరీజంలావ గాహ, నములఁ గాంచి వాయులింగము భజించి
కురళివ స్థవముఖు లొచుంపచ్చుద్విజాలఁ, గాంచి దివిజమహర్షి హార్షించె మిగుల॥”

పంచాశ్వాసము, ౨౦.

సీ. “అంకుమత్ఫలకు మంధ్యంబు తథ్యముగ నే, తత్సామగాయ మోతరుణయజ్ఞ
సారంగివదనంబు సారంగలాంఛను, యద్దేవ సేయునో యాయజ్ఞాక
చంద్రమఃకళనాభిః చందమింద్రోవల, స్యసమాన మోహవిర్యాజివర్య
యష్టపదగృహంబు సందకదా యీత్ర, యామనుఖంవమే యాహితాగ్ని
యనుచు మందాకినీతీరమునను దానమున కుషకాలమునఁ గూడికొనినక్రొత్త
సోమయాజులుస్థానికల్మషింద్రోమికునుచు, నాత్మపరిభాషభాషింతురచటనెవుడు॥”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౮.

సీ. “చరణము ల్విడుపుగాఁసాచి కేలాక్కటి, పుడమిపై నూతగాఁనిడి వసించు
గూర్చున్నతటి నాయంకుండురా దవుదవ్వునను గాంచి కడుప్రయత్నమునలేచు
ద్విత్రాన్మఘీవిన్యాసమాత్రన దరితరు, స్కంధాదులవలంబంకముగ నడచు
మొక కొంత లేనియోపికఁ దెచ్చికొని భర్త, కుపచార మొనరింపఁ నుద్యమించు
నలసదృష్టలవలయువంస్తులనుదెలుపు, నలఁతియెలుగునఁబరిమితోక్తులనుబట్టుక
గలికి నీర్కావివలిపంపువలువదాల్చు, నెలలునిండినకొలది నంవ్వెడి మిన్న॥”

చతుర్థాశ్వాసము, ౧౯.

సీ. “ఎవరైన వడివడి నెదురుగానేలేర, ననుఁ బిల్చుటక వత్తురని తలంతు
నఫలప్రయత్ను లైఁచనువారివార్తలు, విని నామ నిటు లెవ్వఁడని తలంతు
నగరిమోసలరీవిఁనడయాడువారిని, ల్లను సావమివల్లభులని తలంతు
దేవేరిబోనగఁతైలచేత నైన నా, మనవిఁ దెల్పింతునాఁయని తలంతు
నాకలఁకంబునుండి నాఁరాకఁ జెవుల, సోక నెఱిఁగించువారలులేక యిటుల
ప్రీతికళత్రుం డుపేక్షించెఁగాక యున్న, నీకరణినుంచునే యంచునేకతమున॥”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౯.

రెండఁ మూఁడు పదములతో నర్థము నంతయుఁ దెల్పుటయందు
పీరి సరివార లనేకులు లేరు.

“నిదురఁదోఁగఁ టంచుఁబడములొత్తుభుజిష్య, లూరకుండినసంఘంబులొపుకొనుచు.”

ద్వితీయాశ్వాసము, ౨౦.

“నాకిట జంఁదెము బుద్ధులొరులై యొడుకుచు నన్న బున్నము.”

తృతీయాశ్వాసము, ౨౧.

“ఎందునుండియొచ్చుచోయేగుచుండి, పిదుగు వడినట్లుగా నుట్టిపడియె నెదుట.”

ప్రతీయాశ్వాసము, 32.

“యాతాయాతపిలోత్తరీయదశంకాత్రిలః, ద్లడిల్ల నగరం బాబాలగోపాల ముక్.”

ప్రతీయాశ్వాసము. ౩౩.

“అఖిలశబ్దనలోకాభయవంబులైన నాగ్న భువంబుల నతిని బాణవిశేషగా రత్తి.”

“పురికి పిటిడిగాఁ దిరికి రయిల్ గాంచి ప్రాప్తవేహం యంచ మొక్క—”

సందర్భోచితము లగుపదవాక్యముల నేర్చి కూర్చుట, శబ్దబాహుళ్యము లేకయే యుద్దేశితార్థమును వివరించుట, రచనాచమత్కృతీ చే వర్ణితాంశమును జరుపువారిహృదయఫలకములపై జేత్రించుట,— ఇవియే నిజమైన కవిత్వలక్షణములు; వీనియందే వీరిసామర్థ్య హంత యుఁ జూపఁబడి యున్నది.

వర్ణనలు:—ఇక ఓరివర్ణన సామర్థ్యము కైలి కంటెను బ్రశం సనీయము. సృష్టి వైచిత్ర్యములు జనసామాన్యమున కగ్రాహ్యము లని యు, గగఁతలఁబున నగోచరంబు లై లక్షలకోలఁది మూఁగి దాఁగి యుండు నక్షత్రసమితి దృష్టిపథంబు నగిగమింపఁ జేయు మారదర్శని (Telescope) చదంబునఁ గవులకల్పనలు స్థూలదృష్టి చే మనము కనుఁ గొన లేనివాని నన్నిటిఁ గన్నుల కగపడఁజేయు ననియు, నెల్లరు నొప్పుకొను విషయములే ఇక వర్ణనలు స్వభావానుగుణ్యములుగ నుండ వలయు నని యిప్పి చెప్ప నేల? కవి, చిత్రకారునివలె, సాధ్యమైన నంతవఱకు సహజాత్మకఁ జేల్చుటకుఁ బ్రయత్నింప వలయును. లేనిచో నిది యిట్టి దని పోల్చుట యశక్య మగుటయేకాక, వారిసామర్థ్య మెట్టిదో యెఱుఁగవడుట సాధ చర్లభము. అస్పష్టశేషయముల పేరదప

ఋతుటయం దతిశయోక్తి సహాయకారియైన నతిశితతరణి కిరణముల కరణి, మేరమీటినచో నిష్ప్రయోజనమగుటయే కాక, తటచుగ మొదటికి మోసము దెచ్చుటయుఁ గలదు. కావున సుత్రేక్షులలోఁ గవులు చూపు సామర్థ్యము స్వభావోక్తియందుఁ గన్పటించినచో మనకావ్యము లింకను శ్రావ్యములుగా నుండును. అయిన నిది మనము తలంచునంత చురుకైన నకార్యము కాదు. అనయవానురూపతయు, సహజలక్షణ సౌందర్యమును లేని వికృతరూపమును న్రాయు నలవాటు సులభసాధ్యముకాని, కృత్రిమాకారమునే నిజస్వరూప మని భ్రాంతి గొలుపుచు జీవకళ యుట్టిపడునట్లు లిఖించుప్రజ్ఞ శారదావరప్రసాదలబ్ధ మని చెప్ప నలసి యున్నది. ఇట్టి సామర్థ్య మేతద్గ్రంథకర్తయం దధికముగాఁ గన నగు ఐనను వీరికల్పనాసామర్థ్య మనల్పము. ఎట్టి విశేషములులేని సామాన్యవిషయములనె మనోజ్ఞముగఁజమత్కరించి యెన్నఁడు మఱపు రాకుండు నట్లు వర్ణింపఁ గలరు. తార్క్ష్యభూధరౌన్నత్యమును, దదధి రోహణసహాయమున మూకబధిరాంధపంగులకు సంగత మైనలాభమును, వేంకటేశునకుఁ గుక్కుఁజేతుం డనుచరసహితముగ నొనర్చిన పరిచర్యయు, నెంతయుఁ జక్కఁగా ఎక్కాణింపఁబడి యున్నవి.

సీ “సెలయేటియిసుకతిన్ నెల గూఢమణికేళి, కల నిలింపంగవల్లని యాడ
దీర్ఘికాబ్జముల సంభిత్తకహాసమం, డలరులు జలగూడినెలయఁ జేయ
పుక్షగాఖల దాసింబుత్పాలితేజస్తి, మిరమేళనాశ్చర్యంగరిమఁ జూడఁ
గటకహుటములఁ దుఁ గదిసింగంధర్వసంఘా, తంబు పంగీతంకలనఁ బెరయ

తే. గీ. నాకభూలోకములకు సంతతముగాఁగ, రాకపోకలు నెరవఁ బరస్పరంబు
దివిజనుకులలు క్రింద సందించుకొనిన, దండినిశ్రేణి యనఁగ వంకొండ దనర.
ద్వితీయాశ్వాసము, ౫౭.

సీ “గొంతెత్తి గోవిందు గోవిందుని సంత, యభ్యుగా బిట్టువాంతుచ్చువారు
ప్రతిహతు మారుతాంహతి వికెసాగణి, ననువుగా సవరింపుమనెడువారు

ద్వారగోపురద్వారాద్వారశాసనవర్ణ, సమితివిస్ఫుటముగాఁజదువువారు
వడివడి ముందుకై నడచి క్రమమీ తన, యదుగులఁ బడి మ్రొక్కులొడిచువారు
తే. గీ. నైనవారలఁ దన వెంటఁ నరుగుదెంచు, వారి నలముక బధి రాంధఁ పండుజనులఁ
జూచుచుఁగపటనాటకఁ నూత్రధారు, చిత్రనాటకపటిమక ఁచ్చెరువు చెందె.”

షష్ఠాశ్వాసము, ౧౪౮.

సీ. “ తొలికోడి తా నెయ్యెయ్యెలుఁగె త్తిమూఁడుభం, గులఁగుక్కుటేకుండుఁకొ పరికూసె
నాలమందల కెల్లఁనధినేత తా నె యై, పొంకంబుగా నంఁబంకె వైచె
దీర్ఘంబుఁదెచ్చుహంస్తికఁ బెద్ద తా నె యై, లంబోదరుఁడు బృంహిఁతం బొనర్చి
విహంగంబులకు నెల్లఁబెద్ద దా నై కుమా, రునికేక కెలుచ నిఁస్వన మొనర్చె
తే గీ. దా నెలింగార్చకులకుఁ బ్రాంధమికుడగుచు, బ్రాతరనిలు దుకేతనాఁగ్రముననున్న
మంట్రమోయించెవందిహంగధులుతా మె, యగుచుభక్తులు పేర్కొని రిరపుడుమచ్చు”

షష్ఠాశ్వాసము, ౨౩౨.

కొన్ని సమయములఁ బాత్రల యుల్లంబుల వల్లడిగొను తలఁ
పులు మెలపునఁ దెలుపఁబడుటయుఁ జూడ నగు.

సీ. “ వయస్సంబు వెడలువోఁబవమాన మెదు రాట, మన్ని మిత్రం బనిఁతోఁవదయ్యె
వాహనంబులు లేకఁ బ్రహ్మముఖ్యులు, దోడరాఁ దగదనిఁతోఁవ దయ్యె
మాహేశ్వరుం దైవమాని నొదవులఁ, దోఁప నమ్రతఁ జూపఁదోఁవ దయ్యె
గౌరీవ్రసాదకుఁకృపయోజమాల కం,దోయి నద్దుకొనంగఁదోఁవ దయ్యె
తే. గీ. నేమి నేయుదు దివ్యవరీమళాఖ్య, బడిశమునఁ బడి శమగుణంబుడుగ వడిగఁ
జిత్తమీనంబు చిక్కులఁజిక్కి నకట, దైవనిర్ణయ మెవ్వారుఁదాటువారు!”

తృతీయాశ్వాసము, ౪౧౨.

మ. “ మునిరాజ్ఞుఖ్యుని శక్తి మున్నెఱుంగనోఁముక్కంటి యిదంటయై
యననాయాపతియందు నత్రికి గుతుంఁడౌ పెల్ల నాలింపనో
జనవశ్రోధనఁ ధీతపోధనుఁడు దుస్సాధ్యప్రభావాధ్యుఁడం
చనివిన్నాడను గాను నాతెలివి యేమై పోయెనూ ! యక్కటా !”

తృతీయాశ్వాసము, ౪౩.

నీ. “కట్టించుకొనినాడుఁకద వైజయంతంబు, తన కేమొయిది కాశ్వతం బటంచుఁ
గావించెఁ గద యోలంగము నుధర్మస్థాని, తనయధికారంబెంతప్ప దనఁచుఁ
బాలించెఁ గద స్వర్గఁబట్టనం బేవట్టు, నను దన కదియె కాఁజాని యనుచుఁ
గొలిపించుకొనెఁ గదాఁపలపించియప్పర, స్సతులచే దనపెంపెనత మటంచు

లే. గీ. నార యాయుఁడుఁ డిప్పు డెందరిగ నొక్కొ

మనలఁ దొలివేలుపుల మాటఁమఱయు నవతి

తల్లికొమరుల మాటఁ దంత్సర్వరాజ్య

మెల్ల మన కనుభోజ్య ముంచెఱుంగఁ జొక్కొ.”

తృతీయాశ్వాసము, ౧౧౧.

సందర్భోచితవర్ణనలకై వెదకికొన నక్కఱయే లేదు. ఈ గ్రంథమునం గల మనోహరవర్ణన లన్నిటిని గూర్చి విస్తరించి వ్రాయ పీలు లేమిచే దిక్కదర్శనముగఁ గొన్నింటి మాత్రము వివరించెద. నా చూచినంతవఱకు నాంధ్రప్రబంధములలో నెఱ్ఱానియందును ఋతువర్ణన మీగ్రంథమునందువ లె హృదయరంజకముగను స్వాభావికముగను జేయఁ బడియుండ లేదు. అయాఋతువులందు భూపులు మొదలు 'కాపుల వఱకుంగల యన్నియంతస్తులవార లెల్లెట్లు కాలము గడపుచుందురో, ప్రపంచమంతయు నెట్టిమాటుపు లందుచుండునో తెలుపఁబడి యుంటయే కాక, యప్పుడప్పుడు మన యనుభవములోనికి వచ్చిన వయ్య మనము గమనింప నట్టియు, గమనించు మఱచిపోవు నట్టియు, విషయము లన్నియు మనస్సున కొక్కసారిగాఁ బ్రదర్శింపఁబడి, స్వప్నమునందుంబలె నిమేషమాత్రమున సంవత్సరభుక్తి జ్ఞప్తికిఁ దేఱబడి యున్నది. ఇయ్యెడ వీ రికింగలపరిశీలన శక్తియు, బ్రపంచజ్ఞానమును, బ్రకాశితములగుచున్నవి. హాస్యరసాస్పదము లగుపద్యము లనేకము లీఘటమునఁగన్నట్లును.

సీ. “ప్రహేలహిః కుటిహః శర్వగ్గాంధః పూర్ణ, కలశాంబుజులు గతిం క్షమయః బావ
నవనాకికేళవంశకలింజకస్థిశుల్, మాగ్ధతపోత్థత్రేయంబు సుదుఃప
జంబీరరసపూరః సమ్మిత మగుతక్రి, సారంబు ట్టపను జంట్లారః జేయ
నాయతకాయమాంసాంతరస్థితతాళ, వృంతముల్ ఘర్జాంబు వితతి నడంప

తే. గీ. నిదుర గదురంగ నపుడధ్వంసీనజనము, విడియు మెక్కొక పుశ్యాత్మంజిడినయట్టి
ప్రపన పారసుఖా ప్తి మైంబనల మబిది, పల్లపవలింకినదసాంబు చట్టకుండ.”

ద్వితీయాశ్వాసము, ౭౮.

సీ. “ముసుంగిడ్డ కుటుమాపుండు కడుప్పటి చెమ్మ, గిలకుండనలఁదిశోకాలు చొచ్చి
హత్తింబి తొడిగినఁ క్రొత్తచెప్పలజోళ్లు, దడియకుండిగ పీఠింబడు. ౭౯ తే
గుత్తంబుగాఁ జాటింకొనిన చుట్టలనిప్పు, లాశకుండఁ బంచంటరుగులెక్కి
పొన్నుగట్టలయూతఁగన్ దగ నక బాళి, పడకుండు గచ్చసాంవడుల నిజికి

తే. గీ. చేలపనులందుఁ జొప్పడుఁ చెలిమిసః జ

గాఁవుఁగొమరులు వడుపును. ౮౦ ములఁ గొనన

శాలిపాలికఁ కుటిరఁపానిఁ తే

రెట్టకేలకు నజ్జడిఁ నేకితము ॥”

ద్వితీయాశ్వాసము, ౯౦.

సీ. “పట్టుఁబుట్టముఁ జాటింపటి బోడిశిరంబు, నై నొప్పనక్షయం పాత్రి నొకటి
యిరుకక్షములలోనిఁ దిరునామములపుస్త, కనునను దాళవృంతమున రెండు
క్షుద్రకుటిప్రాంతంకునకీటినిఁ గుడి, కేలఁ దాల్చినతింకొల మెకటి
దాచేతిదారుఖండపుఁదాళయుగిరెండు, స్వప్రకంబులఁబదియురెండు

తే. గీ. రమణ నష్టదశోర్ధ్వపుండ్రములు దసుక, నమరసత్కర్థవైష్ణవఁత్యము ఘట్టి
బికిర మెత్తంగ పాతానింపిండు డిటుగు, దగధసర్వానవానరాంతములనవుడు.”

ద్వితీయాశ్వాసము, ౧౦౦

సీ. “నవశాలినసృక్పంతనవిధానైకసః, భ్రమముచూర్ణమవంఘ్రింభవకుంబు
హర్షికప్రీహిసంపానినాజసన, త్వరచరద్రామసేవకజనంబు
పార్థివగ్రాహ్యుఁ డాభగగ్రహణగ్ర, దువ్యోగిపురుషభంటోత్త. ౧౦౧
ప్రతిగేహవర్ణుఁ ద్యాగ్యవాదసనాథ, శోణంగిముఖ్యునిఁక్షుప్రజంబు

తే. గీ. దనర నట్టేక నానభాంత్రదోష, మానదోషప్రభాతంబునటుల యిటుల
తిరుగ నయ్యయిసందడించెఱిపి లేమి, జేల కూళ్లుకు నెకవింతంచెలుపుదోచె!"

ద్వితీయాశ్వాసము, ౧౦౧.

స్వర్గవర్ణనముకూడ నీరీతిగనె నిరుపమానసౌందర్యము కలదై
యున్నది. ఏవ వొడము జేయకుండ శృంగారరస మొత్తవఱకుఁ జూప
నగునో యంతపర్యంతము గనఁబఱుపఁబడి యున్నది. ఉత్తరహరివం
శము, మృత్యుంజయవిలాసము, మొదలగుగ్రంథముల యందలి స్వర్గ
వర్ణనలకుఁగూడ దీని యెదుటఁ దలయెత్తి మెలఁగ వలను పడదు.
దిగ్దీక్షులు విష్ణుం బొడగని నప్పు డొనర్చిన స్తవము లెంతయు సహజము
లుగా నున్నవి. నైమిశారణ్యవర్ణన, నాచనసోమునిబదరికాశ్రమవర్ణన
వలె జదువువారి మనములఁ దనతోఁగొనిపోయి, మునిజనావాసమునఁ
బ్రవేశింపఁజేసి, పక్షిజాతులకూఁతలును, సెలయేళ్ల మోఁతలును, దప్ప
నేచప్పుడు లేక యొప్పు నప్పట్టునఁ, బరమశాంతసావ్ంతి లై, తపో
ధ్యాననిష్ఠాగరిష్ఠు లై, సంసరణతరణితరణమునకు „శ్రీరమణ సేవలె
కేవల నొకటొట" నెఱింగి, „ప్రత్యహముం గృతనిత్యకృత్యులై శౌరి
కథార్థముల్ వినుచు శార్ఙ్గిఁడలంచుచుఁ జక్రిముగళా కారము నాత్మ
నెంచుచును గాలముఁబుచ్చుచు"నుండు జటిముడలిదర్శన మొడఁగూర్చు
చున్నయది. అదితి చాహృదప్రసవ వేదనావర్ణనల దీటుకొనఁ దగినవి
నేనింత వఱ కెన్నఁడునుఁ గని యుండలేదు.

సీ. “నివరిప్రాలోసనవంఁడినబమ్మయిఁగిపాల, పరమాన్న మొకమానివత్తియిచ్చెఁ
దనప్రాపుఁ గాంచి క్రొత్తగఁగలింపివంత, చెట్టచండ్డొక మునిస్త్రీ యొనంగ
నిజగృహకాళిమంత్రితసిద్ధమహిమాక్షతల మెక్కమునివధూఁతిలక మునిచె
యవమయిష్టతపిత్తవవభృతపక్షిభా, దృమ లొక్కతదిసియిల్లాలెచ్చెఁ

తే. గీ. దాను బూరించుదేవిపాదముల మీఁది, గొనబునిర్మల్య మొకతపోఁధవపురంధ్ర
యిదియే సీమంతకుభోభోనగుకళ్య, పమునిసామంతసీమంతంపఱి నచట."

చతుర్థాశ్వాసము, ౧౧౨.

సీ. “శ్రవణగమ్యముగ నాఁరణ్యకోపనిషత్తుఁ, వారాయణముఁ జేయఁవలయునేమొ
బలమెలర్పఁగ మహేశ్వరునిముంగిటినంది, బట్టియిట్టుటఁ ద్రిష్టవలయునేమొ
గ్రుక్కలొక్కటియెడుఁ, గ్రోలఁగాస్వధితిచే, జలమునంద్రించియీఁవలయునేమొ
కచమునందికుఁ సంఘాఁ బ్రతపుటమునై, విలిఖించి యంత్ర మీఁవలయునేమొ
తే. గీ. యనుచుశీఘ్రప్రమాతుర్యపాఁయజ్ఞులెల్ల, నుటజబహిరంగణంబునఁ నుండి రపుడు
జరతమానికుటుంబినీఁజననియుక్తి, నెక్కుటఁ దనీయబాలకాఁహూతులగుచు॥”

చతుర్థాశ్వాసము, ౧౧౬.

వామనమూర్త్యావిర్భావఘట్టము శైలిచేఁ బోతనార్యుని భాగ
వతముతోఁ దూఁగ లే కున్నను, గథాసంవిధానమునమాత్రము దానికి
వీసమైనఁ దీసిపోకుంట యటుండఁ గొన్నివిషయముల దానిని మించి
యున్న దని యొప్పుకొనక తప్పదు. తృతీయాశ్వాసము నందలి శారి
కాసంవాదఘట్టము మున్ను వాకొనినయన్నిటికన్న నెన్నికఁ గనఁదగి
యున్నది. పదలాలిత్యముననేమి, కథాచమత్కృత్యుండేమి, భావ
వివరణముననేమి, కళాపూర్ణోదయ ప్రభావప్రద్యుమ్నములఁ బురు
డించు చున్నయది. ఇతరాంతరంగవృత్తిజ్ఞత్వమును భాషాప్రాప్తి
మును యోజించుచూడ నీశారికలును సూరనార్యుని హంసీవతంసము
నొక్కయాకుననే చదివిన వను సందియ మొదవక మానదు. అమరా
వతీపురికి మరలివచ్చిన పిమ్మట శచీపురందరుల స్వాంతమునకు “దొంత
రవంతలచే సంతరింపఁబడిన దంతుర మగుభ్రాంతి,” కలభాషినీ మణికం
ధరులకు, రంభానలకూబరులకును గల్గినచిత్తవిస్మృతిని స్మృతికిఁ దెచ్చు
చున్నది. పృష్ఠాశ్వాసము నందలి కథ కూడఁ జాలవఱకుఁ గవికిం గలస్వ
కపోలకల్పనాసామర్థ్యముం బ్రకటించుచుఁ గళాపూర్ణోదయరుచుల
వెల్లి గొల్పు చున్న యది. ఇందుఁ బాఠునకు నాభీరునకు జరిగినసం

వాదము వలన నికరవికిం గలసందర్భోచితపదప్రయోగమైన పుణ్యము దెలిసికొనవచ్చును.

గ్రంథనామము:—“మహేంద్రవిజయమునకు మాతృక యైన యుపమాకామాహాత్మ్యము సంస్కృతమున రమారమి నూటనుష్టభాష్యోకములు గలదై” బ్రహ్మకైవర్తపురాణమున నొకభాగముగా నున్నది. ఈ కపీంద్రుడు దాని నధికముగాఁ బెంచి, మూలము నందలికథతో నూతనగాథల జతగూర్చి యల్లి, యాతాశ్వాసములప్రబంధముగా రచించి యున్నారు. మాతృకకువలె దీనికిఁ గూడ సర్వవిధముల నుపమాకామాహాత్మ్య మనుపేరే సరి యైన దైనను, “మేంద్రజయంబు ముఖ్యగాథగఁ దోచెం గాన మహేంద్రవిజయ మని దీనికిఁ బేరిడుట ముచిత”ని గ్రంథాది యందుఁ దెల్పఁ బడియున్న కవియభిప్రాయము కేవల మపూర్వ మని కాని యసంగత మని కాని చెప్పఁ జొప్పడదు. మొదటి మూఁడాశ్వాసము లందును మనువునుగూర్చి యొక్కవాక్య మైన లేకున్నను గథకంతకుఁ బ్రధాననాయికానాయకులు వరూధినీప్రవరా ఖ్యులయ్యును, నాంధ్రకవితాపితామహుని ప్రబంధము “స్వార్థోచితమను సంభవ”మనుపేరఁ బరగుచున్నది. దానికన్న నిది సార్థక నామమే.

కథావిషయము;—ఈ గ్రంథముయొక్క ప్రధానోద్దేశ ముపమాకాతేత్రమహిమానువర్ణనము. ఎవ్వరైన బంధురతటాకోపాంతమునఁ దపంబు సల్పినను, దజ్జలంబుల మజ్జనం బొనర్చినను, గరుడభూధరం బధిరోపించినను, దతూర టస్థితుం డగుచేపుని సేవించినను, దత్తన్త నోభీష్టసిద్ధిరూపమున నాతేత్రమాహాత్మ్య మెల్లరకుఁ బ్రకటికృతం బగుచుండు నని బోధించుగాథ లిందుఁ బొందుపఱుపఁబడి యున్నవి. అట్టికథల ముఖ్యార్థమే సంగ్రహముగ నీక్రిందిపద్యమున హృద్యముగఁ దెల్పఁ బడి యున్నది.

సీ. “బ్రహ్మవిద్యామహా • వ్రజ్ఞానిధిత్వంబు, దివిశేంద్రపద్యకై • భవసమృద్ధి
యదితికళ్యచనమా • నావత్సయోగంబు, సంధ్రనాయక కాతు • కానుషక్తి
నారద్యవతిమాన • తారకజపసిద్ధి, ధూర్జటినిభధూత • దోషవృత్తి
హీనభూతాభసాం • తానికలో కాప్తి, కల్లవతుల్యకై • వల్యపదవి

తే.గీ యేతదస్త్రత్పూతవి • భ్యాతమహిమ, పహితమహితకథావిధ • శ్రవణవతన
నిరతనిరతులకొదళు—”

షష్ఠాశ్వాసము, ౨౭౧.

ఇక నాయాగాధల గ్రంథవిషయము నుండి విరళపటిచి ప్రత్యేకముగ వానియందుఁ గానఁబడు రచనావిశేషముల మాత్రము గొన్ని టివివరించెద.

మొదటి రెండాశ్వాసముల యందును వేదాపహర్త యగుసోమకాసురునివధ దెలుపఁబడి యున్నది. ఈ భాగము కథాచమత్కృతిచే బ్రసిద్ధము కా కున్నను, రసభరితంబు లై విసు వొదవింపక చదివినకొలది మది ముదము గదురఁ జేయుఋతువర్ణనల వలన సంతయుమనోహర మై పాలుచు చున్నయది. తృతీయ, చతుర్థ, పంచ మాశ్వాసము లీగ్రంథమున నెన్నికఁ గన్నకథ లన్నిటిలో మిన్న యైనవేల్పుమన్నెకాని గాథచే వన్నె తెక్కియున్నయవి. ఈ భాగమును “మహేంద్రవిజయమ” నుటకన్నను “మహేంద్ర గర్వనిర్వాసనమ”నిచెప్పిన నొప్పిదముగ నుండును. పేరు వేఱుగ నున్నను, దానింబట్టి కవియుద్దేశము కూడ భిన్నముగ నుండు ననుకొనవలసి వచ్చినను, ద్రచ్చి చూచినమాత్ర మింప్రసికిం గల్గిన శృంగభంగమే ప్రధానాంశ మనియు, దద్వివరణముననే కవి తమ సామర్థ్యము సంతయు వినియోగించినా రనియు, ముఖ్యముగ దానివలననే గ్రంథమున కిట్టిప్రాశస్త్య మొనఁగూడిన దనియు, దోచక మానమ. ఈ యభిప్రాయమును స్థిరపఱుచుట కష్టము కాదు. ఈ విషయ

మున మూడుభాగములు స్వప్నముగాఁ దెలియు చున్నవి. 1 పురందరుడును రేంద్రపదప్రభృతం డగుట. 2 నిశాచరుడు శచీవరసింహాన నాధిష్ఠాన మొనర్చుట. 3 త్రివిష్టపవతి పునఃప్రతిష్ఠితం డగుట. మొదటి దానియందు రాజు గర్వితుడైనచో ననుచరసహితముగ శిక్షింపఁ బడునని చూపఁబడినది. రెండవదానియందు రాజుగుణశాలియే యైనను, దుర్జయమూర్తుల నికటవర్తులుగాఁ జేరఁదీసినచో వారిమూలమునఁ దానును దండితుఁ డగు నని తెల్పఁబడినది. మూడవభాగమునఁ బశ్చాత్తప్తులైనవారిని భగవంతుఁడు కృపాళుం డై చేపట్టు నని లేలుచున్నది. మదించినవారి కున్నది పోవుటయే మృత్యుసదృశం బగు శిక్ష. అది తమవైరులఁ జేరుట పైదానిని మించినవంచన. తుదకు బ్రతుకుఁ దెరువున కీతరుల బతిమాలుకొనవలసినగతికేఁ దేబడుట వీనినన్నిటిఁ దలఁదన్నిన బన్నము. ఇద్దియే మనశతమన్యునకు సంప్రాప్త మైనస్థితి. అది యకారణముగఁ గల్గినది కాదు. మున్నొకపరి విష్ణుదర్శనార్థమై వైకుంఠపురి కరిగి యచ్చట

౯. “మల్లోకంబుల నేలు చుందు సవనం బు ల్నాటు గావించితిన్

దెల్లం బై తగుసౌమనస్యమున వం తింతున్ బుధశ్రేణియం

దెల్ల న్మృత్యుడ నై మెలంగుడు”

ప్రీతియాశ్వాసము, ౧౫౦.

నని విష్ణుప్రీతి తుదకు శ్రీహరిం బొడగాన లేక, శారికలచేఁ దిరస్కృతుఁ డై, నారదనిచేఁ బరిభూతుఁ డై యరిగినత్రోవనెమరలి వచ్చెను. అయిన నంతటితో జ్ఞానము దెచ్చికొనక, మదాంధుఁ డై కరణీయకార్యముల మఱచి, యకరణీయకృత్యముల జరపుచు, గురువుల నాదరింపవలయు నని తెలిసియు దుర్వాసునకుం బరిచర్య సేయక,

వారిప్రసాదము నిరాకరింపఁగూడ దని యెఱింగియు నట్లానర్చి, య
త్రాపసుకోపాగ్ని రగులఁ జేసి శాపోపహతుం డయ్యె. కావుననే
పూర్వముకన్న నధికశిక్షకుఁ బాత్రుఁ డై తనరాజ్యమును గోల్పోవు
టయే కాక యది శాత్రవుల యధీన మగుటఁగూడఁ దాఁ జూడవలసి
వచ్చెను. తనతప్పు తా నెఱింగినవాఁడగుటచేతనే యసహాయుం డై
శ్రీహరిదరిఁ జేరుటకు వెఱచి, సురగురునిం గూడఁ దోడితెచ్చుకొనవ
లసి వచ్చెను. ఇతఁడు నేర మొనర్చిన కారణముననె ,బ్రత్యక్ష మైతి
నీకు మాత్రంబె సురపాలనైకలోల” యనియు, “మెచ్చితి నీసచ్చరి
తకు, వచ్చినపని ముచ్చటించి వర మడుగు”మనియు, బృహస్పతితోఁ,
గుపీతుం డగు నాహరి, బలారిం గికురించి మాటాడఁ దొడంగె. ఇం
ద్రునివలసి లోపమును, నాతని శిక్షింపవలె నను సుపేంద్రునిమనోనిశ్చ
యము నెఱింగిన వాఁడై, రాజనీతిపారంగతుం డగుగురుం డతిజాగ
రూకతతో నంత వఱకు జరిగిన దంతయు న్యాయ మని యొప్పుకొని,
యతివినయోక్తులఁ దనమనోభీష్ట మల్లనల్లన వెల్లడిచేయఁ గోరి
“శ్రీవర! దేవరం గనుటచేతను జేతనులు...నిత్యవిభవంబును గాంచి...
సదాసుఖితులౌదు రటంచుఁ గోవిదులువచింతు”రనియారంభించి, “దేవ
ర పాడసూపుటయే వర ”మని స్తోత్రముచేసి, “స్వర్గమర్త్యపాతాళ
ములు దేవమనుష్యాసురులకుఁ దావలములుగ” సృష్టింపఁబడి యున్నను,
“ద్రిదశాలయం బని స్వర్గమునకు, బలిసన్న మనుచుఁ బాతాళమునకు”
సంజ్ఞ లమరుచున్న నిప్పుడు “తత్క్రమంబు దప్పటకుం” గారణ మొం
డఁడనోపు నని యొడఁబడి, కడ కేంద్రున కొడఁగూడిన కడగండ్ల విడివి
డిగాఁడెల్చి, “దీనజనతార్తిసంహారి దానవారి శౌరి యనుఖ్యాతి

నిలుపు కొమ్మ"ని వేవిధముల వేడుకొనఁ జొచ్చె. ఇంటియ కాక పన్న
గళయనుఁడు ప్రసన్నుడై "మీసంకటములు దీర బలిని రసాతలసీ
మకుఁ బంపెద" నని మాట యిచ్చిన పిమ్మటఁ గూడ సురాచార్యునికిఁ
దనివి తీరకుంటఁ జూచి, "పలుమలు శ్రీహరి గురునిం దలఁపు తెలుపు
మనిన నిండు నాకము నంచు న్నిలుపు మని కోర" "నవ్వుచు నటు
కాని వ్వుని హరి యనుగ్రహించె" నట! సురేశ్వరునకు బుద్ధిగలపు
టకుఁ గాకున్నఁ జుట్టుఁగైదువుజో దింత బెట్టునరి సేయుట యెన్నఁ
డైనఁగని యున్నారమె? వజ్రనాభదైత్యుఁడు స్వర్గము పై దాడి వెడలి
సురలఁ బాఱఁదోలి నప్పు డింద్రునిఁ గని, కృష్ణుఁ డిష్టబంధువనియు,
సత్పురుషుఁ డనియుఁ గొనియాడి యాతనివెఱపుఁ బోఁ జటచుట
మన మెఱుంగమా? ఈ గ్రంథాదియంచు వేదములఁ గోల్పో
యినబ్రహ్మ తనతండ్రి యొద్దకు నిర్భయముగాఁ బోవుట మనము గని
యుండ లేదా? హరి యైనను దనయభిప్రాయ మస్ఫుటముగాఁ దెల్పి
యుండ లేదు. "కులబలసంపదాచులు దగులూక న హత్తి న మత్తవృ
త్తి...తద్బల ముడివోయినప్పుడ కదా"తొలఁగు నని మొదట జనసా
మాన్యముం గూర్చిచెప్పి, పిమ్మట ఋభుక్షుండు "ప్రభుతాప్రభవప్రభూ
తపటువైభవగర్వభరంబునఁ దజ్జిత దప్పి భవానిప్రసాద మభిభవించె"
ననియు, చుర్వాసుఁడు "సదయుం డై గోవిందుఁడై కలఁ డటంచు
వాక్రువ్వక యూరకయే వెడలిన" కాపము గ్రమ్మటింప నెన్నరికిఁ దర
ముగాదనియు, బాతశాలాధ్యక్షుఁడు తనక్రిందియుపాధ్యాయుని ధిక
రించిన విద్యార్థికి బుద్ధిచెప్పిన చొప్పున దిక్పాలనాధికిఁ దలవంపు గలుగఁ
బలికెను. మాతీయు బలిభంజన మొనర్చిన పిదపఁ గూడ "స్వారాజ్యం

బింధ్రునిచేత సాంద్రప్రేమంబున నిస్తంద్రత నేలింపువని” మునులు ననిమిషులును మనవి సేసిను గాని పట్టాభిషేకంబున కియ్యకొనఁ డాదె. అంగీకార మొసంగిన విష్ణుటఁ గూడఁ, దాను సన్నాహ మొనర్చు మనుటకు మున్నపార్వతీవరమేశ్వరుల నారాధింపకయే, బ్రహ్మర్షియుక్తుం డై పట్టాభిషిక్తుం డగుటకు వచ్చి యుండె నని విని “యేకతంబున నింత పుట్టె, దాని నిపు డైన మరలింపఁ గానఁ డయ్యె” నని వాస్తోష్పతిం గూర్చి గీష్పతితో మొఱవెట్టి సాఁగెను. ముక్కంటియు నాతనిమచ్చెకంటియుఁ గూడఁ దెఱగంటిదొర తమయడుగులపైఁ బడి మ్రొక్కు లిడిన లేవనెత్తి “యైన దేమయ్యెనో భుక్తమయ్యె గాని, యిప్పుడైనను దృశ్యమందించు కైన, నీశ్వరుని కంటె భేద ముంచెఁజఁ బోకు”మని చెప్పి, యాతని యహంభావము వేరంటఁ దెగనలకి, తమ పురి కరిగిరి. కావున నీమూఁడాశ్వాసములలో మహేంద్రగర్వభం గము ముఖ్యాంశ మని సంశయములేక చెప్ప వచ్చు. అయినను, మొద టఁ బడరానివెతలఁ బడి, తుదకు స్వకర్తృకముచేత నైన నేమి, యీశ్వ రసంకల్పమున నైన నేమి, కథానాయకుఁ డానందాభ్యుదయ మందిన కారణమువలన, నయ్యలరాజు రామభద్రుని గ్రంథమునకు “రామాభ్యు దయ”మను పేరు వచ్చిన తీరుననే, మహేంద్రునకును భగవత్క టాక్షమునఁ దుదకుఁ గలిగిన విజయమునుబట్టి యీ గ్రంథమునకు “మహేంద్ర విజయం”బను నామంబుంచఁబడి యుండ వచ్చును.

షష్ఠాశ్వాసమునందలి కథాసూత్ర మొక్కొకచోటఁ జిక్కుగాఁ దోచిన నోపకతోఁ జదివిన వదలించుట సులభమే. తేత్రమహిమను దెల్పు నవి కొన్నియుఁ, దారకమంత్ర ముపదేశ మందినవారికి వేంకటే

శుండు సులభగమ్యుడని చూపునవి గొన్నియు, నై దీనియందుఁ గూర్చబడినకథలు రెండు విధములుగా నున్నవి. అశ్వత్థవృక్షము నాశ్రయించి యున్నబ్రహ్మరాక్షసోత్కరమునకుఁ “బద్ధయోదకబిందు సంపర్కమునను, చుష్టభావంబుమాత్రంబె తొలఁగెఁ గాని” “బంధుర సరోంతర్వారిపూరంబులం దానంబాడు” నంతవఱకుఁ బిశాచవృత్తి విడిచి పోదయ్యె. తాక్ష్యశైలారోహణ మొనర్చిన వెంటనే మూకబ ధిరాంధపంగులకుం గలయవరోధము నివారింపఁ బడియె. కళింగరాజ కన్య చిటుతప్రాయమున గరుడభూధరమునకుఁ దోడ్కొని పోఁబడియుం టుం జేసి, బ్రహ్మరాక్షసులనుండి రక్షింపఁ బడుటయే కాక యాంధ్రేం ద్రుపురంధ్రి యయ్యె. పుణ్యక్షేత్రముల నన్నిటిఁ గన్ననారదున కుపమా కలఁగి గాని తారకజపసిద్ధి కల్గదాయె. ఈ మంత్రరాజ ముపదేశ ముం దినవల్లవునకును బీతికాపురవల్లభునకును, వేంకటేశుండు నశుం డై కోరినవరము లాసంగెను. కళింగరాజతనూజ వృత్తాంతమును, బీతికా పురాధీశులకు వంశవరంపరాగతము లగునామధేయముల వృత్తి యును, దెల్పుగాథ మస్తాశ్వాసమున కెల్ల స్తోత్రపాత్ర మై యున్నది. కొన్నిగ్రామనామముల యర్థముం బట్టి మిగుల నెరుపుతోఁ గూర్చబడిన దగుటచే, స్వకపోలకల్పితం బయ్యు వాస్తవముగానే తోచు చున్న యది. ఒంటిమామిడియే మునివాసము; రావికముపాడే బ్రహ్మరాక్ష సుని రావి; తేటగుంటయే ద్విజుండి; వార్చిన గుంట; గోపాలపట్టణమే వల్లపులపల్లె. వల్లపుని వృత్తాంతము కూడ శ్లాఘనీయముగ నే యున్నది. విద్యాగంధ మెఱుంగక నశుప్రాయుఁడుగాఁ బెరిగిన వానికి సామాన్యముగ నీశ్వరతత్త్వవిచారణాసక్తియే పొడమదు. పొడ

మనసు వానిమనం బాధ్యాత్మికవిషయములఁ జాలమారము పోనేరదు. ధరణీజాతప్రాతమును, జంతుసంతానమును బెట్టుపోతలు లేకయే పెరుగుటయు, నంతరిక్షమున లక్షలకొలదినక్షత్రము లాలంబరహితము లై వ్రేలాడుచుండుటయుఁ జూచి, యాదికారణ మగు శక్తి యెచ్చటనో యుండి తీరవలయు నని గ్రహింపఁ గలఁడు కాని, యాశక్తి యిట్టి దని నిరూపింపఁ జాలఁడు. కావున నట్టినిష్ఫలప్రయత్నముల నుండి యాతని మనస్సు వెనుకకు మరలిపోవును. పిన్ఘటఁ జిత్తమునఁ గల్గుమార్పులు వానికి లభించు సాంగత్యము ననుసరించి యుండును. సర్వసాధారణముగ ముక్తిమార్గా న్నేషణానక్తచి త్రవృత్తాంత మిట్టి దయై గన్పట్టును. ఇదియే మిక్కిలిరహ్యముగా నించు వర్ణింపఁబడి యున్నది.

“భాషాభిమాని.”

19—9—1906.

త ప్పా ప్ప టు .

పాఠట.	పత్తె.	తప్ప.	ఓప్ప.
౪	౧౭	మునుగొనంగ.	మునుగొనంగ.
౧౨	౧౭	నాగమములు.	నాగమములు.
౧౩	౨౫	శాస్త్రములు.	శాస్త్రములు.
౧౬	౨౨	రామునట్ల.	రామునట్ల.
౨౭	౯	క్రోధముఖారి.	క్రోధముఖారి.
౨౮	౭	అనఘండా.	అనఘండా.
౪౫	౨	నెర్దేవ.	యర్దేవ.
౫౧	౪	తోడఃజేర్కొనక.	తోడఃజేర్కొనక.
౫౩	౨౨	రభోర్థితా.	రభోర్థితా.
౫౮	౧౫	నయ్యయోగ్య.	నయ్యయోగ్య.
౬౦	౬	జెనంగు.	జెనంగు.
౬౩	౨౦	హినుండనక.	హినుండనక.
౭౪	౧౨	పార్తి.	పార్తి.
౭౫	౧	జేరి.	జేరి.
,,	౨౫	యినరు.	యినరు.
౭౮	౨౪	విశ్వానంబునకు.	విశ్వానంబునకు.
౮౧	౧౨	మయాఖ.	మయాఖ.
౮౨	౧౫	దొలఁగునటవే.	దొలఁగునటవే.
౮౩	౨	మొందునో.	మొందునో.
౮౪	౨౨	పాటి.	పాటి.
౮౭	౧౦	రాదవు.	రాదవు.
౮౮	౨౫	జీసెయచ్చో.	జీసెయచ్చో.
౯౬	౧౨	యెఱిగిన.	యెఱిగిన.
౧౦౧	౨౨	నీతి.	నీతి.

పాఠట.	పత్తె.	తప్ప.	ఓప్ప.
౧౦౨	౭	మం.	మం.
౧౦౬	౧౮	మెఱయంగ.	మెఱయంగ.
,,	౨౪	పారతరు.	పారతరు.
౧౧౩	౧౨	లొలువ.	లొలువ.
,,	౨౫	పిడవ.	పిడువ.
౧౧౪	౨	పాత్ర.	పాత్ర.
,,	౧౦	గిన్నరావతి.	గిన్నరావతి.
,,	౨౩	గధ.	గంధ.
౧౧౫	౩	తోయంబులు.	తోయంబులు.
,,	,,	ప్రసవములును.	ప్రసవములును.
౧౧౯	౧౩	నమరచక.	నమరచక.
౧౨౧	౧౭	గేర్లాయి.	గేర్లాయి.
౧౨౪	౨౨	కలిసిన.	కలిసిన.
౧౨౬	౧౦	వానిని.	వానిని.
౧౨౮	౧౮	ధవంబులు.	ధవంబులు.
౧౩౨	౧౧	విరించనమఱుడు.	విరించనమఱుడు.
౧౩౪	౫	ప్రాంతి.	ప్రాంతి.
౧౩౫	౭	రానియొక్కటి.	రానియొక్కటి.
౧౩౬	౪	గాదగు.	గాదగు.
౧౩౭	౨౧	మన.	కొను.
౧౩౮	౬	యయ్యో.	నయ్యో.
౧౩౯	౬	ప్రతిపాది.	ప్రతిపాది.
౧౪౦	౩	కోర్కెలిడ.	కోర్కెలిడ.
౧౪౨	౫	నిపుడయే.	నిపుడయే.

శ్రీరస్తు.

శుభమస్తు.

అవిఘ్నమస్తు.

శ్రీగణాధిపతయేనమః.

శ్రీనరస్వతీదేవ్యైనమః.

శ్రీహయగ్రీవాయ నమోనమః.

శ్రీ మ హేంద్ర విజయము.

ఇ స్త దే వ తా స్తు తి.

శ్రీరంజన్మనోనర్మః గాత్రత శిలాఃజీవప్రదానప్రభా

భారంధర్మముః గాంచి దారుశకలఃద్వంద్వంబునుం బాదుకా

కారం బూని భజింప భూభరణభాగ్యస్సూర్తిః గల్పించు నీ

తారామాంఘ్రియుగంబు మాకు ససుఖోదారాయురైశ్వర్యముల్. ౧.

చం. వసుధ జనించి యాజనకఃసంశయ నయ్యనవంశ మింపుసాం

పెనఁగ సమున్నతత్వము వంపింపఁగ మించిననీత శీతద్య

క్ష్పనగణము ల్బుధారసపంఠంపరిరై యలరాదుఁ గాత నే

డనద్యుశతోపాదస్ఫురణ • నన్నదభీష్టలతాఫలాప్తికా. ౨.

కా. శ్రీవర్ధిల్లఁగఁ జేయుఁ గాత్రత జటాశ్రేణీమిథోబంధరే

ఖావిశ్లేష మొనర్చ స్వర్ణది తరంగగవ్యాజహస్తంబుచే

శీవిం జొప్పినదంతకంకతముమాండ్లి స్తౌలి లేఁజల్పదా

ల్పావుం దాల్చినశంకరుం దెవుడు సుమ్మదం బెదం గ్రమ్మఁగన్. ౩.

ఉ. స్నానజలంబు భౌతవసంసం బనులేవన మోగిగంబు దా
నే నెఱిఁ గూర్చి నాఘ నెనియించు నె పెండిలికూతు రంచు పం
వ్యానమఁ బూని యవ్వరుని • యవ్వ నటించు నటించుభృంగించు
దానకు నెచ్చెలుల్ నగిన • నవ్వెడుకాంక్షా మమ్ముఁ బ్రోవుతఁ. ౪.

చం. అనువమ మైనగూర్తచతుఃరాసన రూఢికిఁ దోడు పత్యవ
ర్తనము మెఱుంగునెట్టి నిలుంధప్రకరంబుల కెల్లఁ బెద్దయై
మనుమని న స్తభాకలనఁమానితుఁ జేసిన పద్మయార్ద్రహృ
ద్వనరుచుఁడౌ మహామహుఁ బిఁతామహుని స్తుతియింతు నెంతయుఁ. ౫.

కా. శ్రీపూర్ణాకృతిము క్తిసాధచతురంఃప్రిస్థాటిక స్తంభశో
భాపీతీకృతకాతమన్యవశిలాభాస్వస్థుఁడోద్యద్రజ
శ్రీ) పేర్తిం బురుషార్థపాళి నిడ నాశ్రీధేనువాగీశ్వరీ
రూపం బూనితనర్చువాణి సమకూర్పు న్నాకు వాగున్నతుల్. ౬.

సీ కలుము లీ నోహడే • కమలాప్రసుతరాజ్యసంఘటనోపాయంచతురమంత్రి
యిష్టార్థము లొపంగఁడే బాసకీరాఘవానుభవనృకుశలవాఁడైకదూత
చిత్రరాయుష్వర్ధిఁ • జేయఁ జాలంఁడే లక్ష్మణజీవదానభిషగ్వరుండు
కళల నీ నేరఁడే • ఘనచూనిసంపూర్ణరామపభైకపాఁరాణికుండు

తే.గీ. పావనాకృతి శైవాంశంభవుఁడు శ్రీహరిస్వరూపుఁడు భావివిరించనుండు
నిరవధికకీర్తి యగునాంజనేయమూర్తి, తల్పసేవనములు జగత్పావనములు. ౭.

సీ. ప్రవితతప్రత్యూహాపవనమానగిళనడు, ర్వారఃపండా జగంగంబువాడు
బహుళాంతరాయహర్వత వివిక్లదన, ప్రాజ్ఞైకదంతనఁజ్రంబువాడు
పలువిఘ్నగఁతుషఁప్రజనముద్ధానన, ద్రాఘిష్ఠకర్ణశూర్పముఁ వాడు
ఘనతరాంతకపంకతౌళనపటిష్ఠ, కటతఁ దానోదంకఁబువాడు

తే.గీ. భూరిపుష్కరపూర్తార్కరవారికల్పితానయవర్షసిక్తరాంపాద్ర్యుపత్య
కాతటోత్థాతకేళినంఃక్రీతివాడు, సిద్ధిగణనాఘఁ డిష్టప్రిఁజేయుఁ గాత. ౮.

మ. కవనాభ్యేతువగంబు నాటి జగతిం • గాండోన్నతిం బెంచి వ
ర్ణవిలాసస్థితి సంఘటించి రసనంపన్నాధురీసాధురీ
తివిశేషంబు రసజ్ఞజాలమునకుం • దెల్లంబుగాఁ గూర్చి గౌ
రవముం జెందినవారి భక్తిఁ దలఁతుం • బ్రాచేతసవ్యాసులఁ. ౯.

- కం. నన్నయభరితమమౌజ్జక, నన్నయభవ్యోక్తిగా మోసర్చునుఁ గృపచే
నన్నయభయధృతిమతితో, నన్నయభట్టాదికవిజనంబునుతింతున్. ౧౦.
- మ. తమకావ్యాదుల సత్కవుల యగుకవినిఁదం జేసి” యం చొక్కభా
గముఁ గల్పించి రకారణంబు యది నిఁమృదుల్యమాత్సర్యభా
వమె కా కాఘను లుండకున్న నలదేవానాంప్రియశ్రేణి కె
ట్లమరుం గీర్తివిశేషపూర్తి యిలఁ గాఁవ్యాసారపూరోక్తమై. ౧౧.
- కం. అని యిష్టదేవతావం, దనముఖికావ్యముఖిలక్షణంబుల నెల్లం
బానరించి యెద్దియే నొక, వనమాలిత్రేత్రమహిమ • వర్ణించుటకై. ౧౨.
- కం. డోహల కనుగతిగాఁ గౌ, తూహల మెద మెదల భక్తిఁదోహలహితసం
దోహలలితానుమతి ను, త్సాహలసచ్చక్రిపూర్ణతాహలహలికన్. ౧౩.
- కం. ఏవానిం గృతిపతిఁగా, భావించునొ యెట్టిదివ్యభవ్యత్రేత్ర
శ్రీ వర్ణ్యమె యనియోజన, కావించుచునుండి యే నొకానొకరజనిన్. ౧౪.
- సీ. శ్రీజానకీదేవి • చెలఁగువామాంకభాగముతో నిరాబారిఁగనులతోడ
నాంజనేయాంజలిఁస్యస్తమా శస్తమా, పదముతో నధికసంపదముతోడ
వెనుక సౌమిత్రి పట్టినయట్టిచూరుమండి, గొడుగుతో నపగంజిఁమడుఁగుతోడ
భగవత్త్రుఘ్నులు • సురబులూనినపాస్వ, ముగముతోఁజిలునవ్వు ముగముతోడ
తే.గీ.గరములు మొగఁచ్చునపులతోఁగవులతోడ, బ్రేమరసపూర్తిబట్టాభిరామమూర్తి
పుష్పకాంతరవర్తిఁనుఁపూర్వపుణ్యకలన నామ్రాల సరిచినట్టులు దలంచి. ౧౫.
- చం. నిలిచినకౌసలేయుఁ గని • నచ్చుచ నప్పుద మిమ్మడింప సాఁ
గిలి ప్రణమిల్లి కొంతవడికిం బులకించినమేనితోడ దో
యిలి నిటలంబునందు ఘటింయించి తదాచితచాతురివ్యసుం
గళమహనీయమూర్తివేదకంజములం దిలకించు చున్నెడన్. ౧౬.
- మ. ఉపమాకాకృతిఁ బుష్పకంబును సుపంఖోర్విధగత్ర సువ
ర్ణవరాఘ్నోన్నతక్షిబంధురసరఃప్రాధి హ్లామావత్కరా
జ్జపుట్రోదము వేంకటాధిపతిశేవన్ రామచంద్రుండు నా
కపు దాదేశమురీతిఁ దోచె మను సే • నాదేశముం గాంచుటన్. ౧౭.
- కం. వెరవు న్వెఱుగు న్వెఱుపుం, వొరకొన నవ్వుడు నను ల్నుంతు లేయఁగఁ జె
చ్చెరఁ గన్పొఱంగి యెటకే, నరిగెను శ్రీరామమూర్తియనుచరముతుడై. ౧౮.

కం. అంతట జాగ్రదవస్థాక్రాంతుడనై యుండు నపుడె కనుపట్టె నితం
డెంతవిశదప్రసాదస్వాంతము గలవాడో యనఁచునతికుటకముతోన్. ౧౯.

సీ. మద్వంశజుల దయామతిమీఱ నాదిమగృధ్రియఁ బ్రోచె వారలనిష్ఠ కలరి
మత్తితామహాఫితామహు రామశాస్త్రిని, దోడఁబల్కుచుఁ గృతార్థునిఁగఁ జేసె
మత్ప్రసితాఘమఁమహితు వేంకటకృష్ణ శాస్త్రి నేలెను దదార్చులకు మెచ్చి
మత్తితామహుఁ గాచె • మహిని సీతాగామశాస్త్రిఁ దత్సేవకు • సంతసించి
తే.గీ. మజ్జనకు నాత్మబోధసంపజ్జకునిఁ, గృప మనిచె మున్ను వేంకటకృష్ణశాస్త్రిఁ
దత్తిదువచారసంతుష్టఁచిత్తఁడగుట, నన్నునున్నించె నిలులుప్రసన్నవృత్తిఁ.

తే.గీ. అనుచు ముదితాంతరంగుడ • నగుచు నిష్ఠుడైవతిం బగురఘుపతిఁ ధ్యానవేళ
నానివిభవావతారమఁర్చావఃకార, మవఁ జూపుట కేమిహేతుకొ యటంచు.

కం. మామూర్తిద్యయ మొక్కటి, గా మది భావింపు మనుటఁ గా నెంచి కృతి
స్వామిని రాముని వర్ణ్యఁక్రిమహితుని వేంకటేశుఁ • జేయుటలఁపుతోన్. ౨౦.

తే.గీ. దేవభాషాదితఁజు లాంఁధ్రీకృతింబు, లైఁ సులభార్థపద్ధతులగును దాన
నఖిలపరిమితైచే • నలరు నందు, నలన వలనగువిఖ్యాతి • కలుగు నంచు. ౨౧.

తే.గీ. బ్రహ్మకైవర్తనామఘఁరాణవివతి
గరుడశైలఘన క్షేత్రంగురుమహత్వ
మును దెనుఁగొండ్రుఁ గుతుకంబు • మునుఁగొంసంగ
మును కనుఁగొన్న తద్దామఁమును దలంచి. ౨౨.

సీ. ఆనమున్నతశైలఁభాసమానా నిమిప్రాసాదమంటపఁప్రాంగణంబు
నాపావనగ్రామఁసోపానపార్శ్వప్రదీపావరీష్ణుకండ్విభ్రమంబు
నారామణీయకఁస్సారామలోపత్య, కారామకులసీనుఁసారథింబు
నామేఘమేచకఁక్రిమేదుఁమేయ, కోమలస్వామిశేజోమహత్వ

తే.గీ. మాపురం బాసరం బారఁధావతంస, మునుహాత్రైధికులు నాయుఁపాయనంబు
లామసూత్యవ మాభోగఁమాప్రసాద, మామహాఽక్షిఁ గనినట్టులఁపుడుదోఁ.

చం. ఇలఁ గలమానవావరి కంభీష్టదుడై సులభప్రసాదుడై
కలియుగమందుఁ దోడఁబలుకం దగుతేలుపు వేంకటేశుఁ డ
బ్బలితపుదైవతంబు నిలువం జెలువం బగుగారుడాత్రికి
స్థూల భుషమాక తన్నహిమ • నెక్కొనుగాధ లభించఁ గోరుచోక, ౨౩.

సీ. దైవతమతాచారతత్వరహస్యజ్ఞః, డఖిలపురాణేతిహాసవిదుడు
దేవతాబ్రాహ్మణాతిథిపూజనాసక్తుః, డలిపిరాలాన్యవాంఛాభిచండుః
డమితతీర్థక్షేత్రయాత్రాతిమాత్రపవిత్రగాత్రుఁడు బుధఃస్తోత్రపాత్రుఁ
డనఘుఁడు నిత్యసంత్యవచఃప్రచారుండు, నగులత్తజ్ఞార్యసంమాహ్వయుండు
తే.గీ. స్పష్టవర్ణసమిష్టిగాంవ్రాసికొనిన, సంస్కృతగ్రంథము సౌసంగ • సంతసమునఁ
గరుడగిరిశేఖరాధ్యుః డింక్రరణిఁ గరుణ, పృథ్విప్రాకృతిని వచ్చిఁబడిననంగ.
కం. దానిం గొని చదువుకొనంగ, నింద్రజయంబు ముఖ్యగాధగఁ డోచెన్
గానమహేంద్రవిజయ మనీ, దీనికిఁ బేరిడుట మంఃని కదా యనుచున్.

చం. ఆదనుల దైవతానలి కుండగ్రముగాఁ గృప భక్తపాలిపై
నొడవిన సజ్జనాకృతుల • నొక్కొక్కచోఁ బాడనూపు నంచు న
భృదయపరంపరాప్తికిది • యొప్పుగుసూచక మంచు నెంచికొం
చెద ముదమంది రామవిభు • నిక్కృతికిం బలిం జేయువాడనై. ౨౯.

కం. రామకరుణాత్పత్తి, తేమకళాభోగభోగకృతికృతికీర్తి
స్తోమకమనీయవైభవ, మానుకవంశావళీక్రమం బెఱింగింపున్. 30.

❧* కవివశావచారవర్ణనము. *❧

సీ. బ్రహ్మలకు వైనవాఙ్మనసాతీత, మగుచు నగోచరం • వైనదెద్ది
యాద్యంతశూన్యమై • యఖిలంబుఁదానయై,తన కఖిలముగాక • తనరు నెద్ది
నిక్కాలములకు భేదింప కవిఛ్ఛిన్నముగ నిత్యసత్యమై • నెగడు నెద్ది
సంతతాఖండసుంస్వప్రకాశకమహాజ్యోతిస్స్వరూపమై • యొప్పు నెద్ది
తే.గీ. యట్టి శ్రీకలకృష్ణుఁడైనయట్టి, యాదినారాయణుని నాభియందు ముందు
పొందుగఁ దదీయసంకల్పమున సిన్పిత, పరఁగ సరఁజనుర్ముఖఁబ్రహ్మవాడమె.
కం. ఆవనజాతప్రభవుని, పావనమూర్త్యంతరములు • ప్రభవించిరి లో
కావనసక్తులు నమదు, జీవనసక్తులు నుతు ల్యంసిష్టప్రభుత్వం. 3౧.

తే.గీ. పరమపావనదివ్యతఃపఃప్రపూర్తి, శిష్టముష్టింపచక్రజంశ్రేష్ఠమూర్తి
యాత్రవిద్యాబరిఫుండోనవ్యసిన్ధు, గోత్రమునఁ బుట్టె గాంధీన్యగోత్రమాని. 33
కం. రెండవశిఖండశిరోమండనుఁ డన సర్వమానిమండలమణిమా
రూండద్యుతిగాంధీన్యఁ డఖండతపశ్రీప్రభావఖనియై తనరెన్. 3౪.

- కా. లోకస్తుశ్శుడు శాంతిదాంతినిధి సుశ్లోకుండు నైనట్టియా
శ్రీకాండిన్యమహామునీంద్రుని తపఃశ్రీగౌరవం బెట్టిపో
లోకంబం దితరర్చి గోత్ర లోకపాలుం బాలు తద్గోత్రజాల్
ప్రాకట్యంబుగఁ గావ్యకర్తలు బుధఃక్లాఘ్యుల్ గలా రెన్నఁగన్. 3౫.
- కం. ఆకాండిన్యనగోత్రు ల, నేకులు గల రిల రమాసమిద్ధకటాక్ష
శ్రీకలితలలితకవితా, ప్రాకటనైపుణ్యపుణ్యఃపరిపాకమతుల్. 3౬.
- కం. అందు మతత్రయభూమి, బృందారకబృందములను * వెలసిరి స్సార్తుల్
గొందఱు వా రిరులేఱఁగుల, నెందిరి వైదికులునా నియోగులు నాఁగన్. 3౭.
- ఉ. అందుఁ ద్రిలింగవైదికబుధాగ్ర్యకుటుంబజనాగ్రగణ్యరూ
ధిం దగుఁ బాండితిం గనిసంతీపుల దేవులపల్లివంశ మొ
వ్వం దనకాన్ను ముత్తైములఁపోడిమి వృత్తవికుద్ధమై గుణా
న్నందగతిం దనర్చి మహిమత్యుపకంఠవిభూషణంబుగాన్. 3౮.
- కం. ఆదేవులపల్లవస్వయ, యాదోనిధిపూర్ణచంద్రు * లగువిద్వాంసుల్
వేదంబుల శాస్త్రంబుల, వాదంబుల నెదురులేనివారలు గారే. ౩౯.
- కం. ధరఁ గొంద అందు సీతా, వరపదసేవనవిధానఁపావనులు గగం
బర్ణయం గొందఱు లక్ష్మీనరసింహపద్మాసేవనప్రహ్లాదుల్. ౪౦.
- మ. సముదంచద్గతిఁ దక్కుటుంబములు గృంష్టాగౌతమీమధ్యభా
గమునం దాగిరిపల్లినామకమహాగ్రామాగ్రహారంబు ము
న్నమరకఁ స్వప్రతిభావిశేషముల కఃత్యానందుడై ఘాదుశా
యమరం చిచ్చుట నచ్చట న్నిలచె నిత్యం బైనకాణాచిగాన్. ౪౧.
- ఉ. వారలలోన రామపదఃపంకజభక్తినిరంకుశప్రభూ
తారభక్తిప్రభూతపటిఁబూసమమంజులవాక్సృంంగవి
ద్యారమణీయకీర్తిసముదారుడు వేంకట ధీరుఁ డెంతయుం
గూరిమి నిల్చెఁ జామరలఁకొట పురిం దదధీకు కొరికన్. ౪౨.
- తే.గీ. ఆపదడప్పడు వారలయందు మఱియుఁ, గొందఱలమండలేటయుఁగోరుమిల్లి
మొదలుగలయూర్జఁగాఁపురంబుగవసించి, రచ్చటచ్చటివిభులసంప్రార్థనముల.

కం. దేవులవల్లికులాగ్రణి, యావేంకటనూరిమణి బుంధావళిమదినం
భావింప మించుప్రతిభం, గావించెం గావ్యనాటంకము లమితముగాన్. ౪౪.

తే.గీ. సప్తగోదావరాంతరంజనపదమున, నెందు షడ్వగ్ననీపారంధ్యక్తుఁడైన
యతనిసిద్ధాంతసాంప్రదాయంబె కాని, పరమతోదితరాధ్ధాంతంఘణితి గలదె. ౪౫.

కం. అతనికి స్వప్రతిబింబ, ప్రతిముఁడు బ్రతిభావిశేషంవాచస్పతి యా
నుతుఁడు జగన్నాథార్యుఁడు, ప్రతతయశస్కుఁడు జనించెంవంశకరుండై. ౪౬.

కా. సాధుస్తుత్యచరిత్రుఁడర్కసమతేజస్కుఁడు సర్వావనీ
నాథానీకసభాప్రపూజ్యుఁడు జగన్నాథాభిధానార్యుఁడం
బోధిస్సారతరంగరంగదురువింస్ఫుర్జ్జద్వచస్సంగునిం
గాధా బోధనశాలి వేంకటబుధుం • గాంచెం దనూజోత్తమున్. ౪౭.

కం. ఆవేంకటబుధమణి గనె, ధీవాచాజితబృహస్పతి భుజంగవతి
శ్రీవృషుల రామకృతిఘనుఁడౌవేంకటరామకాస్త్రియనునందనులక. ౪౮.

తే.గీ. అగ్రజం డౌప్పె సకలశాస్త్రార్థచేది, సేతుశీతాచలాంతరంఖ్యాతచరితుఁ
డభిలషర్వంసహధీశ్వరాచ్చితుండఁ, కీర్తిలసితుండు శ్రీరామకృతివరుండు. ౪౯.

తే.గీ. అతఁడెలమి మైలవరపువంశాభిచంద్రుఁ, డగుచు విఖ్యాతిఁ గనువేంకటావధాని
పుత్రికామణి ధర్మకంఠత్రముగను, గొనియె సేతాంబసకల సద్గుణకదంబ. ౫౦.

సీ. మును ధారిణి జనించి • జనకావ్వవాయంబు, బరమపువిత్రమై • పరగఁ జేసి
పిదప శ్రీరామసాధ్యరత్నమై మించి, యినవంశమున కెల్ల • ఘనతఁ దెచ్చి
ధర్మతోడను మహావనవర్తన మొనర్చి, సకలదోషాలనాశము ఘటించి
భాస్వస్తుతాదికు • భృక్తిసంపాత్తులై, పరిచర్య సేయ నంపదలఁ బొదలి

తే.గీ. యార యాసతి నామంబుసార్థకముగఁ, దనరె ననుచును జనులచేవినుతిఁగాంచె
ముఖవినిందితహిమధామనిఖిలభాగ్య, ధామ సీతాభిధానకాంతాలలామ. ౫౧.

ఉ. భాసురకీర్తియై విబుధవర్గనుతుం డగురామమూర్తి సీ
తాసతిఁ బెండ్లి యాడి వసుంధ స్విలసిల్లినకైవడి వ్లగ
ద్భాసురకీర్తియై విబుధవర్గనుతుం డగురామకాస్త్రి సీ
తాసతిఁ పెండ్లి యాడి వసుంధ స్విలసిల్లెను ధర్మశాలియై. ౫౨.

సీ. తనదు రామావ్యయంబున కనుగతిగాఁగ, సీతాసతికుండై • చెలఁగె నెవఁడు
తనదు సర్వజ్ఞత్వమున కనుకృతిగాఁగఁ, గామాదివిజయంబుఁగాంచె నెవఁడు
తనచతురాస్యత్వమునకు సమంబుగా, సరసవాక్యంగతిఁ • బరఁగె నెవఁడు
తనదు సూర్యాత్మజుత్వమునకు సరిగాఁగ, ధర్మప్రతీతిచేఁదనరె నెవ్వఁ
తే గీ. డతఁడు నుతిఁజెంది జగతియందలరె గీర్తి, ఘనమహీపతి జగపతిఁగజవతీంద్ర
వరసభాస్థానపాండిత్యుఁవదనిరూఢి, భాసురుం డైనరామభూమీసురుండు. ౫3.

చం. నిజపదమూలవ త్కృతినిత్యకృతౌ త్రమతారకాఖ్యమం
త్రజపములం బ్రతుష్టఁ డగుఁరామునిచే వర మాతఁ డాత్మనం
శజులకునై తొనె న్నిమఁశాస్త్రపురాణరహస్యతత్త్వః
త్వజనక మాతదంఘ్రియుఁగభక్తివిశేషము శాశ్వతంబుగాఁ. ౫౪.

చం. అతనికిఁ బూసపాటికులఁజాగ్రణీయుం గవితారసజ్ఞుఁడుం
బ్రతతయకుండు నౌవిజయఁరామస్మపాలవరుండు గౌరవాం
చితమతి రాజధానిదరిఁసీమ మెతఁ గెను సర్వసస్యతా
శ్వతఃసారి మావెలగఁవాడసమాఖ్యమహాగ్రహణముఁ. ౫౫

కం. అతని సోదరుఁ డగుదు మహీతలమున వెలసె లసదఁహీనవహోవి
ఖ్యాసుండు వేంకటరామసు, సతీలకము సర్వదేశఁదీవ్యద్యకుండై. ౫౬.

తరల. జనకజాధిపపాదపంకజంపట్టుదాయితమాననం
డనుపమానకళాధురంధరుఁ • డగ్గనన్నిభలేజుఁడుఁ
ఘనుఁడు వేంకటరామసూరి విఁఖండితాంతరవైరియై
వినుతిఁజెందిన లోకమందు నవీనపాండితి దండినాఁ. ౫౭.

కం. అతఁడు మృదుసంగీత ఖ్యాతిని సాహితీకళాచఁకాచకి నళిల
క్షౌరలనేతలచేత న,హా తగుగౌరవముఁ గను సభాంగణములలోఁ. ౫౮.

ఆ.వె. అతఁడు నుకృతినిగఘుఁ • డతివగాఁ గొనఁ గోట
మర్తిహనుమదార్యమణికుమారి
సత్యసుమతిని రఘుఁపత్యంబ యనుపేరఁ
దగువధూటి సకలఁసుగుణపేటి, ౫౯.

కం. వారితనయుఁ డలరాశి నృవారితనయుఁ డాత్మన్యనిపార్శ్వగనానా
సూరిహితకారి బ్రహ్మన, సూరి దశాస్యారి భక్తిఁ సుఖ్యక్తమతికా. ౬౦.

చం. సనగపథవ్యకాన్యరచఁ నానుచిరప్రచురస్ఫురద్వచో
నివహుని రామనామకవినిర్వలభర్వలసప్రవర్తనా
ర్జవలపమానమానసుని • రావు మహిపతి రాయ భూపతి
ప్రవరగురుత్వభాసుని • బ్రహ్మభూసురు నెన్న శక్యమే. ౬౧.

కం. బావన దీనజనార్థిం, బాప నరరథీశు కడఁ గృపామతి నెసఁగుం
గోపనయేతరగతులకుఁ, గోపనఁ దగునా నెడపి • గురుభావమునన్. ౬౨.

కం. తారావళియైతిఁగొని యాత్మనమణుం డతని కొనఁగె • మాన్యత్వేత్రం
బారూఢి భక్తి మదిఁ జెలువారఁ బగర్దీనుపాలెమనుగ్రామమునన్. ౬౩.

తే.గీ. అతని జ్యేష్ఠపితృవ్యుఁ డైనట్టిరామ
సూరి చత్వరి సీతాంబఁసుతులఁ గోరి
రామచంద్రాంఘ్రిపూజనఁవ్రతనిరూఢిఁ,
బెంపుఁగనుచుండి తత్కృపావిలసనమున, ౬౪.

తే.గీ. తనయు వేంకటకృష్ణాఖ్యుఁ • గనిరి పిదప
రామసూరియు వఖిలగాంధ్యధ్యైసుఖము
గని తురీయాశ్రమంబున • ఘనతఁ గాంచి
పరఁగె ధారిణి శ్రీశివఁస్వామి యనఁగ, ౬౫.

కం. తత్పుత్రుఁడు సర్వమహీ, భృత్యుజితపదుఁడు పదయఁబృథయుండు గళా
పత్వతి రఘువతిసేవా, తత్తరమతి కృష్ణకృతి నుతన్ధితిఁ దనరెకా. ౬౬.

శా. జోహారు ల్గదియింతు రాలెనికి శిష్యు జ్ఞేశదేశాగమిత
సాహిత్యోన్మతి శాస్త్రవద్ధతినిఁ బ్రజ్ఞాకాలులై ఘట్టసం
దేహపేతమనన్ములై భువిఁ బ్రసిద్ధిం జెంది విద్వాంసులై
యాహ వేంకటకృష్ణకాస్త్రిమణివిద్వాప్రాధి సామాన్యమే. ౬౭.

గీ. ఆతఁ డపులపురుషోత్తమాభిధవ
సిద్ధకార్తాంతికావలీకేళురునకు

గొనబు గారావుఁగూడఁజెలై • కొమరు మిగులు

దాని వేంకటలక్ష్మీ నుం దావా వయ్యె.

౬౮.

మ. కృపకుం జోటు సుమంగళీత్వమునకుం • గేహంబు నుగ్వచ్చనా

నిపుణత్వంబున కాటపట్టు నుగుణా, నీకంబు శోభిల్లు చా

క్రమపు; ద్దంబు పతివ్రతాత్వమునకుం • గాఢాచి వీక్షింప ను

ర్వి సయి వేంకటలక్ష్మీ శో డగుభరం ద్రీభాః చూడామణిన్.

౬౯.

మ జునా బుదిరి నారి కాగ్నలు తనూజన్తుల్ తిమూర్తులవలెకా

మఃవిభానిధి రామశాస్త్రియఁ ను లోక భాగ్యశాస్త్రిప్రవ

ద్ధనుఁ డౌవే. కట రామశాస్త్రియును సీ. తారామచేకన

ర్తనసంబుకళావిశేషుఁ డగుసీ. తారామ వివాహుఁడున్.

౭౦.

కం. ఆమువ్వురిలో నగజుఁ, దాను కంఠ రుద్రుఁడమామక్షత్తి

స్తోమవిశదీకృతాభిలభూనుఁడలఁ డగుచు రామమధురఁ డలరెక.

౭౧

సీ. రచియించె నెవ్వఁడు • రమ్యచంద్రావబంధము రామచంద్రోదయ మనుదాని

ఘటియించె నెవ్వఁడు • కడలంకాశా, స్త్రయు వరసాహితీదర్పణంబు

వచియించె నెవ్వఁడు • బాలభాగవతాఖ్యఁ దనరామృదుకావ్యమునకు వ్యాఖ్య

నొనరించె నెవ్వఁడు • ఘనతరధ్వనిభావ, నవరసంబులఁ బెక్కునాటకములు

తేగీ. నానని నుతింపఁ డరమె రాజాధిరాజ రావు వేంకటనీలాద్రిరాయలబ్బ

పరసతరసాహితీసారఁచక్రవర్తి, బిరుదపరికిరుఁ డలరామవిబుధవరుఁడు

కం. అతనికి వే రొకనామము, పతిచే రనిసీతమాంబ • పలుకమిచే సెం

చితమగు ముద్దులపేరై, క్షీతి బుచ్చయశాస్త్రి నాఁగఁ • తెలఁగుచు నుండెన్, ౭౩.

మ. ఘనుఁ డాబుచ్చయశాస్త్రి ధర్మగృహిణిం గాఁ గైకొనెం బ్రీతి ను

ర్విని విద్యానిలయంబనాఁ డనరు సంపద్రాల లక్ష్మీస్త్రసం

హునిపుత్రి ప్నరసాంబ వక్త్రులనా • ప్రోద్ధున్నికానాథలిం

బను సత్కీర్తికదంబ చింబఘటసంబంధార్థదంతాంబరక.

౭౪.

సీ. అఖిలదేశికప్రమాంహరథాంగనిత్యభా, నురసూర్యమండలి • నరసమాంబ

నిఖిలదీప్రవాసీకచాతకచయా, విరళకాదంబిని • నరసమాంబ

సర్వబాంధవపికజాలసాంతత్యకాంతవసంతవేళ యానరసమాంబ

సకలయాచకచకోరకనిరంతరవిభాస్వరచంద్రరేఖ యానరసమాంబ

తే.గీ. నాథసేవావలంబ యానరసమాంబ, పరమసుగుణకదంబ యానరసమాంబ
నయనియుక్తకుటుంబ యానరసమాంబ, నరసమాజస్తవాలంబానరసమాంబ.

కం. ఆబుచ్చయశాస్త్రికి సుశులై బహుశాస్త్రాగమజ్ఞులై వేంకట భూ
మీబుఘండుఁ గృష్ణశాస్త్రియు, నా బొడమిరి ముపురు లిత్తుఁ గామనీషియు నాక.

కం. ఆమవ్వరిలో నవరజుడై మెఱసెను లిత్తుణ్ణార్కుఁ డవనీతనయా
స్వామిపదాబ్జయుగధ్యునామలమతిజగతిశ్రుతామితయశుడై. 22.

వ. అందగ్రజుండు. 2౩.

ఉ. వేంకటరాయశాస్త్రి పృథివీతనయాహృదయాధినాథవ
త్సంకరుహద్వయూపచితివైభవబాతసమగ్రసాహితి
సంకలితప్రగల్భసువచస్కు మనోజ్ఞయశస్కు రూపమీ
నాంకు విఘాతకంకుఁ దరఁమా నుతియింపఁగ నేరి కేనియుక. 24.

ఆ.వె. వినుతిసుగుణశాలి • వేంకటరాయార్ద్ర, పాలి మాలిహాళి • నాలిగాఁగఁ
బేర్చిచే వరించె • విఠాలకృష్ణార్ద్ర, సుతను దివ్యమాఖ్యఁ • దతసమాఖ్య. ౨౦.

చం. అతః సహోదరుం దలర • నామలయాదిహిమచలాంతర
క్షీతితలవర్త్యకేషుపశేఖరభిన్నసభాంతంభసం
స్థితపరవిద్యదోఘకరిసింహము వేంకటకృష్ణసూరి న
మ్మతగుణహారి శిష్యజనతోషణకారి యశోనసూరియై. ౨౧.

కం. ఆవేంకటకృష్ణాభ్యోద్యోవిబుఘండు పతిసమాఖ్యవేంకటలక్ష్మీ
దేవి వచింపమిఁ దమ్మన, కోవిదుఁ డనువేరువేరఁ • గామరొండ భువిక. ౨౨.

సీ. సంతాంతేవాసిచింతితివిద్యాసమృద్ధిక్రియాహయగ్రీవమూర్తి
దినదినశ్రీరామదేవసేవాభినం, నితమనస్సురణాంజనేయమూర్తి
నిత్యసూనృతభాషణాత్వంతతాత్పర్యసాంద్రవర్తనహరిశ్చంద్రమూర్తి
సతతదీనావసంత్రమహాకారుణ్య, విభవసంపూర్ణతావిష్ణుమూర్తి

తే.గీ. వజరె హరిదంతకరిదంతవలయకాంత, మహితకలభాతకటరాయమానకీర్తి
నయగుణస్ఫూర్తి తమ్మననామధేయ, సకలపండితమండలీచక్రవర్తి. ౨౩.

కం చెన్నలరుబుద్ధి గురు మిం, చెన్నలరుచి నెంచె రూపు • సిరి మే లని త
వున్న నల విబుధు లెల్లఁ, మన్నులను మెచ్చి నిచ్చుఁగనిచెద రెలమిన్. ౮౪.

చం. ఘనుఁ డనిఁ డింద్రకంటికులఁకంధిఁగఁధాకరుఁ డైనకొఁ డయా
ఖ్యునకును బావనమ్మకును • గూర్చికుమారిక యైనబుచ్చమా
ఖ్యును హరిదంతదంతురితఁకాంతసుభాకరకాంతసత్సమా
ఖ్యును వరియించెఁ బంచశరఁగుస్తుఁడ డ్రికుమారి కైనెడిన్. ౮౫.

సీ. స్ఫూర్తితమౌతివిఁస్ఫూర్తిచే నర్పింప, హాదేవిలోడ సామ్యము వహించుఁ
బరమపాశ్చింత్య • గరిమచేత నాంధ్ర, తీ సతిలోడ బాంధిరి వహించు
బహుభోగభాగ్యసంపదచేత నిందిరా, సుందరీమణిలోడ • జోకగాంచు
ఘనతరిసాభాగ్యఁకిలనచే భూమిభృత్పతికుమారికలోడ • జత వహించు

తే గీ. నవాహయాసాధ్యకెనయైనఁయట్టిదాని, నెందులను గాంచమనియెన్న • నెనెగె నవని
నవమనుగుణకదంబ కృపావలంబ, పూర్ణతరసస్కృతుంబ శ్రీబుచ్చమాంబు

కం. సుతు లాదంపతుల కయా, నివృత్తులై బుచ్చయ్యకాస్త్రీ • వేంకటరామ
క్షీతిసురవద్యుఁడుఁ బాడమిరి, మతిమంసులు కీర్తిపూర్తిమగ్నదిగంగుల్. ౮౬.

కం. వారిరువుఁలొ శ్రేష్ఠుఁడు, శ్రీరామసమర్పనాగరిష్ఠుఁడు సునామ
వారశ్రేష్ఠుఁడు బుచ్చయ, నూరివఃష్ఠుండు దవర • నుస్థిరకీర్తిన్. ౮౭.

సీ. ఏయార్యవద్యుండు • గాయత్రిలోఁ గూడ, నధ్యయన మొనర్చునాగమములు
నేపండితుఁడు పదియేండ్లయీడుననుప, క్కాణిచె నలపంచకావ్యములను
నేనూరి పదియరెంఁదేండ్లవాడై కనె, నాటకాలంకారపాటవంబు
నేకోవిదుండు పదాఁతేండ్లప్రాయమునఁ, జదివెగబ్బనానాయకాస్త్రయంగము.

తే గీ. నేవిచక్షణమణి పూర్ణాయావనమన
నాంధ్రభౌమమహాహంస్యంబు నెటింగె
నతని వినుతింపఁ దరమెదింగంతికాంత
పద్యకస్నాంధ్రు బుచ్చయఁకాస్త్రీచంద్రు. ౮౮.

ఉ. నిచ్చలు రామనామజపఁనిష్ఠ పమాశ్రితిశిష్యకోటికి
వైచ్చుగ విద్యలం గలుపు • నేరుపుల స్థరువృద్ధనేవల

స్వచ్ఛగ్రీతప్రభూతసుయశంబుల నెల్లదరాతలంబున

న్బున్బుయశాస్త్రి సాటి యగుఁపూరుపు లందు రె యందు రందలున్. ౯౦.

మ. ప్రకటగ్రంథవిదుండు బుచ్చయసుధీంశ్రశ్రేష్ఠుఁ డావింజమా
రికులేంద్రుం డగువేంకటేశబుధువుఁత్రీరత్న మాసుబ్బమన్
నకలస్త్రీజనతాశిరోమణి సమంఃచన్ద్రంజనాగ్ధోరణి
న్వికచాంభోజదళాక్షిఁ బత్నిగ మహాప్రేమంబుచేఁ గైకొనెన్. ౯౧.

చం. ఆతని సహూదరుండు తనఁరారె నిరంతరరామనామసం
స్మృతిపరిపూతచిత్తుఁడయి • మేదిని వేంకటరామశాస్త్రి య
వ్రతిమవిహాయితప్రచురఁరావుకులేశ్వర రామరాణిహీ
పతి కరుణాకటాక్షసముపాత్తబహూకృతియై కృతీకుండై. ౯౨.

కం. ఆవేంకటరామార్జుండు, శ్రీవంగలవంశవంశస్థుఁసింహస్వయంసం
ఖ్యాపన్దరితుత లక్ష్మీదేవి న్విరియించెఁ గులసంతీమణి గాఁగెన్. ౯౩.

ఆ. సత్పతీసమాజసంక్షాప్తమానపా, ననపతివ్రతాత్వభాసమాన
యగుమ గణుతిఁ గాంచె • జగతి లక్ష్మీదేవి, సాటి బోలు లెల్లమేటి యనఁగఁగెన్. ౯౪.

కం. ధరణీకుమారికావన, కరుణాస్ఫురితాభిన్నద్భావాంక్షీకుఁ డాయ
ర్విరకుఁ డనూధవుండై, ధర శంకరరామశాస్త్రి తనరారె నెగిన్. ౯౫.

కం. ఆతఁ డతివన వరియించె, న్వితితశ్రీవింజమూరి • వేంకట రామ
క్షీతిసునవర్యని కూరిమి, సుత వేంకటనమణమాంబ • నుగుణకదంబన్. ౯౬.

కం. ఆతనికి వేంకట రామయ, సుకుండెసంగుచున్న వాఁడుఁసుగుణాన్వితుండై
క్షీతిజాధినాథకుణో, న్నత విద్యాయుర్విశోధసశ్రీయుతుండై. ౯౭.

ఉ. ఆతని తాత తాత యయి • ఖ్యాతివహించినరామశాస్త్రికిం
శ్రీతిఁ దనర్పు తమ్ముఁడయి • వేంకటరామసుధీవరుండు భూ
మితనయాధినాయకసమిధ్ధకృపాసముపాత్తసర్వభు
క్తేతరశాస్త్రకాశలసమేతుఁ డనం దనరారె ధారిణిన్. ౯౮.

కా. తర్కవ్యాకరణాదికాస్త్రములు సింధాంతంబు సందేహనం
పర్కం బించుక రాక యుండ జగతిం • బ్రఖ్యాతి యాతారకేం

ద్వర్కం దైతనరారఁగాఁ దెలిపి శిష్యశ్రేణికి న్నిత్యముం
గోర్కు లేవంకటరామకోవిదుఁ దొనంగుం గూర్చి వాటిల్లఁగఁ.

౯౯.

మ. అతఁ డార్యగ్రణి వింజమూరికులజుండై యొప్పు లక్ష్మీకుండఁ
క్షీతిదేవోత్తము కూర్చి కూడు సుగుణశ్రీసంవిధాన న్నహా
యతకీర్తిపతిభాసమాన రఘుపత్యంబాభిదాన న్నమం
చితరాగంబున ధర్మపత్నిగ వరించె న్నౌరి లక్ష్మీన్వలెఁ.

౧౦౦.

మ. అఘవిధ్వంసనహేతుసువ్రతవిధానాన క్తి లోకప్రియా
లఘుసత్యోక్తి హరిత్యమూహపరివేల్లత్కర్తియు స్వగృహ
తఘ్నణాన్యూర్తి నితాంతకాంతియును నిత్యతాంతియుం జూడ నా
రఘువత్యంబకుఁగాక యన్యల కిలం * బ్రాపించునే యేరికెఁ.

౧౦౧.

కం. తనయుఁడు వారికి సమధిగ, తనయుఁడు జనియించె రూపతారుణ్యరమా
తనయుఁడు కృష్ణవిబుధుం, డనిశముఁ దనయశము దిశలఁనసదృశతఁడగఁ.

గీ. సరసవిద్యుల గురువుల * సరస నేర్చి
నిర్మతిగఁ గావ్యనాటకనిర్మతిగ ని
రాజు లర్చింప బహుశిష్యుఁరాజు లలర
మహితగతిఁ గృష్ణబుధుఁ దొప్పె * మహితలమున.

౧౦౩.

ఉ. అర్కనిభుండు కృష్ణబుధుఁ * డాతఁడు రాజసభాంతరంబులం
గర్వశతర్కశబ్దము లంఖండతరంబుగ వ్యాహరించుచో
శర్కర లట్ల దోచు మృదుఁసాహితవాక్యము లుచ్చరించుచో
శర్కర లట్ల దోచును రంజిగనజ్జలచంద మెట్టిదో.

౧౦౪.

ఉ. నిర్జితవైరియూగుఁ డవఁసీనురవాధుఁడు కృష్ణకోవిదుం
డాన్దవ మొప్పు భూవరసంభావలి శాస్త్రములం బ్రపంగము
ల్యాన్దనురుద్భవాండచయంభాండవిఖండనలీలఁ జేయుచో
న్యూర్తితగర్జితస్ఫురణముం బచరించుచు మించు నెంచఁగఁ.

౧౦౫.

కం. కెరణవిభా న్యరుణవిభా, స్ఫురణ దగం గృష్ణశాస్త్రీభువిఁ దనకు మహీ
వరజవతాదరము వర, స్థిరఘనతాప్రాపణముఁ బ్రాసాద్ధి ఘటించఁ.

౧౦౬.

- సీ. తనదున్యాభ్యాక్రియాదక్షత విశ్వగుణా దర్శకావ్యసంద్వైత్తిఖ్య బహుకః
దశఘనపాండితీదార్థ్యంబు దర్శనారం బునాఁ దనరుగ్రంథంబు నునువఁ
దననకసప్రబంధనిబంధనంబునా, హితిసార మనుమహాకృతియై తెలుగఁ
దననర్థవిద్యాప్రపాదనైకతానత, శిష్యప్రశిష్యగోష్ఠియై వచివఁ
తే.గీ. నలరా శ్రీరామచంద్రపాదారవింద.యుగళసంసేవనప్రాప్తః.గమకాస్త్ర
సారసారస్యసరిణిప్రశస్తమధుర,మృదువచనపారి కృష్ణశాస్త్రీం దిహారి. ౧౦౭
- గీ. పృథులగుణాశాలితయన పద్వైత్తతయును విమల కాంతియందననశోష్ణిసురాగ్ర
గణ్యాః దశకృష్ణశాస్త్రీ విఃఖ్యాతిః గాంచె,లలితశతవంశముక్తాఫలంబనంగ.౧౦౮
- మ. శ్రీతనిగ్వాక్తిజలప్రతోషణపాయఃగ్రీవుండు కృష్ణార్యుఁ డా
యః కీర్తిర్థి నెల్లకన్నికుఁ జూంఁడొసూర్యనారాయణ
క్షీతిదేవోత్తిముపుత్రి సన్నతగుణశ్రేణి న్నహలక్ష్మీ నం
తీతమోదంబు మంబునందుఁ బూజింపొంది బత్తిఁగాఁ గైకొనెన్. ౧౦౯.
- సీ. కాంతపాదాంబుళా.కాంతసంసర్గసం,క్రాంతభృంగాయితఃసావీత యగుచు
సంతతగురుజనఃసంతోషసంధాయి,కాంతతాదిగుణనిశాంత యగుచు
సంతానభూజలఃతాంతకాంతిన్ఫటా.సంతకీర్తున్యజ్జ్వలఃకాంత యగుచు
త్సాంత రాఖిలసతీఃసంతతిప్రతిదినా,త్యంతసమ్మనతోదంత యగుచు
- గీ. మఱి కృతాసేతుకాశికామధ్యసంస్థ,పకలపుణ్యనదీక్షేత్రనికరయాత్ర
యుభయగోత్రపవిత్రశ్రీశుభచరిత్ర, యైమహాలక్ష్మీతనరాచెనారగోత్ర. ౧౧౦.
- కా. త్సానాసాఖిలభామినిజనవతంసం బౌమహాలక్ష్మీయం
దావిద్యజ్ఞనతాశిరోమణి సముద్యద్భాగ్యసౌభాగ్యస
ద్ధీచైతన్యముచేత హృద్య మగుపుత్రీయుగ్మముం గాంచి తా
నావారాణి మేను వాని కని నిత్యానందమాస్థానమున్. ౧౧౧.
- సీ. శ్రీదగు నక్కుహారీద్వయి జ్యాయని, యై పురంద్రీరత్నమగుచుఁ దనరు
చున్నలక్ష్మీదేవి • నన్నగాధీశ్వర,కన్యకఁ జంద్రశేఖరుని కరణి.
వింజమూరికులాద్ధివిశదాంకుఁ డైనట్టి,వేంకటరామశోవిదవరేణ్యుఁ
దుద్వాహమై శ్రీరఃఘూర్జ్వహపాదపం,కజయుగసేవాప్రంకర్షలబ్ధ

తే.గీ. బహులసదవత్యభృత్యసంప్రయూతి

భాగ్యసౌభాగ్యసంపదఃనాసి చంద

వనుధ నాదంపతులె కదా • భవ్యకీర్తి

బ్రహ్మమగనుచుఁడు మామకశ్వశురు లగుచు.

౧౧౨.

కం. భాసిలె నాకృష్ణబుధా, గ్రేసరుని పితృస్వః దగుచు, శ్రీరామసదా

వాసహృదయాంతరుండై, శ్రీసీతారామకాన్తి • చిగతిరక్తిక్.

౧౧౩.

సీ. నకలలోకభ్యాతఃనకలలోకవ్రాత, నిశ్యసంస్తుత్యపాండిత్యశక్తి

మిత్రనందనముఖ్యమిత్రనందనసఖ్య, రామపాదామలోద్దామభక్తి

శ్రుత్సంతసమ్మతశ్రుత్సంతసమ్మిత, సత్యసాంగత్వసంప్రత్యయోక్తి

బంధురక్షణకథాబంధురక్షణవిధా, గణ్యసాద్యగ్నయైపుణ్యయుక్తి

తే.గీ. గాంచి మించె నభిఃకాంచిమధ్యస్థనా, నాథరాతలాధిఃనాథలబ్ధ

రాజితస్వయాన్యఃరాజి సీతారామ, బుధవగుండు ధీ వింబుధగురుండు.

౧౧౪.

కా. శాంతిం జూచిన మూర్తయే శుచిత నెంచ న్రూపమే జానకీ

కాంతాంఘ్రిద్వయభక్తినారయఁగ నాంకారంబె యశ్రాంతవృ

త్సంతోషం బరయఁగ విగ్రహమె సీతాదామవిద్వద్వరో

దంతం బెంతని యెంతు ముర్ఖి గలరే • తత్తుబ్బు లాపండితుల్.

౧౧౫.

కా. సీతారామసుధీవరుం డతఁడు వాసిక్ భాసిలెం బాండితి

న్నీతిప్రాధిః బరోపకారనిరతిఃన్నీలాద్రిరాయాధిపుం

బ్రీతుం జేయుచుఁ దత్కుమారమణియాశ్రీసూర్యరాయక్షమా

నేతక్ రంజిలఁ జేయుచు న్నరసవాఁ డీహారణిక్ ధారణిక్.

౧౧౬.

కం. కొలచెలనకొండనాభోగ్, జ్వలబుధసుత సుబ్బమాఖ్యసహధర్మిణిగా

నలసీతారామాయ్యం, దలసీతారామ రాము • నట్లవరించెక్.

౧౧౭.

సీ. ఏపురంద్రిమనంబు • గాపురంబుగ నుండు, నేపుగఁ బరియంఘ్రిదాపునందు

నేసతిసౌభాగ్య • మానతితో సాటియై సరిలేనివిఃకాన మూను

నేభామసౌందర్యఃశోభావిశేషంబు, శ్రీభామినీజకాంతాభఃబూను

నేవధూతిశమం బిలావధూనదృశమై, ధీవరేణ్యస్తవశ్రీ వహించు

తే.గీ. నట్టి కల్యాణి మృదువాణి • నసితవేణిఁ
గులయుగపవిత్ర సుచరిత్ర • జలజశ్రేత
సుతనుగణముఖ్య సునమాఖ్య • నుబ్బమాఖ్య
వినుతిఁ జేయంగఁ దరమె శేషునకు నైన.

౧౧౮.

ఉ. ఆమహనీయదంపతుల • కాత్మజుడై పాగడొండ భవ్యతే
జోమిహిరుండు కుండశరఁనుందరుఁ డూర్జితబుద్ధికాలి వి
ద్యామహితుండు మేరుధరఁదైర్యుడు వేంకటకృష్ణశాస్త్రి ల
క్ష్మీమహిళాబ్జనాభులకు • జిల్కమామయివడిరు తిరునకా.

౧౧౯.

సీ. తనముఖాంభోజాతఁమన కంబుజాతాన, నాంగనామణి రాజహంసిగాఁగఁ
దనమనస్సారనంబునకు రాఘవరామ, భద్రుండు మత్తవంటుదము గాఁగఁ
దనకీర్తియొప్పి వాఁననసీమకు నభంబు, శస్తూరికాచిత్రకంబు గాఁగఁ
దనయాతిథేయతాఁఘనసమాగమవేశ, కతిథిజాలము బర్హివిలతిగాఁగఁ

తే.గీ. బరిధవిల్లెను కేవులవల్లివంశ, కలశజలనిధియామినీకాంతుఁ డభిల
భూతలాభ్యర్థన కాయఁపూజ్యుఁ డగుచుఁ, బృథులగుణహరి వేంకటకృష్ణనూరి.

గీ. క్షీతివినుతి గాంచె వేంకటకృష్ణనూరి, శ్రీమహారాజవదరావురామరాయ
రాజమహారాజ దారకఁబ్రహ్మచంద్రి, సిద్ధతత్త్వోపదేశదేశికతఁబూని.

౧౨౦.

కం. ఆవేంకటకృష్ణాయుడు, భావుకజనమంచివంశవారిధిలక్ష్మీ
దేవి యగువేంకమాంబను, బావనతరగుణకదంబుఁ • బరిణయ మయ్యెకా.

౧౨౧.

కా. పాత్రివ్రత్యముచే నరుంధరిని సాంభ్యాంబుచే గౌరి వి
ఖ్యాతస్థితశమంబుచేత ధరణి • గల్యాణసంపత్తిచే
క్రితనీవ్రిమణిఁబోల్పఁ గాడగు ననం • కెల్వొందుసాధ్వీజన
ప్రచోత్తంసము వేంకమాంబ వినుతిఁవనృకృమే యేరికికా.

౧౨౨.

సీ. అనఘాత్తుఁ డైనట్టిజనమంచికృష్ణాఖ్య, ధరణినురేంద్రుండు • తండ్రిగాఁగ
సాధ్వీలలామయై • జగతివైఁ దవరిన, గౌరవ్వు దల్లియైఁ గరిమ మీఱ
సుజనావతంసమై • సొబ గొందుచున్నర, త్నాకరాఘ్యుడు దమ్ముఁడై తలిర్చు
నీహరశిఖరి తండ్రిగ మేనక్కానతి, జననిగా మైనాకుఁ • దనుజుడుగును

తే.గీ. తీవి నెసఁగెను పార్వతీఁదేవి యనఁగ, దేజరిల్లిన సన్నురంధ్రీమతల్లి
తతయశఃకల్పనల్లి మాతల్లి యైన, వేంకటాంబను వినుతింతుఁవివులభక్తి. ౧౨౮.

ఉ. ఇజ్జగమందు నెచ్చటయు • నిట్టిసతీమణిఁ గాన మంచు వి
ద్వజ్జనము ల్నుతింప సతఁతంబుఁ తెలంగుచు భవ్యకీర్తిసం
పజ్జితకల్పనల్లియు • మాన్యతఁ గాంచిన వేంకటాంబ న
స్తజ్జనని న్నుతింపఁ దరఁమా ధర మాధ్యమ లైనవారికిన్. ౧౨౯.

కం. ఆదంవతులు తనూజుల, నాదశరధన్యపతనూభఁవాంఘ్రిసపర్యా
పాదితనకలకలాస, మౌనితలోకలను గనిరి • మువ్వుర మమ్మున్. ౧౩౦.

కం. భాసీలై మాకు సగ్రజుఁ, డైసీతారామకాస్త్రి • యసఁఘుం దనిశ
క్రీసీతారామధ్య, నానక్తిపవిత్రమానసాంతరుఁ డగుచున్. ౧౩౧.

గీ. వింజమూరికులవంశిత్ర సీతారామ, యాగ్యునకును రాజఁమాంచికకును
సుతను సుబ్బమాఖ్యఁసతిగ సీతాంబ, విబుధమణివరించివినుతిగాంచె. ౧౩౨.

గీ. అమహితురాలు మహిమజామ్నావిని బోలుఁ
బున్నియంబులబారు నోములకొఠారు
సతులకును మేటి కరుణాఁగంఠుఁ జేటి
నుగుణనికరుంబ దనరారె • సుబ్బమాంబ. ౧౩౩.

కం. వరగుణుండు చిరంజీవిగఁ, బరగుమనున్నాఁడు రామభక్తుఁడు మతోన్
దరుఁడన్నిట మల్సముడై, ధర వేంకటకృష్ణకాస్త్రితమృన్నయు నాన్. ౧౩౪.

గీ. అకలుషస్వాంతవర్తనం • డగుచు వింజమూరిచిననుబ్బరాయావంతారనామ
యౌలివిఖ్యాతి గనిన యాఁర్యునిసుపుత్ర, ధర్మపత్నిగ నాతఁడుఁద్వాహమయ్యె.

కం. కనె నతఁడు నుకుఁ జిరాయువుఁ, జనవేంకటకృష్ణకాస్త్రి • క్రీరామకృపక
దనరాకుచు నున్నాఁడికి, దనరఁగలఁడునాఁ డపత్యంధనసంపదలకన్. ౧౩౫.

సీ. హితపండితులఁగూడిఁశతరేఖిసద్య, నిర్మాణచాతురిఁజేర్చినరసి
నిజవంశముక్తాపఁలిజనంబువినుతింప, గీర్వాణభాషనుఁగృతిగ్రహించి
యాశ్చర్యకరవిధానాష్టావధానవి, సౌందర్యేకులఁగడుమోదమంది
యభిమతబహుపురాణార్థగుఁభితకుంధ, దాశుధారాలిలాలాకించి

తే.గీ. కల్పితానన్యసామాన్యగౌరవమునఁ, బ్రేమరావుగంగాధరరామరాయ
భూమివరమణిసానుజన్మునిగ నెపుడు, మించుకృపజూడవిఖ్యాతిఁగాంచివాడ.

ఉ. సాధుజనావనప్రవణశస్త్రయశస్త్రవసీయ రావు గం
గాధర రామ రాయ నృపంగౌరవపూర్వకదత్తసేహపీ
శీధనరత్న భూషణపఃటీప్రకటీకృత కావ్యకల్పనా
సాధనుడం దదాత్తభవసంస్కృతదేశికతాప్రసిద్ధుడ౯. ౧౩౪.

కం. శ్రీమద్రఘరామప్రభు, నామస్తృతిపాదపూజనవ్రతముఖిదీ
తామతిఁ జంద్రమపాలె, గ్రామనివాసుండ సుబ్బరామహ్వయుడ౯. ౧౩౫.

ఉ. వేలుపు రాఘవుండు వదివేలుపురాణము లన్య నెన్ననీ
యేలిక లెన్నరావుకులులెప్పటివారల కప్పు డొప్పు భూ
పాలి నిజంబుగాఁ దన కంటంచును దేవులపల్లివంశభూ
పాలిదలంచుచుండుఁ దనపాలిటి కీయుభయంబె ప్రావుగ౯. ౧౩౬.

షష్ఠ్యంతములు.

కం. ఏవంవిధమృగకుల, దైవతభావానుభావదర్శయిత్పిత్య
ధ్వాఃస్మృతావతారమ, హవిభవాకృతిక స్వీకృతాస్తత్కృతిక౯. ౧౩౭.

కం. మిత్రాన్యవాయుచణికి సుమిత్రాఫత్రానుసృతిసంమేధితవిశాన్
మిత్రాగ్వరవిసుతసురా, మిత్రాగ్రగసంసదనుసంమీరణఫణికి౯. ౧౩౮.

కం. గ్రావాన్యభిమర్శభవో, గ్రావాగ్నక్రోధగౌతమాగ్రహయుగ్వ
గ్రావాభిహతాహల్కా, గ్రావాకృతిముక్తికరచంద్రణేణునకు౯. ౧౩౯.

కం. జపదధిపగాధిసృపజ, న్యుపదిష్టవిదేహవల్లభోపానీతా
నుపమకపద్ధిగిన్ను, న్యుపగతిసీతాస్వయ. ఎంరోద్వాహునకు౯. ౧౪౦.

కం. నూత్నేతరచక్రాదిక, లక్ష్యకరపదానిలలితాంగునకు౯
లక్ష్యణహనుమత్సీతా, పక్షులచక్షుర్మితాంతంబిషంగునకు౯. ౧౪౧.

కం. భాసురతరభాసురవర, ధీసురుచిరకవనవద్ధతిస్తుత్సగుణ
శ్రీనక్త్యభిరామునకును, శ్రీసీతారామునకును, శ్రీరామునకు౯. ౧౪౨.

వ. సమర్పణంబుగ నాయొకర్పంబునిన మహేంద్రవిజయంబునకుం గథాక్రమం చెట్టు అనిన. ౧౮౩.

చం. కల దిల నైమిశం బనుసెంకానొకపావన మావనంబు స
ల్లలితఫలావనమ్రబహుశృద్రుమపుష్పలతావనోచితా
మలతటిసీవనంబు కలఁమంజులనాదలసత్పీకీకుకీ
కులకలహంససంపదనుఁకూలనమంచితజీవనంబునై. ౧౮౪.

చం. కులవతి శౌనకాఖ్యమునికుంజరుఁ డెందు జగద్ధితంబుగాఁ
దలఁగనిదీక్షతోఁ జలుపుఁబాద్దదశవార్షికసత్రముం గనం
బలుపురుమానిముఖ్యులు పఁమాగతులై నిజశిష్యుకోటితో
నిలిచిరి పెక్కునా శ్లచట • నిర్మలకర్మలసత్ప్రసక్తిగాక. ౧౮౫.

సీ. తరుమూలవేదికోపరిభాగజవవిధానాస్తీర్మహాకృష్ణాజనంబు
ద్రుమకోటరన్యస్తంసుమపమిక్తుశపరి, గ్రహణప్రసారితంకరతలంబు
మృగశృంగసంగతాత్మియాక్షమాలికో, న్నోచనోస్తీలితంలాచనంబు
త్తజకాఖాశోష్యమాణవల్కలసమా, బాసనమున్నమితప్రవేష్టి

తే గీ. మగుచు నచ్చోట నెచ్చోటంనరయ సరయ
సముపకల్పితసుహితంసవనహవన
నవనవద్రవ్యసంభృతిప్రవణశిష్య
సంకులము దోచు నయమిశ్వరకులంబు. ౧౮౬.

ఉ. వారలు భక్తియుక్తులయి • ప్రత్యహమంగృత నిత్యకృత్యులై
శౌరికధార్థము ల్వినుచుఁ జక్రే దలంచుచు శార్థిమంగళా
కారము నాత్మనెంచుచు • గాలముఁ బుచ్చుచు సుంద్రు సంస్మృతి
క్షీరధిఁ నాఁట శ్రీరమణంసేవరే కేమల నాక రాటచేక. ౧౮౭.

గీ. నిరతశౌరికధాకర్ణంనరతవరత, పోధనశ్రేణి గనియె సుబోధనప్ర
తీతుఁ డగుకోమహర్షణంజాతు గుణప, మేళు సధికప్రభారుణంసూసు సూసు.

గీ. కాంచి యాదరణాతిరేకాంచితముగ, విమాగవతిశైలమహిమంబుఁవినఁదలంచి.
పలికె సౌవాగ్యపరిష్య నీవలన వింటి, మమితిదివ్యస్థలిమహిమముల నందు. ౧౮౮

చం. కలిగెను గాదె యాదట జంగంబునఁ గల్గునగంబు లెన్నియో
వలమురిదాల్పువేల్పు నిలువం బలువన్నెయు వాసియు నివిరా
జలఁ జెలువొందు నందలి యశేషవిశేషము లాలకింపఁగా
నల గరుడాచలస్థలమహత్త్వకథ నివసుటే కొఱంతగాక. ౧౫౦.

సీ. గోత్రవిఖ్యాతమై • స్తోత్రవాగ్విహ్వాస, పాతమై పరమవఃప్రతాపి
మాత్రరీతి సరిత్కృశత్రోధఃక్రోశ, మాత్రదూరస్థమైయాత్రనీక
నేత్రపర్వంబుగా • మిత్రశతాంగభృత్పత్రమార్గాంతర్ధిచిత్రశృంగ
వత్రరథాన్వయఃనేత్రభిఖ్యాకన, ద్రోత్రసన్నిధిజనస్తోత్రసౌఖ్య
తేగీ దాత్రలినుగీతపదశతంవత్రమాన, సత్రపాకగబంధురఃగోత్రసరసి
ధ్యాత్రఘమః బాపసోపు నోమిత్రపుణ్య, గాత్ర శ్రీబాదరాయణఃచ్ఛాత్రవర్య.

కం. ఉపమాకలనము గానమి, నుపమాకయనం బ్రసిద్ధిఁ నొందినయద్ది
వ్యపదంబున హరి యప్పర, మపదంబున నేట్టులటుల • మసలనటు కదే ౧౫౧.

ఉ. ఆయుపమాకయందు నిఖిలాశ్రితకోటి కభీష్టదాయకుం
డై యరవిందమందిర యహర్నిశముం దరి నిల్వ నల్వయుం
గాయజవైరియుం గొలువఁగా నలవేంకటశైలభర్త నా
రాయణఁ డప్రమేయాఁడు పఃరాత్పరుఁ డేల వనించె లీలతోక. ౧౫౨.

కం. నిగ్రహము ననుగ్రహము ను, దగ్రముగా నెదవ నదవఃనాప్తత నర్చా
ఁగ్రహము నిలిపి యచట స, మగ్రముగా గలి నడించెనట యటఁగరుణక.

కం. ఏలా యచ్ఛేటను గరు, డేలా భృష్టాభి వాడమె నేలా తన్ను
ర్థాభిందమందుఁ గమలము, మాళిమిళిందమున ముదితమతి హరి నిలచెన్. ౧౫౩.

కం. మానవలీలతో నస, మానవరాభోగిభోగఃకృతిఁ గలి వేచెం
దానవరపుఁ డం దేచెం. దాన వసించెను వచింపఁదగు సుగుణసిధి ౧౫౪.

కం. బంధుర మనుకొలను జగ, ద్బంధురజనిరమణనయనుఁ • బాటితభవదు
ర్బంధురమావిభునంబున, బంధురమై తనుప నెటుల • భాసిత నచటక. ౧౫౫.

కా. ఆచార్యాగ్రణి యైనవ్యాసుని దరిక • స్వాంతైకసంస్పృహ
నీచారిత్రము తెల్లఁ జెల్లముగ నీవరీతి నాలించితో

మాచిత్రంబులకు న్నదంబు నిడవే * మాధుర్యమాధుర్యమా
వాచాచాతురీచేత నాతతగతిన్ * వాక్రుచ్చి యారీతిగాక. ౧౫౮.

చం. అనవుడుఁ బల్కె వల్కలల * నారసి యార శిరఃపరిస్ఫుగ
ద్ధనఘనజాలమై దృఢసుంధాధవళాజిరచంద్రకాలమై
యనుతటధాతురాగ పటంబారుణితాఖిలసాలమై జనా
ర్దననివహించుతార్జ్యుగతిఁ * దన్నగ మెన్నఁగ మించు నం చొగిక. ౧౫౯.

చం. వెరవునఁ బక్షిరాజా దనఁవెన్నున వెన్నునిఁ బూని విన్నునం
గరమును వింత యైననడఁక ల్పచరించుచు మున్ను పోరులక
హరికి హయంబు గింకరుఁడునై కొలువం గెలు పొంది తృప్తఁడై
పరమకృపాప్రిచేత సుకంపట్టన నానతి యిచ్చె నీగతిక. ౧౬౦.

తే.గీ. ఓవిహగపర్యసినేయుఁనూడిగముల, కెంతయును సంతసించితిఁమేమివరము
గావలయుఁగోరికొనుమన్నఁఖగవరుండు, విన్న పమొనర్చెనీగతిఁవెన్నునకును.

సీ. దేవదేవర లహఁద్దివ్యమంగళవపుఁష్పవర్షనంబున ననుఁబావనునిగఁ
జేయుతలంపుతో * నేవకావలిలోనఁ, గారుణ్యపాత్రత * గానిపింపఁ
బజ్జవల్కలంబుఁపైఁబదంబులఁజూచి, యనువుగ మూఁపునం * దధివసించి
మన్నుర్తితేజభంవన్నుర్తిసాదిగా, వాహ్యభులందరిఁప్రథవకేళు

తే.గీ. లందువిడువని పగిది నెఱ్ఱపుడునాడు, వీఁపున వసించుటయెనాయభీష్టమనిన
నీవు శైలాకృతివహింపుఁమేను మేను, వర్చ్యమొనరింతుననిమేనుఁదానతిడిన.

కం. భగవల్లసదనుకంపక, జగమెల్ల భజింపఁ దగినఁపంపద చెలఁగక
* ఖగవల్లభుఁ డగతల్లజ,ముగ వల్లనమూర్తి నిలిపె * భువివభిదరిక. ౧౬౩.

చం. అరయఁ గృతంబునందుఁ గనఁకాకృతి రాజిలు రాజతంబుగాఁ
బరఁగును ద్రేతయందు వలఁద్యాపరమందునఁ దామ్రమూర్తిసుం
దరమగు రూప మాపలముఁదాల్చి కలిం జెలు వొందుచుండు నీ
గరుడధరాధరంబు ద్రిజగన్నుతపావన భావభవ్యమై. ౧౬౪.

సీ. ఆవీటిచిలుదాసంరయ్యలనెయ్యంబు, గోరుచుందురు నిత్యఁసూరివర్య
లావీటివటకాడుఁలై నవతులతోడ, వియ్యమందఁగఁ గోరు * విహగభర్త

యావీటిశుల్యాపః యః పూరములదాశ్యః, స్మృతిః గోల్వః గోరుః • విరజవారి
యావీటిచిదుపతాః లైస నాత్మచార్య, బుద్ధి సాలగ్రామః ములు దలంచు

తే.గీ. మఱియు నావీటిపాలముగుల్మములఁ దమకుఁ
గోలముసాములగా నెంచుఁ • గులసివనము
లహహ యావీటినిత్యకః ల్యాణమహిమ
పరమపదమందు వెలి నందు • హరి వసింప.

౧౬౫.

ఉ. స్వామిరథోత్సవంబుఁ గనఁవచ్చినదివృత్తులు వేల్పుటేటిపాం
దాసురపాకుపొట్టుముల • దాచినకల్పతెయాపదంశమల్
వేమఱు నంజికొం చచట • వేళభుజింతురు సారసారభే
యీమధితంబుతోడఁ దగఁ • దృష్టి సుధామలశీతలాన్నముల్.

౧౬౬.

కం విధియైనను బహువర్ణా, వధియైన నశక్తుఁ డనుచుఁ • బలుకం బడ నే
విధి నేరుతు శ్రేయస్సే, వధి నే నుపమాకమహిమ • వర్ణించుటకున్.

౧౬౭.

కం. వినను మద్గురుచరణ, ధ్యానముఁ గావించి మీదుఁదయ గలిగినచో
నానేర్పుపగిదిఁ దెలిపెద, ధీనియతి వినుండు మాని • తిలకములారా.

౧౬౮.

సీ. మును ప్రపంచము సర్వఃమును సర్వకారణ, మును సర్వశక్తికఃమును బ్రధాన
మును నైవ్యక్తియందున లీనమైన యా, ప్రకృతి విశ్వాత్మనిభావమందు
డించె నవ్వడు మహానందంబుతోఁ బరా, త్వరుఁ డైనయట్టిశీవానుదేవుఁ
డొకడ యిందిరతోడ • నుల్లసిల్లుచు నుండె, నమితయుగంబు లానంత దనుక
తే.గీ. సంతట జగత్సృష్టినిజాత్మ దగుల, నాహరి సృజించె హైమకః బాహమొకటి
యందు శేకార్ణవోదకః మందు నైక, ఎర్షముల దాను గ్రీడించె • బాలులీల.

౧౬౯.

ఆశ్వాసాంతము.

కం. పారావారగభీరా, భీరాహిత్యప్రచారః విజయాధారా
ధారాళకృపాసారా, సారామలవర్ణనీయః సద్వాస్యపారా.

౧౭౦.

కా. బ్రహ్మాదిస్తుతభక్త్యదివ్యమహిమః ప్రాగ్భారపాదద్వయా
జహ్నేదాకృతితాటశీయహసనః యీగత్రయా సంతతా

బ్రహ్మణ్యోక్తిమహర్షిహర్షఘటనాంగంభసీయా తారక
బ్రహ్మకారనిజావతారకుభసంపర్కాంతితార్కాన్వయా.

౧౭౧.

మాలిని. అగణితగుణధుర్యా • హర్షసీకాస్తకార్యా
జగదభినుతవర్యా • జాగ్రదత్సుగ్రశౌర్యా
నగపరివృథధైర్యా • నామపంక్తీతార్యా
నగరకులజవర్యా • సమ్యగానందితార్యా.

౧౭౨.

గ ద్య ము.

ఇది శ్రీమద్రామనామపారాయణ పరాయణాతిధన్య కాండిన్యగోత్ర
పవిత్రదేవులపల్లికులపయఃపయోనిధి శానిధిసీతారామశాస్త్రి పాత్ర,
వేంకట కృష్ణశాస్త్రి పుత్ర, తమనాభిధానాంతర వేంకటకృష్ణ
శాస్త్రి నామాగ్రజన్త, త్రిలింగదేశాగ్రజన్త సుధీ
విధేయ సుబ్బరాయ శాస్త్రనామధేయప్రణీతం
బ్రహ్మహేంద్రవిజయంబమ ప్రబంధంబు
నందుఁ ప్రథమాశ్వాసము.
శ్రీ సీతారామార్పణమస్తు.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీమహేంద్రవిజయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

పద్మబాంధవాస్వయ

ప్రదీపక గోపకజముఖ్యునివిషస్పరిష

త్వాపక భూపకలాపక

లాపక ధృతచాపశరకలాపక రామా.

౧.

గీ. ఆచార్యపుము శౌనకాద్యభిలమాని, జనులఁ దిలకించి తోమహర్షణనుకుండు

స్వప్తచామృష్టి నుత్తాపశిష్టకథను, వక్ష్యమాణవిధంబుగఁ జలుకఁ దొడఁగె. ౨.

కం. అలులుండఁగఁ దన్నాభీ, పుటమందు ఘటిల్లినట్టి * పొందామరఁ ద

స్వయంకల్పమునన యొక్కట నలుమోములనిసుంగు * గలిగి యెఱుంగె. ౩.

కం. ఎన్నానివలనఁ బొడమితి, నెవ్వడ నే నాకుఁ జేయ * నెద్ది యగు నటం

చబ్బిధి వికలత మొలలిడ, నవ్వేళను గగనవాణి * యడలకు మనియె. ౪.

ఉ. శ్రీహరి యిట్లమూర్తిగ విరించి గుఱించి వచించె నవ్వ డీ

మోహ మడల నీ కథయముఖ కుభయుం బ్రభవింపఁ గూర్తు నీ

దేహము నే నృజించితిఁ గంటే జగదేకసిస్పృతువృత్తి ను

త్సాహము మీఱ నార తనుఁజా విను జాగదనుగ్రహంబునక. ౫.

ఉ. నా విని యావినిద్రవలినప్రభవుండు చతుర్ముఖుండు దే

వా! విను నాదువాంఛను బ్రహస్నతఁ దెల్పెద ముద్రసన్నత

దావకభావుకాకృతిఁ గనం గరుణించి కృతార్థుఁ జేయవే

శేవలిపావనుంధ నయి * కీర్తిఁ బ్రవర్తిలుచుండుఁ బొందుగాక. ౬.

కం. అన విని వనజోదరుఁ డ౯ య్యనఘుని మ్రొల న్నటించెనాశ్చర్యముకాఁ
గను సారంగము భంగినఁ, గనుఁగొననై మహిమ పేర్చి • త్తణమాత్రములోకా.

గీ. తనదుఘాంకృతిసోక్తిఁ ప్పవనముఁ బెలుప ననియప్రణవోపదేశమానంచునెంచి
కొం చలవిరించునుండు వీఁతీంచుచుండ, నంత నంతర్హితుం డయ్యెననవిభుండు.

సీ. వేద సప్తధు తామ • వేదంబులు భజించె, దన్నులకంబు లైతనరునట్టి
వేదాంగములును నేఁవించె నంతట నతం, డీక నాకొనరెడుంకృత్య మెద్ది
యొకొ యంచుఁ జింతించుచుండఁగాఁ బాడనూపి, పుత్రకా నీనెల్లఁభవములను
నిర్మింపు నిట మూనినేనెల్లు నీతుఁ డో, డాదు నటంచు శ్రీహరి వచింపఁ
తే.గీ. యాత్మరీతిఁ జతుర్దశఁభవములను, పడఁగి సృజించి సత్యలోకమున వీత
కలుషమునినేర్పమానాఁ ప్రసిక్తము ఁడగుచు, మించువేడుక లోడవసించియుండె.

కం. తాడనసమాతి యొకతట, సోదరతన మూని యుండఁ • జోగత నిగమ
స్తోమముఁ దిండిగములతో, సోమకనామకుండు రాత్రిఁనుండు వడిఁగొనియెకా.

గీ. విధిని గితురంచి యవ్వధిఁవిధినిషేధ
బోధకం బగునామ్నాయఁయూధకింబు
సధికృతిఁ గొని మణియు సఁవ్యభితుడై యు
దధిని మీనాకృతి వహించి • యధిపనించె. ౧౧.

కం తా మజచి నిద్రపాల్పడి, తా మజచిన విన్ను శ్రుతులు • తలఁగి చనుటకై
తామఁమాలి ముకుందున, తామరచూరీసమర్పితాంఘ్రిఁ దలఁచినకా. ౧౨.

గీ. ఇంచుకెంచక క్రించునఁ క్తంచరుండు
వంచన నకించనునిగా విరించనునఁ ద
లంచి శ్రుగులు హరించి భూఁకాంచి నుంటఁ
గాంచి కాంచనముండు యోజించి యపుడు. ౧౩.

సీ. తపనీయవనకాంతిపరంపరలు గమా, స్తనహారాముద్రలను వచింప
నుహనీయకౌస్తుభఁమణిఘృణిశ్రేణులు, లక్ష్మీపదాలక్తలక్త నుడువఁ
గమనీయవనమాలిఁకాప్రభాపూగము, ల్గమలకటాక్షరీలలను బలుక
గమణీయలాంఛనోరశృవిచ్చట లింగి, రాకజ్జలాంకవిభవముఁపెలుప

తే.గీ. శంఖచక్రగదాఖడ్గశార్దూలగుడు, సజలజలదవభుడు జతుర్భుజుడు భుజగ
శయనుఁ డంబుజమిత్రేందుఁనయనుఁడండ, జాధిపాశ్వుండుశౌరిప్రత్యక్షమయ్యె.

కం. కాంచనపటు నిటు లెదుటం, గాంచి నమస్కృతు లొనర్చి • కడునంచిత్రో
మాంచము మించ విరించి ప్రవంచితగతిఁ జంచదగ్ధఃఫణితి నుతించెన్. ౧౫.

కం. దేవా తావకపదయుగ, సేవాపేవాకలభ్యచిదచిద్విజ్ఞా
నావాసవాసితాత్మలు, భావాతిగమూర్తి నిన్నుభావించు రొగిన్. ౧౬.

కా. నీమాయాపరిమేహితాత్మలు నిను • నిక్కుంబు భావించఁగా
సామర్థ్యం బొకయింతయుం గనక దుఃస్సంసారనిర్మగ్నులై
కామక్రోధముఖాదివర్గజులై • కష్టైకతానస్థితిన్
నీమాతీతవిమోదమేదురగతిం • జింతింపు రోయీశ్వరా. ౧౭.

గీ. నేనె నేతత్త్వ మెఱుంగంగ • లే ననంగ, నితరసురు లెంతవారు మత్స్యప్రమూర్తు
లార్ధరత్నాపధానదీక్షాంతరంగి, కరగృతఃకాంగ సద్విహంగమతురంగ. ౧౮.

గీ. ఆద్యుఁ డవ్యయఁ డచ్యుతుఁ • డక్షరుండు
నప్రతీకాశుఁ డెఱుఁడు • నప్రమేయఁ
డభిలసుయుండు ననంగ • డనాపి యుండు
ననుచు నాన్నాయములు నిన్నునిచ్చినుతించు. ౧౯.

కం సర్వస్థితిలయహేతుని, సర్వగుణత్రయవికారఃసంజ్ఞాకాగో
లస్సర్వామలదివ్యత్వో, తిష్ఠసుమూర్తి వని నిన్ను • చెలుపు నిగమముల్. ౨౦.

కం. కర్తజ్ఞానసలత్తక, ధర్మస్వగ్ధావవర్గఃనాయక మగునీ
నిర్మలనామస్తనితము, నత్తలి మా కొసంగి ప్రోవుమయ్య మహత్తా. ౨౧.

గీ. దిక్కు లెందాఁక నీన్యాప్తి • చెలియ లేవు, కాల మెంతకు నీసుదిఁగాంచలేదు
కాన దిక్కాలనిర్విశేషానవద్య, హృద్యతేజోమయాత్ముడ • వీర దేవ. ౨౨.

గీ. పొందలేనికలంబునఁ నెందునుండి, వనసుతోఁగూడి వాక్కులు • నురలుచుండు
నట్టివస్తువు నీనందు • నాశ్రయింపు, నమితకారుణ్యఃసభానయాదిదేవ. ౨౩.

గీ. మశకవృన్దగ్యనిర్మితైఃపటి యనంత, భువనముల బొజ్జ మొకపజ్జఁబూనుటనణు.
వణువుకంటెచుహస్తముఃహస్తకంటె, ననుచుఁబ్రామిష్టుఁడలునింన్న భినుతించు.

కం. సామీప్యంబున నీమెయి, సామీచీన్యం బెలర్చు • సామీ! యస్తో
కామితపరిపాటిగ న్నాకామితము లూసంగఁ గానఁగా నైతివిగా. ౨౫.

కం. అని విడుతించిన వనజా, సనుఁ గనుఁగొని యప్పుయోధిఁశయనుఁడు తనయా
ననుఁ దలఁచిన పని యేమొకొ, వినిపింపు మనంగ హరికి • విధి యిట్లనియొకొ. ౨౬.

కం. శ్రీవర! నీవరదయ నా, మై వఱలు టెఱుంగ కేవఁడొ • ప్రామిమ్ము లొగిం
గావరమునఁ గొవి చనటం, గావ రహి న్నిమ్మఁ దలఁపఁగా వలపె హరి. ౨౭.

మ. అనవుం దాఘవపుండరీకనియమం • దప్పద్దఱం గాంచి మిం
చినకారుణ్యమున వ్దనస్థ మగుగంధీం బావఁగా నొత్తులా
లనవాక్యంబులఁ దేల్చి పత్నీ నిక వైంక్లబ్యంబు నీ కేల ప్రా
మినుకుల్ మ్రుచ్చిలినట్టియిచ్చెనఁటి బుల్లింబట్టి నేఁ దెచ్చెదకొ. ౨౮.

కం. అద్దిర యెంత వమాదత్తు, కుద్ది రహస్యముగ నొక్కఁసోకుఁడు వడిగా
నిద్దిరవస్థితిఁ దెచ్చెను, నిద్దుర నీవొడలు మఱవ • నిగమంబులకుకొ. ౨౯.

ఉ. ఉపదేశం బానఁగూడకున్నఁ జదు వెంఁదోకాని శోభింప దే
వ్యపదేశంబున నైన విస్ఫులికిఁ బ్రాంపాఁ గాన వేయేల ని
మ్మఱుప్రక్రియ నెజ్జనెజ్జ దృఢశిక్ష న్నేర్చి తాళిమ్యం
గృవచే నేర్ప కృతార్థం జేసినఁ గదా • పృథ్వి బ్రసిద్ధిం గనుకొ. ౩౦.

సీ. విద్య లో కాచారఁవిజ్ఞానమును గూర్చు, విద్య యెల్లడ గారఁవింపఁ జేయు
విద్య యాత్మాన్యసీమృద్భంధువై పేర్చు, విద్య రూపవిశేషఁహృద్యఁ జేయు
విద్య లోకాలోకఁవిఖ్యాతిని ఘటించు, విద్య యుక్తాయుక్తఁవిదునిఁ జేయు
విద్య యానంద మావిర్భవింపఁగఁ జేయు, విద్య ప్రజావశ్యఁవిధమొవర్చు

తే.గీ. విద్యయొన్నేనిశేట్లు గాఁవించుఁ గాన
విద్య వరులకు ముఖ్యతంపాద్య మైన
ధనము దానికి ముఖ్యసాంధనము నాదు
దుండ్ర మొక్కటియే ఘూరి • మాన్యచరిత. ౩౧.

కం. విద్యోపదేశ గురుఁ డన, వద్యమతినుబోధకత్వంపద్ధతివై కా
రద్యుఁడు వాతవయోమహి, మాద్యున్ను తివందనియఁజై యొనర వలెకొ. ౩౨.

- చరి. వినయవిధేయవర్తనుఁ డవిస్మృతికాలి యనంశయాశయుం
డనితరసక్తమాననుఁ డఃపార్థవిదూరుఁ డధీతపాతచిం
తనపరుఁడున్ సుఖగ్రహణః ధారణగణ్యుఁడు నూత్నబుద్ధి సు
స్వనుడు గురుప్రియుండు నగువాని నె శిష్యునిఁగాఁ గొనం దగున్. 33.
- గీ. ఏను స్వర్భానుభానుజఃభానుభూమి, నూనులను సితభానుకృంశానుబాణ
సానుమథ్సానుముల నుండఁగా నరసిఁది, గాననిష్ఠాధిపునరాప్తిఁగలుగు నీకు. 3౪.
- కం. సోమకుఁ డనియెడు సోఁకుం, దామున నిన్నుఁ గితురించి • సాంగముగ శ్రుతి
స్తోమంబును మ్రుచ్చిలి నీ, ర్వామిం జొఱ మేను పూనిఁవనియించె నజా. 3౫.
- కం. కావునఁ బునరానయనం, జేవదువున నగు నటంచు • నెన్నెద వేనా
యోవిధి విన విధివిహితం, జావిధిఁ దప మాచరించు • నపుడు లభించున్. 3౬.
- కం. ఆదిత్యవత్సయం గృత, వేదావహృతి న్విధించు • విశ్రుతముగ నా
యాదిత్యవత్సభిష్టుత, వేదావక దర్శితిందఁపింపకుము సుతా. 3౭.
- కం. తపహ్యగర్భ! నిర్భర, తప మియ్యెడ నాచరింపు • దానఁ దలంపుల్
విపులముగ నొదవు గానన్, విపులఁదపంచే నుమీ యఃఫీష్ట ద మరయన్. 3౮.
- కం. తప మభుద్దుర్దమకర్దమ, తప మవిరళతమతమః ప్రఃతారణచండా
తప మని మహర్ముల పరం, తప మన్నించెదరు దానిఁ • దరమె నుతింపన్. 3౯.
- గీ. దుస్తరంబు సురావంబుదుగ్ధమంబు, దుష్కరంబును సాధ్యనూఁబుష్కలముగఁ
బుష్కరోద్భవతపముచేఁభువిఁదపంబు, మాత్ర మొకటియ దురతిక్రమంబునుమ్మి.
- ఉ. ఇందిగ నేనుఁ గూడి వనిఁయింపుము తాపనమాసంబు లం
దిం దిరవంచు నిక్కముగఁ నెంచుమఁ దామగనంబులందు నిం
దిందియుగ్గకం బన ననిందిత హాశిఖోడ వహ్ని వే
దిం దిరమైనరీతిగ నతిప్రమదంబు మదిం గదించుచున్. ౪౦.
- కం. విను మస్తత్త్రియము దవం, బనభు తపోధనులు మత్త్రియాత్మకు లటుగా
వున ననుఁ దలంచుచును దప, మొనరింపుము నిర్దితేంద్రియాఁడ వగుచు నజా.
- కం. రం గగుజలనిధి కొకన్, క్కం గన గరుడాద్రి యుద్రింగతిరోధితా
లింగితమహీజనంగత, శృంగారోత్తుంగశృంగశృంగాటకమై ౪౩.

గీ. అది మదిష్టపదంబు సౌఖ్యాస్పదంబు

పరిమదివ్యశిషాఫలంప్రదము దాని

కెలన బంధుర మన సెవ్వఁకొలను కొలను

మించు కొలను దొలంగ కానించు మహిమ.

౪౪.

గీ. త త్తటాకతటాకల్పతరుల దరుల, దధరిత్రీధరేంద్రంబుదరుల నరుల

కెందు నాకల్పకృతలపఁస్సిద్ధిఫలము, స్వల్పకాలానకృన్మత్రజల్పనమున. ౪౫.

కా. ఆకాసారతటంబునం దయినఁ • దాగ్ధ్యాహార్యమం దైన న

న్నేకాగ్రాత్తత నెవ్వఁ డేనియుఁ దపోవృత్తిం బ్రసేవించు వాఁ

డోకంజాతభవా! స్వనాంభితఫలప్రోద్యన్మహాలాఫల

క్షీకల్యాణమహాత్మనంబు గను నుమ్మి నెమ్మి వేగమునక.

౪౬.

మ. మహిమోత్కృష్టతచే సుకానెకమహామంత్రంబు రాజిల్లు సౌ

ద్రుహిణా! నీ కుపదేశ మిచ్చు దొనరింతుక దాని నిష్కన్తుమా

ర్ముహురావర్తన మొప్పుఁ జొప్పుడుఁ దపోయాశీక్ జపింప న్ముఖా

వహమై భావహమై యభిప్సితఫలప్రాప్తిక్ ఘటించుం జామి.

౪౭.

గీ. దాని ఋషియును ఛందంబు • దైనతంబు, వీజశక్తికలములవిశదమగును

వెలయు నంగకరన్యాసములును గనచ, మాలలును దెల్పిమఱియు నమ్నాధవుండు.

గీ. శంజనంజాత! షోడశాక్షరియనంగఁ, దనరుఁదన్మంత్రమున కధిఁదైచింబు

జ్ఞాననిర్మలతరవిభానందమయము, సేవకాభీప్సదము హయఃగ్రీవమూర్తి.

౪౮.

కం. కానఁ దపం బొనరింపంగ, నరుగుము గరుడగిరిశిఖం దగుసాలహ

కానకు నని సామాగమ, గానకుతూహలవచింపఁగా నజఁ డెలమిక్.

౪౯.

చం. అరిగి సరోయహప్రభవుఁ • దంతఁ గనుంగొనియెం బయోధికిక్

సరనను గూటకోటికటంగూటలనత్కినలారుణప్రభా

నిరతఃజృంభణాత్తతపఃనీయమయప్రథిమామరాపగా

తరచరదచ్చవక్షశకువచ్చదజాలముఁ దార్క్ష్యిశైలముక్.

౫౦.

గీ. కాంచికాంచనగర్భఁ దాంధ్రావసీమ, సేమము దలిగ్నఁ దవమందుఁసెలపఁ దగిన

సెలవు సెమకుచు నందందఁనిలిచినిలిచి, యర సినాపాదశిఖరాంచలద్యుతములు.

గీ. ఆత్మస్పృష్టికి నది లోనివిదయ్య విధికి, వింత యొనరించె నొక్కొక్కవేళ నొదవు
కవనలిపి శిల్పగానపాఠకములు గర్వ, రెఱుగనితెఱంగు మెఱుగులసెసంగుగాదె.

కం. కబరీజితవాలములై, శబరీజాలముల వెంటఁ • జమరీగణముల్
నివిరీనత నందు నవి, క్లబరీతిఁ జరించు జితుల • గతు లట్లు కడే. ౫౪.

సీ. లీలాశయానశాఽర్ధులప్రదేశంబు, రత్నకంబళసంతోరణతలంబు
ద్వీపాహిఫణమణిఁదీప్తప్రదేశంబు, కర్పూరదీపికాఽంగతలంబు
వనవారణకరాగ్రంవమధుప్రదేశంబు, ధారాంబుయంత్రశీతలతలంబు
హరికర్ణణోద్యుక్తశరభప్రదేశంబు చంచడప్రాంతముంచకతలంబు
తే.గీ. కపికాఘాతచలసరఽఘాప్రదేశ, మతిఁజేతవిశాసనంఁవృతతలంబు
గాఁగఁదోచుటగ్గరుఁ డాగసీమ, కమలసంభవునకు భీమఁకాంతమయ్యె. ౫౫.

కం. సింగము లచ్చన లాడఁ గడంగిన చెంచెతల కచ్చంటం గాయలఁ గూ
ర్పుం గరిశిఁములముతైము, లింగితము రెటింగి కొలుచు • గృహనేపకులై. ౫౬.

సీ. సెలయేటియిసుకతిఁన్నెల గూఢమణిశేళికల నిలింపఁగన • ల్లలసి యాడ
దీప్తికాబ్జముల నంధిత్వకహంసమండలములు జతగూడివెలయఁజేయ
వృక్షశాఖల దాసి • ఋషభిదేజస్త్రమికమేళనాశ్చర్యఁగరిమఁ జూపఁ
టకకూటములందుఁ • గదిసి గంధర్వసంఘాతంబు సంగీతకలనఁ జెరయ

తే.గీ. నాకభూలోకిములకు సంతతముగాఁగ, గాకపోకలు నెరపఁ బరస్పరంబు
నివిజయముజూచి కోర్కి సంధించుకొనిన, దండినిశ్రేణి యనఁగ నొక్కొండ చనరు.

సీ. ఘనసాకదళికాఽకాండ మొక్కకచోట, మఱియొక్కచోట జాంబవచయంబు
సమద్రగ్రలాంఘ్రీషండ మొక్కకచోట, వేరొక్కచోట జంఁబరతరులు
ఫలనమ్రశాఖామ్రంవణము లొక్కొక్కచోట, మెండుకొక్కచోట దాడిమోత్కరంబు
ఫలపూరకుజపూరంవాట మొక్కొక్కచోట, నిక నొకచోట కంటకఫలద్రు

తే.గీ. లమర నుమర నెకుల్యతఁట్రాగ్రసీమ
పూగిపూగామ వేల్లితఁనాగివల్లి
గణము లొక్కొక్కచోట నొకామొకయెడ
నందు మందారికుండకుంజాళిఁ గనుచు.

వ. మఱియు నగ్గిరివరం బురుతరసురుచిరసురవరశరాసనానుకారిభూరికీరకారికామ
 యూరకాంతినంతానంబుల నత్యంతకాంతంబులై, సంతతదంతురంబు లగు
 సంతమపంబుల నితాంతంబు వసూర్యంపశ్యోదరంబు లగుటం దరంబు గ
 దురఁ గృతమాలన క్తమాలతమాలసాలరసాలాదిసాలజాలంబు లగువనషండంబు
 లను ఘనమండలంబులకు శంపాలతలనంపదలసాంపు సంపాదించుచు నుద్వో
 తమానంబు లగుజ్యోతిరింగజ్యోతిర్గణంబుల విస్ఫురణంబులు దుఱంగలింప
 నిరంతరాసారధారాధారంబులగుమరందరసపూరంబు లీరంబుల చేరువులం
 గాలువలై ప్రాప్త ష్యేగ సమయ సముజ్జ్వంభణంబుం దలపించు తావులం,
 దావులకుం దావలఁబు లగుమఁ గున్దరించి యందంగఁ ద్రస్తరింపకస్తూరికామృ
 గస్తోమంబులు దీమంబులం దగిలి దిగులువడి చూచుచూపులకుం జాలివడి విడి
 పింపం జాలివడిఁ బరతెంచి యెడలించు సిద్ధమునికుద్ధాంతిసంఘాతంబులును,
 ఘాతంబులఁ దొఁగునెలయేటితీరంబులఁ దోరంబు లగుకీరాంకూరంబుల
 మోరలం దెమలించి నమలఁ గమకించి కించిదాకుంచితపూర్వాంగంబు లగు
 గోలంబులఁ గోలలం గేలిమెయిం దోలి తూలించు గోలల నాలోకించు
 చెంచునాయకుల దేహచ్ఛాయలకు దాయాదంబులై దండల దండిగ మెండుగఁ
 దిరుగువనవేదండంబులతండంబుల గండమండలంబుల నుండి పిండు గట్టి యెగయు
 గండుతేఱుటకూటువులతోడికూటయిం బాటించులోవప్రోవలక్రేవలఁ గేవలంబు
 సావలంబంబులగు లతోవితానంబును వనదేవతాబాలికాపాలికాకేలికాడోలికల
 పోలికలఁ గ్రాలి కనువట్టు విడిమట్టుల మట్టుమీటి యిట్టలంబు లగుచిట్టకంబుల
 దట్టంబుగఁ గొట్ట బలిసిన సులసిచెట్టులు కట్టువలై చుట్టు వలగొని నెలఁగ దిట్టంపు
 తాకట్టలం బడి జర్జరంబులగు జలంబు లమలంబులగు లిందుబృందంబులై యెగసి
 ములైంబులమొత్తంబులపగిది నొగి దిదృక్షునీతూనేననకంబులై వృక్షనేచ
 నంబు నేయ ననవకుసుమసముదయకుశలినరసమిత్యమిద్ధంబులును బ్రవృ
 థంబులునై ప్రచ్ఛాయితరుచ్ఛటాచ్ఛాదనశీతలచత్యరభూతలంబులై సవిధంబుల
 వివిధంబు లగుమల్లికావల్లికామలెల్లకల నల్లికొన నుల్లసిల్లుచు నుల్లంబులకు నుల్లా
 సంబు పల్లవింప నింపు నింపు మంజులకుంజపుంజంబుల రంజిల్లుచుం బరివేష్టితకుట
 జంబు లగునుటజంబులం బొలిది పావనంబు లగుతపోవపంబులఁ బరిస్ఫురిం
 చుచుండు.

కా. అందందరి బరికించి యంబొకవివిక్తావాసయోగ్యాశ్రమః
లిందంబం దరవిందనందనుడు హాళిన్నిర్వలాస్పంగమై
దెందం బొప్పఁ దపం బొనర్చుకొనఁ బాటించుం గదా యంచు నా
నందం బొందుచు రూఢనిశ్చయమతిం • ద్రత్వాంతసీమంబునకా. ౬౦.

చం తనజనయిత్రయిమ్ము దనఁతమ్మునియొదవవైనయమ్ములుం
దన వగువారువమ్ములు పఁతమ్ము పీతమ్ముగ వర్ధితమ్ములై
తనఁగ నాత్మబంధురచింతపియవైఖరిఁ జేర్చుబంధురం
బనుకొఁడు స్వీరించి గనె • నధ్వపరిశ్రమ మాఱఁ జేరువకా. ౬౧.

కా. సారం గార్భకము ల్విహారమతినుఁత్యంగంబులం జేరి యిం
పారం గ్రుమ్మరఁ బుండరీకనిచయం • బచ్చాంతరంగాప్తి ని
ర్వప్రక్రియనొప్ప సిద్ధమునిసేవ్యం బైనపుణ్యాశ్రమా
గారంబో యన సౌమ్యమై తనరు సఁక్కాసార మత్యంతముకా. ౬౨.

సీ. బంధుర సారబంధురొదకములందు నిరూఢనియతి మంజున మొనర్చి
పర్వతోఽభిముల • పర్వతోఽభిముల, నాచమనంబుల • నాచరించి
విహితకృత్యముల భావిహితకృత్యాపక్తి గావించికొని లేచిఁకదలి వచ్చి
యతి విక్రం బైనఁయలవివిక్తప్రదేశము సొచ్చి యచ్చటఁకమదమంబు

తే.గీ. లబ్ధగ సమధిక నిష్ఠమై • నధివసించి, భగవదుపదిష్టపథతిఁ • దగ జపింప
గాఁడంగెను నైంధవంకంధరాధి, దైవతక మైనదివ్యమంశ్రము నజుండు. ౬3.

కం. అతనికి నొకవరి జపమునఁ, జతుర్థుణంబుగ ఫలంబుఁ నమకుటె నత్య
స్థికునకుఁ బెక్కుముఖంబుల, జతనం బపు గాదె యర్థఁనంసిద్ధి యిలకా. ౬౪.

గీ. ఆతఁడప్పుడు కమలజ • ఖ్యాతమండగుట, ముటముగఁచుర మహాతపం • బునవసించి
సారినత్వంబు బూనుట • చనునుగాని, యార్తరాజవశ్యత్తిఁబో • నాడుటరిని.

→* గ్రీ మ్మ ర్మ న ర్మ న ము. *←

గం. అట్టియొక నెట్టకాలము, పెట్టిదముగఁ దోచె మమ్ము • లిట్టెగసి చదల్
ముట్టఁగి చడి నుడిగాడ్పులు, నెట్టన నెట్టుకొని నీవ • నిలిపావనినై. ౬౬.

౩౦. పాటలకునును పరీమళ, పాటచ్చరవృత్తి బయలు • పడకుండఁ బవల్
మాటుగ నికాంతముల సెక్కి, పాటిగఁ జరియించు నపుడు • పవమానంబుల్.
- గీ. ఇనునినత్కల్పవదినలక్ష్మీ • హెచ్చుటరసి, నిశలునానాట భృశకృశ • దశలఁ గాంచె
నొరులనీరులకుఁ జూపొపంతున్న • చినదు, పెంపుదలుఁగుటగాక న్యుఁవృద్ధి నెడునె.
- గీ. ఇచ్చునును లుండి రని యవ్వ • లిచ్చవడసి
పొంగి పారలినపరనుల • పాలుపు దటిగె
మున్ను గలకీర్తిసారముల్ • పోవనవ్వ
డప్పలను జొప్పడినయొవ్వ • మువ్వ గాదె. ౨౯.
- ఉ. గాలికిఁ గాలు నిల్చుకొనఁ • గాఁ దగునూటపండు వాభుజం
గాలికి నక్తభోజనమహావ్రతపగ్గదినంబు తాళవుం
తాళికి వన్నెవాసియు బయల్పు సుయోగదశాగమంబు నై
తాలిమి దూల నాఁ యొకఁ • తన జనం బెడపెక్ దినంబులక. ౩౦.
- సీ. పూట కొక్కొక నూతిఁగీట డప్పి యడంచు, కొనె దవు చనితెచ్చి • కొని జనంబు
జలఁబెంచి పానీయవిక్రేత లింటివా, పుల తొరసీరముల్ • గలపి దెచ్చి
రనుదినంబు చుడుఁగులను దెచ్చి యిడుచాకి, నాలుగైదాతేడు • నాల్గొ కొనఁగఁ
గ్రుంకులాడఁ గొలంకులింకఁ బాటుట శ్రోత్రి, యులకు వేళలదాన • మొదవకుండఁ
తేగీ గరటచట కాదికం బైనఁ గ్రామ్యపక్షి, జాల మిలు సొచ్చి బెడగక • జనుల నడుమ
కుంభనంభృతజలముల • గ్రోలఁ జొచ్చె, బుడమి సెదవిన నీటియొద్దడికి నపుడు.
- సీ. తొలుత వ్రాల్చినప్రక్క • నులివెచ్చఁచనమెక్క
నొండొక్కప్రక్కకు • నొత్తి గిలుచు
వ్యజనపమాకర్ష • కజనంబు నెయిమార్పు
కొనినంత చుంక్కిరి • గినుక వడుచు
వారియంత్రపునూత్తు • ధార లిట్టటుగాఁ
దెరలిన నఱచూడ్కి • దెఱచికునుచు
నిదురఁదోగె నటంచు • పడములొత్తుభుజమ్య
లూరకుండిన నఁఘు • లూఁపు కొనుచు
- తే.గీ. వలపుఁ బన్నీరు చిలికిన • చలువవలవ, నెజ్జ లామజ్జకవతి • సీర లెనఁగు
నిడుదగువ్వులచుట్టు పందిళ్లయిండ్లఁ, బవలు పొరలాడు సామంతనివహ మపుడు.

ఉ. గొజ్జగిరిపీఠ చిన్ని చినుకు ల్వలిమంబులు గంధసారమున్
మజ్జికేటే మద్దాకుసుమంబులు వెన్నలబట్టబైటిపూ
నెజ్జలు వీగపాలులు నుంకిరపువీవనలన్ ఘటించు భూ
భృష్టవోటికిన్ని దురంగించుక వేసవిరే వేకువన్.

23.

సీ. ప్రహేళహిః కుట్టిమాః భ్యర్థ గాంధ్యపూర్ణ, కలకాంబువులు గతిః క్లమముః బావ
నవనారికేశభంజకలింజకస్థిమత్, మార్గాతపాస్త్రశ్రమంబు నుడువ
జంబీరరసపూరసమృశ మగుతక్ర, సారంబు దృషమ జంట్లార జేయ
నాయల కాయమానాంతస్థితతాశ, వృంతమత్ ఘర్తాంబుః వితతి నడచ
తే.గీ. నిదుర గదురంగ నపుడన్వసనజనము, విడియునొక్కొక్కపుక్కాన్వస్తుః, డిడినయట్టి
ప్రపవపారసుఖాప్తి మ్రోఁబనుల మఱచి. పట్టపవలింటి వడసోకుఁ దట్టకుండ.

నీ. వాతూలతూలతూలముపొల్పునవరించి, శౌరీ జొక్కించు దాసేరకుండు
 ఘనఘటావళిసీటఁ గర్ణకల్ దనియంగల్లమాంతురము వెంచు • పాలము కాంపు
 సారిపదంబునఁ గాంపు • దిరుగుక్వలదాయ, వంతుమార్చెడుదశఁవాయిపెద్ద
 కడలియంటికె ధునికన్యలఁ గై సేసి, తొలిసారి యంపించుఁ • గులగురుండు

తే నీ. దోచె గ్రీష్మవసానము. తుంగసాధి. బా. బహిరంగ. జా. ప్రవో. ష. ప్రభాత
చరమాష్టా. ర్దం. పతీ. విష్ణుతాని, ద్భవవే. ంభవునుప. జ్యే. యగుదు. ౭౫.

గీ. పైతితలిమంబులను గానఁబైట లోని, తలిమమల వైచికోనుచు రాఁత్రుల జనంబు
పొక్కుఁజనుకులచే నప్పుఁబొక్కుయింత, యైననిదురింప నెడలేకఁయలఁతఁ జెంద.

కం. సునులు కరకాంబువుల భూజనము దనియించు సీత లాసచ్చిత్రయచిం
దనరెడుదవళిఖుల నెఱింగిననుగోన గ్రీష్మము వర్షకాలముఁ బోరెన్. ౭౭.

గీ. కడసి కలకంఠములకు మూంకప్రతిబలు, నెఱుప నుపదేశ మొనరించి నీలకంఠ
తరికి సోత్కంఠముగఁ దడుద్యావనంబుఁ, గడుప గ్రీష్మర్పచార్యంకం బొనర్చు.

కం. పంచజనపంచపత్తః బ్ర, పంచగురు సైదిహయాస్యభావించి నదా
పంచాగ్నిమధ్యమున నొప్పుచున్నట్లే యును దురతంపం బొనరించెక.

✻ ୧ ୧୦ ୧୧ ୧୨ ୧୩ ୧୪ ୧୫. ✻

కం. వర్షర్తు వౌదనె నంటుట, గర్వకహర్షకగవర్షంకలితపయోదో
 త్కృష్ణాభికంసిలాపా, కర్ష్యురీప్రహానన్నింకర్తం బగుచుకా.

५०.

సీ. మందూకములు చర్మముత్రశేషత వీడి, చెలంగి మెల్లంగ సంజీవకరణి
బర్హిణంబులు వరంస్వగభాస్వరముగ సూ,పింప సారస్వతఃసిద్ధరసము
దినకంఠికలు చూలు + వెనఁ బాల్చి క్రౌంచ స, ప్రసయోధిసంగయాః త్రాఫలంబు
చాతకంబులు బిపాసను బాపివాసి భా,సిలఁ బ్రపాతంభమంగళముహూర్త
తే.గీ. మగుచుఁ బాశఁ దెనవుడుల్లోఁ కైకతాపహరణకరణాశ్రనిత్యసంఘరణసాంద్ర
తరుణతరుణాభ్రవిభ్రమఃస్ఫురణకరణ, మైనప్రావృడనేహస్సః మాగమంబు. ౨౧.

గీ. స్వాతిమా క్తికములఁ గాంచి + స్వాతిశయముఁ
బూనె నని యార్ద్ర జగమార్ద్రముఁ దలిర్పఁ
బద్ధరాగంబులను గాంచి + పరఁగె ననఁగ
నింద్రగోపంబు లెల్లడ + నెవఁగె నపుడు. ౨౨.

కం. అకలంకధ్యుతికలహం, సమలము స్వకుల మగుమానఃసమునకుఁ జనుపూ
నిక పాలుపుఁ దెలుపుప్రాసా,నికశుభదానకములైస్తఃనితములుమొరసెన్. ౨౩.

ఉ. శర్జితవిషవనం బపుడు + కర్లకతోరముగా ముహూర్తహం
సూన్యర్జిత మైనవీనుఁగవఁ + జొన్పినయంగుళు లొప్పుఁ బ్రాజ్ఞలున్
సూర్యధ్రువిభ్రమభ్రమను + జొక్కిరి నివ్వెఱపాటు దోఁపఁగా
వర్జనసుఖ్యనామదశఁ కానకృదుచ్చరదాత్రజిహ్వలై. ౨౪.

కం. చిట చిట మని సాటసాట మని, పాట పాట మని ఝల్లు మనియుఁ భోరని ధార
స్ఫుటనియతి నపుడు జలధర,వటలము పటునియతిఁ గుంభఃవర్షము గురిసెన్.

కం పెళ్ పెళ్ నులుములు నులునుఁగఁ,దళ్ తళ్ మెలుపులును మెలునుందళ్లుముగ జలదం
బుల్కుగమ్మి కాలుకొని చి,చ్చలవిడి వర్షింపఁదొడఁగి + జడిగొని వడిగాన్.

కా. సారం గావలి మేఘలోలుపమనఃస్కం బొట వెన్వెంట నే
తేరం బుష్కరశీకరంబులు ధరిఁత్రిం జింద మందంబుగా
పీరంద్రస్థితిఁ ద్రిమృరం దొడఁగె సుంన్దిగ్ధాంజనక్యామలా
కారంబు బిసరం గతఃబలతినాఁ + గాదంబిసృందమున్. ౨౫

సీ. కలమాంకురాశిఁపంకరకాలిపాలికా, స్త్రీపాలిక సరస్వతీప్రసన్న
మాత్మకీతికప్రికియార్థవృద్ధనిధుక్త మాలికబాలర కళంధ్యయనపర్వ

మన్యసంవసదప్రయాణప్రయోజనప్రవణప్రజల కెల్ల • గ్రహాగళాల
యర్కసందర్శనానంతరాభ్యవహర, శీలర కేకాదశీవతంబు.

తే.గీ. నిజనివాసగృహాన్యమందిగయియాసు, ఖగసముహంబులకు నెల్ల • జిగురుఁ గండె
నిఖిలపకుయూధములకెల్ల • నిగళబంధ, మెడతెగనివానజడినప్పు • డెనఁగెముసురు.

చం. వెడ వెడఁ బ్రార్థు గుఱు తటి • వీటివిటు ల్బుమవీటికాదు రె
క్కుదుతమిఁ గూర్చుచున్నగరిఁకొల్వగునంతకుఁ బోనగ త్రియల్
దడయుటచే హజారమునఁ • దాళి చెలుల్ ననుదేర నజ్జడిక్
గొడుగులువట్టి చెట్టఁగొని • గొబ్బునఁ దోడ్కొని పోదు రిండ్లకున్. ౨౯.

సీ. వివిధప్రజలు గూడిఁశివసహస్రభుటాభి, వేక్రపయత్నముల్ • నేయ కుండ
బాహుళయ్యచే • హచకు ల్నియతి మించ విగాటవర్వంబుఁజనున కుండ
మాపుహవిష్యన్న • మాత్రభుక్తిని న్విజౌ. వారుజవదీక్ష • బట్టకుండ
మృద్వికారాకారుఁబుష్కళ్యంకునిఁ బూని, విప్రులుచ్చెచ్చుతిఁ • బిలువకుండ

తే.గీ. గొంతిజాతిరఁ బామరున్ • కోగకుండ, సంజప్రార్థులఁ బోసిల్లు • చల్లకుండ
సూర్యచంద్రులపరిధులఁజూడకుండ, ధరిణిసాగనర్థంబు • గురిసెనవుడు. ౩౦.

సీ. ముసుగిడ్డ కుటుమాపుఁముదుకదుప్పటి చెప్పు, గిలకుండ నలఁతికో • వెలుచొచ్చి
పాత్రించి తొడిగిన • క్రొత్తచెప్పలజోళ్లు. దడియకుండఁగ వీళిఁబదులఁజేరి
గుత్తంబుగాఁ జుట్టిఁకొనిన చుట్టల నివ్వ, లాఱకుండఁగఁ బంచఁటరుఁగు రెక్కి
పొన్నఁగట్టలయూతఁగన్నఁగానకి జాటి, పడకుండ రచ్చసాఁవడుల నిటికి

తే.గీ. చేలవసులందుఁ జొప్పుదుఁచెలిమిపంజఁ
గాఁపుఁగొమరులు పడుపు సుంకములఁ గొనిన
కాలిపాలికలకుటీరఁపాలిఁ జేరి,
రట్టకేలకు నజ్జడిఁ నేకతముగ.

౩౧.

సీ. కేళిగృహాభిందఁపాళిసముజ్జ్వల, దీపద్యుగులతెల్పు • దెల్పు చున్న
దృఢతరాలింగసంస్పృష్టముక్తాహర, ముల చల్లఁదనములుఁవలకుచున్న
శశ్వత్పరస్పరాఁస్యగ్రహీతతాంబూల, రుచులనైకృతులు వా • క్రుచ్చుచున్న
వారాయనాంత రాయాతవాతానీత, నూత్నబ్లంధఘోరఁశుదువుచున్నఁ

తే.గీ. బ్రాద్ధవాడచానీమా యనుఁగుద్ది విడిచి, ఘనఘనంబులు గ్రమ్ముచీకట్లకతనఁ
దనుతమకములవలన నూతనపుదంప, తులువిడువకుండి రజ్జడిఁదలిమములను.

కం. ఆతటిఁ బ్రాతఃకాలం, బై తగుసంగవముఁ జాడఁనటు సాయాన్నం
బై తగునపరాక్షాము ఖిద్యోతుడు ఖిద్యోతరీతి * సుందిన కతనక. ౯౩.

చం. ఘనుఁ డని పేరుఁ గైకొనియెఁగని సదా చపలాంతరంగుడై
పనిగొని యూరకే విమలఁవక్షచరద్విజపీడఁ జేయఁ దా
య్యని చెలరేగి యవ్విషధంబుండు వెనం గడువిచ్చె నపు స
జ్జనవిరథాపకారులకు * కాశ్వతమా తమజీవసస్థితుల్. ౯౪.

కం. పద్మావనుడై జప మ, పుద్గానఖు నశ్వముఖుని భావించి మహా
పద్మావృత్తి సునర్చెను, బద్మావనుఁ డవుడు గిర్యఁపరిభాగమునక. ౯౫.

→* హేమంతఋతువర్ణనము. *

మ. ఆపు డేతెంచె హిమచ్ఛవాసర మనంతానంతభాగాంతరా
త్తపరిస్ఫూర్తికశీతభూతపరిభూతత్వాసకృద్వేషధు
క్షపితప్రాణ్యభయప్రదాగ్నిరవిరూలస్థూలకూర్వాసక
ద్విపటిచక్రకటిపలు స్తనతటివీటివటచ్చాయమై. ౯౬.

క. మృగ మదవీటిభుగభుగ, లగురుంబొగలున్ మాసంతి కాగ్నులసెగలుం
దొగరుండుప్పటు లప్పటి, కొగి ముగియించెను హిమోద్ధ్యఁమోద్ధతి ప్రజకు.

నీ. వైకుంఠమందిరఁ ద్యాకవాటపుటంబు, లందితంబుగి విప్పఁగుంచెకోల
యంజనాగర్భసౌఖ్యవ్రసూతి ఘటింప, నందివ్రత్యావర్తనక్రమంబు
బలిరసాతలజగల్ ప్రస్థానసన్నాహ, సాఫల్యమొనరింపఁపన్నహూర్త
మంభోజనీబాంధంవాక్రయాకులవెట్టి, సమగతిఁ జల్లార్చఁ జలువమందు

తే.గీ. వాహినీవదనాప్యవఁగావనక్రియాదితత్పరజనులతీరావతరణ
విధికిఁ జొరకుండఁగా వెఱుపింప ఘోర, మకర మెల్లడ మించె హేమంతఋతువు.

నీ. తుచనిపీడనపీడఁ కచలవృత్తి వహించు, గాని తియ్యనిమోవియానఁ బెదరు
దృఢపరీరంభపుత్తికి లతాకృతిఁ దాల్చు, గాని నీ వీవిమోక్షమునకొదుఁగు

గండనఖాంక రేఖకుఁ బ్రపన్నతనూనుఁ, గాని గంధాలేపకలన కులుకు
హాలామదగ్ధానిఁకా మోదము వహించుఁ, గాని పన్నీటిసేకమున కడలు
తే. గీ. ప్రైణ మప్పుడు మిక్కిలిఁజాణగనము, గలిగియుండియు నాథులఁగవయువేళ
విజహదజహత్రిపావేశఁవిలసనముల, వెలయు మధ్యాత్మనమయకేఁగులనుబోలె.

సీ. పట్టుబుట్టముఁజాటిఁసట్టిబోడికిరంబు, వై సెప్పనక్షయఁపాత్రి నొకటి
యిరుకక్షములలోనిఁతిరునామములపుస్త, కమునను దాళవృంతమున రెండు
త్తుద్రకుటీఁపాంతఁకునకభీతినిఁ గుడి, కేలఁ దాల్చిన తిరుఁకోల సుకటి
దాచేతిదారుఖంఁడపుదాళయుగి రెండు, స్వప్రతీకంబులఁబదియురెండు
తే. గీ. రమణ నప్తాదకోర్ధ్యపుంఁద్రములు దమకు, నమర నత్కర్థవైష్ణవఁత్వము ఘటిల్ల
వికీర మెత్తంగ సాతానిఁపిండు దిలుగుఁ, దగ భనుర్నానవాసరాంతములనపుడు.

సీ. నవకాలినవృత్తింఁతనవిధానైకం, భమముహుర్భ్రమదంఘ్రేభవకులంబు
వాక్షికప్రిహిసంఁపాదనాజనన, త్వగచరద్ధ్రామసేవకజనంబు
బాధివగ్రాహ్యఁఁదాన్గ్రహణజాత్ర, దుద్యోగిపురుషభిఁటాత్కరంబు
బ్రహ్మహుఁటఁ ద్వాద్యనాదననాథ, కోణంగిముఖ్యభిఁత్తువ్రజంబు
తే. గీ. దనర నవ్వేర నావ్రభాంతప్రదోష, మాప్రదోషప్రభాతంబునటుల యిటుల
తిరుగ నయ్యయిసందడిఁతెఱపి లేమి, కేల కూళ్లకు నొకవంతఁచెలుపు దోచె.

కం. ఆసారనవాహుం డపు, దాసారనదృక్పదవ్యయసదాధ్యానం
దై సారతప మొనర్చి హి, మాసారములో గళద్యయస మగునీట. ౧౦౨.

కం. రాజీవనయనుఁ దాశ్రిత, రాజీవనచైత్రుఁ డిపుడు • ప్రాఁబల్కులకై
రాజీవనవాక్యతితో, రా జీవనరాశిలోని • రక్కసుఁ డెలమి. ౧౦౩.

మ. తిమిరూపంబున నేపుతోఁ గడగి వాఁర్థిం గ్రువ్వరం గ్రవ్వఱం
గమలాత్తుండు దిమింగిలాకృతిని రఁక్షిక్షణారంభసం
ద్రముఁదై పొంచి పరిభ్రమించి యరిఁ జేఁపన్తించి మేన్పించి యా
గమముల్ వేగ మె యాక్రమించి విధికిఁగాంక్షించి యంచద్దతి. ౧౦౪.

సీ. నిద్దంపుటద్దంపుఁనిగనిగద్యకులతో
నెగడుచుచాయ వెన్నెలలు గాయఁ

జిందంపుఁ జందంబుఁ చెందుమోరఁదొరంగు
 నురువు జ్ఞానామృతఁస్సురణఁ దెలుపఁ
 బలుసాంపు నులివింపుఁదొలుకు హేషధ్వనల్
 నెటిగుల్కు తొలిబల్కుఁటొలుపు నెఱవ
 నిరుప్రక్కలను జక్కఁనెనఁగుచూపులకోపు
 శ్రీతపక్షపాతసంఘతి నచింపఁ

తే.గీ. బంచకాఖాచకుప్తయిఁ • బాంచజన్య

మును సుదన్వనమును బొత్తఁము నుపదేశ
 ముద్రయు నెసంగఁ గరుణాసముద్రుఁడైన
 హరి హయగ్రీవమూర్తిఁ బ్రత్యక్ష మయ్యె.

౧౦౫.

కం. అప్పగిదిం బొడనూపిన, యప్పరమపదేశుఁ గని యహః యీతఁడు మా

యప్ప యగుశౌరి యానని, యప్పఁమేస్థియు సమక్రమగుహ్నమునక. ౧౦౬.

కం. ముహూలు వలగొని మది, ముమ్మర మగుభక్తి సాగిఁమొక్కుచు నటులే

క్రమ్మఱమొక్కుచుఁబులకఁగ, గ్రమ్మ రహి నిట్టలతటలఁగత్కరపుటుఁడై.

→* కందగీతి గర్భచంపకమాల. *←

ఘనఘనవిగ్రహా! వరద! కాంచనచేల! కృపావికాల! న
 జ్ఞన వినుతా! హరీ! జలధికాయ! పరాత్పర! చక్రహస్త! పా
 వన! వనజేక్షణ! భువనపాలనఖేలన! పుణ్యశీల! లా
 లన నిరతాశయా! ప్రవిమలద్యుతికొస్తుభ రత్నభూషణా!

౧౦౭.

→* గ ర్భ కం ద ము. *←

ఘనవిగ్రహా! వరద! కాంచనచేల! కృపావికాల! సజ్జనవినుతా!
 వనజేక్షణ! భువనపాలనఖేలన పుణ్యశీలలాలననిరతా!

౧౦౮.

→* గ ర్భ గీ త ము. *←

వరద! కాంచనచేల! కృపావికాల! జలధికాయ! పరాత్పర! చక్రహస్త!
 భువనపాలనఖేలనపుణ్యశీల! ప్రవిమలద్యుతికొస్తుభరత్నభూషణ!

౧౦౯.

కం. భక్తుల మత్స్యముఖగుధాభక్తుల శుక్తతులఁ బాపి • పనిగొని కరుణా

యుక్తము లగుచూపుల సుఖయుక్తము లగునట్లునీయుఁదోహయవదనా! ౧౧౦.

శా. జ్ఞానానందమయా ! స్ఫుటస్ఫటికభాంస్వద్విగ్రహా ! పర్వవి
ద్యానిత్యప్రతిభావిశేషఘటనాంధారా ! బుధారాధితా
భానుప్రాకటతేజ ! పుస్తకపుటీన్యాయఖ్యానముద్రాజ్ఞచ
క్రానూనాయతశస్తహస్త ! హయకంఠా ! శ్రీవికుంఠాలయా ! ౧౧౨.

మ. అని యెన్నేని విధంబుల నివసతిసేయంగాఁ దురంగాననుం
డనియెం బంకజనూతిఁ గాంచి వినుమయ్యా ! నీదువేదంబులం
గొని యాసోమకనామకుండు సనఁ దమ్ముఁడీక్ష విభేదించి ప్రా
మినుకున్ దెచ్చితి నీకొసంగ నివే పేర్చిం గూర్చి పాటిల్లఁగన్. ౧౧౩.

కం. ఉపదేశ మొందనిచదు, పుపయోగముఁ జెంద దనుచు • సోమ్యనియావే
లుపుఁదెడ్డుకు హయవదనం, జపు డుపదేశించె శ్రుతులుసాంగంబులుగాన్. ౧౧౪.

చ.. మతియు మదీయూర్త మది • మాటికి మాటికి మాఁటి మంత్ర మే
మఱక జపి చుమానిసి సమగ్రకలావిభవాభిరాముడై
కొఱఁత యొకింట లేనిపలుకుంబడికిం ఁడితంపుటిక్కయై
నెఱతన మేర్పడం జెలఁగు • నేర్పరులందుఁ బ్రధానగణ్యుడై. ౧౧౫.

కిం. నామనుజుగరిషంబున, నామనుజుగరిమ సిరి మఁళమహిమంబున్
భూమహితప్రఖ్యాతియు, భూమహితప్రసితసుతసంమాహము నొదవున్. ౧౧౬.

ఉ. కావున నీవు నన్నికి దంగం ద్రిజగి న్ముత మైనన్ని నన్
భావన చేయుదున్ వసుజంపం బానరింపుము దానం జేసి నా
నాధభూటబాధిభవంబుల నంబుజగిర్భ కాశలం
బావహిలంగి సత్రముండవై స్పృహించెడు సొంపు పెంపునన్. ౧౧౭.

కిం. మహి నితరక్షేత్రంబుల, బహుకాలజపంబు వలనఁ • బడయం దగు నా
త్తిహితాన్తినిధి యిచ్చుట, ముహూర్తజపమాత్రమున సమోఘముగ నగున్.

కం. ఒకమా కాన్యక్షేత్రస్యపుణివ్యా మనుచు విబుధు • లనుకొనుటఁ జూచి
యుపమాకాఫిధ నీతి, న్యపదంబు ప్రసిద్ధిఁ గాంచె • నంభోజభవా. ౧౧౮.

గీ. క్షోణివై ఘ్నానంబున • శుక్లపక్ష, మంగు నేకాదశిని మదీయావతాన
మగుట నాఁడిందు వేదపాఠంబునయఁ జేయి. ప విస ఘనశ్రేయమొదవు.

గీ. సింధుతీర్థ మైనయీక్షేత్రసీమ, బంధురాహ్వాయ మగునకోవరము నందు
నాఁడు మజ్జన మాదునెఁవ్వాడు వాడు, పఠితించినకర్తనస్యములువాడు.

కం. ఈయశ్వగ్రీవాకృతి, నాయవతారములయందు • నరుల కుపాస్యం
బై యఖిలశ్రీవిద్యా, దాయకమై యఖిలసుఖనిదానంబు నగున్. ౧౨౨.

కం. అని యుపదేశపురస్కృతి, గను వేదము లానఁగి తురగఁకంధరుఁ డరుగన్
వనజఁ డానంద మెదం, దనరం దనరమృత మగువందంబున కరిగెన్. ౧౨౩.

❖* ఆ శ్వా సాం త ము. *❖

కం. శ్రీరాఘవ! నతజనదు, ర్వారాఘవనప్రతానఁపావక ! మునిరా
ద్ధారాఘవనధరసమీ, రా ! రాఘవ నటదమోఘురయవిశిఖౌఘా ! ౧౨౪.

మ. మునిరాజుకతురక్షణా ! స్ఫుటసితాంభోజాలపత్రేక్షణా !
వినతాభీష్టకృతిక్షణా ! పరమధీవిజ్ఞాన సంధుక్షణా !
ఘనసంగ్రామవిచక్షణా ! సురముహూఃకల్యాణకృల్లక్షణా !
వినుతశ్రీకృతలక్షణా ! ఖలమరుద్విద్యేషిసంశిక్షణా ! ౧౨౫.

పృథ్వీ, పురందరమణీగణస్ఫుటసముజ్జ్వలాంగప్రభా !
ఘరంధరదిగంతదంతురితఁదోర్వృకస్సౌరభా !
నిరంతరదయాభినందితవఁసేచరాఘ్నభా !
మరందరసమంజువాఙ్మహితఁమైథిలీవల్లభా ! ౧౨౬.

❖* గ ద్య ము. *❖

ఇది శ్రీమద్రామనామపారాయణపరాయణాతిసన్య కాండిన్యగోత్ర
పవిత్రదేవులపల్లికలపయఃపయోనిధికళానిధీ తారామశాస్త్రి పౌత్ర
వేంకట కృష్ణశాస్త్రి పుత్ర తమనాభిధానాంతర వేంకట కృష్ణ
శాస్త్రి నామగ్రజన్త త్రిలింగదేశాగ్రజన్త సుధీ
విధేయ సుబ్బరాయశాస్త్రి నామధేయ ప్రణీతః
బైనమహేంద్రవిజయం బనుప్రబంధంబు
నందు ద్వితీయా శ్వాసము.

శ్రీ సీ తా రా మార్పణ మస్తు.

శ్రీ రామ.

శ్రీ మ హేంద్ర విజయము.

తృతీయాశ్వాసము.

విద్యస్నుతకవితా

భావుకాండివ్యగోత్రభావితవరధీ

దేవులపల్లవస్వయకుల

దైవత యజపాత్ర దశాంధప్రభుపుత్రా.

౧.

గీ. అవధరింపుము కౌసంకాద్యఖిలమాని, బాల మాబాలపాదరాంజన్యవాహ
నుని తపస్సిద్ధివధతి • విని వచించె, దనివిలేకనిమని సూతుఁ గని వినీతి.

౨.

ఉ. ఓమహనీయబోధగరిమోజ్జ్వలధీసముపేత సూత వా
ణీమహిభావణీరమః • నిశ్చలభక్తితపస్సమాధియో
గామితనైపిక్సస్థితి సమగ్రముగా నిటు వింటి మింక నిం
దేమును లేమి సిద్ధి నిని • శేషడ శేర్పడర న్వచింపవే.

౩.

కం ఇందుఁ గలమహిమల విధం, బిందుగలస్తధురసుధరంహిందగునుడులక
విందుము మాపీనుల కీ, విందు ముదంబునఁ గదింపవే కడు వేడ్కక.

౪.

చం. అన విని సూతుఁ డిట్లనియె • నమ్మునిముఖుల నెల్ల జూచి యో
యనఘచరిత్రులార! వినంగయ్య మదీయగురుప్రభావముక
ఘన మగుమికటాక్షమును • గల్గుటచే వచియింతుఁ గానిచో
ననువుగఁ జెప్పకకర్మమగునా! ఖగనాధగిరిప్రభావముల్.

౫.

కం. ఆచచ్చల మును తపముం బొరి, పొచ్చెము లే కదితికశ్యంపు లానర్చి హరిక
ముచ్చట దీరని సుశునిఁ, నిచ్చఁ గనిరి దాని తెలుఁగునెఱింగింతు నిలుల్

౬.

సీ. దీక్షానిరూఢిజ్యోతిష్టోమకర్త తా, యాయజ్ఞాకుల కెద్ది • యాటపట్టు
నాగ్నయ్యపరీపాలనాన క్తచిత్తు తా, ధరణీశ్వరుల కెద్ది • తావలంబు
ధర్మవాణిజ్యతత్పరహృత్పరీతు తా, వణిగ్రణుల కెద్ది • వానగృహము
ద్విజనేవనాన క్తవిఖ్యాతిధన్య తా, పాదజన్తుల కెద్ది • పట్టుఁ గొమ్మ

తే.గీ. పరమశాంతతఁ బరిపాదః పక్షియుక్త, హృదయ తా సాధ్వీలకు నెద్దిఁకుదురుఁబట్టు
దాని వర్ణింపఁ దరమె నంత్యర్థఫలసు, భోగనుకరంబు శ్రీనన్ద్యఁపురవరంబు. ౭.

కం. ఆపుర మమరావతి యన, గోపుర మనఁ గనకరత్నఁగోపురశిఖర
శ్రీపరిచుంబితపంకజ, భూపట్టనహట్టగట్టఁముఖ మై తనరుక. ౮.

ఉ. కోరినకోర్కు లిచ్చు నటఁ గోవును జెట్టును తాయి మేలిబం
గా రట నేలయెల్లఁ ద్రిజఁగంబుల నప్పుర మగ్రగణ్యమై
పేరిమి గాంచి మించు నటఁ వేయివిధంబుల జాగరూకుడై
యగసి ప్రాచునాగుఁ డటఁ యచ్చటివారల భాగ్య మెట్టిదో. ౯.

ఉ. పాయనిజవ్వనంబు గలఁప్రపాయము సానఁ దీర్చి యెవ్వరుం
జేయని వాఁడితూపు లును • జింగిరిమాంగిరిగాఁగ నెవ్వరు
నే యనివల్పు లప్పులను • నిప్పుల వండనివంటకంబులుక
మాయనికన్ను లన్నగరిఁపొడుము లెంతయు ఎంతలై లగు. ౧౦.

ఉ. అప్పురి చొప్పుఁ జెప్పఁ దరఁమా పివరింప నసాధ్యరీతము
యెవ్వడుఁ దా నుసాధ్యముఁ నే కనుపట్టు నభో మూర్ఖుడు
యెవ్వడుఁ దానుభో ముగఁ నే కనుపట్టు విమానరమ్యుని
యెవ్వడుఁ దానుమానముగఁ నే కనుపట్టు విచిత్రవైఖరి. ౧౧.

కం. వసువిసరప్రసితంబై, సుసిద్ధమహిమాభ్యుపై విశుంభత్సంతా
నసుమహితామోదంబై, యెసఁగెడి నచ్చటి వాఁల కట న్దస్వస్థ. ౧౨.

ఉ. ఇచ్చటి బ్రహ్మచర్యనియఁజ్ఞ కధురంధరవర్తనంబు లా
యచ్చరపూవుఁబోండ్లఁ గలఁయం దగునుంకువ తాచు నెంతయుక
ముచ్చట దీర నందనసముద్భవభూరిఫలవదంబులై
మెచ్చుగ నచ్చటం బరిణామించుచు మించు సమంచితంబుక. ౧౩.

సీ. అంశుమత్ఫలకు మంధ్యంబు దధ్యముగ నే, తత్సామగాయ మో • తరుణయజ్ఞ
సారంగివదనంబు • సారంగలాంఛను, నెడదేవ సేయు నో • యాయజ్ఞాక
చంద్రమఃకళనాభి • చంద మింద్రోపల, స్యసమాన మో హవిర్యజివర్య
యస్తాపద్యహంబు • నందె కదా యాత్రి, యామసుఖించ మే • యాహితాగ్ని

తే.గీ. యనుచు మందాకినీతీరమునను దాన, మున కుపకాలమునఁ గూడి, కొనినక్రొత్త
సోమయాజులు స్థాలికల్ • ద్రోమికొనుచు, నాత్మపరిభాషభాషించు • రచలునెపుడు.

మ. తనకే మున్నుగ మ్రొక్కె నూర్వసి వధూ • త్తంసం బటం చొక్కఁడుం
దనకే కల్పఫలం బాసంగఁ దొలుదొ • ల్తై రంభ యం చొక్కఁడుం
దనకే మేనక మేన మున్నులదె గం • దంబంచు వే తొక్కఁడుం
దనియుం గర్తసురాళిలో నచట ధ • న్యంమన్యభావంబునక. ౧౫.

చ. ఎడనెడ వేల్పుసాను లెదు • రేగి వరింపఁగ దద్దలహంబులక
వడిఁ జొరఁబాఱఁ గొంక రట • వాకిట జందెము లుద్భృతోరులై
మొదుకుచు లన్ను లున్నను స్వ • రోన్నతి లోపల వేదపన్నముల్
నుడువుచుఁ దండ్రు లుండినను • నూత్నసమాగతయజ్ఞ లచ్చటక. ౧౬.

సీ. స్నానజపోపవాసశ్రమంబుల కోర్చి, తి మటంచు యజ్ఞ లా • ద్దికను వేడ
సంభారసన్నాహాసాహ్యం బొనర్చితి, మని కారయితలు మం • తనముఁ బలుక
నూర కుండినవారిఁ • జేరణం బొనరించి, తి మటంచుఁ జేరకుల్ • దమినిఁ దెలుప
నాను గాదనక మే • మంగీకరించితి, మని యనుమోదకుల్ • మనవు లనుప

తే.గీ. ప్రవ్యయును బట్టి కద సుకృతంబు గాన, యాగభిక్షప్రదాతల • యగ మేము
నలసినను మీకు బానిస ల్లం • ల రటంచు, బరిహసించు రొకింత య • చ్చరలు వా.

సీ. స్వాత్రితాపనము సే • యక యన్యులను బ్రోచు, భూవరు ల్సారరాని • భువన మెద్ది
యుపకా • విముఖులై • యపకారము లొనర్చు, మూఘులు సారరాని • భువన మెద్ది
పరగుణస్తుతికఁ బా • ల్పడక నిందలు సేయు, ముష్కరుల్ సారరాని • భువన మెద్ది
స్వమతవిదూరులై • పరమతాశ్రయు లైన, యవగుణుల్ సారరాని • భువన మెద్ది

తే.గీ. త్యాగభోగంబులకుఁ గాక • ధనముఁగూర్చి. పానగుణులు సారరాని • భువన మెద్ది
యెద్ది దన కుద్ది గనక ని • త్యానపాయ, మోదభవనము శ్రీన్వర్గ • భువన మొప్పు.

ము. నిజమాతాపితృభక్తికూన్యలు స్వపత్నీత్యాగులుకా దేవతా
భజనానక్తివిహీను లాత్మవిభువిశ్వాసానభిజ్ఞాల్ స్వకీ
యజ్ఞుద్రోహులు మిత్రఘాతుకు లశఃత్యాలాపకు ల్లేరరా
నిజగం బాత్రిదివంబు దన్తపామ వర్ణింపంగ సామాన్యమే.

౧౯.

సీ. విశ్వానపరుల పీఠిధిసాధంబులు, వీరిఁ గూరిమిఁ జూచుఁ వేల్పుఁజేడు
కన్యకాపదుల వింక్కుడిచంద్రకాలికల్, వీరి మన్నింతురు • విబుధు లెల్ల
సంగరోద్ధతుల పీఠాయవిమానముల్, వీరి నచ్చరలు సేవింతు రెలమి
సత్కావ్యకరుల పీఠపరణిఁబ్రాసాదముల్, వీరి గురుండు భావించు మైత్రి

తే.గీ. నన్నదాతల వీచక్కిఁహర్ష్యతతులు, వీరి నిందఱుఁ గడుఁ గార • వింతు రనుచు
దినదినము వచ్చు నవకర్తఁదేవతలకుఁ, దెలుపు నచ్చటి పరిపాటిఁదివిజకోటి.

ఉ. అవ్వరి నొప్పు నువ్వరిగ • లందుల విందుల విందు లంచుఁ బొం
దుప్పతిలంగ మొక్కదిన • మొక్కొక్కరింటగ వేల్పుఁ గన్నియల్
దప్పక యాదుచో దరిశుఁధాకరు గుజ్జెనగూటిగిండి దెం
దప్ప లిదే యటంచుఁ గదియం జని తే గమకింతు రంతయుఁ.

౨౦.

క. అమృతంబును మందాకిని, యమృతంబునుఁ గల్పతరునుఁకూనవసారం
బమరగవిపయఃపూరం, బమరఁ జరుర్నఖుఁడె యిట్టిఁపనియొన్న దగున్.

౨౧.

సీ. గంధర్వకరతలాఁఘాతపుష్కరమృదం, గధిమింధిమిష్టనంక్రమము లెసఁగఁ
గిన్నరీమధురసంగీత గాంధారనా, మగ్రామతానసంపద లెసంగ
విద్యాధరీపాణిపీఠాకలక్వాణ, మూర్ధనాగమకవిఁస్ఫూర్తు లెసంగ
నవ్వరస్సుకమలాఁస్థాలాస్యవిభ్రమ, భ్రమదంఘ్రిమాపురాఁరవము లెసంగ

తే.గీ. నిత్యతైలానవైకుంఠసత్యలోక, నియతగమనాగమనకృత్యఁనిరతసురః
మానకుంటానినాదగుంభనము లెసంగ, వీనులకు విందు గావించుఁవేల్పుఁబోలు.

ము. సరిగా నప్పురిఁ గానవచ్చు నీరిఁ గాంతాఁజూర్తిఁ గీర్తింపఁగా
సురగాధ్యక్షుఁడు దక్షుఁడొనె యమితాఁస్యందయ్యు నేమన్నచో
నిర వొందం గనెనే యతండు త్రిదివంఁదేయూరి కేత్రోప య
గ్గురుఁ డేకాననుఁడయ్యు నచ్చట మెలంఁగుం గాన నర్హుండగున్.

౨౨.

ఉ. ఆపుగ మేలు నాత్మగురుఁనానతి దప్పఁడు సౌమనస్యముం
జూపును తేవు మాపు మనుఁచుకొ బుధసంతతి నెంతయుకొ సుధ
గోపగతిం దగుకొ సదయఁనోచితవర్తనకీర్తనీయుఁ డా
రా! పరికింపఁగా నితఁడె • రాజన నింద్రుఁ డతంద్రవైఖరికొ. ౨౫.

ఉ. ఆతని భాగ్యభోగసముదగ్రతఁ దెల్పఁగ నేల సాటిగా
నాతఁడె నూటిగాఁ దెలుపఁనాఁ దదుపేతులకెల్ల ధైర్యశా
ర్యాతిశయంబు దెల్పవలెఁనా కులతైలమదావనోదన
ఖ్యాతతరావదానము శఁతావశకర్తృత దెల్పుచుండఁగాకొ. ౨౬.

చ. అతఁ డొకనాఁడు లీల చెలుఁవాడఁగ వారగజేంద్రగామిసుల్
చతురతదండలాస్యమును • జక్కిణిఁ జేరణిఁ గుండలికొసమం
చితఁగతిఁ జూపఁగా నెలమిఁ • జిత్రశిఖండిజవహ్నిముఖ్యది
క్ష్పతితతితో రసైకవశఁభావమునం దిలకించు చున్నెడకొ. ౨౭.

కం. నందనవనవనము రా, నం దనయము నలరుఁ దావి • యపు డొక తీరై
నం దన డెందము కుశుకము, నందనరంగ నింద్రుఁడటుచఁసం దలఁ జొదవకొ. ౨౮.

చం. కలఁకుల నున్నవారిఁ బరిఁకించి గుర్రం గని యేమి! సామి యిం
దలరువినోద మిప్పటికి • నాఁపు దమే మననందనంబు లో
పలివనం బపూర్వమగుఁవానన దోఁగుచు వీచెఁ గాన నం
దలి వనపాలదోహదవిఁధానచమత్కృతిఁ జూచి వత్తమే. ౨౯.

చం. ఇట నమరేంద్రుఁ డిట్లు వచి • యించుటకై గురువంకఁ జూచునం
తట నట నాగవాసమున • నాయుకురా లానరించు సన్నచేఁ
దటుకునఁ దాళశబ్దము మృందంగరవంబు నుపాంనాదము
స్ఫుటమయి తోఁప మారజకుఁముంగల నర్తకి నిర్మై నెద్దికొ. ౩౦.

సీ. పడసినబహుమానఁపాత్రంబుతోనె పాఁగులు మోడ్చి విభుపాదఁములకు మ్రొక్కి
శ్రుతికిఁ గూర్చినవీణ • జతనంబుగాఁ బోటి, చే నుంచి యమగులఁజేరి మ్రొక్కి
తాళంపుఁ జిప్పలు • గీలుఁగొల్పిన నీవి, తోనేగి నమ్రత • దోఁవ మ్రొక్కి
నాయుకురాలి చెం • తనె నిల్చి యొక్కింత, నానతోఁ బదవీఠ • మాని మ్రొక్కి

తే.గీ. వెనుక నడకల మార్గంగితుని పిటింది

దనుక నెఱతన మొయ్యారమును హొరంగు

మరిపెమును మీఱ నేగి యఘ్నార్థపాత్ర

మందలు గ్రహించి యచ్చరలరుగునంత.

3౧.

గీ. వై జయంతీవి కానభాస్వరతః గనుట, శ్రీనివాసవిలాసంబు • చే జెలంగు

వై జయంతంబుడిగివచ్చి యాజయంగు, గలసియిందుండు మొగ సాలకడవసింప.

మ. గరుడుల్ సాధ్యులు సిద్ధులుక వసువులుక • గంధర్వులుం జారణుల్

దురగాన్యుల్ మొదలైనవ్యోమచరసం • దోహంబు సోతానహస్తై

పరివేష్టింపంగ బావకప్రముఖది • కావలవల్లు ధోడ రా

నరుగం జొచ్చె వియచ్చరేంద్రుం డటకై • యైదావతారాధుడై.

33.

కం. అరుగు నెడం దిరుగ నూతన, పరిమళపరిమిలితమైన • పవనము వడిగా

నరుదంచె నిడె యుపాయన, మరసి గ్రహి పుమని తెలుపు • నట్లు లతనికె .

గీ. అవుడు దేవర్షి బ్రహ్మ • లభగనులఁ, లసి యభ్రమువల్లభ • గనుని నతని

బలసి ప్రాస్థానకస్యస్తి • వాదముఖర, ముఖరమలతోడ రాజాచి • మురియు చరిగె.

గీ. అటులమందాకినీపరి • త్తటముఁ దరిసి, యచట మెక్కింత యిచ్చావి • హంగకలన

వలన వలనగు సంతృప్తి • బడసి మఁలఁదగలి యుద్యావనిఁ జూడఁనరుగువేళ

సీ. సహజరోహణల • బ్వాలాకలాపంబు, పగిది జటాకలా • పంబు దనగ

నియతభస్మీకార • నిపుణత్వ మెఱింగించు, భాతి నర్వాంగీణ • భస్మ మమర

స్వాభావికావిమ • ర్మప్రకర్షముఁ జూపు, రీతినిర్లక్ష్య దృ • కావై మొప్ప

బ్రకృతిసంలభణీ • ప్రుప్రసాదముఁ దెల్పు, మాడ్కిని స్ఫటికాక్ష • మాల గ్రాలఁ

తే.గీ. బరమమహేశ్వరుండుదు • ర్వాసుఁడప్పు, డెందునుండియొయెచటికో • పగుమండి

పిడుగు వడినట్టుగా నుట్టి • పడియె నెదుట, నమరసమితికి నత్యాహి • తము ఘట్టి.

శా. విచ్చిన పారికాంక్షీ సుర • వల్లభుం డల్లనఁ జూడఁ డన్నచో

నచ్చపుభక్తి స్వాగతము • నారయునే పరిచ్య నేయునే

పొచ్చెపుఁ బంటపల్లెకుఁ బ్ర • భుత్వము గల్లునటన్న మాత్ర నే

హెచ్చు వదంబు ముజ్జగము • లేలేడివానికి జెప్ప నేటికె.

3౫.

- మ. ప్రకృతిక్రోధమఁ జయ్యు నింతటికె రాఁద్రస్థులఁ జూపింప నే
టి కటంచుకొ ముని యెంచెనో ! నివిజరాఁజ్జీర్ణక్షయభావముఁ జం
ద్రకళాశేఖరనివృత్తుఁ శవపుఁధ్యానైకనిష్ఠాస్తి నిం
చుక యేనిం బరికింపఁడో కరటిసంఘ్నకవాసపుకొ డగ్గఁజెల్. ౩౯.
- కం. ఆనుత్రామున కటుదు, ర్వాసుం డతిశీఘ్రకోపఁరసవఁవశతా
భ్యాసభవతాపఘటనా, వ్యాసవచఃక్రమవిలాసుఁ డాసన్నుండై. ౪౦.
- మ. ఒకవిద్యాధరకన్యకామణి తపోఁయుక్తిం దుహరాద్రిపు
త్రిక మెప్పించుట నామె సత్కృపఁ బ్రసాదించుకొనువఁజ్జూబదా
మకముం దోయిటఁ బూని తెచ్చికునుచోఁ మాన్గఁబునం దానుడా
సి రుమానీ యిరుమాకు దీనిఁన నిఁచ్చెకొనాపభీతాత్తయై. ౪౧.
- కం. నానిఁ గొనివచ్చుచున్నను, దాన్నిరనేల నూనికొను డెదురుపడం
దా నిడ కిరమునఁ బూనక, దానిరెంబున సరం బఁతండును విడిచెన్. ౪౨
- కం. నంది గాన నదియునుండన, మదిఁ గాఁక కరము కరముఁను ప్రకటింపక
గదియించి తివిచి చాలం, బిడిపెం బొందన్చి నఁముఁజేద్రులను గాఁగక. ౪౩.
- కా. ఆనిష్టక్షయవంధుధావనికమోఽద్యద్భక్తినితత్త్వముం
దానే కట్టెదుటం గనుంగొనుట నిత్యక్రోధఁ జత్యాగ్రహ
మానఃభూతుణి దుర్నిర్మితవికటాఁశ్యుండైహతాచ్ఛిత్త్రులి
స్వానోన్మిత్రముగా మునీంద్రుడు కరఁద్యుండంబుఁ దాటించుచుకొ. ౪౪.
- కం. నిలదలకఁగనుఁ గాబుకం, దిలకించెం గాని యంద్రునియనున్ద్యత్వం
బలజఃపి వడ నీకుండఁగ. నలనడియె శరణ్య మనుచుఁ నయ్యాపవశకొ. ౪౫.
- కా. ఏరా ! యోగిదుగాత్త మ మైఱుంగనోఁ యీకావరం జేలరా !
గోనివృత్తప్రసాదమహిమాంకం బన్నదానీత మీ
నీరేఖాసరంబు దీని నవమానింపం. నెట్లొప్పెరా !
స్వాంఽభ్యుప్రభుతామద బుధఁదాఁదాఁ ప్రాపించె నీ కీర్తియల్. ౪౬.
- గీ. ఈ దృఢవలేవమున కెల్లఁ పోను వైన, కినిమి దాత్రవులను జేరుఁగాతమనుచుఁ
బుట్టుదిట్టుల దిట్ట యైఁనట్టితవన్, యువశయింపనికినుక లేఁబువు శపించె. ౪౭.

మం. అనుచుకొని ట్టుగఁ దిట్టఁగా మఱువుఁ దఁత్యంతంబు భీతికొనుభా
లునఁ జొదంతిని దిగ్గి తచ్చరణము • ల్పార్థంబు సోకంగ మ్రొ
క్కి నితాంతార్థి త్తమింపు మన్న నతఁడుం • త్తీప్రసాదంబుఁగా
వున గోవిందుడె రక్షకుఁ డనుచు సేవ్యుం డెల్ల సేవ్యుం జనెకొ. ౪౯.

కం. అటు లామునివటల్కఁగఁజి, చట లాక్షరరూక్షఫణితి • కాపాలాపా
ర్థులులాననమునఁ బెనఁగొన, జటు లాహాయనఁగఁ జనఁగ • నౌకందనుడుకొ.

కం. కావంబు నొంది పశ్చాత్తాపంబునఁ గుంది నిందితము లగునార్తా
లావంబుల నవరాధక,లాపంబుల నిష్ప్రయం దలంపఁ దొడంగకొ. ౫౦.

గీ. వింతవలపున కంతగఁగఁభీరగుణము, విడిచి యరసికుగతి రక్తివెల్లి గొలుపు
వేళఁ గొలువట్లు చాలించి వెకలేతనము, గలుగు టిబ్బంగిఁ గానుంటవలన నేమొ.

సీ. పయనంబు వెడలుచోఁ • బవమాన మెగు రౌట, దుర్నిమిత్రం బనిఁతోవ దయ్యె
వాహనంబుల లేక • బ్రహ్మాముఖుల, దోడనఁ దగవని • తోఁప దయ్యె
మాహేశ్వరుండైన • మాని దొదవులఁ, దోఁప నమ్రతఁజాపఁ • దోఁప దయ్యె
గౌరీప్రసాదరూక్ష పయోజమాల కం, రోయి నద్వైకానంఁ • దోఁప దయ్యె
నేమి సేయుదు నివృఢపరీసుభాఖ్య, బడిశమునఁ బడి శమగుణంబుకుగ వడిఁ
జిత్తమీనంబు చిక్కులఁజిక్కె నకట, దైవనిర్ణయ మెన్నగుఁదాటువారు ౫౧.

మ మునిగొల్లుఖ్యుని శక్తి మున్నెఱుంగనో • ముక్కంటి యీదంటయై
యననూయాసతియందు నత్రికి సుతుం • జౌలెల్ల నాలింపనొ
జననక్రోధనుఁ డీతపోధనుఁడు దుఃస్వాధ్యైవభావాస్యఁ డం
చని విన్నాడను గాను నాతెలివి యేమై సోయెనో యక్కటా. ౫౨.

మ. అని చింతించుచు నింటికై శమితరూఁద్యస్వానుడై దీనుడై
చనుచో నేమిర! సామి! రక్షక! రమేశా! యంచు భేదంబుతో
వెను వెంటం దెఱగంటిదంటును సోద్యేంబుతో నేగి రొ
క్కనిమేషంబున నిట్టిపాట్లనుచుఁ గింక ర్తవ్యతామూఢులై. ౫౩.

కం. ఎచ్చటి యరదం బచ్చట, నెచ్చటి ద్విరదంబు వచ్చట • నెచ్చటి తురగం
బచ్చట మఱి యెచ్చటి సుర, ఎచ్చటగా విచ్చి చొచ్చి • రాల్చెలయముల. ౫౪

శా. ఈరీతి నృతమన్యః డన్యముఖము • వీక్షింపఁ గారేక స్వా
గారం బండున గారవం బుడుగ సింఁగారంబు లే కొక్కఁడుక
దారాపత్యనిజాంఘ్రిభృత్యులును జెంతం జేరఁ జింతాకులా
ధీరస్వాంతముతోడఁ బేర్కొనక మంఁదీభూతుడై యున్నాడక. ౫౬.

గం. ఆణతువతోడ నెప్పటి యుండంతము నప్పుడె విన్నవింప ను
ల్బణతరసీతిశాలి యగుఁభార్గవు వంపున గూఢవృత్తిఁ ద
త్ప్రణిధులు నాకలోకమునఁవర్తిలు వా రటు లేగి రాక్షసా
గ్రణులు వినంగ నిట్లు బలిఁ గాంచి వచించిరి శుక్ర సన్నిధిక. ౫౭.

కం. దేవా! దేవాధీశ్వరు, కావరమున కావరమునింగణ్యఁడు నైవాం
కావిరభావుఁడు లనదను, భావుఁడు దుర్వాసుఁ డలిగి • వడి శపియించెక. ౫౮.

కం. ఆశాపవిధముఁ దెలిపెద, మాశాపతిసేవ్యతాభఁవాతిశయమదా
వేశాపశదా యోజే, వేశా పరులను భజించుఁ నిక నీదు సిరుల్. ౫౯.

చం. అని శపియింప శక్తుఁడు పండాశతుఁడై త్సమియింపు మన్నచో
పిని విననట్లు కావవనింపుత్తి యొనర్పఁగ లేదు గాని గొ
బ్బున హరియే కలం డనుచుఁ బోయె నతం డెటకేనియో గృహం
బున కరిగె న్వివాదమునఁ మున్మును నీతఁ డపేతమొందుడై. ౬౦.

కం. అని చారు లివ్విధంబుగ, వినిపించిరా లేదా గాని • వికవిక బోద్ధో
డనుమించెఁ గహకహగృహి, యనుగతమై రాక్షసాట్టఁహసము తోడక. ౬౧.

శా. ఎట్టెట్టా మునివంచకొడి కడకఁయ్యాకావరాకాయఁడై
తిట్టక దిట్ట యనం బ్రసిద్ధుడగు నఁద్దివ్యుని కేంచేసెనే
కట్టా యాతని గారవింపఁడె త్రిలోకస్వామ్య గర్వాంఘ్రిడై
గుట్టల్లాటైదు వెట్టివాడు మునియుంఁ గ్రోధోగ్రుడై తిట్టనే. ౬౨.

ఉ. మేలు భరీ బలిం బలిమి • మించినవారల వీరులం ద్రిలో
కీలపమానమానఘనఁకీర్తివికాలం దానకీలులం
బోలఁగఁ జూచినారమె ఋఁభుప్రభుసంపదఁ బెంప దక్షు లే
మూలఁగ రాదు గగ్గినఋఁభుక్షుని కాపురె గాక శక్తులే. ౬౩.

కం. వారలకు మనము మనకుక, వారలు బరుల మని యెల్లఁవారికెఁ బల్లం
బారాజు వైభవము మన, యారాజుం జేర నిర్ణయించెక విధియు . ౬౮.

కం. ఇదె విమతులవైకెత్తుట, కద నని కదననియుష్ణఁడగుభృగుఁడను న
ల్పఁదగక బలిహీనువై, గదలక గదలందికొనియెఁ గద తన్మలముల్. ౬౯.

శా. అంతం చంతుర మయ్యెఁ దేజమున నయ్యాస్థానగోపజిహ్వా
పాంతం బెంతయుఁ గుంతచాపవరిఘఁప్రాసాసిముఖాయుధో
ద్వాంతాత్యంతఘనస్ఫులింగరుచిసంతానంబుతోఁ దచ్చుఁ
కాంతానంతవరిష్క్వియాగమణీకాంతు ల్విసాసంపంగక.

కం. నగరి మొగసాల నపు డెన్న గరము నిస్సానికన్యఁణంబు చెలంగె
న్నరిపుడు వనించెమన న్నగరి పయి దాడి తస్త్వఁగా మని నెలుపుదుక. ౭౦.

శా. ఆపన్నాహముఁ జూచి యబ్బలియు దృఃస్యమై జయోధానితో
సోనువ్యక్తబలాస్యలా! వినుఁడీఁ యుచ్చుద్భూవిక్రమా
హ్లాసం బెల్ల నిరూఢవృత్తిగఁ బను • బ్భావించలేకుండును
న్యాసం బొప్పగ నేగుటిప్పు దుచితోఁపాయంబుగాఁ బొప్పడుక.

గీ. అతఁడుశాపాపహతఁడయ్యె • నతనిశాపమునకునద సానినియని • మునిపచింపఁ
డయ్యెనిక నేమనకు జయంబు సిద్ధమంచ నెంచంగ నలదు తఃస్యంబుగాఁ

కం. ఏమన నీమనసేనా, సామగ్రికి జేప మైన్యఁసామగ్రి సమం
బై మోహరింప కసదగు, నే మఱి భయమే మటంచు • నేమఱి యున్నే. ౭౧.

కం. హనం దడియనివాఁ డా, హని నైష్ఠింమివాఁడుఁ మన కెపు డేమా
గా నేరము సుకపతిదనఁ, గా నేరము బుద్ధిపూర్వకమె యు హరికక. ౭౨.

కం. దేవప్రసాదలబ్ధం, బోహచంయమియై పెచ్చెనో యెచ్చటివో
పూవుందండతెఱుం గా, నేవేగ్రుం డెఱుంగఁ డతనిఁడే యీతప్పక. ౭౩.

గీ. ఒదవు నల్పపరాధున • కొక్కవేళ, నధికదండంబు నొకవేళ • నల్పదండ
మొదవునధికాపరాధునికదియునిదియు, ననుభవముపట్ల మొదవుయఁగాన్వముగ నె

గీ. కాన శాపఫలం బంత • కట్టి కుడువ, దంచ శాపవిముక్తి వఁచిఁ చె మునియ
వారియె కలఁడంచు వజ్ర కాంహరియైప్రాప, కుండుగావునదిరిఁగోప్పఁడందుపెట్టు.

గీ. మఱియు నాశుడుబిష్ణుడంబు ర్త్యకోటి, కెల్ల నాగుడునాట బాహిగముగాఁగ
దాడివెడలంగఁ దగ దంబుఁ దలఁచు సురలు, వట్టిచేసేతల నెల్వఁబడెడు వాఁ
నం. అనవుడు శుక్రఁ డిట్లనియె • నాశరవల్లభ సుల్లభంగులక
విను వినువీడు వీడి గిరిభేద హాలంగక నిల్చియుండఁ జ
మ్మనివరు శాప మెంతయు నఁమోఘము గావున మెక్క పూట యై
నను రిపుకల్పి బల్లెఁ గొనినఁ గడ వీరము శూరమూర్తికె. ౭౬.

తే.గీ. కోరి తై వన మొనరించుకొనఁగఁ దగిన, సిరి తనంత నె రా నుపేక్షింపఁ దగునె
మది వలసి వచ్చినను మేనఁమామకూడఁ, వావి గాదంచుఁ బలికినవాని కరణి.

తే.గీ. బాహిగముగాఁగ నురలపై • నెఱాహరించి, జనఁగఁ జనననఁదగు రహఁస్యముగ నేగి
ముట్టడించి దెస వ్రసఁముట్టడించి, శక్రవర మేలు పద మేలుసమయ మిదియె.

కం. అని బోధించి పురంజరు, నని సాధించి జయ మున • నభివృత్త మనుచుక
ననుబాగ్రణి మది ముని ముం, దనుబాగ్రన్నీనిహేతిఁధరతతితోడకె. ౭౭.

శ్లో. నీరము మీఁద మీ నమఁబీరులు సారకు భూకసారిమే
పాదఁగఁ కొక్కమైనమెల • పాదఁ పరగి భరధీరహ
వాతఁ నారరమ్యరిహిఁతారభటఁ దగిఁ చాకెల్ల తే
హో నహిఁదోరమై చనరు • హోహిఁహోరతఁదోరతంబులకె. ౭౮.

కం. కకవేళఁ జయము నారల, కొకవేళ జయంబు మీకు • నుదిర్చట గల నెం
తకు మున్నిప్పడగుం దొప్పర మీకు నతండు శాపఁభగ్నుం దగుటకె. ౭౯.

కం. అని సమప్రతియోధులపై నె తైడుతఱి నిరూఢివచ్చిన మొప్పం
గాన నిశీధిని నటఁ జనఁ, గానగు మెరు లఱుఁగఁపంపఁగా నగయవతోకె ౮౦.

మ. అని కావ్యోదిత మైనవద్యమన సుంద్యత్రాసవిన్యాసగుం
భనమత్రేభరభోత్థితాశ్వగతి శుంభస్విశ్రమసానగో
పనభింగీహృదయంగమం బగుచు దేవద్యేషివైన్యంబొగిం
జనియె న్నాకపుత్రనిరోధనసముఁతాహస్యటాహంకృతికె. ౮౧.

తే.గీ. నల్ల ద్రావుడుమూఁకలు • నడికనేయి, నల్లనల్లన నటరహఁస్య మగు వృత్తి
నల్ల సుమనఃపుశోపకల్యంబు నందు, నల్లరి యొకంత శేమిండిఁనరిగి విడిచె. ౮౨.

సీ. అభిసారికావృత్తి • సరిగి వచ్చెడువేల్పు, మించుఁజోడుల నడ్డంగించి కదిసి
ప్రోషితాయాతదిఁపులవిమానము లూరు, సేరకుండఁగ లాగిఁచెఱలఁ ద్రోచి
యపుడె క్రొత్తగ మింటిఁజై యేగుక ర్తదేవతల బిట్టుగ వెట్టిఁపనులఁజొనిసి
యింద్రుఁ జూడఁగవచ్చునితరలోకర్షుల, నట్టిట్టుఁ బోనీకఁవట్టి నిలిపి

తే.గీ. యెరులు సారలేని గడితంపుఁ పరిఖ యగుచు

వెలయు మిన్నేటి నీరల్లఁవెలికిఁ బాఱు

గూల మందందగనుమలు • గొట్టి కూల్చి

ముట్టడించిరి దిలిజ లఁపుట్టనంబు.

౫౫.

ఉ. ఆపురిమట్టు గొందఁ జపుఁ డావల నీవలఁ ద్రోవఁ బోవగాఁ
గుప్పలు గూడి రక్కసులు • గొబ్బున వాత్తపటికుటితటిం
జొప్పడుచప్పరంబులఁ బఁశుప్రకరంబుల బోయ లోయనం
దవ్వక రాటకొక్కనిగఁ ద్రాటఁ బిగించిరి ఫేటకొటులక.

౫౬.

మ. వరుసం దానపు లన్ని లింపవరు సంబంధంబుచే నెప్పన
వ్వురుదారామకుజంబులం దమగుదాఁమజ్జేపభూషానులే
పగసాదుల్లఱిగోహయ్యిపకసాఁవాసాదులక వచ్చు చే
సిరి వీరకక భలకొటి కన్యసిరి వీఁపింపంగఁ జూపోవునే.

౫౭.

సీ. మీఁదిమేడలపై రఁమించునిర్జరలోక, పల్లవుల్ పైనుండిఁపైకిఁ బోవఁ
గ్రిందిమీడ్దలఁబాన్పు • లందున్న కణహతాఁగతరాజా లాయుధఁప్రతతి వేడుకఁ
తెరటివంచలలో జఁపించుసోమానులు. దిడ్డిగంతల త్రోవఁ దెఱచి పోవ
లోనిసావళ్లఁ బొంగుచు నున్నయితరపు, యుగలమూఁక లిటుకుసంఁదులను దూరఁ

తే.గీ. గవాకహర్షటిఁజెలరేఁగిఁగములుగట్టి, తెగువ నింటింటికక కొందఁజుగఁ గడంగి
రక్కనులకూటు వొక్కటఁ నుక్కు మిగిలి, సురనగరివేకవాటంబుఁసాచ్చెనపుడు.

మ. ఇద మిశ్లేష్వని యించు కేని మది నూఁహింపంగ రాకుండుటం
ద్రదివోకప్రకరంబు లేమి యెవరేఁ రీ యేల యాగోల య
ల్లదె యచ్చో నిదె యిందెపో యనుచు యాఁతాయాత వీతోత్తరీ
యదశం దొట్టిలఁ దల్లడిల్లె నగరంఁ బాబాల గోపాలముక.

౫౮.

శా. ఆకొలాహల కూలకించి దివిజాంధ్యత్తుండు రత్నోగణో

ద్రేకం బా నిది యంచు నెంచి యనలాంకిప్రఖ్యదిత్తులకా
నీకంబుం బిలిపించి యిప్పుడె సమిన్నిస్సాణి ఘోషార్థటి
న్నాకానీకినుల్లెల గూడుకొను సన్నాహంబు నేయుండనక.

౯౦

నీ. సోకినచో తెల్లంసురసుర దెగ మాడ్చు, వహ్నియుద్ధ్యత్ప్రతాపమన నెగడె
నకలజీవులకు సంశకవృత్తిభయదుడౌ, యముడుమృత్యుసమేతుండగుచునడచె
బచ్చిరక్తముఁ ద్రావుఁవలలాశనుండైన, నైఋతుం డతిభీషణతఁ గడంగె
దనవారి బలిమిచేత నె గుభాలున ముంచు, పాశి వాహినుల వెంటబడిగ నెదిరె
జగము దూలింపఁగలప్రభంజనుడు లేగె, భూరిసారంబు దనరుతుఁబేరుఁ డేగె
గంటమంటలఁ జిలుకు ముక్కంటి గదిలె, వారి వెనుకొని గీర్వాణపర్యుఁ డరిగె.

కం. అయ్యభీయోగము గని తొలి, దయ్యపుజోదులును బాహుదర్ప మెలర్పం
జయ్యనఁ విటులివియక గడి, కయ్యమునకుఁ గాలు ద్రవ్యింకవిసిరి కడిమిక.

గీ. ప్రియచరు లౌట దైవతఁమోగు లవుడు, చదున నెయ్యండివారికిఁసంక్రమింపఁ
గామచరు లౌట రాక్షస, గ్రామణులును, బలసి యుండిరిమింటనే, ప్రతి ఘటించి.

శా. నేమి స్వానవిహీనమై బలయగీనిర్భద్రజహ్నునయై
వ్యామదప్రచరద్విమానరహితంబై నారదారబ్ధగా
నామోదభ్రమణాదివిభ్రమవికేహపేతమై వారిసం
గ్రామాగంధము చూడఁ జొప్పడె నపూర్వప్రక్రియావక్రమై.

౯౪.

మ. సరిగా నయ్యరువాఁగు జోదులు ముఖేచ్ఛకొ దాసి వీకం బర
స్మరకస్తాప్తనిపాతనంబులను లేశం దైన లో గాసి చెం
దరు బింకంబులవాసి డిందరు ప్రసిస్థప్రార్థతిం జేసి మ్రం
దరు పాంకంబులఁ బాసి కందరు చోద్యత్సాహసోత్సాహులై.

౯౫.

ఉ. ఆనమరాంగణంబున జంయావజయంబులు చెంటిలోన దే
వాసురు రెద్ది యెవ్వరికిఁ నాను యెఱుంగఁగరాక యుండ నా
సాసలఁ జేసి గల్లునకుఁనై తగఁ బోర నదృశ్యరూపుడై
వాసవుఁ డున్నతావునకుఁ వచ్చి గురుండు వనించె నిమ్రైయిక.

౯౬.

ఉ. ఓవిబుధాగ్రణీ! యోజుగోవో! మునిశాప మమోఘ మాటచే
భావిజయంబుతో రిపులఁ పాలగు నీనిరి యంచు వేగమే
యావల శ్రీవధూవరుకంటాక్షమున న్నినుఁ జేరునంచు నుం
గావున నేన నిట్లువిధఁగా వెతగాటియవెట్ట నేటికిన్.

౯౭.

శా. పోరం బోర నమర్త్యనేనలకు గెల్పుం జావునున్ లేమిచే
రారా పొక్కటిమాత్ర దోచు నతిహాత్రకూరదుర్వాగదు
ప్రస్థారంభు ల్లితిజు ల్లడంగియును వీరిస్వర్గముం జెంది యా
త్మరాశత్వము వాయు కేమి ఫలమీ న్యధప్రయానంబునన్.

౯౮.

ఉ. కావున నిప్పు జెందయ్యెఁ గన్నడసంహార దాగి యుండి నీ
వేవిధివైనఁ గాని విఘ్నే భజియించుచు నుండు మాతఁడుం
దైవతతోటివై నెనరు • దప్పడు త ప్పడుంటఁద్రోచు నై
త్యావలి మ్రందఁ జేయ నని • యంద శిరింగినచందమే కదా.

౯౯.

కం. అని తనగురుఁ డుపదేశించి విని యనిమిషవసుండు • గ్రహారీ గొలువం
జని యెన్ మందరశిఖరికి, జనియించి నృతి స్వపక్షంసంఘం డగునున్.

౧౦౦.

శా. అంతన్ దానవనైన్యనాయకులు ప్రత్యగ్గు ల్పూజించుచులై
యంతగ్ధానము నెంద నెం దరిగిరో • యందు న్నిగూపింపలే
కెంతే మే లిడచాలజే విముఖులై యింద్రదాదికు ల్పూజ ని
శ్చింతం దత్పుర మాక్రమింపఁ గల్గెన్ • శ్రీశంభుశుభత్కృపన్.

౧౦౧.

చం. మన బలిరాజుకోర్కల కమర్త్యులై నిల్వక పాతీ రన్నరో
మనుజు లనంగ నెంతవని • మానుషభుక్తి నాతఁ డేలుఁ బే
గొని గణుతింపనేటి కురంగు బ్బురుగు ల్లప వాని దృష్టిం
బనివడి ముజ్జగంబు లిటఁపై నతఁ డొక్కఁడై ప్రాచుఁ జక్కఁగన్.

౧౦౨.

కం. అని సంరంభవిజృంభణమున స్వర్గపురప్రవేశమునకు ముహూర్తం
బును శుక్రం డిడి యెదుటం, గనుపట్టం బట్టనాట్టంగతులై రసురుల్.

౧౦౩.

గీ. పుట్టినది గోరె ననురసఁమూహమునకు, నాత్మల సుగలయప్రవేశశాఖిలాష
కలదు గావున నట యబ్బెఁగాని యప్పు, దానసామోద మింతైననబ్బడయ్యె.

గీ. వేశవాటమందు • విశివడి పూర్వదే, వేశభటులు చటులంపుత్తితో, బ్ర
వేశ మొనరఁ జేసి • వేల్పుసానుల మదా, వేశగరిమఁ బట్టఁవెడకు నపుడు. ౧౦౫.

సీ. ముద్దుగుమ్మలు మేళమున కేగ నింటికా, వలి యుండు ముసలిపాపలును లేరు
గోవాండ్రతో సందుఁగొందుల గునగునల్, నలిపెడి తాపికఁతైలును లేరు
కన్నుపన్నులవీళిఁగడవల లేబాజుం, గులనాన కొల్చుకఁస్తెలును లేరు
సవరింపడుగు పనుఁ ల్గుమకూర్పు నూడిగం, బులకుఁ జేరివదానింపలును లేరు
సాను తెలుపోయిరోవాండ్రతోనెన్ద్రు, దరలిరనితోఁచుఁజెఱచినఁతలుపురెల్లఁ
జెఱచినట్లనె యుండె నందీర యటందు, మిగుల విసివిరి కక్కునిమిండలపుడు.

సీ. పిల్లి పొల్లింబి త్రాఁవినపాలకుండనా, నమ్మతకుండము శూన్యమై తనరృ
నూనె చట్టపునేలఁనుయినాఁగ సురగవి, పాడుఁగు పయోహీనఁముగను దోచెఁ
జెలఁచి గూండ్లిడినహూఁకులువోలెఁగల్పపు, త్తములు నిష్ఫలములైఁకాన నయ్యె
మందు వేసవి నాఁటింతుడుఁగునా మిన్నేటి, యస రెండిభీటలైయడగుఁజూపె
సమర నమరావతీపట్టఁనమును విడిచి, సకల వివిధప్రజ బుతోఁ పర్వధమునఁ
బొదలునల రాజువలపలుఁపోవఁడఱిమి, యనురవిసరంబు విశివడి యాకమింప.

సీ. నందనోద్యానంబు • నందనోకహాసమూహం బవకేభాంవంబుఁ గనుట
మందుగామందిరంబుందు రాజుల తేజ, లంతేని జవశూన్యంపుత్తి గనుట
నాలానబద్ధశుంఁదాలానవద్యనం, ఘాత ముద్వాంతవైఁఖిని గనుట
గామయానతమిందు • వోమయానంబు లు, స్థివసామర్థ్యకంహనిఁ గనుట
నరసి నిరసిండుకొని రాత్రిలందు వట్టి, గొడ్డు తాకట్టువిమృషఁ వైకొనఁగవెడు
నొంగిలింపంగఁబోయినఁమంగలంబు, దొరకెనను మాడ్కి నందు దైత్యులువిరక్తి.

చ. ఉతిసుతకోటు లిప్పగిది • దివ్యులపట్టవ మాక్రమించి య
ప్రతిహత రీతి ఖ్యాతిగలఁరాజగుహంబున రాజు నాశ్రయ
పుత్ర మగుమంత్రిగోహములం మంత్రిలు జోడల యిండ్ల జోడు లం
చితగలిఁ దత్తదప్తులు పఁసిందిరి తత్తదగారసీమలక. ౧౦౬.

శు. అసురసోమము సామదానరహితంబై భేదవండద్యయం
చెపఁగఁక పోలులపట్ల ధౌర్త్యమున నుజ్జృంభించి యభ్యంతితా

ప్రసమాహుబుగ నింద్రుమందిరమునం దత్తప్రసాదప్రదే

శనమాలాకనకాతుకం బడర సంఘారంబు గావించుచున్.

౧౦౦.

సీ. కట్టించుకొనినాఁడుకద వైజయంతము, తన కేము యిది శాశ్వతం బటంచుఁ
గావించెఁ గద యోలఁగము సుధర్మాస్థాని, తన యధికారంబెఁ తప్ప దనుచుఁ
బాలించెఁ గద స్వర్గఃపట్టనం బేవట్టు, నను దన కదియె కాఁజూచి యనుచుఁ
గొలిపించుకొనెఁ గదా • పలపించి యప్పరస్సతులచేఁ దన పెంపె సతమటంచు
సార యాయుదుఁ డిప్పుడెందరి నెనొక్కఁ, నునలఁదొలివేల. పులకూటమఱియు

[సవతి

తల్లికొమరుల మాటఁదఁత్సర్గరాజ్య, మెల్లమనకనుభోజ్యమంఁచెఱుంగఁదొక్కొన్.

సీ. అనుచు నమరేశ్వరసమృద్ధిఁహరణమాప, కాభిమతసిద్ధిజనితఁగఁనృత్యబుద్ధి
శుద్ధమాత్మగర్భగుఁనమాఁబద్ధమగుచు, నుద్ధతత్వంబుఁ బ్రకటించుచుండు నంత.

సీ. మునుమున్నెలేవయ్యెంఁ నెనసియుండినహవి, రాబ్బగమున్ సురలతోఁబడవయడవకు
సమకూరలేవయ్యెంఁనమృత విర్బుదునితోనె, యంతర్హితం బాటఁ నపుడు భుక్తి
యందుంకి యెట కేనిఁచుదుగంగఁ బ్రబిబంగకం బయ్యె నాత్మీయఁకర్తృపాశ
మెట్లైన నచ్చోటఁనే యుండవలె నన్న, దుష్పవం బయ్యె నైఁత్య కిదు బాధ
యయ్యయో యిట్టికళఁగ్గెనఁ జ్యయోగ్య, మైనయధికారమునఁదప్పుదయ్యె “స్వర్గ
మునఁబోయిన సెడియేకు” • లనువితాన, ననుచువగఁజెందెఁ గద • వానియ

[పుదు

ఉ. ఆమెయి నాకలఁకవిధఁవాక్రమణం బొనరించి దానవ

గ్రామణి దానవత్ప్రేథమంగణ్యయశం బనిశంబునుం గ్రుల్

కీమహనీయమై వెలయఁ గేవల ధీవిలసత్ప్రభాపుడై

స్వామిహితైకతల్లక్షులగుఁవారల మంగ్రులు గాఁగ నైకొనెన్.

౧౦౧.

చ. పృథవములోఁ బరస్పరము సప్తష్టమునందున మత్సరత్వముం

బ్రజల కొకల్లోకశ్లకునుఁ భావములం గలవాప్రవృత్తియుం

బ్రజనితమైనదో విభుడె • బన్నము నెందు యెఱుంగఁ గాన న

గ్గజిబిజి లేక యుండ నధికార మొనర్చి సమర్పితార్థుడై.

౧౦౨.

ఉ. ఎవ్వరి నెట్లు చున్నదరుఁ నెవ్వరి నేక్రియ గారవింపనా

నెవ్వరి నేవితానఁ దనియింపఁగ వచ్చును వారి నెల్ల దా

నవ్విధి నాదరం బెనగం నాదసి ప్రోచిన ముస్థిరంబుగా
నివ్వటిలుక విభుత్వమును నీతి జరించు నతం డతండ్రుడై. ౧౧౬.

గీ. అతఁడు బలియును బుణ్యజంనాగ్రణ్యుఁ, డమితకర్మకరము పేకుండగుటఁ జేసి
యరసి యాత్మీయులకు నెల్లంపభిమతార్థసిద్ధి గావించుచునుబ్రోదిచేయుచుండె.

క. ఇహోచ్చట వియచ్చరపతి, లభిమగనిప్రేమ గని తలంపునఁ గల యా
గ్రచ్చర లాదవింకునం, దచ్చరణశరణ్యవృత్తిఁ దగ వర్తిలుచుక. ౧౧౭.

సీ. ఉరుతగమణికిరీఁటోత్తమాంగము వాఁడు, ఘనసన్నిభోత్తమాంగముల వాఁడు
బాహుంధరాశసంఘరితల్పము వాఁడు, వటుదళాహ్యభితల్పముల వాఁడు
కమనీయఘనకసంత్సనకనేత్రము వాఁడు, ధవళాబ్జపత్రనేత్రముల వాఁడు
పరిపాలితానేకభక్తచక్రము వాఁడు, కరఘ్రతశంఖచక్రముల వాఁడు
అంబుజస్రియకొటిధామంబువాఁడు, మానిహృదయవికుంఠధామముల వాఁడు
విధికినిఁజుంబులొనఁగిన విధిగ నాడు, సిరులనాకిడియెపుడురక్షించునొక్కా.

౧౧౮. ఎవ్వఁడు విశ్వ మెల్ల సృజించె విరించనరూపధారియై
యెవ్వఁడు ప్రోమమందుఁ గమలేక్షణుడై యుపసంహరించువాఁ
డెవ్వఁడు రుద్రరూపమునఁ నీభువనస్థితి నస్తదాదులం
డెవ్వఁడు నివ్వజించె నతఁ డెవ్వఁడు నక్షగృహఁ ప్రోమఁ గావ్రుతక. ౧౧౯.

మ తన కృత్త్యములం నొంతయును సావంత్రత్యంబు లే దీశ్వరం
డును సర్వజ్ఞుఁడు సర్వసాక్షి భగవంతుం డైనయాశౌరిదే
యని యెవ్వఁడు ప్రవస్తుడో నతనిస్వీయత్వాభిమానంబుచే
గని రక్షించుచుండుఁడే ననుఁ జుంబుం బూను నెవ్వట్లుక. ౧౨౦.

కం అ. పాయసియై సిరి యెవ్వనిపాయనికరునాదోదుంపడ లోకములక
గని కరముఁప్రోచు నాతని, కనికర మింక నెపుడు పడయఁగలుగు నొ నాకుక.

౧౨౧. అని యీలికనుర్ద్రనాథుఁడు బ్రహ్మాచారీకసామర్థ్యవ
ర్తినుండోత్తీహరిద్యమంశవవివ్రత్రీచక్రతంబు లే
ల్లను గీర్తించుచు నార్తి మీఱఁగఁ బునఃస్థాప్తప్రసాదాభియై
యనిశంబుక నుది నాదిదంపతుల సేప్రార్థింపు చుచ్చరంతలోక ౧౨౨.

- క. అరుదెంచిగుసం డపు డా,హరిహాయుఁ డప్పగిది దీనుఁడైయుండినయా
యరుదెంచి భగవదిచ్చా,వరిణతికిం దిరుగు లేమి • భావించి యనుకొ. ౧౨౪
- చ. పురుషుడు దానె కర్త ననిఁ పొంగుట యెంతయు బుద్ధిలోపమీ
శ్వరుఁ డఖిలప్రపంచవరిఁపాలకుడై నిఖిలాంతరంగమం
దిరుఁడయి కర్తవృత్తులు జనింపఁగఁ జేసి స్వతంత్రత క్తిచే
నరవిగఁ దత్ఫలంబుల నొసంగుచు నెక్కఁ డెసంగు లీల చేకొ. ౧౨౫.
- ఊ. వచ్చును మేలొకప్పు డటుఁవచ్చును గీడు నొకప్పు డంచు మే
లిచ్చఁ దలంపకుండునరుఁ డెవ్వఁడు గీడుఁ దలంచు వాఁడెవఁ
డెచ్చును దగ్గ లేక ఫలియించుకుఁభాసుభక్త ర్తనంచయం
బచ్చుపడంగఁ గర్తతతి • యప్పరమేశ్వరులీలచే నగుకొ. ౧౨౬.
- సీ. గ్రావసంఘంబులాఁగున మొందుఁ దూలము, ధౌరవ మొందునఁకృజముగా
స్థలివిభాగములు కఁచ్చుములొననూపముల్, మరుభూములగును విస్తయముగా
నాస్యఁ డకించనుం డఁగునిర్ధనుఁడు మహే,భ్యత్యంబు నొందునఁబ్రబలుగా
స్థానీయతతి యరిఁజాగ్నినీత్యము నహించు,విపినముల్ పురిములొవింతగా.
- తే.గీ. జిత్రచిత్రప్రభావైకఁపాత్రుడైన, యీశ్వరుని శక్తిచేత నీయంద్రజాల
మును గనుచునుంజిపురుషుండుఁతనకొకింత,శక్తిగలదనిభ్రమయునాఁశ్చ్యమునా.
- కం. పెట్టె మును పెన్ది యిపు డది, పుట్టుట తెల్లగా నానఁబరుషుం డెవలొం
డెట్టికియైండిన యర్థము, పుట్టమికై వలల ముగులఁ బొగులఁ నేలొ. ౧౨౭.
- చ. ఒకఁ డుపకారముం జలిపెఁ నొరుడఁ జాలక కెన్నఁనఁబు వే
జొకఁ డుపకారముం జలిపె • నొప్పగ్రహేమ దలిర్ప నంచు నా
రక పరులందుఁ జెట్టు నదిఁప్రాజ్ఞతయే తనచేసికొన్న చే
తదు ఫల మప్పు డప్పు డగుఁ దప్ప కటంచు నెటుంగ కక్కటా. ౧౨౮.
- క. ఎపు డెపు డెద్ది యొనర్చిన, నపు డెపుడు ఫలించు నదియె • యని యుంచినచో
మహాంతి నొంది మానన, మహిమిలొనందమగ్నఁమై తనివె గనుకొ. ౧౨౯.
- క. కావున నోశ్రీవల్లభ, కావు ననుం గృప నటంచుఁ గని వేడినచో
నావంత మనములొ నిక, నావంత మనము నహింపఁమద్విభుకరుకొ. ౧౩౦.

క. అరిదరకరుఁ డగుహరి యిపు, డరిదరకరుఁ డగుచు నీకుఁ సభయం బిడునో
సురవరదానవరిపుభా, సురవర కారుణ్యగరిమఁచొ పెఱుంగ వాకో. ౧౩౨.

గీ. అపుడు పరిసరవర్తులైనట్టిమరలు, దివిజవిభుఁ గాంచి యొజ్జలుఁ తెలిపి నటుల
భక్తవత్సలుఁ డగుపరఁవాసుదేవు, దర్శన మొనర్ప కిందేలఁతడవు నేయ. ౧౩౩.

చ. అనవుడు దేవభర్త చతుఃరాస్యకౌతస నలభ్యమైన యా
ఘనునిపదాంబుజంబులనుఁ గన్గొను సంతటిభాగధేయమా
సకళసంపదాదు లగుఁనయమివర్యులలో నొకఁడనో
యనవరతాత్మ భోధభరితాత్మఁడనా యెటు నాకుఁ జొప్పవఁక. ౧౩౪.

శా. ఆప్తమంత పురాధిరాజ్యవిభవంఁ బామూలమాదంబుగా
నే వేమాలులు సన్న నీశ్వరులు వండ్లింపంగ భక్తిస్ఫుర
ధీ వింటిం గనుఁగొంటి సెక్కతటి వాఁగ్ధవాదు లేగంగ నే
నీవాదస్పతి మున్నుగాఁ జని దిశాఁగీశానుషత్తుండవై. ౧౩౫.

క. అప్పటి నాచొ పెప్పడుఁ, జెప్పఁగ లేదయ్యెఁ గానిఁ చెప్పఁగ వలయు
విప్పక యిప్పడు మీలో, నప్పరి మాయూరుఁజేరుఁడిగెనె యొకఁడక. ౧౩౬.

సీ. కడుపునఁ గన్నట్టికొడుకైన బ్రహ్మకు, వెలుపలిపూఁదోటఁవిడియఁ గలిగెఁ
బులహపులస్తాదిఁయునిసంఘము వనించె, గరుడముఘులగృహఁ గణములఁదుఁ
గల్గెలఁ గాలక్షేపఁబరఁ డొని మనయొజ్జ, లక్ష్మణకృష్ణఁడ నిత్యఁయూత్రజకపె
సేను విష్ణుఁననుఁనింటిపంచటరుంగు, నెంచు నిచ్చేతిఁ విడిఁచుజ్జ వదనీ

తే.గీ. నీవి దిద్దావలనలొప్పఁ, నీప్పనేల, విరజదరులందునిరవొందుఁ తలల జాడ
నిజవ నీడయ్యెనాకంఠ్యులగునట్టి, యమరులకునెంచు నామరూపములఁగలవె.

సీ. ఉపనిషద్విద్యాధం ముపదేశ మొనఁగెను, రాజకీయము గిశోరములఁ గొచ్చ
సామగానక్రియఁసామర్థ్యమును దెల్పు, బంధోక్తిలము బంబులను జేర్చు
హరినామకీర్తనం • బంధునింపఁగ జేయు, శాణకదారికాఁనమిఠి గనిసి
ప్రణవనాదబ్రహ్మఁబ్రత్యక్షమెఱిగిందుఁ, బుష్పంధయము డింభఁములను చాసి

తే.గీ. యచట సుద్ధానందపులఁ సధిదసించు, సంతతానందతుండలఁసావించుటై
నిర్విచారప్రచారంబుఁ నివ్వటిల్లు, శౌంభకుణాకటాక్షప్రసారమహిమ. ౧౩౭.

- క. అరుదెంచిగును దపు డా,హరిహాయుఁ డప్పగిది దీనుఁడైయుండినయా
యరుదెంచి భగవదిచ్చా,నకింతికిం దిగును లేమి * భావించి యనుకొ. ౧౨౪
- చ. పురుషుడు దానె కర్త నని పొంగుట యెంతయు బుద్ధిలోపమి
శ్వరుఁ డభిలప్రపంచవరిఁపాలకుడై నిఖిలాంతరంగమం
దిరుఁడయి కర్తవృత్తులు జనింపఁగఁ జేసి స్వతంత్రశక్తిచే
నరవిగఁ దత్ఫలంబుల నొసంగుచు నెక్కడఁ దెసంగు లీల చేకొ. ౧౨౫.
- ఉ. పచ్చును మేలొకప్పు డటుఁపచ్చును గీడు నొకప్పు డంచు మే
లిచ్చుఁ దలంపడుండునరుఁ డెవ్వఁడు గీడుఁ దలంచు వాడెడల
డెచ్చును దగ్గ లేక ఫలియించునుఁభావభక్త ర్తనంచయం
బచ్చువడంగఁ గర్తతతి * యప్పరమేశ్వరులీలచే నగుకొ. ౧౨౬.
- సీ. గ్రావసంఘంబులాఘవ మొందుఁ దూలము, గ్రౌరవ మొందునక్కజముగా
స్థలవిభాగములు కంచుముతాననూపముల్, మరుభూములగును విస్తయముగా
నాస్యఁ డకించనుం డఁగునిర్ధనుఁడు మహేభ్యత్పంబు నొందునఁబ్రంబుగా
స్థానీయతతి యరఁద్యానీత్వము వహించు,విహినముల్ పురమునాంబితగా.
- తీ.గీ. జితచిత్రప్రభావైకంపాత్రుడైన, యీశ్వరుని శక్తిచేత నీయంద్రజాల
మును గనుచునుండిపురుషుండుఁతనకొకింత,శక్తిగలదనిభ్రమయునాంశ్చర్యముఁను.
- కం. పెట్టె మును పెద్ది యిపు డది, పుట్టుట తొక్కాణగానఁబారుఘం డెడలోఁ
బెట్టకయొండిన యరము, పుట్టమికై వగిల మగులఁబొగులగ నేలా. ౧౨౭.
- చ. ఒకఁ డపకారముం జలిపె నొరువఁ జాలక కెక్కనెంచు వే
తొకఁ డపకారముం జలిపె * నొప్పగుక్రేమ దలిర్ప నంచు నా
రక పరులందుఁ బెట్టు నదిఁప్రాజ్ఞతయే తనచేసికొన్న చే
తకు ఫల మప్పు డప్పు డగుఁ దప్ప కటంచు నెటుంగ కక్కటా. ౧౨౮.
- క. ఎపు డెపు డెద్ది యొనర్చిన, నపు డెపుడు ఫలించు నదియె యని యుంచినచో
మహంతి నొంది మానన, మహిమితానందమగ్నమై తనివిఁ గనుకొ. ౧౨౯.
- క. కావున నోశ్రీవల్లభ, కావు ననుం గృప నటంచుఁ గని వేడినచో
నానంత మనములో నిక, నానంత మనము వహింపఁబుద్ధిభుకరులకొ. ౧౩౦.

క. అరిదరకరుఁ డగుహరి యిపు, డరిదరకరుఁ డగుచు నీకుఁ నభయం బిడునో
సురవరదానవరిపుభా, సురవర కారుణ్యగరిమఁచొ ప్పెఱుంగ వాకో. ౧౩౨.

గీ. అపుడు పరిసరవర్తులైనట్టినురలు, దివిజవిభుఁ గాంచి యెజ్జలుఁ తెలిపి నటుల
భక్తవత్సలుఁ డగుపరఁవాసుదేవు, దర్శన మొనర్ప కిందేలఁతడవు నేయ. ౧౩౩.

చ. అనపుడు దేవభర్త చతుఃరాస్యవక్తైన నలభ్యమైన యా
ఘనునిపదాంబుజంబులనుఁ గన్గొను సంతటిభాగధేయమా
సనకసనందనాదు లగుఁనయమిపర్యులలో నొకఁడనో
యనవరతాత్మబోధభరిఁతాత్ముడనొ యెటు నాకుఁ జొప్పడుఁ. ౧౩౪.

శా. ఆత్మకుంత పురాధిరాజ్యవిభవంఁ బామూలచూడంబుగా
నే వేమాటులు సన్న నీశ్వరులు వర్ణింపంగ భక్తిస్ఫుర
ద్ధి వింటిం గనుఁగొంటి మెక్కఁతటి వాఁగ్గవాదు లేగంగ నే
నీవాదస్పతి మున్నుగాఁ జని దిశాఁగీశానుషక్తుండనై. ౧౩౫.

క. అప్పటి నాచొ ప్పెప్పడుఁ, జెప్పఁగ లేదయ్యెఁ గానిఁ చెప్పఁగ వలయు
దిప్పకి యిప్పడు మీలో, నప్పరి మాయూరుఁబేరుఁడిగెనె యొకఁడుఁ.

సీ. కడుపునఁ గన్నట్టిఁకొడుకైన బ్రహ్మకు, వెలువలిపూఁదోటఁవిడియఁ గలిగెఁ
బులహపులస్త్యాదిఁమునిసంఘము వనించె, గరుడముఖులగృహఁ గణములందుఁ
గలఁ గాలక్షేపింతురుఁ డోట మనయొజ్జ, లక్ష్మణక్కడ నిత్యఁయీత్రజరపె
నేను నిష్కల్పమఁనింటిపంచటరుంగు, నంను నిట్టెరిఁ దదీఁచుజ్ఞ వదనీ

తే.గీ. విప్పి దిగ్బాసలహొప్పఁ, జెప్పనేల, విరజదరులందునిరవొందుఁ తరుల జాడ
నిజవ నీడయ్యెవారికఁచులగునట్టి, యమరులకునంపు నామరూపములఁగలవె.

సీ. ఉపనిషద్విద్యాధిఁ ముపదేశ మొనఁగించు, రాజదీపము గిశోరములఁ గూర్చి
సామగానక్రియాఁసామర్థ్యమును దెల్పు, బంసోక్తిలము బాబఁములను జేర్చి
హరినామకీర్తనం ఁ బఞ్చనింపఁ జేయు, శాణకదారికాఁనమిఠిఁ గడసి
ప్రణవనాద్రబ్రహ్మఁపితృత్వ మెఱిగిందుఁ, మిష్పంథయఘు డింఘఁములను దాసి

తే.గీ. యచట సుద్ధానతరువులఁ నధివసించి, సంతతానందతుండలఁసావంతపుత్రి
నిర్విచారప్రచారంబుఁ నివ్వటిల్ల, శౌంకరుణాకటాక్షప్రసారమహిమ. ౧౩౬.

చ. గరుడుఁడు శేషునిం దరియఁగాఁ దనకోజల దువ్వుఁ జట్టువ
ల్లిరుదనిలాంకురాన్నకబంశంబులఁ దృప్తిగ జేయునోళ్ల వా
విరిఁ దగుపేర్చిఁదానితినిపించు నతండును నిచ్చలుం బర
స్పరకలహంబు కల్కిగలఁ వట్టునఁ బుట్టునె యెట్టివేళలకా. ౧౩౯.

మ. ఘననీలాపఘనంబులుకా భుజవతుఁష్కంబుల్ పయోజాతలో
చనముల్ గొస్తుభభూషణంబులును భాఁస్వచ్ఛంఖచక్రంబులుకా
వనమాలల్ గనకాంబరంబులును శ్రీవత్సంబులుం గల్గి వా
రును వీరంచును వేరులేదు హరిసాంరూప్యాంకు లందందలుకా. ౧౪౦.

కం. కలశీవృతవిరజామల, జలశీకరనేకరచిత్రానంధులతాంచ
ద్వలశీతలతులనీవన, తలనీమ మెలంగు ముక్తాతతులం దెవుడుకా. ౧౪౧.

సీ. కోమలతులనీసంరామోచనశ్రీమహిమవిచారఃపృత్తిఁనెసఁగు వారు
ధవళమృదుర్ధ్వపుంధ్రవిశేషకవిశేష, ధారణగోష్ఠిచేఁ దనరు వారుఁ
గల్యాణగుణగణాఁఖండతరానునం, ధానచింతనచేఁ దనర్యువారు
నిత్యసూరిసమాజఃనిర్జీతహరితత్త్వ, సిద్ధాంతఫణితిఁ జుట్టించు వారు

తే.గీ. నగుదు నెంచెందుఁబరికింపఁగందు నందు, నెగడునిత్యవిభూతిఁ జెంచినయ నేక
దాససంఘ మశ్వరమహాచంబునందు, సందడిగఁ గ్రందుకొని మహానందపరిమ.

గీ. అందు గోవిందావ్యపాదారవింద, యుగళసందర్శనస్వహానిగళబద్ధ
దళచండితి మమితవత్సరము లేము, లేము లేమున్న వడినెడఁదడునట మ.

గీ. అది యఖండతరకాశాభిరామ, మగుట నిది పవ లిది రే యంటుండు
రామి నచ్చోటఁగాలనిర్ణయము సేయఁ, దరము గాదయ్యె మనబుధంగుర.నకైన.

కం. అటులుండఁగ నామనమున, ఘటియిల్లె నెరింత విసువుఁ కటకట యిట్టి
చ్చట నిల్చు పెన్నినాళ్లొ, యటమటగా నున్న దనుచుఁగనివేకమునకా. ౧౪౨.

కం. పులిపొరసమాజంబుల, దరిఁ గాలత్రేనమునకుఁ దరియం జన నె
వ్వరునైన నించుకైనను, బరికింప రటన్నఁ బలుకఁభావించు రెలుల్. ౧౪౩.

గీ. ఒక్కతటి నొక్కరుండఁ బుంశోపశల్య, పనులవసపాబురైన నాంబంకఁ జూచి
పలుకరించిన నుబుసుపోవచ్చుననుచు, సంచరించుచు నిటు మదిఁనెంచుకొంటి.

- సీ. నిత్యకృత్యంబుగా • భృత్యభృత్యులనైన, కార్యకారులటుంచు • గాంచుకష్ట
మేపూట కాపూట • కెక్కడుగుమ్మంబు, దిగడుగుమ్మంబుగా • దిగగుశ్రమము
నెవరైన స్వామికి • నెఱిగింపరొకొయంచు, బ్రతిహారుల భజించు • బడుప్రయాస
మేధావిహాస్యలి • కేతెంచు భగవంతు, డని యిటునటు ద్రోహ • లరయుకష్టి
తే.గీ. కటకటాయిట్టిదనుచు • దిబ్బటకుడరమె, విసుపుపుట్టించునాశ్రయ • వృత్తియెట్టి
వారికైనను బ్రాపింపవలచు కార్య, పనుల కెప్పుట నిట్టివే • బాము లనుచు.
- సీ. ఎవరైన వడివడి • నెదురుగా నేలేర, నను బిల్చుటకె వత్తు • రని తలంతు
పథలప్రయత్నులై • చనువారివార్తలు, విని నాకు నిటు లెప్పు • డని తలంతు
నగరిమోసలీవి • నడయాడువారి నెల్లను స్వామివల్లభు • లని తలంతు
దేవేరిబోనగ • తైలచేత నైన నా, మనవి దెల్పించునా • యని తలంతు
- తే.గీ. నాకలోకంబునుండి నా • రాక జెవుల, సోక నెఱిగించు వారలు • లేకయిటుల
శ్రీకళత్రు డుపేక్షించె • గాక యున్న, నీకరణి నుంచునే యంచు • నేకతమున.
- కా. ముల్లోకంబుల నేలుచుండు సవనంబు ల్నూలు గ వింబిలికొ
దెల్లంబై తగుసామనస్యమున ప • త్తింతుకొ బుధశ్రేణియం
దెల్ల స్తుఖ్యుడనై మెలంగుదను న • న్నే యిట్లుపేక్షిం • నా
దుల్లంబుండు నెఱుంగఁడో హరి యటం • చూపించు చున్నంతలోకం ౧౫౦.
- మ. ఒక మందారమహిజశోటరకులా • యోపాంతమందున్న కా
రిక వేరొక్క నికుంజనీడగతకా • రిం జూచి వీ డెవ్వఁడో
వికలస్వాంతుడో దుర్విసీతుడో గ్రహ • విష్టుండు నా నూరు చే
రక వర్తిండుచు నుండెడికొహరినప • ర్యాగంధహీనుండనకొ. ౧౫౧.
- ఉ. నాచిని వీడు మా • డుభువనంబులనేలెకు వాడ నంచునుం
దా విధి మీఱ నూలునవ • నంబు లానర్చినవాడ నంచునుం
గేవలసామనస్యమున • గీర్తి బ్రవర్తిలుచుండు నంచు నా
నారిబుధప్రధానతః ద • నరచ్చెద నంచు మెలంగు గర్వియై. ౧౫౨.
- సీ. ఒకటి రెండు జగంబు • లొక్కడె వీడేలు, వాడ నంచును గర్వ • పడుచునుండు
నిట్టివి పదునాల్గు • సృజించినివించి, యేమాల సుర • డెకోయెఱుంగమెవర
మట్టిబ్రహ్మాండంబు • లమితసంఖ్యలు సృజిం, నను బెంప నెఱిగింప • గనుపమర్థు
డైనశ్రీరమణుపా • దాబ్జముల్ కిలకించు, స్పృహయను నిగళంబు • చేతఁ గట్టు

తే.గీ. పశ్చిమనటదానుముత్తలేఁపడఁచుడగిన, ఫలము బద్ధున కేరీతిఁ • గలుగునొక్కొ
యని తలంపక తన కబ్బునని తలంచు, నెంత మార్గుండో వీఁడంచు • నేవగించి.

కం. హరివదనందర్శన మట, దురపాంకాచాతీరేకఁదర్శులీతహృదం
తరుఁడగు దన కట వెన నది, దొరకమి కొక్కింతవినుగుఁదోచెనటకటా, ౧౫౪.

సీ. బహుజన్మవాసనాఁపరిపాకసంలభ, నిశ్చలాత్తజ్ఞానఁనియతిఁ జెంది
భగవదర్పణముగాఁభావించి సత్కర్త, ముల నొనర్చుచు వినిఁర్చులమనీష
సకలభూతమలందు • సమత వర్తించుచు, శాంతుఁడై దాంతుఁడైఁ సంతసమున
సర్వజ్ఞభావంబుఁసార్వత్రికత్వంబు, సర్వేశ్వరత్వ మీశ్వరుని దనుచుఁ

తే.గీ. చెలిసి సంతతసత్సంగఁవిలసనమున, సారిది నిస్సంగుఁడై ద్వందఁశూన్యవృత్తిఁ
బరమభాగవతుం డైనఁవాఁడుకాని, శ్రీహరిపదంబునందఱుఁజెందగలరె. ౧౫౫.

కా. తా సేవ్యుం డట సేవకత్వమున నిశ్శ్యంబు నిజస్తోత్రవి
న్యాసం బొప్ప బుగవజంబు దనగేఁహదావరపార్శ్వంబునం
దీప్నోక్తం దను దర్శనం బెఱుడు చేయించుం బ్రతీహరియం
చానం జేసి వసింపఁ గోరు నట వీఁడత్యంతగర్వాంధుఁడై. ౧౫౬.

కం. అని యాడు కొనెకమాటలు, విను నప్పుడు నేను మిగులఁవిస్తయలజ్ఞా
వనతాఽన్యఁడనై వానికి, వినతాంగుడ నగుచు విన్నఁమించితి నిట్టుల్. ౧౫౭.

ఉ. శారికలార ! శారికఁసారెకుఁ జారుకథార్థముల్ మనె
హరికలారవస్ఫురణ • నద్భుతభంగి నెనంగు నట్లు గాఁ
గోరికలారఁ చెల్పుచును • గూరిమి గాంచెడు మీర లీజగ
దూరికలారహస్యముల • పోడిమి బుద్ధి నెఱుంగుటబ్రమే. ౧౫౮.

కం. ఏ నెప్పుడు హరిపదనిధ్యానము గావించు నొక్కొఁచుని మదిలో నెం
దే నెప్పుడును దదేక, ధ్యానమున నె యుంట మీహృదయ మెఱుంగ దొకో.

గీ శారిపదదర్శనవ్యాప్తిఁ • గోరి వచ్చి, యింతకాలంబు నిందుంటి • మిందఱుమును
మాయుదంతంబు నెక్కింతఁమాత్రయైన, స్వామికఱిఁగించువారలెఁవ్వాడు లేరు.

గీ. మాకు నయ్యైపడచుల కఁహ్మగవుండై, ప్రోవుఁడనుచు సధీకారంబుల నెనంగె
భక్తి నే మమ్మహాత్మునియై జేసి, పాదుకొని యుంటి మయ్యియి, పదములందు.

- క. ఈవడువున నే మెల్లను, శ్రీవల్లభుడివ్యవదముఁ నేవింప మదికా
భావించి వచ్చి యిచ్చట, నేవిడియుట నచటి చందఁమే మయ్యె నొకో. ౧౬౨.
- చ. అన విని వానిలో నొక విహంగము న న్గని యెంతమాట నీ
మనమునయందు నెవ్వడు రఁమారమణాంఘ్రిసరోజయు గ్గద
ర్శనకుతుకంబె కాని యితరస్పృహలేమియు లేమికి న్నిద
ర్శన మిదె చాలు నింటికడఁచందము లందలి చింత యొప్పుడే. ౧౬౩.
- చ. పదపద నీకుఁ జూడ భగఁవత్పదదర్శన మేడ బ్రహ్మ ల
ర్భుదములు పంచలం దిరిగి పోవుడు “తేనుఁగులేటఁ గ్రుంకుచో
వదలక పాటిరే వడుగఁవచ్చెను నక్క” యటన్న భంగి ను
న్నది కద నీదు చందము వినందగ వింటిట మాకు నీనుడురో. ౧౬౪.
- చ. అనుచుఁ దృణీకరించి తెగఁవాడిన రెండవయండజంబు న
గ్గని వచియించె నీకిపుడుఁ గల్గెడు నీయభిలాషసిద్ధి యె
వ్వనికి లభించె మున్న భగఁవత్పదదర్శన భాగ్య మెంతయుకొ
ఘన మగుప్రాజ్యరాజ్యమదఁగర్వము సర్వము వీడు నంతకుకొ. ౧౬౫.
- గీ స్వామి నన్నిధిఁ దలుప నెఁవ్వారు లేర, టంఁచుఁ బల్కితి వింతయానార కౌరి
యనఁగ సర్వజ్ఞఁడతఁ డెటుంగ నివి నెలవె, యింత యజ్ఞాని వేమిరఁయింద్ర నీశు.
- గీ. ఆతఁడుప్రాకృతనేతలఁగతిని మనవి, దెలుపఁ దగువాడె భక్తులుందలఁపఁ దోచు
నప్పు డిప్పుడు నందిందుఁనతనికితని, కనక యెవ్వడు నందందఁనందఱికిని. ౧౬౬.
- ఉ. మంతనమఁచుఁ గొన్ని మటుఁమాయలమాటలఁ తెప్పి పుచ్చుట
య్యంతపురంపుటూడిగ పుటన్నులమిన్నల నాశ్రయించుట
త్యంతముఁ గార్యసాధనముఁలొఁ గలికాలపుర్రాకృతావనీ
కాంతులపట్ల నట్లనె జగత్పతియో హాపట్ల నెంచితో. ౧౬౭.
- చం. ఉపచితిప్రాకుఁ డార్యుడు సమున్నతకీర్తి యుదాత్తమూర్తి వా
జ్ఞిపుణుడు ప్రత్యయాస్పడుడు, నిర్లచర్యుడు వైర్యధుర్యుఁ డా
త్మపరబలాబలజ్ఞఁ డసంమలప్రతిభాంకుడు నైననీగురుం
డెపుడుఁ దృదీయకార్యకుటఁనైకరతిం దగు నీతిచాతురికొ. ౧౬౮.

కం. నిరతంబుఁ దదనుమతికృతి, నిరతం బగుచిత్తవృత్తి, నిరహంకృతివై
కరణీయంబుల భృత్యుని, కరణిం గావించు వేనింకరుణించు నినుక. ౧౭౦.

కం. అని బుద్ధిఁ గలుపి పొమ్మన, మనపురికిం గురుదిగీశంమండలితోడం
జనుదెంచి యచటి వార్తలు, వినవిన స్తయ ముడిగి మదిని, విస్తయ మొదవెక. ౧౭౧.

ఉ. పౌరుల నెల్ల రాఁ బిలిచి • వచ్చి తి మిచ్చటి కెన్ని నాళ్లకే
మీరలు నందఱుక సుఖులై • యెవ్వడు నెవ్వగ మానియోగముల్
సారెకు నప్రమాదగతి • నల్పుచు నుందురె త్రూరదైత్యు లె
వ్వారును దాడి రారు గదఁ వచ్చిన వారల సొర్తురే కదా ! ౧౭౨.

సీ. వైజయంతము పొంత • వర్తింతు రెవ్వార, రెవరు సుధర్మ చెంతవనియింతు
రమృత కుండోపాంతంమం దుండు రెవ్వరు, కామభేనపువొడ్డిఁగాతు రెవరు
గురుమందిరమున నెవ్వరు కావలిగ నుండు, చింతామణిని బరీక్షింతు రెవ్వ
రైరావతముఁబ్రోది • నరయు వారెవ్వార, లున్నైశ్రవముఁద్రవ్వఁచుండు రెవరు

తే.గీ. నందనవనమ్ముఁ బరికించుచుండు రెవ్వ, రెవరు మందానీతీరంసవిధవివిధ
మణిఖచిత వేది సోపానంమండపములు, శిథిలములుగాక యాంకపి • త్తీంశురెపును.

సీ. ఇహోపి కెపుడైన • విచ్చేయుచుండునే • వైష్ణవసంచారుఁ డానాగదుండు
మునితపోవిఘ్నార్థంముగ నిల్వఁబడిన య, చ్చరలు వర్తింతురే • నఫలగతిలఁ
బుణ్యకర్మఫలానుభూతి కైరావోమ, యానముల్ సుకృతుల • కనువలెదునె
దైత్యనాథులరాజంధానులఁ ద్రిమ్మును, ప్రణిధుల వత్తురే • వార్తలరసి

తే.గీ. యాశ్వినేయులభైషజ్య • మమరు చున్నె, పుష్కలావర్తకకులాభ్రంములుధృతి
సమయసముచితభంగివంశములుగుఁము, కున్నవియెజన్మములఁబిల్వంలాదపుచున్నె

మ. అను నాపల్కుల నాలకించునపు డాన్యోన్యంబు వక్త్రంబులం
గనుఁగొంచుక భయవిస్తయంబులు పెనంక న్నాసు కేరొక్కచా
ప్సవఁ జూవట్టఁగఁ జెప్ప నేమిటికి మిమ్ముం జూడ నాడెందమం
దున సెండ్చొక్కవితానఁ దోచు నన నన్నుం జూచి వారందఱుక. ౧౭౩.

క. దేవా దేవరహృదయం, బీవీకనుభ్రాంతిఁ జెంద • నీరలు మాతో
నావైకుంఠమునకుఁజనఁ, గావలె నని పలికి చాలఁకాలం బయ్యెక. ౧౭౪.

- క. వేవేలయేండ్లక్రిందట, నీవడుపున ననుట మాత్రమే గాని యదే
మో వైకుంఠపురంబున, కై విచ్చేయుటయే లేదుకద యిప్పటికిక. ౧౭౭.
- సీ. మొన్న గదా మీరు • పూజించి ముచ్చటించితిరి నారదమునిశ్రేష్ఠు తోడ
నిన్న గదా మీకు • విన్నవించితిరి దైత్యు, పురుషార్థలు గూఢచరులు వచ్చి
నేడేగదా మిమ్ము • జూడఁగా వచ్చి ర, చ్చర లుద్వి మునులనిష్ఠులను మాన్చి
యిప్పుడే గద మీర • లేతెంచుపుణ్యు, కంపించితిరి శ్రౌమఁయానములను
లేగి. మఱియు నెల్లిగదయ్య యేమఱక మేమ, మీరు గావించుటని నియమించినట్టి
కర్ణముల నెల్ల జాగరూకతఁ గడంగి, కొలుపువేళకు సవరించుకొనఁగ వలయు.
- కం. ఈలో మహి కెన్ని పరుల్, హాళి న్నృపకన్యకాన్యాయంవరకల్యా
జాలోకనార్థ మీరం, తేలలిశచివెంట నంగితిరి సురయుతులై. ౧౭౮.
- మ. అనుచుండం బయినండి తోచు నొకఘంటారావమానించి వా
రును నేనుం డలరెత్తి మీఁదుఁ గనుచోఁ గ్రొవ్విండులన్నించుచుకొ
స్తనితోడంచిత మైనమేఘ మనఁగా • ప్రైణంబుచే రాణ గాం
చిన చొక్కం బగు వ్యోమయాన మరుడెంచెక శంఖచక్రాంకమై. ౧౭౯.
- కం. క్రమశమితవేగమై యా, పమానమపమానమైనవిభవస్ఫురణం
బమరంగ నల్లనల్లన, మము డగ్గతినీలిచెఁ జూచుమాత్రములోక. ౧౮౦.
- కం. అందుండి యిందిరాకృతులం దగుగొండులవెలందులం గూడి శనీ
నుండరి వెలువడిరా మా, యందఱిడెంచముల యందు • నబ్బుర మొదలెక.
- ఉ. ఎక్కడి కెప్పు డేగితి విదేటి విచిత్రము ప్రాణనాయకా
యిక్కడ నిన్ను నిప్పుడు గఁదే కనుగొంటి నటంచు బల్కఁగా
నక్కజ మంది యేమి యిటులొనరి యిచ్చెద రిప్పుడే కదా
యిక్కమలావధూసఖులు • నేనును డిగ్గితి మీవిమానముక. ౧౮౧.
- సీ. నాడువైకుంఠంబునకు మీర లటు లేగు, నపుడె తోడ నెవత్తుననఁగ నుడుగు
మని యంట నను నిల్పియరిగిన మఱువాడె, ప్రేరియంగర మానవా లాసంగి
శ్రీదేవి నినుఁ జూడఁగాఁ దోడి తెచ్చునె, నని యీవిమానంబు • ననుపలేదె
చనిచిన సన్నండు • వసియింపఁ జేసి యీ, ప ద్మావధూసఖుల్ • పరమపదము

తే. గీ. నందు నామె వసించుకుండ్లాంతమందు, డింప నామెయుఁ బ్రేమ వాటిల్లఁబిలిచి
యుండు మిచ్చోట నీభర్తయుండునంత, కాల మని యానతిచ్చినన్దారవించె.

గీ. ఎన్ని నాళ్లందు జగన్మోయెఱుగఁగాని, నాటిబోటుల నల విమానమునుగూర్చి
యిపుడిపుడె యాయితంబునేఁయించినలికె, నన్ను సానుగ్రహలోకనములఁజూచి.

కం. అమ్మ నీపతి నిజనగరమ్మనకుం జనియె నిపుడు * గ్రక్కున నీవుం
బొమ్మ మేలగుఁ జక్కెర, బొమ్మ యని భద్రవస్తువుల నిడి పనుపక. ౧౮౬.

కం. వచ్చితిమి యనుపదమున, నిచ్చటికై యివ్వు డిపుడెఁ యంతకు మునుమి
రిచ్చటఁ గాంచితి మనుమి, ముచ్చట కంతయును స్వాంతమున వింతయగుక.

గీ. ఆనుచుఁ దనప్రేరి నుండి మున్నానవాలు, పనిచి నట్టిది యిదియె గైకొనుఁడటంచు
నుంగరమెదల్చినాచేతికొనఁగు నపుడు, నాకరాంగులిఁజూడకూఁనన్యముగఁదోచె.

కం. దొంతరవంతలచే నిటు, దంతుర మగుభ్రాంతి దోఁగి * తల్లడవడునా
స్వాంతంబు చెదర నచ్చటి, కంతట నారదముసింద్రుఁడరుడెంచె నడిక. ౧౮౭.

ఉ. వచ్చిన మానిఁగాంచి తగుఁవైఖరి మన్నన చేసి యేమి రా
యిచ్చటి కిప్పు డీయతివిశృంఖలుఁ డైనమహానుభావునిం
దెచ్చితి వీక్వరా యని మఁదిం దిగులాంచుచున్న నాతలం
పిచ్చునెఱింగి యాతపసిఁయిట్లునె నల్లన సన్నితాన్యఁడై. ౧౮౮.

కా. ఓహూ యేమిది విన్నఁబాటొదవ నేదో వింతయో చింతయో
మోహంబో మది దోఁగినట్టుల యథాఁపూర్వాననస్రసము
త్సాహకారవిచేష్టితస్థితులచే * స్పష్టంబుగా నాత్మలం
దూహింపం దగి యుండె దీసురకచీఁయుత్తండతై వానవా. ౧౮౯.

గీ. అనిన నవ్వుటిశాస్థిఁజుంతవట్టు, దెలుప నాలించి పలికె నఁద్దివ్యబోధ
మహితుఁ డిదియెల్ల నల్పసామ్రాజ్యమత్తమతి వయిన నీదుడుర్వహఁగతికె కల్లె.

గీ. ఇంత దుర్తో హాళివిగాఁవేని నన్ను, నతివిశృంఖలుఁడైనమహానుభావుఁ
డని తలంతుకె దేవర్షి నగుట నాకుఁ, దృద్విచారంబు నుడువ రాఁవలసెనిపుడు.

మ. నిగమాంతంబులు నిట్టివాడనుచు పండ్లింపంగ లేవన్నచో
జగదీశుం గనుఁగోఁ దరంబగునె దుఁస్సంసారమోహంభులై

తగువిభ్రాంతహృదంతరంగులకు యత్నం బెంతఁ గావించినక
భగవద్భక్తుల కట్లుగా కఠిండు చూపట్టుం గదా యంతటకా.

౧౯౮.

మ. తనభక్తుండను నేను గానొ నను వాత్సల్యతీరేకంబునం
గని స్వీయంబగుదివ్యవిగ్రహముసాక్షాత్కారముంజేసి ధ
న్యునిఁ గావింపఁగ రాదొ యంచనెదవేమో నీవు భక్తుండవై
న నతం డిట్టు లుపేక్ష సేయునె నురేంద్రా యేల యీడుర్భ్రమల్.

౧౯౯.

కం. విను భక్తుల తెలుఁ గఱిఁగిం,తును గోవ్యము దృశ్య మగుచుఁదోచిన యది యె
ల్లను వారలు శ్రీహరి భావనఁజూతు రతఁడు జగన్నివాసుం డగుటకా.

౧౯౯.

కం. హరి నర్విత్ర కలం డను,బరమార్థము నెవ్వఁ డెఱుంగుంభక్తుడు వాడే
హరియు న్వానిక యెల్లడఁ, గరుణించుం దనదుమూర్తిఁ • గనుభాగ్యంబుకా.

గీ. తరలి వైకుంఠ పురికి నీవరిగి యందు, నెందు గోవిందుఁ డుండునోయెపుడునన్దుఁ
దిలువ నంపించునో యంచుఁదలఁచు మంటి,గాని దృఢభక్తిభ్యానింపఁగడఁగ వైతి

మ. గురుభక్తికా గుఱినిల్పునేర కలవై కుంతంబుఁ బ్రబోలంచు న
విరజన్వాహినియంచు నత్తులసి నున్నీజాతమంచుకా ఖగే
శ్వరశేషాదుల నిత్యనూలునుచుకాభావించితే కాని య
పురమేశప్రతిబింబబుద్ధి మదిసంభావించెవై తక్కటా.

౧౯౯.

కం. ఎక్కడి శారీ జన్మం, బెక్కడి యితరాంతరంగఁపుత్తిజ్జన్మం
బక్కడిది యెఱుక దొరకొను, టక్కడ హరియే చరాచరాకృతినుంటకా.

౨౦౦.

కం. హరిమాయ నెఱుంగ నెవ్వరి, తరమా పరమాత్ము డెఱుల • తలఁచిన నటులఁ
బెరమాటలేల భ్రమయుట, సురమాన్యరమాధ్యమహిమ • చొప్పున నె నుమి.

కం. నీ వెపుడు సవరివారుడవై వైకుంఠమున కఱిఁగి • తవ్వడె యిచటకా
నీవిధమున సుకమాయా,దేవేంద్రుని సవరివారుఁ దివిర పుజించెకా.

౨౦౧.

ఉ. అంతట నూరకుండక త్వందంగన యైనకచీవధూమణికా
స్వాంతమునందు భ్రాంతి దొలఁకాడకయుండఁగ శీలరక్షణం
బెంతయుఁ బ్రేమఁ జేయ మదిఁ నెంచి రమాసతిచేత నామె కు
ద్ధాంతమునందునుంచుటకునై పిలిపింపఁగఁ జేసె వ్రేల్చిడికా.

౨౦౨.

గీ. అపుడు శచి కానవాలు సీఁవంపి తనివ, యుంగరము శౌరిమాయా సముద్భవంబె
యిపుడు సీచేతపదితితోఁపితవిధంబు, గనుటయును శౌరిమాయా ప్రకల్పితంబె.

గీ. సీవు స్వర్గంబునందు లేనితటి నచట, నెగడుకర్ణంబు లేరీతి నగు సు యంచు
సీతలను భార మెల్లనుండెనను బుద్ధి, పుట్ట హరి నిన్ను సిలుగులఁ బెట్టఁ దలంచి.

గీ. కారికాదంభమున నిన్నుఁ శౌరికాని, మాటల నహంక్రియాగర్వముదము లణచి
కాదుకాలాంతరంబునఁగాని నేడు, హరిపదాలోకనంబు పొమ్మునుచుఁబంచె.

కం. గెంటనికృప నంటినమతి, వెంటనె శచినింటి కనువఁవే యని సిరి వా
ల్గంటి కెఱిగించి హరి తెఱగంటిదొరా పనిచె నామెఁగ్గక్కున నిటకుఁ.

గీ. ఈశచీఁధూతిఁ యిపుడు చూపినయట్టి, మాయయుంగరంబుఁ పోయె నపుడె
నీదువ్రేలిదైనఁ నిజమైనయుంగరం, బిప్పు డుండుఁ జాడుఁమీ సురేంద్రుం.

కం అనునపుడు నాకరాంశుశిఁ, గనుఁగొనుచో నంగుశీయఁకసమేతంబై
కనువట్ట నచటి వారల, మనంబు లద్భుతరసైకఁ మగ్నములయ్యెన్. ౨౦౯.

గీ. మఱియు నమ్మాని యిట్లునెఁ మఱువనీకు, గురుగురూపాయచాతురీఁగురుతవలనఁ
గలుగుకాలాంతరంబునఁ గమలనాభుఁదర్శనము క్షీరవారాశిఁ దప్పకనుచు.

గీ. ఇదియనఁగ నెంతవంతసీమది కొకింత, భ్రాంతిమాత్రంబై కలిగె నిఁప్పటికిముందు
నాటునస్పృహకాత్తి యంతటలభించు, నిష్ఠసాసిద్ధి యని తెల్పిఁ స్వేచ్ఛ సరిగె.

గీ. ఇన్నివిధముల హరికృతిఁ యిట్టి దనుచు, నెఱిగి యెఱిగియు నల్పసమృద్ధిగగ్న
పరవశుడనాచుబడరానిఁపాట్లఁబడితిఁ, గానియిడుముల విడనాడఁగలిగెనివుడు.

కం. ఆ సంయమి పలుకగువను, నాన న్నానంశయంబుఁ లడఁగె న్నుడు లే
లా నన్నము లయ్యె శ్రమము, లానన్నము లయ్యె రమలుఁ హరికృప నింకన్.

చ. సురవరులార నూరిపరిఁశుద్ధుఁ డుదారుఁడు దక్షుఁడైనయా
గురుఁడు గురుఁడు మర్రితియు సఖుండు నియంతయునై స్వసీతీచా
తురి నను నెల్లకర్ణములఁ దోడ్పడి కావఁగ నావగ ల్పిరం
తరముగనుండునే మది ముఁదంబు పదంపడి కూడకుండునే. ౨౧౪.

ఉ. ఈ మహనీయుబుద్ధి బలము కద నా కదనైనచో రిపు
స్తిమములకా జయించు నెఱిచుచును తేవును మాపు నోపి స
ర్వామరసామరస్యకలనైకదశస్థు టియించునేడు శ్రీ
స్వామికటాక్షముం బడయఁ జాలు నుపాయముఁ దెల్పకుండునే. ౨౧౫.

క. అనవుం డాంగిరనుం డిట్లను నను నాత్మీయు నింతయగ్గించుట యొ
ప్పునె యిది యిట్లుగునని నుర్ముని వలకడె యతనివ ల్కఁమోఘము కాదే.

గీ. సాధనీయార్థమున కెందుఁసాధకుండు, గావలయునంచుఁ గోరుటఁగలదు గాని
సిద్ధమగునర్థమునకుఁ గాఁజీరించుటెందుఁగలదుసాధకుఁడొకఁడుగాఁవలయునంచు.

క. శారీవ్రతదేశశ్రీ, శౌరీరిత మైనయర్థసంపద్యమునే
నారదమునియుం దెలిపె గదా రూఢిగ దాని కన్యఁధాత్యము గలదే. ౨౧౬.

ఉ. ఇప్పుడెఱ్ఱీరవారిధి నఁహీనశయానుభవేశయాను బొం
దుప్పటిఁ బూను జానుజిగిలొఁ దగు మేను మెలుంగు రంగు బా
గొప్పగు గొప్పకప్పు మొయిలొ యనఁ బొల్పుగు శ్రీరమేను నే
చొప్పునఁ జేరి కొల్పుటకుఁజొప్పుకు నట్లనఁపఁగాదగుకా. ౨౧౭.

క. అన నందలు నలమందర, మున నుండి వయోధిరీరఁమును జేర గడం
గి నితాంతఁబు నతాంతం, బు నుదాంతం బయినస్వాంతఁమున వెడలి రొగికా.

క. మిహిరకులకలశజలనిధి, మిహి కాకిరణానమత్సమిహితకరణా
వహబహు నుగుణా భరణా, ముహుగ న్నద్యంత పురుషఁపూజిత చరణా. ౨౧౮

ఉ. కుంచితచిత్రకూటగిరిఁకూటరటక్రూరటక్షపాటద్య
ప్ర్యంచలపాత పాటవస్ఫుటారభట్రిశుటితారకాటవా
పంచవటితటిఘటితఁపర్ణకుటినికటాటినట
త్రాంచనకృష్ణసారబలఁగర్వవిపాటననద్విపాటనా. ౨౧౯.

తోటక. స్థిరగౌరవ మానసఁదృష్టజటా, యురభిఖ్య విహంగభృతోరుజటా
భరకృష్ణమృగాజినవల్గవటా, నిరవద్య కృపాకరఁనిష్కవటా. ౨౨౦.

❖ గ ద్య ము. ❖

ఇది శ్రీమద్రామనామపారాయణవరాయణాతిధన్యకాండిన్యగోత్రవత్త దేవుల
 వల్లికులవయఃవయోనిధికళానిధిసీతారామకాస్తిపాత్ర వేంకట కృష్ణ
 కాస్తిశత్ర తమ్మనాభిధానాంతర వేంకటకృష్ణకాస్తి నామాగ్ర
 జన్మ త్రిలింగదేవగ్రజన్మ సుధీవిధేయ సుబ్బరాయకాస్తి
 నామధేయ ప్రణీతం బైనమహేంద్రవిజయం బను
 ప్రబంధంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.
 శ్రీసీతారామార్పణమస్తు.

శ్రీ ర మ్మ.

శ్రీ మ హేంద్ర విజయ ము.

చ తు గ్ధా శ్వా స ము.

హనుమత్కృతపదసం

వాహన సౌందర్యరచితఃవాచనయమిన

మైహన రుచివిజితహరి

ద్వాహన రఘురామ సార్వభౌమలలామా.

౧.

గీ. అవధరింతుము శౌనకాఽద్యభిలమాని, మణుల కెట్లని రామహంస్వణి వచించె
సుచితపరిబ్రువును వత్సఃసురుచిరకల, మంజుసంజల్పమాధురీఃమహితభణితి. ౨.

మ. కని రాచార్యపురస్సరంబుగ నురల్ గ్రావారితోఁ గూడి యిం
పునఁ బెంపా శరధిం బురారిశరధింభూజేవికిం గట్టి వి
ప్పనిపుట్టంబును శేషకాయ కి లసఁద్వారాభిరూప్యంబుచే
ఘనమై చొక్కఁగఁ జొక్కమైనశయనాఁగారం బదూరంబునకొ. 3.

మ. కనదుత్తుంగతరంగహస్తముల నైఁగం జేసి యాత్మీయ ని
స్వనపరంభమునకొ ముకుందుఁ డిదె యఃస్తన్నధ్యమం దున్నవాఁ
డని యాహ్వాన మొనర్చుచుం బృషతపాఽద్యం విచ్చి తత్త్వాదరిం
చునదీశం గని కార్యసిద్ధియగు నంఃచుం జాల నంకువ్వులై. ౪.

కం. గురు ననమయోగవిద్యా,గురుఁ గని యువయోగమై తఁగురుచిరతరవా
గురుభణితి నచట నత్ర డబ,గురుఁ గనుయోగంబును నెఱుఁగురుచికావేడకొ.

కం. శ్రీకారుణికు సదవనాం,గీకారుని నిత్యవిహితఃకీర్తిషవయబం
దీకారుని హరి నిచ్చట, సాకారునిగాఁ గనంగంనగు భక్తులకుకొ. ౬.

మ. ప్రణవద్వ్యక్తుడు పాపభోపదురభిప్రాయాద్వ్యక్తుడు కా
యజికస్వాంతుఁ డనంతుఁ డెవ్వఁ డెవ రేయోపంబునకొ భక్తి భూ
షణవీతేష్వణభాషణంబులకు నిష్పన్నాన్రిఁ గీర్తింతురొ
యలుమాత్రంబును వేణులేకరయు ప్రంభ్యక్షంబగుక వారికిక. 2.

కం. వావుడు సురబందలు నీ, వే వినుతింపదగునద్విఁవేకివి గా కే
మేవిధి నుతిఁ జేయంగల, మావిశ్వజనీను మహిమ • నన నతఁడు డగ్గ. ౨.

ఉ. ప్రాబ్ధులుఁడై కరంబులు కిరంబున మోడ్చి నిరంతరంబులా
వాజ్ఞననవపుక్తు లెడఁవట్టంగ నిశ్చలభాషణస్థన
మృజ్జతియై యతిర్దియచఁయన్ధితివి స్మృతవిశ్వచేష్టచే
దృక్తికడేకలక్ష్యనియంతిం దగ నిర్గుణతత్త్వచింతచేక. ౯.

గీ. కొంతవడి నిర్వికారనిర్గుణమూర్తి, నంతరంగంబు నిస్తరంగాత్తబోధ
వరిగతానందరసమయఃత్వమానఁ బొదలి, యంత పగుణవిభోపాధిఁనధిగమించి.

సీ. నవనీరదేందీవఁరవనీకమాలవ,ల్లవనీలమణీల • నవధరించి
కతభాసుమండలోఁదితభాసుమండలాం,చితభాసుభాసకాఁలితవహించి
విమలోదవిమధ్ధరఁత్ర-మలోదరసమగ్ర, తమలోచనాంకవిభ్రమముగాంచి
యవమానచర్చిదికాంలనమానధాళభ, శృంగమానవద్యమాఁవనరహించి

తే.గీ. మించు ఘనకాయమొలుపు దీఁపించుచాయ, చల్లనగుచూపుమందహఃసంభ్రుంగోపు
గలిగి రానించు దివ్యమంగళమనోజ్ఞ, మైన తేజంబు మ్రోలఁ బ్రంభ్యక్షమైన.

ఉ. పెన్నిధిఁ గన్నవేదవతే • వేదవః కానీనవానీతాభ్రసం
పన్నిధియోతదాకృతి రఁమావతి దంతుఁ దలంచి నేపకా
పన్నగభేదవక్త్ర మగుఁమన్నగకాయ వెసం బ్రసక్తుడై
పన్నిధి చేసివాఁ డమృతం సంతసమందుడుఁ బామరున్నెడక. ౧౦.

మ. మృదులం బంబుజభంబరం బుడవిమఁ స్పృగ్యంబు మోగిచ్చటా
తృప్తదయాగారవిహారధీరము ముహుఃస్మృతాస్తవమానానా
స్మద మాకాశభువనవిర్గృహ మహాత్మ్య ప్రశస్తిసకృద్భక్తిమా
భ్యుదయ్య పిదము కలిపాద మెదుటికొ • ముమ్మందు మాడం దగక. ౧౩.

ఉ. ధీరవయోధినుండి దరిఁ జేరగజ్జేడునిపట్లఁ దండ్రు ని
స్కారణదోషముకా పలికెఁ గాన మముం దదవత్సతాదురా
కాదులఁ బ్రోవవేయనుచుఁ గార్జున బెనంగెడు నక్రపాతముల్
నా రహి మించు నవ్యవజానాభునిజంఘలఁ గాంచె నంతటకా. ౧౮.

గీ. ఊర్వాసి కరివ్వు మనుమాటఁ యుండెఁ గాన, రంభ కేలయరిష్టమైఁకాలకుండు.
ననభఁ దగుకొరి యూరుద్యుఁ యెంబునందుఁ, గొంతనేపు వసించె నంగురునిమాపు.

క. పొందువృత్తికాసె విగిం, పొందువృత్తిలంగ నెల్లఁపుడు పజ్జనతా
నందకమై యొప్పెడు నల, నందకమునఁ దనరు కటి గఁనం దగ నంతకా. ౧౯.

గీ. అభిలమునకుఁ బితామహుఁడా విరించి, యిదియతని కెన్న మాతామఁహియగుఁగానఁ
దన్నకొకించుకఁ యందు బాంధవము గలద, టంచుపొరినాభి పరసి నేవించెగురుండు.

సీ. ముద్ధరీలావరీస్త్రి గ్ధసీలావరీ, సరళసోపానాగ్రంసరణిబోవఁ
గ్రేవక్రీవత్సమకాఁక్రీసీదపై బాద, హరియురస్సీమగేహాజరమున
కుంభదృష్టోన్నతఁస్తంభసంభృతవైజ, యంతికాగారుత్తఁతాత్కృత్యంభ
లానుధ్యభాగప్రంబంబమానానూన, కాస్తుభమణిదీపఁకరికదీప్తి

తే.గీ. యిదిగఁ గనుసీమగౌరధాఁభ్యుదయరేఖ, యనుచుఁజూపింపనన్గరుంఁడరసిమరిసె
సరసిజాననముఖమైఁకవ్యర్థచాత్రి, భువనజనయిత్రి నందు సంఘోధిపుత్రి. ౧౦.

క. తిలకించి యకించనుఁ డి, మ్ముల మించినపెన్నిధానఁమును గాంచిన య
ట్టుల సంతపించి గీవృత్తి, పులకించినమేనితో సఁమాక్కుకుం దగుదుకా. ౧౧.

క. తల్లి యోషిల్లోకమ, తల్లి తృప్తిలచే గఁదా యవాన్వలీ
వల్లభముఖులెల్లను నం, వల్లాభోల్లసితులై ప్రవతర్లిల్లు టాగికా. ౧౨.

క. ముక్తాహారలు నవిరళ, ముక్తాహారలును మహితఁభూరిరసోద్య
దృక్తులు నగుదురు గద త్వద్దృక్తులుగా గణుతిఁ గవినహారలు తల్లి. ౧౩.

సీ. కడుపేదలై డస్పిఁ కడుపేద నిల్లిల్లు, దిరుగువాడైన నీకరుణఁ గాంచి
వలువంతయును లేకఁ వలవంత డైన్యంబుఁ, జూపువాడైన నీపాపుఁ గాంచి
నిలువనీడగఁ జూడఁ నిలువ నీధతియయ్యె, యెవరువాడైన నీసేవకుఁ గాంచి
మాటుమానినీకే నేమాటు మాననపుఁ తెరి, త్రుడుగువాడైన నీయతుగుఁగాంచి

యసమకాల్యన్న ములయఃజీఃనాంబరంబు,లయునముల్నేధసాధంబుఃలయఃగుటుంబ
పరిజనంబులయును బెంపుఃపరిధవిల్లి, భూరిసామ్రాజ్యఃడగుఃగడఃభువనజనని ?

క. అని యెన్నేనివిధంబుల, ననిమిషగురుః డిందిరామఃహాదేవిని బే
ర్కొని యామెనుప్రసాదం,బునఁ దిరమగుసిరి సెనంగుః పోఁడిమిఁ జూపక.

క. మన కిఁక కాశ్యతసంవద, లానగూడె నటంచు మోదఃమందుచు మఱియా
ఘనమూర్తి యితరలసదవ, ఘనశందర్శన మొనర్పఁగాఁ గడఁగుటయుక. ౨౪

గీ. పాండుగా నంతఁ గఠినద్ధఃనందకేత, రాయుధచతుష్క మైశ్రీఃపారిభుజాచ
తుప్తయమునందు నిలిచి నంతుప్త మయ్యె,ననిమిషస్వామిగురువిలోఁకనచయంబు.

చ. కమలజనూతి ఫాలఫలఃకంబులఁ బుట్టువుచంద మేకకా
లమున లిఖింప దాసవటఁలంబున కొక్కటఁ జక్కగాఁ బుమ
ర్థముల నొనంగ నాలు గిటిఁ దాల్చెనొకొ యన సుష్ప శౌరిహ
స్తములకు మస్తకంబు వినఁతం బొసరించె గురుండు భక్తితోక. ౨౬.

గీ. కంధరాభిఖ్యభువనవిఃఖ్యాతి గాంచి, గర్జితస్ఫూర్తితద్ధ్వని ఁ గలుగిచేఁ ద
నర్చువైకంఠకంబంబున కువకంత,మన సముత్కంఠ గురుండు చూపులఁ గడించె.

క. మాననమన గురుఁ డాహరి, యాననరుచి నలంప గన్నఁయాననరుచిర
శ్రీనలరు దానిఁ గని యన,మాననముల్లాసభావఃమానుండయ్యెక. ౨౮.

చ. దివిజామాత్యుండు స్వామితార్థఘటనాదీక్షైకదత్తుండు జ్ఞా
ఘ్నవివేకుండు పదాదిగాఁగ ముఖవఃర్యంఠంబు నత్యంత భ
క్తివిశేషంబున నంబుజోదరునిమాఁర్తిం గాంచి సాక్షాత్కరిం
చె విరించాదికదుర్లభం డనుచు నశ్రీఁప్రమోదంబునక. ౩౦.

క. బడి బడి సాష్టాంగముగాఁ, బడి వడిమొక్కు లిడి లేచి ఁ పలునుడువులఁ బ్రా
నుడువుల నుడియడిదవుదొర, నుడుగక కడుభక్తిఁ బొగడుఁచుండఁగ హరియుక.

గీ. గీష్పనిఁ గాంచి నీవు వాఁస్తోష్పతియును,సురలననుఁజూడనిటకుఁబుట్టయెఱింగి
ధ్యానగమ్యుండఁ గానఁ బ్రత్యక్షమైతి, నీకు మాత్రంబె సురపాలఁనైకలోల.

క. మెచ్చితి నీనర్పరితకు, పచ్చినపనిముచ్చటించి ఁపర మడుగుము వై
యచ్చరకులదేశిక యన, నచ్చతురుండు విన్నవించెఁ హరి కిప్పగిదిక. ౩౨.

- గీ. ఏను వాస్తోష్పతియు సురః లిటకు నిపుడ, వచ్చుట యెఱింగినట్టి సఃర్వజ్ఞమలికి
దేవరకు విన్నవము సేయఁగావలెనె మ,దీయవిజ్ఞాననం బాదిఁతేయవరధ. ౩౭.
- ఉ. శ్రీవర దేవరం గనుటఁచేతను జేతనులాజవంజవ
ప్రావరణంబువాసి సతఃమైనభవత్పదసేవనంబునం
బావను లౌచు నిత్యవిభవంబును గాంచి సమంచితానుమో
దావహులై సదాసుఖితు * తాదు రటంచు వచించు కోవిదుల్. ౩౮.
- గీ. అట్టిదేవరదర్శనం బైనపిదప, వెట్టివాడైనఁ గోరునే * వేటె వరము
సమృతవారాశిలో నూలఁలాడఁ గాంచి, గంజికై యాసపడెడి ముఁమ్మరుని కరణి.
- కం. దేవర పాదసూపుట కా, దే వర మన వేటె యున్నఁదే వరవరటా
దేవర థ సంయమిశ్వర, దేవరచితవినుతిపాత్రఁదేవ రమేశా. ౩౯.
- కం. నీ వొనరించినజగములు, భావింపఁగ స్వర్గమర్త్యంపాతాళంబుల్
దేవమనుష్యాసురులకుఁ, దావలములు తత్క్రమంబుఁ దప్పనె యెపుడున్. ౪౦.
- గీ. సంజ్ఞ త్రిదశాలయం బనిఁస్వర్గమునకుఁ, దనరు బలినర్త మనుచుఁ బాతాళమునకు
సమరు నది యివ్వు డేల వ్యఃత్యాస మొందు, సత్యనిర్మాణ నీకటాంతుంబు గలుగ.
- గీ. మాది మాకిచ్చుటయె మడిఁమాన్య మిడుట, యనుచుఁబ్రాకృతుఁగోరినఁయటులమిమ్ముఁ
గోర నేటికి మున్నెయొవ్వారి కెద్ది, యుచితమగు దాని నటు చేసిఁయుంటఁ జేసి.
- కం. బలి శుక్రని ప్రేరణమున, బలభేదిని స్వర్గపురముఁ బాయఁగ జేయం
బలమఱి మీచరణంబులఁ, గొలువం జనుడంచె నిటకు * గోవింద హరీ. ౪౧.
- సీ. దితితనూభవపండఁహతులకు దశశతాం, బకు వీఁపు నల్లులఁమంచ మయ్యెఁ
బలలాశికుట్టాకఁములకు వేడివెలుంగు, కొమరుని తల సంతఁకుండ యయ్యె
దైత్యకరాసిక్షీతముల కంబుధిసాధు, మే సూరిదరిబొడ్డుఁమేడి యయ్యె
దనుజాంగులీవ్రహ్మాండనముల కధేళు, చెవివోయి కెన్నెరఁచీల లయ్యెఁ
- తే.గీ. గొమ్ముటేనుంగురే థావంస మ్మైనర్పు, నేమి చెప్పఁగవలయును * దోమలగతి
ననినగతిఁగోణపులఁ బేరుఁకొనఁగనేల, చెదరియొక్కొక్కమూలవాఁబొదిగిరపుడు.
- గీ. దీనజనతార్తిఫలహరి * దానవాది, శౌరి యనుఖ్యాతి నిల్పులో * సమయ మిదియె
శివరక్షణ దుష్టవంశక్షణములు, నీవు పూనిన పూన్ములుఁగావె దేవ. ౪౨.

రీతి

శ్రీ మ హేంద్ర విజయము.

మ. అనిపాస్తాంగముగా వడిం బ్రతిభుడైయూదవదేవాంఘ్రిలం
 దధమార్థంబున సోకుముక కరణుడైత్య న్నాతగర్వావసూ
 దనదీక్షాపర ప్రోవతే మము మురేంద్రత్రాసవిర్యావహా
 యనుచుక లేవక యొన్న కారి కరుణాంఘ్రితైచిత్తంబునక. ౪౩.

గీ. అభిలసజ్జనలోకాభయవ్రదంబు, లైవ నాల్గుభుజంబులఁ నభనిఁ బొదివి
 లేవఁగా నెత్తి యిట్లునుఁ దేవమంత్రి, యాయుపేక్షకుఁ గారణంబెల్ల వినుము.

చ. కలబలనంపదాదులు దంగల్కానహత్తిననుత్తవృత్తియొ
 ట్టులు దొలఁగుం దదున్న తి కడుం దగుచుండినయంతవట్టుఁ ద
 ద్బల ముడిపైయి నవ్వుదు గఁదా యిది యిట్టి దీటుచు నాత్మలం
 దెలివి విసీతి నీతియు విఁభేదతయ్యుం సమకూరు నేరిక. ౪౪.

కం. ఋభువిభుఁ డితఁడు ద్రిలోకీ, ప్రభుత్వావభవప్రభూతఁసటువైభవగ
 ర్వభరంబునఁ దజ్జిత దృష్టి భవానివసాద మభిభవించెం బెలుచక. ౪౫.

చ. ఒరుఁ గని యాదరింపమియొ యొప్పుదు తప్పగు విశ్రుఁ జూచి న
 త్కరణ మొనర్ప కన్గి కొలఁగాదు తపశ్శుల నెందుఁ జాల్కఁగా
 నరయట శైవులందు విన యంటె నయింపమికాని మాట నా
 విరి మనయత్రినందను ముపేక్ష యొవర్చినఁ జెప్ప నేటిక. ౪౬.

కా. కర్వాణీకరుణానుల్లమనియాఁ సమ్మలికావృక్షము
 స్త్రీర్యా నేకుఁ డెఱుంగఁజాలఁ డటు పోనీ దాని కేమయ్యె నా
 సర్వకాంక్షమునక జనించినమహఃశైవుండు దుర్వారుడీ
 దుర్వాసురదని మున్నెఱుంగఁదొ ప్రళంపుండయ్యె వ్యర్థంబుగాక. ౪౭.

కం. అనరమువికాసమృతి, గోవిందుఁడె కలఁ దటంచుఁ గొనకొని నదయ్యుం
 డై వాక్రవ్యక యూరక, యే పెడిలివఁ గ్రమ్మఱింపఁ నెవ్వరి తరమా. ౪౮.

కం. విశ్వరూపాత యవ్వర, మేశ్వరుఁ దని మొక్షదాతఁసేనని శక్య
 ద్విశ్వప్రభాతోక్తుల, విశ్వానంబునను సంభవించునె యిదుమర. ౪౯.

కం. ఏ నవ వీశ్వరుఁ దన నిం, తైవను భేదంబు కలదఁ యదియెఱుంగకదు
 ద్వానులుగొందఱు భేదమా, గా నెంతురు వారి నెట్లుఁగలుగును మగతుర. ౫౦.

కం. సేనబాడైనై పృతించెద, సేసేయై పెంచె దన్తః హాశానుడైనై
పోనడంచెద వారలు ని, ప్లేసెరపెద రేది భేదః మిముత్స్వరకుఁ. ౫౨.

ఉ. మామకభక్తుఁ డెక్కడో సమస్తము నాతడు మన్తయంబుగా
సేమదిలోఁ దలండు నతఁ ఁ డెద్దియు భేదముగాఁ దలంపఁడే
మేమొ మదన్య మున్నదని యెంచినచో నిఖిలాత్మభావము
స్థేమి ఘటించు నాకపుడు లేదుకదా తగుదారి వానికికా. ౫౩.

కం. ఈశ్వరభావనచే న,వైశ్వర్యంబునకుఁ గొలిచియవ్వలి నిత్యా
వశ్యురకుఖిమునకై గరు, డాశ్వనిగఁ దలంచి కొలువనగు వాంఛాపుల్. ౫౪.

గీ. ఈశ్వరానుగ్రహములేనియెడనొకండు, ఈశ్వరైశ్వర్యములసొందఁజాలఁడెపుడు
నాయనుగ్రహమును గోరఁవా తదీయ, విత్తము పొరింతు నిది లోకఃపితృతోక్తి.

మ. సిరి పంచార్తిగ నున్నవేళ మదవఁచ్చేతోభిమానంబునం
బరమార్థ మొక యింతయైన మదిలో భావింపఁగా లేక ము
ష్కరులైకొందఱు కన్నుఁగాన రదివ్రాఁగాంక్షింతు రింకెవ్వఁడె
వ్వరిమూలంబున పెండియుం గలుగు నంపల్లాభమంచార్తులై. ౫౬.

కం. ఇంకేల పెక్కునుదువులు, శంక యొకింతయును లేకఁచనుఁ డిపుడు నిరా
తంకముగఁ బంపెదను మీ, నంకటములు దీఱ బలి రఁసాతలమునకుకా. ౫౭.

కం. నావుడు గురుఁ డిట్లు నూ,దేవా దేవాధిపాదిదివిజావళికై
భావత్కపాదదర్శన, భావుకము నొనంగవలయుఁభక్తార్తిహర. ౫౮.

కం. ఓదేవ వారికిని మీ,పాదాంబుజరసముఁ గ్రోలఁభాగ్యము దొరకం
గాఁ దలఁతు నివుడ యేక, స్పృహనభుంజేత యసేడుఁవాక్యము వినుటకా. ౫౯.

కం. పలుమలు శ్రీహరిగురునిం, దలఁపు తెలుపు మనివ నిండ్రుఁవాకమునందు
న్నిలుపు మని శోరె స్వార్థముఁ,దలఁచరు కద స్వామికార్యఁతత్పరు లెందుకా.

కం. అన నవ్వుచు పటుకాని, మృని హరియు వనుగ్రహింపఁవాంగిరసుండుం
దవ పితేది శురల కరిదిగఁ, గనుఁగొనుఁడని చూపి చెప్పఁగాఁగట్టెడుటకా. ౬౦.

మ. కని రిండాదిగురు ల్లుకుండునిఁబయఁకల్లోలమాలావృష
ద్భవముక్తాఫలచారుతోరణలసఁత్కాదంబినీకాయమా

- ననితాంతాంచదనంతమయవగతానంతస్ఫటానంతకో
భనశయాంతరకాయ భక్తగణసంపదాయ సుక్ష్మమృడికా. ౬౨.
- కం. కని పాష్టాంగప్రణమిత, తనులై భక్తిప్రసక్త్యంతనులై గతయా
తనులై సఫలచిర్రవయ, తనులై వినుతించి రివ్యంభంబున వరుసకా. ౬౩.
- కం. నలువకు నిది యీదృశమని, పలికి నిరూపించ వలనుంపడ దెద్దియొ యా
వెలుగుంగనుంగొంటిమియిక, గలుగదుకదదోపగుటిర్లుంగడలుకొనంగకా. ౬౪.
- గీ. జలధిపాత్రపయస్నేహాసర్పరాజ, వర్తిఫణమణిదీపాగ్రంవర్తికజ్జ
లప్రభునజాండభాండజాలప్రభునిను, గంటిమోహంధవృత్తిబోగంటినధిప.
- గీ. కృష్ణవర్తాహ్వయంబు నాంకింతవట్టు, మలినమార్గండు నగటచేంగలిగె గాని
కృష్ణు నిను గాంచుదారి నేనిపుడు కనుట, నలర విద్దుప్రసాధ్వర్థమైముకుంద.
- గీ. దిలిజగణభయోగోధామత వహించుటను గదా నే గదాధరుండ ననుపేర
నుంటినింతమునుగదాయుధవహించు, నికగదాయుధధారిసామకయశంబు.
- కం. అజ "నేతివీర" వలె బుద్ధ్యాజనం డని నాదు పేరువృద్ధము సుమ్మి
ప్రజలెఱుంగ నింతదనుక, నిజమవినంవాది యయ్యెనే డది నాకుకా. ౬౫.
- ఉ. కట్టడిక దొట్టి దానవనికాయము కాయమునందు హస్తము
లట్టిగ బట్టి పాశములంగట్టుట బట్టి జగం బెఱుంగనే
బెట్టుగ బాశహస్తసమంభిఖ్యవహించితి నిన్నినాల్గునా
కట్టి సడి స్తుడి నిడువ నయ్యె గదయ్య ముకుంద యియ్యెడకా. ౬౬
- ఉ. నాదు మహాబలుం డనెదునానుము మిక్కిలి సత్త్వహీనుడ
నావ్దు ఘటించె దైత్యబలవగ్గబలార్పటికాగ కేడిటం
దేది కలాయనప్రవణంవృత్తిభజించుట నింతకాలమో
క్రిదయితో భవత్కరుణచే నిపు డొందె బలాధికార్థముకా. ౬౭.
- చం. దనుకాలు బల్కి గల్కి గొనిందర్పమునం బురమాక్రమింపఁగా
గనుకని భీతి బర్హవలంకావిభుడం చొరు లింతకాలము
న్నను నల మర్చితప్రభుఁ డనం దను సర్థముఁ బోయె చిలవకుం
టిని గద యింక నీకరుణ నే నలకేశ్వరపంజ్ఞ సుందెడకా. ౬౮.

కం. కరికృత్రివసానతచేఁ, బరఁగితిము మేనుఁ గృత్రివసనుఁడనమే
డరివృతసర్వస్వతచే, ధరియించిన యక్కొఱంతఁతప్పెఁగద హరి. 2౨.

కం. అని యింద్రాదిదిగీశులు, తన తన పడినట్టి కష్టఁదశ లిట్లెఱిఁగిం
చి నుతించి రేకముఖముగ, నెనసి పురస్థాయిఘణధఁరేశ్వరశాయి. 23.

దండకము—శ్రీ మన్మహానర్మగత్తుచ్చటోదారకోటిరకోటిరవిజ్యోతిరాటికనోద్ధీప్తివ
పశ్యిష్టసద్భావంత విభ్రాంతిక్రూతలత్యంత కాంతాభికాంతాభి రామాననా
యిందిరామాననాధీన నానాజగద్వల్లభా గల్లభాస్వన్నీమండలాఖండలాలిత్య
భాక్కుండలా కుండలీశానతల్పా యురస్థాయితల్పా సదానిర్వీకల్పా కనతౌన్మ
భాకల్పకా పత్యసంకల్పకా భక్తబృందాలయాళిందకల్పా యనల్పానుకంపా
మతీ భూరిశంపాతతిద్యోతమానాంబుదాడంబర శ్రీనమాలంబిజాంబూనదా
చ్చాంబరాంగప్రభా సుప్రభావా శుభావాస వాసంతవేశాప్రఫుల్లప్రనూనప్రతా
నోల్లసన్నలికావల్లికాకారరేఖానఖాళీమయూఖా వ్రజాభంగగంగానుషంగాం
ఘ్రీపద్మద్వయా యద్వయా చిద్విలాసా కలాసాదరా భేదరాహిత్యకృత్యాతి
పాండిత్యనిత్యాదరా మేదురామోదదామోదరాపాదసేనైకమేవాకభావాకలంక
స్థితింబొల్పులోకంబులోకంబుహస్తా నిరస్తాభిలాంహస్తమస్తోమవృత్తి స్సమస్తప్ర
శస్త్రచక్రమోపపత్తిం బ్రవర్తించి యంచద్వివేకాతిరేకంబులై యంబుజప్రౌఢ్య
వాదు త్విరూపింపఁగా లేనివిజ్ఞానసంపత్తికిం బ్రాత్రభూతంబులై సర్వభూతప్రకృ
ప్తానుభావంబుచే విశ్వభూతప్రభూ ! తక్షణంచే నమద్రక్షణాక్షీణవైచక్షణీ లక్ష్మీ
తాక్షుద్రదాక్షిణ్య మా నీకటాక్షప్రసారంబునుం జెంది యానందముం బొందుచు
స్థోరదుర్వారనిస్సార సంసారకూపారపారంబునుం జేరి నీదావరత్వస్వరూపంబుఁ
బ్రాపింపఁగా నోపు నోపుంజరీకాక్ష యీమక్షయాజాంజభాంజంబులం గుక్షీ
నిక్షీప్త విక్షీప్తముల్నేని రక్షించుదీక్ష త్నిరీక్షించు నీ వేల నీవేల నీవేల నుద్యేల
దుర్విక్రమాభీల విద్విక్లూతో ద్వేగయోగార్తి ఘోషించుమ మ్మేల రాకుందు
వంచుం గడు స్తుమ్మి యుండం గృపాయత్తచిత్తంబునం దత్తణం బంద నీకుండ
నీపుటాలీలాసముత్సాహ మాదివ్యదేహంబు దస్మించు భాగ్యంబు మాకుంబ్రసా
దించితో నింకకు స్తుమ్మగా నెన్నియో వైభవోదాత్తలీలావతారంబులం బూర్ణ
తిగ్గక్స్వరూపంబుగా నర్థతిగ్గక్స్వరూపంబుగాఁ జూపి పాపిష్ఠరక్షాకృతోప

ప్లవంబు స్నిహించి తీ వింక మాడుంకిలిం దీర్చఁగా నిన్ను జొక్కింత యేదేని
యుం బిన్న నైయున్ననుం బిన్ను గాఁ జెన్నుగా వన్నెఁ గాన్పించి వర్తింపఁగా
వర్ణియానట్టిరూపంబుచే నేపు దీపింపఁగా నోవరంధాను యుద్ధానుసా
మర్థ్యముం జూపవే పాపము ల్పాపవే యాపదుద్ధారకా శోపకాపట్య
నిస్తారకా సచ్చిదానందకందా నదాస్పంద గోవింద మత్తుం దరిం జేర్చి కాపా
డవే దేవదేవా నమస్తే నమస్తే నమః.

౭౪.

మం. అని యానర్పనువర్ష్య లాత్మదశ లాత్మాభీష్టము ల్విన్నవిం

చిన భక్తాభయదానదత్తుఁ డగులఁజ్ఞీవత్తుఁ డబ్జాత్తుఁ డి
ట్లనియె న్వారలఁ జూచి మీచిరతరాఁయాసంబు లిం కుండునే
చనుడీ మీరలు మీయథాగతముగాఁనంత్యక్తపంత్రామరై.

౭౫.

కం. అన విని యాగీష్మతి యి, ట్లనియె న్ని వానతిచ్చిఁనది వరమే యై

నను సైరింపఁగవలె నెక, మనవి నొనర్చెద మరుత్సమాజశరణ్యా.

౭౬.

కం. దేవరసంకల్పంబ క,దే విశ్వోత్పత్తిసంస్థిఁలయంబులనం

గేవల ముఖుటనఘటనా, ప్రావీణ్యాత్మన కొకింతఁ పనియే యిదియున్.

౭౭.

కం. చనుఁడిఁక శ్రమముండునె మీ, కనివంతనె వెఱపు దొలఁగుఁ నట నే యన్నం

బనినం దీరునె యాఁకలి, తిని తనియక యున్నచో త్పంధితునకు నెందున్.

౭౮.

ఉ. నేరము నేరు పెంచకుముఁ నేరము నీకడఁ గోర్కిఁ దల్ప నీ

వారముగాన నిట్లు బహుఁవారముదల్పఁగఁ జెల్లె మాకు నీ

సారముఁ దొల్లి చూపితి వి • సారముఖోత్తమదివ్యమంగళా

కారము లూని యిప్పు డుపఁకారము నే తను పూని సేసెదో.

౭౯.

కం. ఎన్నటి కెప్పగిదిని మ, మ్మొన్నటి వలెఁ బాడు కొల్పెఁ దఱిఁగింపుము మా

యస్సా దార్ధ్యస్థితికై, యిస్సాటనభీతమతులఁ కెఱుంగఁగ వలసెన్.

౮౦.

గీ. ఏను జీవుఁడ ననియు నీవీశ్వరుండ, పనియు రూఢాధ్వనంజ్ఞవిఁఖ్యాత మగుట

మృద్ధుటన్వర్ణభూషోపఁమేయ మగుచు, మనకుఁ దనరారుఁ గాదె సంబంధ మీశ.

చం. అన విని జీవుఁ గాంచి వరఁమాత్మఁడు వల్కె దయాత్ముడై స్థితా

వనమున సంజ్ఞ రూఢమయిన న్నతి యాగిక మైన నేమి వ

స్తనుఁ గద వాఁడుభేద మనిఁకాని యభేద మటంచుఁ గాని యె
వ్వనిమతి జేవుఁ డీశ్వరునిఁ భాస మటంచు దృఢతప్త ముండునో. ౮౨.

గీ. ఏలకామ్యార్థ లైసమిఁకేవుడు మోక్ష, సరణి యిట్టిది యనితెల్పుఁజాలదొక్కొ
యితమాత్రంబెయీతెల్పిఁదృఢముగాఁగ, మదిఁగుడురుకొన్న సౌఖ్యధంమాన్యచరిత

గీ. క్షణికమదమాత్రమున నిట్లుఁనంభవించె, నధిగతమధర్మఁ డైనబుఁధాధిఁతికె
నిత్యమదమత్తులకు నెట్లుఁనిల్చి యుండు, ననిశముగన్వర్గభోగమఁయ్యసురులకును.

క. అని యింద్రువంక మొగమై, వనజాక్షుం డాన తిచ్చెఁవాంఛాలాభం
భావగూడునె తపమునఁ గా, కనఘం బది పకలవాంఛిఁతార్థము లొసఁగుక.

మ. స్థిరపై సువృకభింగమండలమునన్ ందివృథలం బస్తదా
దరణీయం బభిలేష్టదాయకము సింధత్రేత్రమై తాత్త్వఁభూ
ధర మష్టాక్షరిమంత్రరాజము సముద్యన్నిష్ఠ నచోచ్చేబురం
దరభక్తిఁ జపియించు నాతనికెఁ జేతం జిక్కు నష్టార్థముల్. ౮౩.

కం. నీవచోచ్చ మితకాలం, బావిర్భుతప్రపత్తిఁనమృంత్రజపం
బావర్తించిన మదిలో, భావించినవాంఛితార్థఁఫలము లభించుక. ౮౪.

గీ. అని యనుజ్ఞ సెనఁగిఁయాంగిరసుని గాంచి, వనజాభుఁ డిట్టులమచు నాన
తిచ్చె నేము నిశ్చయించినకర్తంబు, తెల్ల నొకట నిర్వహింపవలయు. ౮౫.

సీ. వచ్చినదారిగావరునరైత్యుల నెల్లఁ, బాతాళమును జూరఁబనుచు టొకటి
మిమిపదంబులంమిమ్ము యథాపూర్వ, ముగ నంప్రవృత్తిఁచుఁపున్కి యొకటి
నను సుతుఁగనడవంబునుబాసఁచెడునయ్య, దితి కశ్యపులకొర్కిఁదీర్చుటొకటి
తార్క్ష్యి తైలాఖ్యసింధత్రేత్రమహిమంబు, స్థిరముగా వెల్లడిఁచేయు టొకటి.

తే.గీ. యిన్నియునుమాదువైదగ్యఁ మెఱుకవడఁగ, నొక్కటరచింపనవతారం మొందువార
మేముమిఁకోరినట్టులంయివుడ పిన్న, యనఁగ వర్ణియనంగ మీఁరరుగుఁడనిన. ౮౬.

ఉ. దేవ మహాప్రసాద మనిఁధీరమతిం దగ సాఁగిమొక్కుచో
నావనమాలి కన్పొఱఁగెనంత సుర జ్జలి దండ్రులందముం
గావరె యంచు నయ్యదితిఁకశ్యపులం గని తెల్పు గారుడ
గ్రావముఁ జేరి బగధురినఁర ప్తటనీకు పసింఁచి రందఱుక. ౮౭.

ఉ. అచ్చట సెక్క-కూటతటఁమం దుటజంబున నంబుజోదరుం
బొచ్చెము లేనిముచ్చటలఁముద్దులవట్టిగఁ గాంచు నిచ్చల
న్నిచ్చలు నిచ్చలంబయినఁనిష్ఠఁ దపం బదితిచ్చితీయుండై
యచ్చపుఁబూన్కిఁ గశ్యప మఁహర్షి యొనర్ప వసించి హర్షియై. ౯౦.

కం. అరుణోదయంబునకు మున్నరుణోపముఁ దతఁడు లేచిఁహరిఁ బొగడుచు బం
ధురగతిఁ సతితోరా బంధురసరసిఁ గృతావగాహఁనుండై యంతఁ. ౯౧.

గీ. వాన రారంభవిధు లెల్లఁవదున నందు, నెరికినిలేచి ధర్మపత్నియును దానుఁ
బర్ణకాలకు నరిగి తఁత్రాపితసీమ, వెలయునశ్వత్థతరుమూలఁవేదిఁ దరిసి. ౯౨.

సీ. అనతిదూరమున దఁర్బాసనంబునకుఁ బార్శ్వమునందు నలఁతి పాఁవలనువిడచి
సప్తకచ్చములతోఁసరిమడమలుదాఁక, నునుఁబట్టుపరిధానఁమును ధరించి
దళముగా ముఖముఖఁస్థలముల గోపించు, దనమున నూర్ధ్వపుంఁద్రములు వెట్టి
పద్మాసనస్థుండైఁవైనిండ మునుఁగుగా, నావికప్రావారఁమలవరించి

తే.గీ. స్రూలఁ దామ్రమయామలఁస్థానికయును, కేలఁ జిలుత్రవవాశాక్షఁమాణికయును
గ్రాలఁబ్రాబ్ధుఁడైయర్థఁమీలితాక్షుఁడగుచుమునిద్వాదశాక్షుఁడగజపించు.

ఉ. ప్రాద్దున లేచి బంధురసఁగోపరమందునఁ దీర్ఘమాడి పే
రొద్దికతో సమిక్కుశఁఫఁలోదకపుష్పము లంది యిచ్చుచుం
దద్దయు భక్తిమీఱ నిజఁనాథుఁడు చూడఁగ నీడగా సదా
యొద్ద మెలంగునయ్యదితిఁయున్ తుణమైనను బాచు కర్పిలిన్, ౯౩.

సీ. వెలిపట్టులైక వైఁవీఁపు నిండఁగఁ బైఁట, మలఁచినమడికచ్చుఁవలువతోడఁ
దడిపి దళంబుగాఁదగవలందినచాయ, పనుపునిగ్గుల వక్త్రఁపదము తోడ
నలికభాగమునందుఁనడ్డుగాఁబెట్టిన, పొడికుంకుమపుబొట్టుఁపొందు తోడ
తెప్పలవైపాటికప్పదేరఁగ నిడ్డ, గాటంపుఁగాటుకఁకనులతోడ

తే.గీ. సామివలితసమాయతా • క్యానమృద్వ

రాశవశ్చాద్ధటితకచ • గ్రంథితోడ

నెదుట నర్ఘ్యంబుఁ గూర్చి యఁయ్యదితి సేవ

సేయుచుండును బలితపఁస్సిద్ధి పొరె. ౯౪.

కం. మునివతి యీగతిగఁ దపం, బాసరిచి దీక్షావసానఁమున సెక్కఁఫలం
బును స్రూలఁ బడసి తా నగ,మును గొని సాఁబాల్కశ్రతఁమునకు సెఱంగె.

ఉ. ఆమె మహాప్రసాద మని యంజలిపట్టి గ్రహించి భక్తితో
వేమఱు గంటనద్దికొని • వేడ్కభుజించె మహాపతివ్రత
సామి భుజించు వెన్న విఘ్నసం బమృతాధిక మంచు నెల్లత స
దాభిముల కంతకంటెను సుధాక్రతుశేషములా విశేషముల్.

౯౨.

కం. పతిభుక్తశేషభక్షణ, మతివల కిష్టార్థసిద్ధి నాయుష్కంబుకొ
నతతము సౌభాగ్యము సం,తతివృద్ధి శుభంబు నీరి ముందంబు నొసంగున్.

గీ. ఏరి కేనియు ధర మెరు • లిడక యుండఁ
గా నయాచితముగఁ బ్రాప్త • మైనఫలము
భావనిజవాంఛితార్థం • భంబుఁ దెలుపు
గాన నది తెల్పె వాంసంకల్పసిద్ధి.

౧౦౦.

కం. సంపూర్ణసమాప్తతవ, స్సంపత్ఫలతత్ఫలైశ్చర్యణమహిమం
బెంపగుసాంపున నమ్ముని, జంపతులకుఁ బాడమె నిండుఁజవ్వన మంతక.

సీ. ఉలుపాగ లావణ్యములవరించిన భస్మిక యనంగఁ జనుపు బింకము వహించె
నవలఁ గా లిడఁ బ్రాయఁమరవ్రాల్చి క్రమ్మఱు, నిల్వదల్పు లనంగఁగఁ నెప్పలెగనె
విడిసి నజర వీడఁ పృథ్వీపక్షిన్యాయ, గతి నంగకంబులకంప ముడిగ
మునుముట్ట డించినముదిమి సైన్యం బునాఁ, బలిత మెల్లను బటావంచలయ్యె

తే.గీ. వార్ధకపుదాడి గాంచి యావనవిభుండు
పలనఁ బోనెంచి శృంగార • వాహినీకు
తోడుఁగని దంపతీదేహఁ దుగ్ధసీమఁ
జలన మొందక పురికొనిఁ నిలిచె నపుడు.

౧౦౧.

కం. ఆపు చాదంపతులకె కా, దుపత్యకాధిత్యకాంతఁ రుద్రీగర్భభా
గ్యపిసమ్ములకును మాధవు, కృపయావన మంకురించియిగురొత్తై రహిన్.

ఉ. అట్టివనంతవేళః పిఁనాంతర మందు మునీంద్రుఁ డింతితో
నట్టిటు సంచరించుచు వియచ్చరమంత్రినియుక్తిఁ గేలుగే
లవ్విట్టి నికుంజగర్భములఁ • బల్లవయుక్తిగ నంత నంతఁ జూ
పట్టినయప్పరస్సతుల • వైఖరు లారసి కామవిధుడై.

౧౦౨.

శా. ఆయాపుష్పనికుంజపుంజముల నాయాయాకుటీరంబులకె
దాయానిర్ద్వరవారిపూరముఁ నాయాకూటరూపంబులం

దాహకందరమందిరావళుల నాయాసానుదేశంబులం

దాయావంతలఁ గాంచుచుం దిరి గిరఃత్యంతంబుఁ దద్దంపకుల్.

౧౦౫.

చం. అటులు పవ య్యుచ్రవయఁదాత్మసతీసముపేతుడై కుభ్య

త్కటకదరీధురీవిపినఁకాకుకము ల్గనుఁగొంచు రేల న

య్యటజముఁ జొచ్చి యచ్చట సముత్సృకలీలల నోలిఁ గలి లం

పటమతియై సుఖానుభవం భవ్యతనండఁగ గొన్ని నాళ్లకుఁ.

౧౦౬.

కం. అప్పడఁతులమిన్నకు నెల, దప్పెం దోడ్తో సురవ్రతాసముముప్పుల్

దప్పెం నైత్యలయొప్పుం, దప్పె స్తునియెడ మనోజుఁదర్పముఁ దప్పెఁ.

౧౦౭.

సీ. పాదము దట్టపుఁజిట్టుఁముల కుమియఁగ నెంచ, కోకిలింతల కంతఁయొల్లఁ బోక

నడల మాంద్యము గ్రమ్మఁనడియాడుటుడుగక, నిద్దుర గదురఁగఁనెప్పవాల్చు

కావులింతల కొకింఁతైవఁ జ్ఞాంతి వహింప, కరుచి పెల్లెన భోజ్యముల విడక

బదలిక ల్లలుచైవఁ బనిపాట లేమఱు, కూర్పులు మెండైనఁనున్న రనక

తే.గీ. పెక్కుగాన్ములు గాంచి పెంపెక్కినట్టి

యదితి యవ్వేళ నొదవుమాంలాలితనము

నందుఁ దొలుతటి నవదావ్యాదాభ్యుదయము

నాఁటివలెఁగాక భృథపరిపాటి నుండె.

౧౦౮.

చం. నడు మిది పేన చంద్రకలఁనం బచ లోన్నతి మావిధంబునం

బడసెనె యంచుఁ దన్ను నగువక్త్రముఁ జన్దన వెల్లబాట న

ల్పదరెడుమోములం దనరఁనయ్యెడ నందఱు వేడ్కఁజూడఁ జా

రెడువభివృద్ధిఁ గాంచె నిలఁలేములు కాపురము ల్లుటించునే.

౧౦౯.

కా. మింటం ద్రిపురువారిఁ బ్రోచుటకు లఁక్ష్మీజాని గర్భస్థుడై

యుంటం బంటనెలందితోడ భవదీయ ల్లాడ రక్షార్థు లీ

దంటం గావఁగ వేడుకొ మ్మనుచు నాత్మకోడముం జేర్చి నా

మంటిం దింటున్నై కడంగె మునిభామారత్న మవ్వేకటిక.

౧౧౦.

ఉ. ఆదరి నున్నతాపదకుంలాక్రమసీమల నుండి పెద్దము

త్తైదువరాండ్రు కొండ అవుఁ దామెను జూడఁగ నేగుదెంచి న

మైదవుగోష్ఠిచే నుబును, పుత్తురు వింత తెఱంగు కందమా

లాదుల సంతరించుకొని • యర్చిలి నూడిదఁ దెచ్చి యిచ్చుచున్. ౧౧౧.

సీ. నివర్తిపాల్యాసి వండినబుక్కుయిణిపాల, వరమాన్న మొక మానివత్ని యిచ్చెఁ
దనప్రోపుఁ గాంచి క్రొ•త్తగ ఫలించిన వింత, చెట్లవండ్లొక మునిస్త్రీ యొనంగ
నిజృహేళాభిమం, త్రితసిద్ధమహిమాత్, తల నొక్కమునివధూ•లిలకమునిచె
యవమయప్తికపిష్టనవఘృతపక్ష్యాభి, ద్యము లొక్కతలిసియిల్లాలు దెచ్చెఁ

తే.గీ. దాను బూజించు దేవిపాదముల మీఁది, గొనలు నిర్వాల్న మొకతపోధనపురంధ్ర
యిడియె సీమంతకుభోభాసెనగుకశ్య, పమునిసామంతసీమంతవతికి నచట.

సీ. చరణము ల్నిడుపుగా • సాంచి కేలాక్కటి, పుడమిపై నూతగా • నిడి వనించుఁ
గూర్చున్నతటి వాయుకుండురార దపుదవ్వు, నను గాంచి కడువ్రయంత్రమున లేచు
ద్విత్రాంఘ్రిపిన్వాసమాత్రన దరితరు, స్కంధాదులవలంబకముగ నడచు
మొక కొంత లేనియోపికఁ దెచ్చికొని భర్త, కువచార మొనఁపనుద్యమించు.

తే.గీ. నలనదృష్టులవలయువంస్తులను దెలుపు, నలఁతియొలుగునఁబరిమితో, క్షులనుబలుకుఁ
గలికి నీర్కావివలిపెంపువలువఁ దాల్చు, నెలలు నిండినకొలది నంవ్వెలఁది మిన్న.

కం. ప్రార్థలు కడచినకొలది, స్తుద్దియ కచ్చోట వేలు•పుంజేడలు తా
యొద్దఁజరించుచుఁ దద్దయు, సెద్దిక నొనరించుచుండిరువచారములన్. ౧౧౩.

కం. వైజనన మిదియె యని బరు, వై జననము నొంద నున్నయాగర్భపుసా
రాజవనిబడలికలటి, రాజననిచయమున కెఱుంగునట్లొనరించెన్. ౧౧౪.

సీ. శ్రవణగమ్యముగ వారణాశివనివత్తు, బారాయణముఁ జేయవలయు నేమొ
బలమెలర్పఁగ మహేశ్వరునిముంగిటి నంది, బట్టియిట్టటుఁదిప్పవలయునేమొ
గ్రుక్కలొక్కటి రెండుఁ, గ్రోలఁగాస్వధితిచే, జలముమంత్రించియీవలయునేమొ
కచమునం దిడుకొనంగఁ బ్రతపుటముపై, విలిఖించి యంత్రమీవలయునేమొ

తే.గీ. యనుచుశీఘ్రవనూ తుగ్ధిపాయజ్ఞులెల్ల, నుటజబహిరంగణంబుననుండి రపుడు
జరతమానికుటుంబినిజననియుక్తి, నొక్కటఁదదీయదాలకాహూతు లగుచు.

గీ. అపుడుపురిఱింటిదరినన్నయాద్రలోప, నొకతెక్కినోదయమునుసంధిక్తితోన
వలికనుగ వాడెయనుచుసంభ్రమమెలర్ప, నీవలనువేళఁబరికించుఁబుఘలువినఁగ.

ఉ. అంత సభస్యమాసమున • నాదిమపక్షమునందు యామినీ
కాంతుఁడు శ్రోణయందు రవి • కన్యకయందున నుండ ద్వాదశిం
గంతుగురుండు లోకములఁగాచుటకై యుదయించె వాసరా
భ్యంతరవేళ నయ్య భిజిదాహ్వయలగ్నమునం గృహమతిక్.

౧౧౮.

ఉ. అప్పుడు విష్వఁగంటిదొర • లందఱు నం దరుణాబ్జనేత్రముల్
కప్పు మెటుంగు గాత్రమును • గల్గిన యమ్మునిపట్టి పొట్టిరూ
పొప్పఁగఁ బుట్టినట్టి పురుషోత్తముఁగాఁగఁ దలంచి సన్నుతుల్
చొప్పడఁ దొంటి డెవ్వరవుఁ జొప్పడఁగెం దమకందుఁబ్రీతులై.

౧౧౯.

కం. ఆనతి యొసఁగిన గతి మన, మై నతికృప నవతరించెభగవంతుఁ డటం
చానతిపూర్వకముగఁ బెం, పైనతిరోధానశక్తిఁనరసిరి భక్తిక్.

౧౨౦.

కం. సుమనఃకాండంబుగ నలు, సుమనఃకాండగురుఁ డదితిఁనూనుం డగుటక్
సుమనఃకాండంబులు మహి, సుమనఃకాండములవృష్టిఁశోభిలఁజేసెక్.

౧౨౧.

గీ. జాతకర్తాశ్విసంస్కారఃజాతశర్త, శాలిం గావించె సుతు మునీశాలిమాలి
వీత విదితితృ యశ్తోపవీత మొసఁగి, నాభి కృంతనవిధివిధానాభికాంక్ష.

గీ. అధిగతమనారఘం డా, బుధమాన్యుఁడు శిశువుకుశలఁమునకై రక్షో
వ్యధవొలఁగఁగఁ బదిప్రాద్దులు, విధిగఘటికరణహోమఁవిధియొనరించెక్.

౧౨౨.

సీ. ఉల్లిపాట్టావాలుఁ నుముక రాజైదుపాగ, ల్లిడపల పొదిగిల్లఁ గ్రమ్ముకొనఁగ
గుత్తుంపుఁ బైవంకఁ గ్రుచ్చినపచ్చిభూతులసి మాచీరతోఁ గలసి వేలఁ
బార్షవద్వయమునందుఁ వ్రాసినగోమయ, ప్రతిమ ల స్పష్టాంగఁ భంగిఁ దోవ
నింగువ పొంగింపుఁ డెసఁగింపఁ బొసఁగిన, కటుగంధ మ్మెడఁగఁడలు కొనఁగఁ
జమురు ముంచివెలింగించిఁ సంజనిడిన, దృష్టిదీపాల వెలిమిడిఁతెట్టై లలరఁ
గాఁపు సూర్పినతత్సూతిఁకాగృహంబు, నాగ్రహంబున నేగ్రహం • బావహించు.

మ. పదిరేజుం బదిలంబుగాఁ గడపి యాఁబ్రహ్మణ్యుఁ డాబ్రహ్మఁగ
న్నదొరం బుత్రునిగాఁగఁ గంటి ననునానందంబు డెందంబునం
బొదల న్నామన సంజ్ఞ నామకరణం • బుం జేసి యచ్చో సభా
సదు లాశీర్వచనంబు లొక్కట స మంఁచ ద్రితిఁ గావించఁగక్.

౧౨౩.

ఉ. ఆసతిమూలియందుఁ బనువద్దినయత్తుత లీక్షితంబులై
భాసితై భాసమానగతి • వార్షికవారిదమండలాంతరా
వాసములై కరం బచిరభావినవాంకురశ్శుఁ దాల్చి యెం
తే సాబ గొందు నమ్మెఱుగుఁ దీగలదుంచలనంగ నయ్యెడక. ౧౨౬.

సీ. నడికట్టు బిగియించిన చెఱుగు సరిక్రొత్త, చీరలో పండిటశిశువుఁ బొదివి
యాపాదమ స్తకం బైనక్రొంబనువుని, గ్గుల పచ్చిమేను సంకోచ పఱిచి
యలసాంఘి విన్యాసముల పెద్దలున్నచ, క్కటి కెల్లనల్ల నంగడచినడచి
మను మని మీచిన్నిమనుమని దీవింపు, డని వారలకు నాత్మతనయుఁ జూపి
తే గీ.భర్తయనుపదమాసాధ్యి • బాలసారఁ, బండిటఁ జరించ మనులు దేవతల తఱులు
వెతలడఁగనింక ననుచునపురుల నతుల, గతుల మన్నించి రామెసంస్కరులనుతుల.

కం. అందలి విశ్రుల మునిసంక్రందనుఁ డంపఱును విందుకై పిలిచి తగక
మందిరమున న్నాప్రాద్దెల,మిం దనియఁగఁ జేసె నిష్ఠమృహ్నములక. ౧౨౭.

మ. నెలలో నొక్కనువాసరంబునఁ బురంఁద్రీశేణి పంఠీతి పా
టిలఁ బిల్పించి కడంకమై నదితపఃట్టిం దొట్టలోఁ బెట్టి జో
లలఁ బాడించి యుదంచనగ్రహాలీలాకాతుకాచారము
త్పలయం గప్పకుమొక్కి వాయసము లింపించె న్నమంచగ్గతిక. ౧౨౮.

కం. విప్రమణి నందనున కన్నప్రాశన శేశఖండనముఖునుసంస్కా
రప్రక్రియలను గ్రమముగ, నప్రతిహతవిధి నొనర్చియలరుచు నుండెక. ౧౨౯.

చం. ఉపనయనక్రియోచిత్తవయోయుతుడై గుతుఁ డొప్పటక ద్విజ
త్వపునీరి సంఘటింపఁ దనఃపట్టి కిదే తగుప్రాయమందుఁ గ
శ్యపుఁ డవు దాత్త నెంచి ప్రణయూవహయౌ సహధర్మచారిణిం
దపసులనుం గనుంగొని మనంబునఁ గల్గుతలంపుఁ దెల్పినక. ౧౩౦.

కం. వారందఱుఁ దనతో నను,వారం దఱుచుగ మనఃప్రియం బని యంగీ
కారము నెఱిగించిన నధి,కారమున ముహూర్తనిశ్చయం భాసించెక. ౧౩౧.

సీ. ద్రాక్షిఖాతోత్తంభితన్నిగ్ధసరళపూ,గ్రవక్రాదోచ్చప్రకాండజాల
మాకుతంతన్యమానాయతలాంగలి, క్రతపరిచ్ఛదోవరితలంబు

నహస్రాగ్ధితమాతంసాలజాతాచ్ఛిద్ర, చాదువల్లవజాతంతోరణంబు
ఝడితినంఘటితచంఛద్దలాంచత్ఫల, స్తబకరంభావతిః స్తంభమూల

తే.గీ. మగుచు నజ్జన్మిగ ట్టున్నయట్టి నట్టు, నుట్టు దట్టుంబుగాఁ గనుఁవట్టె వేగ
మానిమాణవ కాకల్ప్యమానమైన, కాయమానంబు శుభమాచంకముగ నపుడు.

సీ. తత్రత్సంఘనతపోఽధనజనాకారణా, కారణవ్యగ్రసంఛారవరులు
జలనమిత్కుశఫలాఽక్షతవేదిపీఠాది, కద్రవ్యసంధానకరణవరులు
కాకాజ్యదధివయఃశృంగరాముఖమహా, ననయోగ్యవస్తుసన్నహనపరులు
ప్రాంతాశ్రమాగతః బ్రాహ్మణోఽఘస్వాగ, తప్రశ్నముఖ్యసంత్కరణపరులు

తే.గీ. నగుచు నమ్మని రాజశివ్యప్రశిష్యు, లఖిలనిర్వాహకులుఁ దారఁయై చరించి
రపుడు గురుకుల మరయ విఁద్యార్థికోటి, కాశ్యపుహనిర్విశేషభావ్యంబు గాఁడె.

సీ. శిర సంఘే సైకనువాసిని నెన్నుదుట శోభ, నంపుటా ట్టిడి దీవంసల సెసంగి
నలుఁ గిడె సైకవధూఽతిలకంబు గంధామ, లకమతోఁ బనుపు మేఘన మొనర్చి
చిక్కు వాఱక యుండఁ నొక్కసీమంఠిని, యటకలివెట్టెఁ బాఁయలుగ దువ్వి
జలకంబు లాడించెఁ గలశంబులను ముంచి, యొక్కపురంధికఁవ్రాస్తవారి

తే.గీ. నొకకుటుంబిని ప్రాంకుపీఠికను నిల్పి, పలిపె నీర్కావి మడుగు దోవతి చెఱంగు
చమిరి మైతడి యెత్తి కైశ్యంబుఁ దుడిచి, కొన ముడిఘటించెనమ్మనిఁతనయమణికి

చం. తిలకముఁ దిద్దె నెన్నుదుటఁ దీరిచెఁ గాటుక లోచనంబులకొ
లని నిడఁ జుక్కఁ శెక్కిటనుఁలాక్షఁ బదంబులయందుఁ బూసె మైఁ
గలవ మలంఁడఁ బూపరలుఁ గంధర వైచెను బచ్చగోఁచియుకొ
మొలఁ గదియించె సుక్కసతిఁపొందుగ నమ్మనిపట్టి కంఠటకొ. ౧౩౬.

ఉ. ఆమునిదంపతుల్లగ నహర్దుఖమందుఁ గృతాభిషేకులై
క్షౌమవసానులై ప్రవిలంఘితిలకాభికులై నుగంధవ
ర్చామహితాంగులై సుతుకంఠమ్మలఁ దమ్ములము స్ఫలంబులు
న్నేచు మెలర్చఁగా నునిచి నిల్వరి పందిట వేది ముందటకొ. ౧౩౭.

సీ. సఫలతాంబూలహస్తద్యయంబుగ నభా, యైనను యంచు నభ్యాసుతుని
బ్రాధింపఁగా వారయంముహూర్తస్సుము, హూర్తోస్తటందుఁ బ్రితోవవేళ

మున కియ్యకొనఁగఁ దాంబూలఫలములు బురోధచే నుంచి పుత్రుఁడును బత్ని
వరుస నవ్యంబుగా వసియింపఁ గూర్చుండి, యాచమనత్రయంబాచరించి

తే.గీ. యతఁడువిఘ్నేశపూజపుణ్యావాచనములఁ గావించియుపనయఁనక్రియార్థ
మంతనంకల్ప మొనరించి యాత్మజానకుఁ, బసుపుఁ బ్రాల్నించియుంపించెఁబంచశిఖలు

గీ. ఆతఁడు పునశ్శుభోదకఁ సాముఁ డైన, సుతుని దగ నంభుత్రబహుఁ నూత్రుఁజేసి
యంకురార్పణ మొనరించి యటుల సకల, నాందిముఖకృత్యసంవిధానములఁదీర్చి

గీ. బ్రహ్మచారలఁ బూజించిఁ స్వసుతువారి, పంక్తిఁ గూర్చుండఁ బెట్టి యవ్వరతపస్వి
యర్థ నిర్వర్తితాభ్యవహారుఁడైన, వాని లేవంగ నెత్తె సత్సరముగాఁగ. ౧౪౨.

మ. ఉచితాచారముగాఁ బురోధయును దానుచ్చావచాశీర్వచో
రచనాసంభ్రములై నదస్య లగునర్హబ్రాహ్మణగ్రామణుల్
ప్రచురప్రక్రియ నానేతీసుతునకుఁ బ్రహ్మోపదేశంబు మా
నిచయాధీశుఁ డొనర్చె దక్ష సుమనోనిర్ణీతలగ్నంబునఁ. ౧౪౩.

గీ. అంత నాతఁడు మాంజిక్యఁజ్ఞాజినంబు, పసుపుగోచియు దండంబుఁబంచశిఖలుఁ
దనర జనయిత్రయైద్దఁ బ్రాధమికభిక్ష, గొనిపిదపఁ గైకొనియె భిక్షఁ జనకు నొద్ద.

కం. మహదాశీర్వచనధ్వని, ముహురు క్తతథాస్తు వాదఁముగ ముగియ మహా
మహు లగునార్యులకు న్విజో, ద్వహుఁ డతఁ డప్పుడు ఫలప్రదానములొనఁగెఁ.

ఉ. మున్నుగఁ దామె కైకొన నముత్సుకులయ్యును వారిలోన వా
ర్జున్నుగ మీరు కొండు మఱిమున్నుగ మీరలె కైకొనుండటం
చు నిజము న్వలెం బ్రియముఁజూపుచు సభ్యు లొకింతవంతు పో
కున్న మెనంగి రనన్యమనిఁ కొక్కని కగ్రఫలప్రదానముఁ. ౧౪౪.

సీ. స్నాతాగతోప విఘ్నేస్వస్తి వాచనో, త్సుకబుభుతుద్విజఃస్తామపంక్తి
యాస్తీర్మమాణాతివిస్తీర్ణ సాగ్రాంకు, మత్సలాతర దళామత్ర వటువు
పాత్రాభిఘారాదిపరివేషణనియుక్త, సాత్వికాచార విఛ్ఛాత్రగణము
తారతమ్యగృహీతఁతాంబూల దక్షిణా, ప్రతినివృత్తోత్తమఁబ్రాహ్మణంబు

తే.గీ. నగుచుఁ గనుపట్టె మధ్యాహ్నంబును మాని, భోజనాశీనకాయమాంబాజరంబు
బాంధవాతిథివిప్రసంబాధకలన, వలన మిక్కిలి గన్నులఁపండు వగుచు. ౧౪౫.

సీ. పుచ్చు కొన్న వి తోడిఁబుడుతల కిడి వెండి, యును దమ కంచుఁగైఁ కొనెడువారు
బాల్కంబునుండి యఁభ్యాసంబు లేదంచుఁ, గొని వేటొకనిచేతఁ నునుచు వారుఁ
గడులేత వివి యంచుఁ విడిచి వల్లెరమందు, ముదురు వ్రక్కలకునైఁవెదకువారుఁ
గనలు వోవంగఁ బోఁకలు సున్న ముడికింప, నెనటఁబోసి రటంచుఁ నెంచు వారు
తే.గీ. నై యనాహూతజానపఁదాతిపూత, నైస్థికశ్రోత్రియ బ్రాహ్మణవ్రతవరులు
వీటికాదాతల కొకింతఁవినువుఁ జేసి, రంత నొకకొంతవడిఁ జత్వఁరాంతరమున.

కం. తద్వాసరాంతమున న, వ్యిద్యక్కులశేఖరుండుఁ విక్రతుత కాస్త్రో
ద్యద్విధిపంథ్యావందన, పద్విధము నువక్రమించెఁ ప్పతనూజానకుఁ. ౧౮౭.

చం. ఘనమతి నాతఁ దాభ్యుదయఁకంబుఁగ మూఁడవనాఁడు కూర్చనం
దనునకుఁ గల్గిమీఱఁగ పందమ్యులనెల్లర గారవించి దీ
వన లానరింపఁజేసి మణిఁవస్త్రనువర్ణవిభూషణాదులం
దనిపెఁ దపోధను ల్లలఁచింసం గొదయే వివిధార్థసిద్ధికిఁ. ౧౮౮.

కం. ఘనమతి నాలవనాఁ డ, మునివతి తనతనయనకునుఁ మునుకొని మేధా
జననం బొనరిచి బంధుల, వనిపెఁ దగ బహుకరించిఁయనుపమ గరిమఁ ౧౮౯.

కం. ఈవడువున నమ్మునివతి, యావడుగు ద్విజత్వ మొంది యభివృద్ధిఁగనం
గా విధిగ నుపాకర్తము, గావించెం గోవిదప్రసాదంబు యుతుండై. ౧౯౦.

కం. ఆవెంట వటువు మదిసం, భావించి గురూవదేశఁమాత్రసవినయం
డై వేదకాస్త్రముఖనా, నావిద్యాగ్రహణధారఁప్రాధిఁ గనెఁ. ౧౯౧.

సీ. గురుజనంబులకంటెఁ నీటిగాఁగఁ బూర్వప్ర, బోధుండై తత్పదంబులకు మొక్కి-
కల్యకాలోచితఁకరణీయములఁ దీర్చు, కొని పూర్వపాఠచింతన మొనర్చి
వశనీయపాతార్థఁపద్ధతి యోజించు, కొని సహాధ్యాయులఁగూడి యేగి
ఫలసమిక్తుఁజలంఱులు దెచ్చి యర్పించి, జవదేవపూజాపంసరములందుఁ

తే.గీ. దటి నిరీక్షించి యుండి తఁత్పరిసమాప్తి, గ్రహము మీఱంగఁబూర్వపాఠములఁజదివి
నియతి భుజియిందితగుగోష్ఠిఁ నెఱపివలలు, లేయి గురువులపిదప నిఁద్రించునతఁడు.

కం. కలశభవప్రతిష్ఠా, కలంబుకార్తుకనిష్ఠంగఁకరవాలకరా
ఖలదూషణ ఖరమఖిదు, ర్లలితగుణాకరనిశాచఁద్రప్రశమకరా. ౧౯౨.

శ్రీ రాజు.

శ్రీ మహేంద్ర విజయము.

పంచమాశ్వాసము.

రమ్యవిక్రమక్రమ

కారుణ్యగభీరతాదికల్యాణగుణా

ధార సుధారసభాలో

దారవ్యావర దశశతాంగకుమారా.

౧.

గీ. ఆవధరింపుము శౌనకాద్యభిలమాని, మణులఁ దిలకించి రోమహర్షణసుకుండు
రహివచింపఁ దొడంగెను • రాజభవన, చత్వరస్వనదానకాస్వానపటిమ. ౧.

కం. అత్తటి బలి పలభుక్కుల, సత్తముఁ డుత్తమయకుండు • స్వారాజ్యశ్రీ
మత్త తన కడయకుండ న, మత్తత నొకక్రతువుఁ జేయుమతి నతినియతికా. ౩.

మ. ధరణీమండలి కేగుదెంచి ఖగనాథత్వైధరప్రాంతమం
దరయ న్యోజనయుగ్మదూరమున వింధ్యాద్రిసప్తక్రోడరా
ట్రురిదభ్యర్థమున స్థగత్త్రితయపూజ్యం బైనబ్రహ్మేశ్వర
స్ఫురితక్షేత్రము చెంత సంతతసువస్తుశ్లాఘ్యదేశంబునకా. ౪.

కం. వాటముగా నాతఁడు క్రతు, వాటముఁ గావింపఁ జేసెఁ బ్రాగ్వంశగయూ
పాతీకనవేదీపరి, పాతీకనదనఘగర్భపదశాలముగాకా. ౫.

కం. ఆతఁడు క్రతువం దీశ, ప్రీతిగ భువనైకవినుతఃరీతిగ విలస
ద్భూతిగ సకలేష్టదవి, భ్యాతిగఁ జేయంగఁ బూని • యారంభమునకా. ౬.

గీ. సన్నిధికిఁ బిల్చి నేవితోశనుల సర్వమునిపముత్కరదుర్దశాశనుల వ్రప
సాధుసజ్జనతాశికోశనుల బంధుసచివభటముఖ్య మానుషాశనుల జూచి. ౭.

గీ. సాత్వికత మీఱ లోకైకసమృతముగఁ, జేయుజన్మంబునకు ఫలనిధి గలుగుఁ
గాన మీ రెల్లగు సహకారులగుట, వలయుఁ గావున నాపల్కుపల్కు వినుఁడు.

కం. దనుజులు మీ రయ్యును భవ,దనుజులు మనుజులని పత్వి)యంబునఁ జూడుం
డనిశముఁ దాలిమి గూడుం, డనిశముదాలిమిలితాత్తులగుచున్నతియున్. ౯.

చం. మనుజుల గారవింపుడు సమర్ప లానర్పడు విప్రకోటికి
మునులకు భక్తియుక్తిఁ దగుఁపూజలుఁ జేయుఁ డభీష్టవస్తువు
ల్లనియఁగ యాచకావళి కుఁదారతమీఱఁగ నిండు నిండును
న్నన లానరింపుఁ డింపు మదిఁ నాటఁగ నాటఁగ జూడ కర్తిలిక్. ౧౦.

చం. అని నియమించి మించిన ప్రయత్నమునఁ గ్రతుయోగ్యవస్తువుల్
ఘనముగఁ గూర్చి ఋత్విజులఁ గావ్యనియుక్తుల భక్తియుక్తిచే
ననుమతుడై వరించి యొకఁ యగ్గముహూర్తమునందు దీక్షఁ బూ
ని నియతి మీఱఁగాఁ గడఁగిఁ నిశ్చలనిష్ఠఁ బ్రవిష్టకాలుడై. ౧౧.

గీ. నిలిపెఁబూర్వోత్తరారణులలవరించి, నిర్దశితహస్తాయగుచుసన్నియతియుక్తిఁ
గని పరిస్థితి మగువేది యగ్గపత్య, దక్షిణాహవనీయముఁ ల్గ నతండు. ౧౨.

సీ. బ్రహ్మసమగ్రీతి యవన్నులఁ బ్రణవింపఁజేసి క్రియ ల్పరీక్షించుచుండ
నగ్యర్యుఁ డొక్కట యగ్గత స్తంత్రప్రయోగ సామీచీన్యాయుక్తిఁ దనర
నుద్రాత సామగానోద్యత్పగల్భతా,విస్ఫుర్తి నీశ్వరఃప్రీతిఁ జేయ
హోత సద్వ్యాపృతిఁభ్యాతవైశారద్య,లీలఁ దత్త్వీయఁదైలుపుచుండ
తే.గీ. మఱియుఁదక్కినవార లేమఱక తాము, నెఱపుకృత్యంబులత్యంతనియతిపలుప
సారిది వింధ్యావలీదేవిఁసోమిదమ్మ, గొలువ బలి యజ్ఞ దీక్షఁ నైకొని చెలంగె.

ఉ. అప్పుడు పర్యదేశనముఁపాగతులైన మును ల్పదమ్యలై
యొప్పుగ నెప్పు డేక్రియ ప్రయోగ మొనర్చుగ నర్హ మప్పు డా
చొప్పున నవిధు ల్పడవుఁచు న్యజమానుని బ్రత్యవాయము
ల్పాచ్చడకుండఁగా నరయుఁచు నైఱవేర్చిరి జన్న మెంతయున్. ౧౩.

ఉ. వచ్చినవారి నెల్లను గృహం దనివారఁగఁ దా నవారిగా
నిచ్చును దానవారి కడుఁపొచ్చుగ నిచ్చులు మెచ్చి యిచ్చు న
మ్మన్నట లచ్చ టచ్చట గుఁబుల్కొన బల్కొనియాటమీఱఁగా
దచ్చికడ ల్గడల్కొనియె యాతలచేతలు భ్యాతము ల్గదా. ౧౪.

కం. ఆవార్త కశ్యపర్షిత, పోవన నేదిన్ద జేశమున వ్యాపింపం

గా విని యామునితనయుం, దౌవామనమూర్తి యిట్టుం లాత్తడలంచెకొ. ౧౬.

❖* వామనమూర్తి బలియజ్ఞశాలకుఁ బోవుట ❖*

గీ దానవారి కడు వైచ్చఁ దా నవారి, గాఁగ మెచ్చుచు నిచ్చునన్దణగన్న

క్షీతిజనక్రతు నా కుపఁ క్రతుగఁదోచెఁ, గాన నిపుడేనచటి కేగఁనానటంచు. ౧౭.

ఉ. అచ్చపుబూదిరేకలు మృగజిన మక్షసరంబు మాంజియుం

బచ్చనిగోచియుం గొడుగుఁ బావలు జందెము గిండి దండము

న్నచ్చికచూపులుం జనుపుమాటలు గాటపుఁ జేజు సెప్పఁగా

నెచ్చట యజ్ఞవాట మట * కేగె జను ల్గడువితఁ జూడఁగక. ౧౮.

కం. దౌదర్శుల నాతని గని, యాదిత్యుండ యగు నీతఁడని తత్తఃస్మృత్

సాదరమేదురమెదర, సోదయవృద్ధయలయిమాచుంచుండఁగ నటకుకొ. ౧౯.

గీ. అరిగి యెఱిగినవారి నెఱ్ఱుటలచటి, వారి నందఱ నందందఁ వావినరుస

లొనరనొగిఁబల్కరించుచుఁ గునుకు నడలు, గుజ్జితనపునొడల్తుద్దుఁగులుకకతఁడు

కం. తగ బ్రహ్మఁగాంచె దొలులొలు, తఁ గనుంగొనె వంత సముచితగతిగ నుద్దా

తఁ గడుస్పృక్తి నరసె హేమ, తఁ గనియె సంతసవిధేయతగ నధ్వర్యుకొ. ౨౦

సీ. చతురత బ్రాహ్మణాఁచ్ఛంసిఁ బ్రళంసించి, ప్రస్తోతఁ బ్రస్తుతిఁ గుస్తరించి

మైత్రావరుణుని సన్వేత్రిఁ బేర్కొని ప్రతిస్థాతను వినుతించిఁపొతఁబొగడి

ప్రతిహర్తఁ గీర్తించి * ప్రాధిపత్యావాకు, గణుతించి నేష్టను * గారవించి

యాగ్నిధ్రుఁడెల్లిఁగొండాడి సుబ్రహ్మణ్య, మెచ్చిగ్రావమత్తుఁపొచ్చరించి

తే.గీ. యెలమిను న్నేతమన్నించియుంపుసొంపుఁ, జనువునకువునుదగనభాసదులగలసి

తనదుదర్శనమెత్తడెవ్వఁడనిమనంబు, నందుయజమానుఁడభిలాషఁ మొందమెలఁగె.

కం. క్రౌతవిధి సాంప్రదాయము, నీతనికడఁ దెలియవలయుం సెల్లర మనుచుకొ

బ్రీతిగ నచటిసభాస, ద్వాత్తము హర్షింప నతఁడు * వర్తింపునడకొ. ౨౧.

కం. చనవరులు పుణ్యజనవరుఁ, గని యిట్లని తెలిసి టటకు * ఘనుడొకఁ డేతెం

చెను వానిఁ జూడఁగాఁ దగు, ననఘా యబ్బురము రారఁయాతనిచెయ్యుత్. ౨౨.

గీ. వామన యనఁజూచువామనయనఁ జూడఁ, దేమినియతియొక్కొయమిటారి
వడుగుకడుఁగుయుక్తిసడుగుయుక్తులసభ, జుడుగుజుడుగునడుచునుడుగుననుడు.

ఉ. యాగము భాగుగా నెఱపి • యాజకరాజి కఠండు దక్షిణా
భాగములక యథార్థముగఁ • బంచి యొనంగి యొనంగుపేర్చి న
భ్యాగతసభ్యరాజుల నుదారతఁ దప్పఁ గడంగి మున్నగా
నీగి కితండె పాత్ర మని • యెంచి వటుం దిలకించు వేడుకఁ.

౨౬.

కం. అబ్బలి యబ్బలికరుడై, యబ్బలి కెదు రరిగి యెఱంగి • యాస్ఫురణకు లో
నబ్బర మంది తదర్చుల, నబ్బు రమందిరమునం దహర్నిశము సిరుల్.

౨౭.

గీ. అనుచుభావించియత్తుహఃత్తునివసించు, దేశనామంబుఁబితృనామఁభేయములును
నతనినామంబుఁ దెలియంగఁమఱిదలంచి, వినయమెనయంగ నిట్లనివిన్నవించె.

కం. ఎవ్వసుధ నుండువా ర్చి, కెవ్వరు మీతల్లిదండ్రు • లెయ్యదినామం
బవ్వామదేవుడెవో గా, కవ్వారిజభవుడెవో మహాత్మ ! తెలువజే.

౨౮.

కం. అనఁని యెలన వొలయుఁగ, నను నను నీవడిగి నట్టియర్థమునకు నే
మని చెప్పదు నుత్తర మై, నను వినుకలయర్థము నివసన్వలతేనిక.

౩౦.

గీ. ఇన్ని వసుధలుగలవెయ్యాయన్నవసుధ, యెల్లనాయదిగాదె నాతల్లిదండ్రు
లెవ్వరంటివి వినుము దేవేంద్రముఖుల, కెల్లరకునెవ్వరోనాకు • నెన్నవార.

౩౧.

గీ. ఆత్మదేహదులనమష్టియాకృతియగు, నామమనఁగల్గితమగుసంజ్ఞకదదాని
కెవ్వరేకతముననెట్టు • లేర్పరించు, కొనిన వారీతివిఖ్యాతిఁదనరుజేరు.

౩౨.

చం. అనవుడుఁ దొంటికంటె వినయం బెనయంగఁ దనంతఁ దానె యి
ట్లనియె మదీయజ్ఞఫలఁపుంతయు నెంతయు నీవ యాదు వ
చ్చినపని యాన తిమ్మ కృపఁచే సుపచేరిమ మాను దాన నా
ఘనతరభాగభేయము జగద్విసుతప్రతిభాతిభాసురా.

౩౩.

ఉ. నావిని నావినిశ్చయము • నమ్ము నిజమ్ముగ నీదువట్ల లో
కావలి కావలిం గడపు • నట్టిడ వంచు నిజేష్టదేవతా
భావన భావనమత సఁవర్యుల నార్యుల కెల్ల నెల్లడ
న్నీ విల నీవి లక్ష్యము గఁడింప కొనర్చెద వంచునం జామి.

౩౪.

కం. నావచ్చినపనిఁ దెలియఁగ, భావించితి దాత కడకుఁ బ్రత్యర్థులు తృప్తి
స్థావకులై భువి నెందుల, కై వత్తురొ యెఱుంగవే యుంఁదారవిచారా. ౩౫.

కం. నీవృత్తి యప్రతిగ్రహ, భావము సూచించుఁ బలుకు • వాక్కులను వినం
గా వాంఛఁ దెలుపు ననెదే, మో విను వివరింతుఁ గర్ణమును దెల్లముగాక.

కం. ఎన్నేనిదానములు కల, వన్నిట దాతకు ఫలంబుఁ లబ్బును గొనునా
రన్నిట మేలు వడయరు, కొన్నియ గల వం దుభయులకును శుభదంబుల్. ౩౬.

కం. బహువిధదానములు ప్రతిగ్రహమున కర్హములు గదనె • కన్యావిద్యా
మహిదానము లనునివిమూఁ, డిహపరసాధనములం ద్రయీనమృతముల్. ౩౭.

కం. అమూఁటిలోనఁ దొలుతటి, దిమ్మేనికి నొదవ దెమ్మెయి న్నెండవదా
నమ్మఁ గృప నొసఁగి రొజ్జలు, నెమ్మి న్నూడవది యెదవుఁ నీవలన నికక. ౩౮.

గీ. ఉన్నచోటనె కదలకయున్ననొప్పయ, గాని విశ్రాంతికిటునటుఁగదలుటకును
బుద్ధివోడమిన సెక్కింతఁ భూమియాత్మవశమునం దుండవలదె యొప్పానికైన.

చం. మది నటు లూహ చేసి తగుఁమాత్రము ధాత్రిని నిన్ను వేడ ని
చ్చెద వనునిచ్చ నిచ్చటికిఁ జెచ్చెర వచ్చితి దానకూర! నా
కదియును జాలు మూడడుగు • లంతియె హెచ్చుకొలంది శీర్షికై
దొడవిన సంతసం బొదవకున్న నొకింతయఁ జింతిలం జూచి. ౪౦.

కం. ఉన్నయది చెడిన వగ లే, కున్నది రా ముదము రాకయున్నను వగ పే
మున్నది వితరణగుణసంపన్నా! యెన్నఁగ నయక్రమం బిది కదవే. ౪౧.

చం. అన బలి యోసుయోగ్యమహిమా! మహి మానుషవేషధారియై
కన వగు నెద్దియో యొక జంగద్విసుతంబగు దివ్యతేజహ
దని తలఁతు న్నినుక సఫలమయ్యెఁ గదయ్య మదీయజన్మ మె
వ్వనికిలభించు నీచరణంవారి శిరంబునఁ చాల్చు భాగ్యముల్. ౪౩.

గీ. అనినవిసయోపచారవాక్యములఁ దెలిపి, యేమెనఁగువాడఁగొనువాడఁబీవు యజ్ఞ
వాటమిదితటియవబృథాంపరమున్వ, దేయమిటుగూడుకొనవలఁదేయటంచు.

కం. శృంగారపు మణిపీఠియు, రంగారుమెఱుంగుపల్లెఁగము నుదకముతో
బంగారపు భృంగారువు, నుం గొనిరా నంగనం గఁనుంగొని పనుపక. ౪౫.

❖* బలి శుక్రసంవాదము. *

ఉ. ఆరసి భాగ్యవుండు దనుజాధిపుతో నను నోబల్చంద్ర యా
రా! రసికుండ వాడు తగునా యిటు చేయఁ బ్రతిశ్రుతంబు నె
వ్వారికి నెద్ది యెట్లడుగఁ • బట్టుఁ డటంచు నిడంగఁ జూతువే
కారణ మేమి యీతఁ డడుంగం గడుకొంచెపునేల ని న్నిటుల్. ౪౬.

సీ. ఎవ్వసుధ వసీతు • వీపంచు నడిగిన, నదియిదియని తెల్పఁడయ్యె నిజము
తలిచంద్రు లెవ్వరో • తెలుపుమం చడిగిన, వీరువారని నిరూపింపడయ్యె
నెయ్యది నీనామ • మెఱిగింపవే యన్న, నాకృతియే తెల్పుననుచుఁ బల్కె
నుపచారపద్ధతి • సోముడవా బ్రహ్మవా యన్న నిర్దురంశగుడు ననియెఁ

తే.గీ. గవటవేషంబుగాఁదోచుఁ • గాని నాకు, నిక్కమునకునితండు వశిష్టకుండు
గాఁడనుచుఁదోచెఁ బరికింపఁ గారణంబు, లిన్నియే కావుమఱియు నెన్నేనిఁగలవు.

కం. దేవతలకుఁ బ్రాపుకదా, గోవిందుం డతఁడు మాయఁకు స్తుభ్యంబా
తావుకదా ముని కావముఁ, బో వేడిన వజ్రకతనిముని తెలిపె గదా. ౪౭.

కం. ఈ వటునకు దానత్రయ, మే వర మట యందు విద్య • నిడి రట యొజ్జల్
గావలె నట భూదాన మ, హా వల దట దారసంగ్రహక్రియ తనకున్. ౪౮.

కం. అమృహియుఁ బడత్రయమా, త్ర మ్మట కావలయుఁ దనకు • దానివలనఁ గ
ర్ణమృమున్నదో యామా, త్రమునకును స్వత్వ మెల్లఁరకుఁ గలదు కదే. ౪౯.

ఉ. వంపకు లిట్టివారలె చ్రుపంచమునం దమ దైవకర్ణ మొ
క్కించుకయైనఁ బైకి వెలియింపక నిష్పృహ వృత్తిఁ జూపుచుం
బొంచి స్వకార్యసిద్ధి తుడ • ముట్టెడు నంతకు నెంతయైన న
మించి భ్రమింపఁ జూతురు నుఁమీ యడియాసపుటాన గొల్పుచున్. ౫౦.

ఉ. ఎవ్వెయి విశ్వసింపఁ దగఁ దీతని బ్రాహ్మణు లన్న మాని వ
ర్ణమున బ్రహ్మచారులనఁగా విను దేవహితార్థ లాట వీ
రిముగ నిమ్ముఁ జేరి మనఁ కెగ్గఁ దలుపక లగ్గుఁ గూర్తురే
నమ్మఁగ రాదుగా రిపుజనమ్ములవత్తుములోనివారలన్. ౫౧.

గీ. త్రిదివమును బాసివని మొదఁ బ్రివిజాలెల్ల, మందరాద్రిని గొన్నాళ్లు మనలిజలధి
తీరమందునఁ గొన్నాళ్లు దిరిగి గారు, డాడఁ గొన్నాళ్లు చరియించిఁరనుచువింటి.

- గీ. అందదితోడ నవుడు కళ్యణుడు తపము, జేసెనటయామె దేవతాశ్రేణిశ్లల్ల
దల్లిగదయంతసెకయ్యవందంపతులకు, బుట్టెనటయొక్కమగవాడుఁ పొట్టివాడు.
- కం. అని మనగూఢచరు ల్లా, డి ననుం గని చెప్పినప్పుటికి నేటికి నీ
తని కింతవయసు రాదగు, గనుఁగొన నీతం డతండుఁగా నూహింతుక. ౫౫.
- కం. ప్రణిఘల వెన రంధ్రాన్వేషణమున కనిచినిగాని * శక్యము గారే
దణుమాత్రమైన నమ్మని, మణిరత్నోఘ్నాదిమంత్రంఁమహిమమువలనక. ౫౬.
- గీ. ఆత్మమాతాపితృసమాహ్వాయముల నడుగ, నెల్లజేల్పుల తలిదండ్రులెవరొవారె
తనకుఁదలిదండ్రులనుటఁతథ్యముగనీతఁ, డదితికళ్యణులకునుతుంఁడనుచుదోచు.
- గీ. ధరణియున్నదియంతయుఁదనదెతాను, వామదేవుండవారిజంభవుడనగుదు
నావినంగను వారిజంభుఁడితఁడు, మువ్వరకభేదమనికదాఁమునిమతంబు ౫౭.
- కం. మందరగిరిబృందారకు, లందఱు మంతన మొనర్చి * యంబుధీతీరం
బందున గోవిందుని శరణొందఁగఁ గ్రందుకొని రంచుఁనూహింపఁదగుక. ౫౮.
- కం. అందున గోవిందుడు కృప, కందలితముగాఁగ నదితికళ్యణులకుఁ దా
నందనుడై గరుడాచలమం దుదయము నొందియుండుఁననితలఁపనగుక. ౬౦.
- కం. యువదంపతులనుటకు హేతువు వారు పురాణదంపతులయైన మసూ
భవగురుఁ డుదరగుఁ డగుటకు, నవయావనలీలఁ దాల్చిఁనందాల్పనగుక. ౬౧.
- మ. అనినక దానవచక్రవర్తి నిజవంశాచార్యు నీక్షించి యి
ట్లను నోరైత్యకులావనప్రవణశీలా! మేలు గీప్రజ్ఞ యెం
తని వర్ణింతును నాదు నిశ్చయము సంక్షోభము నే నివ్వటుం
గనినంత స్వరు సంతవాఁ డనుచు వేండ్లం జెందె నాడెందముక. ౬౨.
- కం. హరుసంతవాడు హరియగు, హరియంతటివాడు హరుఁడు * హరిహరతుల్యుం
డరవిందభవుం డీముగ్ధు రభిన్నులూ సములూ తెలిసికొన నాతరమే. ౬౩.
- మం. సరమాత్రుండును నమ్మ వేడినది యున్నం గ్రన్నన న్నన్ననం
బరితోషించుచు లేదునా కిడుటకైఁబాల్చుంబునందుండి పూ
న్కి రహిం దాల్చిన నాకు నియ్యడను లక్ష్యజనియైనట్టి శ్రీ
హరియీతం డగునేని కాదయినభాగ్యం బెన్న నింతంతయే. ౬౪.

కం. పరమాద్భుతగరిమ స్తు, స్మరుకరుణ స్తత్ప్రితామః హునిఁ బ్రోచినశ్రీ
నరహరియగుహారి నరుడై, యరుచుటకంటె భాగ్యమనన్యముకలడే. ౬౫.

మ. వరయోగీంద్రహృదంతపర్యటనలంభశ్రాంతి శాంతించ శ్రీ
కరసంవాహనసేవఁ గైకొనినలోకస్వామియాశౌరిశ్రీ
చరణంబు ల్గలశోదకంబులను సంక్షాళింపఁగాఁ గంటి నె
వ్వరికైనం బరికింప సీదృశవహఃభాగ్యంబు ప్రాపించునే. ౬౬.

కం. జలనిధికె గలిగ మును నే, డలవడియె న్నాకు శౌరిఁయంఘ్రులఁ గడుగం
గలభాగ్యము నీరి నిడ నది, యిల నిడ నిది హరికె గాంతఁలిర్వరునగుటక. ౬౭.

కం. అన శుక్రఁడు నివ్వెఱపడి, తనశిష్యునిచేయి పట్టి • తగదు సుమీ యి
ప్పని నీకుం జెప్పిన విన, వనఘా యిది యేమిపుణ్యఁమయ్య బలీంద్రుడా. ౬౮.

కం. కొలమునకు వేరువిత్తని, తెలిసియు హరి కెట్ల మొసఁగఁ దివిరెద వయ్యో
తెలిసినవాడవోయేమియు, తెలియనివాడవోయెఱుంగఁదితిజ కులేంద్రుడా.

కం. తనమేలు నొరునిమేలుం, దనకీడుం బరునీడుం దలఁపనినినుఁ బో
లిసవాని సిరులు సౌదామిని మిసమిన లగుఁ జామీ యఁమేయచర్చితా. ౬౯.

కం. డెందమునం దింపొందఁగ, నిందుకీటునిఁగఁ దలఁచిఁపొతకామునకా
నందము ముందుగఁ గూరిచి, యెందటి కేమిడినఁ బిదపఁనిడఁదగుఁ బతికెక. ౭౦.

కం. శ్రీమని విడనాడి యభ్యాగతునకు ముని కిడిన ఫలము • గలదే వలదే
శ్రీతపాతభుజవ్యజనతా, మతిమద్భటబంధుతాభిమానము వతికెక. ౭౧.

ఉ. వచ్చినవాడు పుచ్చికొని • వచ్చినదారి నె పోవఁ జూచుఁగా
కిచ్చటి హానివృద్ధులకుఁ నిచ్చఁ గలంగునె లోఁ జెలంగునే
యెచ్చటి ముచ్చట ల్పరుల, కిచ్చిన నేమి ఫలంబు నాడు ప
ల్కచ్చపురీతి దీని వినుమా కనుమా నను మాన్యదృష్టిచేక. ౭౨.

కం. ఏరూపంబుననైనఁ బు, నా రాజ్యప్రాప్తికలసుఁనాకీరుండు దు
ష్ప్రారంభము లానరించును, మారుతనప్తకజనిక్రమం బెఱుంగ వాకో. ౭౩.

రిం. వారిపయిఁ గరుణ గలఁ డను, రారి యతం డిప్పు డిట్లుఁప్రహస్యాకృతితోఁ
జేర నినుఁ గవటవృత్తిం, దా రూఢిగ నమ్ము నమ్ము నమ్ముమదుక్తిక. ౭౪.

- కం. పలికి వెలయింప కుండినన్, గులదేశిక యంతకంటెఁ • గొల దేహి కిలం
గలదే మ్రొక్కెద నెకమా, ర్వలుకంగా వలదు వలదువల దించుకయ్యెన్. ౭౬.
- కం. అనుటయు శుక్రుఁ డొకించుక, యును దాఁజేయునది లేకఁ యుస్సురటంచుం
జనె నచ్చొటు వాసి వసిం, చునె తననుడి సాగనట్టిఁచో ఘనుఁడెందున్. ౭౭.
- కం. తానెంతటి బలియైనం, గానీ తన కవిహితోక్తిఁగడువందగునే
మానం డవుఁ డాతఁడు తన, పూనిక భవితవ్యతావిఁమోహితుఁడగుటన్. ౭౮.
- మం. చని వింధ్యావళి యంతలోన మణిభాఁస్వత్ప్రీతిఁ దోయంబు నిం
చిన భృంగారువుఁబల్లెరంబుఁ గొనిరాఁ • జేబూని యాతండు స
య్యనఁ బీకం విడి యవ్వటు న్నిలిపి యఁహ్లాభ్యర్థనం బాచరిం
చి నిజప్రేయసి ధారవోయుటకు నీఁక్షింపం చదాచాత్మ్యుడున్. ౭౯.
- కం. ఎంతతడవైన నంతియ, సంతోషం బదియె చాలు • సమకుట రాదే
యంత సొకయంతరాయము, వింతగ ననియాతఁ డొదిగిఁభృంగారువునన్. ౮౦.
- కం. బంగారపుభృంగారువు, నంగన వంప సొకబిందుఁవైనను బడకు
న్నంగని బలి యిదియేమను, డుం గుశకాండమున నవ్వఁటువువొడుచుటయ్యెన్. ౮౧.
- కం. సుడివడి వడి నిలఁ బడె శుక్రుఁడు కన్బ్రుద్దనకుఁ గాడఁ, గ్రుచ్చికొనఁగ న
ప్పుడు కాణుండై కడునె, క్కుడువడిగా లోహనాశఁగోళము వోలెన్. ౮౨.
- కం. స్వామిప్రియకాముఁడు తన, బాములు గణుతింప కధిపుఁపని చెడకుండం
గా మెలఁగుఁ బరినిరంకుశుఁడై మాటలు నరకునేయఁ, డనుకొనఁడెందున్. ౮౩.
- గీ. ఏమి చెప్పవచ్చు • నామెయి శుక్రుండు, సామి హితము గోరిఁ, చావుఁడప్పి
కన్న లొట్టయయ్యె”నన్నసామెతకుఁదా, మూలమగుచు సెక్కఁమూలమెదిగె.
- కం. గురువును మంత్రియు స్వప్రియ, నిరకుండు నగువాని నిట్లుఁ నిరసించినచో
నొరుమాట సరకు నేయునె, నిరంకుశు లభిశ్వరు ల్లఁజింతురె హితులన్. ౮౪.
- గీ. అప్పు డందఱు నటు లరుఁదందిచూచు, నంతలో నాతఁడిల్లాలిఁనరయనామె
సాణిభృంగారువుఁసెకింతఁవంచునంత, జలజలజలంబుధారగాఁజాఱఁగాంచి.
- కం. సాక్షిరముగ నయ్యుదకము, నక్షయ్యం బగునటంచుఁ నవ్వటుచేతం
బ్రక్షేపించెను రక్షి, యక్షుండు సద్భక్తి నీశ్వఁరార్పణబుద్ధిన్. ౮౫.

కా. ధారాపూర్వముగా సునంగినమహీదానంబుఁ బ్రీతి న్నుధా
ధారార్థంబుఁ బ్రతిగ్రహించె వటుమాంధనన్యండు ధన్యండు వాఁ
డేరూపంబుననైన స్త్రీయుల భయోద్వృత్తి నివారించుగా
సావరభక్తియ నిర్వహింపఁగ నదా • యత్నించు నేవాఁ డిలక. ౧౦౧.

కం. ధారంగొని చాతను బహుధారంజకఫణితఫణితిఁ • దనియించి మహూ
దారంబుగ రూపం బరు,దారం బూనఁగఁ గడంగెఁ నతఁ డపుడు వడిక. ౧౦౨.

చం. ధర నొగి నుద్గమించి విదిఁతంబుగఁ దైపయి వ్యాప్తిఁ జెంది బం
ధురగతి మిన్న ముట్టెను గఁనుంగొనుచుండెడు వంతలోన స
త్పురుషునికీర్తిపూతె నలఁపాట్టివటుండు పటుప్రభావవి
స్ఫురణము లేటలేల్లముగఁ • జూపఱు లచ్చెరు వొందునట్లుగక. ౧౦౩.

మ. తనసార్వత్రికభావముం డెలుప రోదఃపూర్ణఁడైమించువా
మనదేవుం గని దేవదేవ “సకలామత్యైష్ట్యసంధాయకా
య! నమస్తే ఖలఘస్సరవ్రశమితాన్యాయ్యాయ! తుభ్యంనమః”
యని దేవర్షులు మిఁటఁ బేర్కొనిరి భక్త్యాత్మయత్తులై యత్తక. ౧౦౪.

కా. శుక్రాదు భ్యయవిహ్వలాత్తు లగుచుం • జూడం ద్వరాడంబరా
వక్రశ్రక్రమలీలచేఁ బెరింగి విష్వక్వాన్యత్తదీప్తాంగుడై
శక్రప్రీతిగ విక్రమింపఁ దొడఁగెం • జంచద్గతి ధారణీ
చక్రం బంబరచక్రముం బదయుగఁచ్చన్నంబుగా నీగతిక. ౧౦౫.

కం. మన్నెకపదమాత్రిమున, మిన్నెకపదమాత్ర నాక్రమించి వటుండా
యున్న పదమాత్రమునకో,యన్నా!యేమందువన్న • నబ్బలి వలికెక. ౧౦౬.

కా. దేవా! తానకసేవకావళికి నెంతేఁ జూడఁగా దుర్లభం
బై వేదాంతశిరఃకిరీటతటవిన్యాసక్రియాప్రాశ్నిసం
భావింపం దగి తార్జ్యుమూఁపు పయి మోవ న్నించు నీదౌపదం
బీవేళం గృప నాదుమస్తకమునం • దిచ్చారతి నిల్పివే. ౧౦౭.

మ. అనఁ దన్నస్తకదేశమందునఁ దృతీయంబౌపదన్యాసముం
బొనరించె న్నివి దేవదుందుభిరవంబు ల్పుష్పవృష్టు ల్తురు

ద్వనితానర్తనము ల్పనిస్తుతులు గంధర్వాదిగానంబులుం

దనరంగా నతనిస్రసాతలము సెందుం జేయుచు న్నెల్లనక.

౯౫.

కం. ఆహా రవ మెనఁగఁగ మ, ర్తాహారవరు స్రసాతలంతురమున క

త్యాహితమతిఁ జని గాది, త్యాహితమతిహైన్య మిడుఁ గదా యెవ్వరికిక. ౯౬.

కం. మూడవపద మటు లిడ ముద, మూడ వగ ల్పూడనడఁగియొగిబలితో శ్రీ

రాడవమానితగతిఁ గని, రా డవనికి సెక్కడైన * రక్కనుండు వెఱక. ౯౭.

చం. బలి గుణ కాలియే నికటవర్తలు దుర్లయమూర్తు లౌటచే

నలవ డె నిట్లు హస్తగతమైనచో కాటపుఁగల్గి బాసి య

గ్గలమగుగాసి సెందఁగ జంగంబున నెంతటి దొడ్డవానికిం

గలుగక మానునే యధిక కష్టము దుష్టుల జేరఁ దీసివక.

౯౮.

సీ. వడిశపించుటయెదుఁర్వాసుండెఱిఁగఁగాని, కృపఁదానెతగదొలఁగించడయ్యె

వజ్రబద్ధయుండంచు * బలివ తెన్నేకాని, కఱపు లిప్పటిరీతిఁ * గమవడయ్యె

గురునివంచనగఁకుఁకుండు తలంచె నెకాని, యిదియుట్టులొనంచునెంచడయ్యె

సురదొలుటయె యాశరులు చూచిరికాని, తత్పాపకబలంబుఁదలఁపరైరి

తే.గీ. భావియారీతినుండ నెవ్వారు దానిఁ, ద్రిపుఁగలరవ్వుడేచొప్పు * దేవతలఁ

జొప్పుడియెనిప్పుడాచొప్పుసోకులకును, గూడఁ దోడ్పొనరిట్టిన గుద్దినట్లు.

మ. బలి బాతాళముఁ జేర్చి యాతనిగృహంద్వారంబునం దాను గా

వలి యుండ న్వర మిచ్చి యచ్చట పదాభాస్వద్దదాపాణియై

నిలిచె హ్లాసులపాలిపాలనవిధిఁ న్నిచోచ్చభావంబులం

దలఁచం డాహరి తత్పరస్పరవిరోధం బెన్నఁ డెన్నం డెడక.

౧౦౦.

కం. దైవతమునిసేవితత, త్రైవిక్రమమూర్తియై యథాస్థితిమరలక

గోవిందుండు వామనుడై, కావించె న్నోద మమరఁగా నమరులకుక. ౧౦౧.

కం. ఇంద్రానుజుండ వగుట ను, పేండుడవై తివుడు మరల * నిండునిచేతక

సాంద్రప్రేమంబునని, సంద్రత నేలింపు మయ్యఁ స్వారాజ్యంబుక. ౧౦౨.

కం. అని యనిమిషులు మును లేవ, దిన నన్నాహం బొనర్పఁడి స్వారాజ్యం

బున నిండుని వెన నభిషిక్తుని జేయుట కనుచునయ్యఁకుడువదియింపక. ౧౦౩.

సీ. మృదుశేనవిశదబుంధుదలనద్విందుబ్బుం, దన్నూర్తి నమృతకుండంబు నిండఁ
బీనతరాసినపానవర్షితతర్ల కవిసౌదమతిఁ గామఁగవి చరించఁ
బల్లవకోరకఁ ప్రసవఫలవాప్తిఁ, గల్పకద్రుమవంచఁకము దలిర్ప
ననుకూలగతిభేల • దనుకూలజలపీచి, కాసమున్నతి నభ్రంగంగవొంగ

తే.గీ. శ్రీహరికృపాకటాక్షవిశేషమహిమ, నహిమరుచిలోచితమషక్తిఁనంబుజాత
వనమురీతినిరీతినిఁవాసిఁగాంచె, ద్రిదివ మెప్పటిగత్తిశ్రీసంమృద్ధమగుచు. ౧౦౪.

ఉ. అప్పుడు విస్వకంటిదొర • లంఘునం దన వెంటరా గురుం
డప్పురుషోత్తముం దరిసి • యస్తదభీష్మితసిద్ధి యయ్యె మా
యప్ప! భవత్కటాక్షమహిమాతిశయంబునఁ జేసి యిప్పు మే
మెప్పటిచొప్పు లొప్పు వనియింపగఁ జేయవె స్వప్నలంబునక. ౧౦౫.

కం. పట్టం బింద్రున కింక వెనఁ, గట్టుము స్వఃపట్టనాధిఁకారంబునకుం
బట్టినపట్టానరగఁ దుద, ముట్టినఁ గద పొరువంబుఁపురుషున కెందుక. ౧౦౬.

సీ. అనితకళ్యులు కఃత్వంతంబునియలియై, నకుండోచు వారియానతిని బడసి
హేరంబునకుమ హూదాగంబుగానంత, సకలోపచారపూజలనొనర్చి
భక్తిమేఁ దారకేశ్వరలింగమూర్తికి, నమ్మ తాభిషేకంబు • లాచరించి
కాశ్వతస్తైర్భాస్వద్వృత్తి నివసంప, శ్రీమహాత్మ్యైశ్రాంతినిపొగడి

తే.గీ. యీవునన్నాహ మొనరింపుమియటన్మ, వెంట నేయింద్రుడిన్నిగావించుకొనియె
బ్రహ్మబ్రహ్మియుత్తఁడైవచ్చుటయ్యె, నఖిలసంభారములుసిద్ధఁజయ్యెనయ్యె.

గీ అనుడు శ్రీహరి నవుచు • నతనిఁ జూచి, యిట్లునియె నేకతంబునఁనింతపుట్టె
దానినిపుడైనమరలింపఁ గానఁడయ్యె, నయ్యమరభర్తదానికేమందునయ్యె ౧౦౭.

మ. అని యాశ్రీహరి వల్ల గీపుతి మహాత్మా! చాలదే మున్ను చే
నినలోపం బిపు డట్టులేల మరలం • జేయుం బిడొజుండు పే
ర్కొని నదృక్తిని దారకేశు నభిషిక్తుం జేయ సంప్రీతుడై
కనువట్టెం బరమేశ్వరుం డెదుట శ్రీంగారీ సమేతంబుగాక. ౧౦౮.

గీ. ప్రేమఁ దనమ్రాల సాక్షాత్కరించినట్టి, పాదస్పృశకమేకులపాదమలకు
భక్తిసాష్టాంగముగ మ్రొక్కి • స్వప్రభుండు, స్వాపరాధంబుమైరింపుండనుచువేడ.

కం. కరుణామతి నపురమే, శ్వరి యపురమే శ్వరుండుఁ నలకందనునిం

గరములను బొదివి యెత్తిరి, కరణాథుల నుత్తము ల్వింశద్వింశదుగా. ౧౧౧.

గీ. అనుచు లేవంగ నెత్తి వాఁ రస్తదీయభక్తనిర్మల్యములగౌరవం బెఱుంగ
కవమతియొనర్పితివిదానఁ ననుభవింపఁ, గలిగె నీకిట్టిహారసంకటము లింద్ర.

గీ. అయినదేమయ్యెనోభక్తమయ్యెఁగాని, యివ్వజైననుదృశ్యమంబించుకైన
నీశ్వరునికంటె భేదమంబెంచబోకు, దానకాశ్వతైశ్వర్యమొందంగఁగలవు.

గీ. వెనగునర్పించుకొనుము త్రివిష్టపాధి, రాజ్యవట్టాభిషేకభగ్ద్రవయత్న
మయ్యతానుజ్ఞమున్ను గాఁనంతదనుక, నిందె సాక్షాత్కరించిమేఁముండు మింద్ర.

కం. అని యయ్యాదిమదంపతు, లనుజ్ఞ నిడి నిలిచి రయ్యఁయచటనె నీవుం
జనుడె మ్మనినఁ ద్రివిక్రము, డనుమోదముతోడ వెడలెనాకంబునకుక. ౧౧౨.

సీ. ప్రవితతప్రతిచత్వరప్రతోలీనద్ధ, కాదంబిసీసాంద్రఁకాయమాన
మాబద్ధపారిజాతాగపల్లవగుచ్చ, తోరణాభిలగృహఁద్వారముఖము
ప్రోత్తంభితాష్టాపఁదోరులాంఛనవైజ, యంతీలనదైవ్విజయంతపదము
నిపితాచ్చచింతామఁజీభద్రపీఠని, ర్మలగుధర్మాస్థానఁమండపంబు

తే.గీ. భావుకశ్రీవసాధనైరావతంబు, చారుసమ్యగలంకృతోఁమైశ్రవంబు
నగుచునవుడొప్పెనింద్రపట్టాభిషేక, శుభవిభవనూచకస్సార్థిఁసురపురంబు.

కం. శ్రీమించురథము నిల్పె న, చామరమును నధ్వజంబుఁ నచ్చత్రమునుం
గా మెఱయంగ నరయగతి, శ్రీమాతలి హరులఁ బూనించి హాజరమునక. ౧౧౩.

సీ. పరమవదోపాత్తంబిరజాపరిష్కరీ, కుంభదంభకృతఁకుంభకుంభ
మిశకవర్దగంఁగాతైవలిన్యంత, రర్థప్రపూర్ణసౌఁవర్ణఘటము
నలినజకరకమండులుగర్భతలనంభృ, తావస్సునిర్జ్వాలఁరూపకలః
త్రిజగన్నదీనదఁతీర్థాంబుపూరిత, స్వచ్ఛజాంబూనదఁస్థాలికయును

తే.గీ. నప్తరత్నాకరాంతరఁసమువనీత, పరమపావనజీవనఁస్థాతికయును
బంచవిధసారతరువల్లఁబాంచితముగ, నుంచిరాస్థానిగురునిఁఘ్యలు గడంగి.

కం. అమరగవిదధిఘృతకీ, రములుం గల్పద్రునుమమంఠందము నమృతం
బమరగఁ బంచామృతముల, నమకూర్చిరమునులురత్నఁచక్షకంబులతోక.

చం. వరపుగ నేకనాదమయిఁ పర్వ యఖర్వసుపర్వదుందుభు
ల్పారయఁగ నేకధారమయిఁ మ్రొగ్గి మరుత్తరుపుష్పవర్షము
ల్లరియఁగ నేకరేఖమయిఁ కూడినురీకరవల్లకీశ్రుతు
త్పరయఁగ నేకపర్వమయిఁ బేర్చిఁ ద్రివిష్టవ మవ్వ డెంతయున్. ౧౨౦.

కా. స్నాతాలంకృతవిగ్రహుండయి శచీఃసంయుక్తుడై దిగ్వరా
స్వీతుండై త్రిదివేశ్వరుండు సురహానిశ్రేణి దీవింపఁగా
నేతెంచెం బెరిమెన్ జయంతుండు కరం • బింపొప్పఁ గైదండ యీ
మాతాపిత్రనువృత్తి నత్తటి సుధఃస్వామంటపాస్థానికిన్. ౧౨౧.

గీ. అవుడు తమతమ వాసగేఃహములనుండి, వనజసంభవవామనఃవామదేవు
లచటికేతెంచినమధిష్ఠితార్హస్వీతు, లగుచునిఁక నేలతడవునేయంగననిన. ౧౨౨.

గీ. దేవరలయా జ్ఞయనుచుసంధిషణుడైన, ధిషణుండుశచీయుతముగనంద్రివిజవరుని
భద్రచింతామణీశీతిపై వసించు, జేసి విఘ్నాధిపతిని బూజించఁ జేసి. ౧౨౩.

మ. విధిపూర్వంబుగ నర్హకృత్యములఁ గాఁవింపించి నానావిధా
షధిసారంబుల సంభృతాఖిలజగజ్జ్ఞాలస్రవంతీవయో
నిధినరంబుల నించినట్టికలకాఁనీకంబు నర్పించి వా
గధిపక్రీపతిపార్వతీశ్వరులయాఁస్యంబు ల్విలోకించినన్. ౧౨౪.

కం. చూపులు కృపారసమునకుఁ, బ్రాపులుగా నరసి రేచిఁవానపుభద్ర
శ్రీశీతంబున కెదుట న,మీవంబున నిలిచి వారుఁ స్నేరానమలై. ౧౨౫.

గీ. ఈపుమున్ను గఁ బన్ను గాఁనిన్న గారి, నెన్నఁగారానివిభవంబు • చెన్ను మీఱ
నాకలోకాధిపత్యాభిషేకమదితి, కశ్యపులచే నొనర్పింపఁగడఁగుమనిన.

మ. గురుఁ డభ్యర్చితకాతకుంభమయసంక్తుంధంబుఁ జేఁ బూని ని
ర్జరలోకేంద్రున కాభిషేచనికమంఃత్ర గ్రామపూతంబుగా
శిరమం దల్లన వల్లవాగ్రముల ముఁన్పించించి తోడ్కొన శ్రీ
కరనీరంబులచే సెనర్చి నభిషేకం బప్రతీకంబుగాన్. ౧౨౬.

కం. తరువాత నదితికశ్యప, హరిహరచతురాస్య లతని • కభిషేక మ్మైన
ర్పిరి తిరముగఁ దైలోక్యముఁ బరిపాలింపుము నిలింపఁబల్లభ యనుచున్.

- గీ. వరున నంతట వసుదిగీశ్వరసురర్షి, యోధకన్యాపురంద్రులఁ త్యక్తుకత్వముననుగంధివ్రసన్నాంబుఁ పూరములను, శక్రకునభిషిక్తుఁ జేసిరిఁ న్వన్మనునకు.
- సీ. తుంబురునారదాదులు త్రిమూర్తులసభ, నెఱుపుపాలవినంగఁ నెగడువారు గంధర్వులందందఁ కాన్పించుదశవిధ, రూపకంబులకుఁ బర్యులించువారు నచ్చరల్ దగువారిఁ యాస్థానములఁ జేయు, నృత్యంబు వీక్షింపఁ నేగువారు విశ్వకర్మబయల్లఁ జేర్చియేర్చుడువంత, బిరుసులఁ దిలకింపఁ వెడలువారు
- తే.గీ. నగుచుఁ జేజోవతీముఖ్యఁ నగరవాసు, లమరలో కాధినాథుపఁట్టాభిషేక విభవమీక్షింపనే తెంచిఁ వింతఁజెల్ల, నరసిసంతసమందిరఁ య్యవ సరమున. ౧౩౦.
- సీ. తప్తతైలకటాహఁతాపంబువిడనాడి, యమలొదకములనోలాడుచుండ నసివత్రవనవహతిఁ వ్యసనంబులఁ దొలంగి, నిబిడద్రుచుంబులఁ నీడనలువ నంధకూపావాసఁ జాయాసమునుబాసి, వెలుంగొప్ప తెఱపులఁ విశ్రమింప ఘనకాలనూత్రబంధనబాధలనువీడి, యిచ్చావిహారైకవృత్తి మెలఁగఁ
- తే.గీ. గలిగెన త్తటిఁగలనారఁకులకు నెల్ల, నిరయముననుండిదండిదంఁడితనముడిగి యార్తరక్షకులైన త్రిమూర్తులెమ్మి, నిడినయానతివేగఁ విడిచిపుచ్చు. ౧౩౧.
- ఉ. పట్టి జయంతుఁ డయ్యెడ స్వఃపాణినుపాణి మెఱుంగుముతైపుం దట్టపుటెల్లిఁ బట్టఁగ నుండంత కాంచనరత్నమండలి ఘట్టితదండచామరయుంగం బొగి నభ్యను లూని వీవఁ జూపట్టె మహేంద్రదుకొల్వ చెలువంబుగ సర్వసుపర్యవర్తయై. ౧౩౨.
- ఉ. అంటుగరానివేల్పు మొదఁలొకడలేలుమనీలు బాసవా బ్జంటలుమింటిదిన్నరులఁ దాటులునుం దెఱంగంటిపెద్ద ముక్కింటిని దమ్మికంటిదొరఁ గన్గొని యొప్పుగ నెప్పు డట్లు మీ బంటుబంటు బన్నములఁ పొల్పడకుండఁగఁ బ్రోవుఁడీ యనఁ. ౧౩౩.
- గీ. కనకోదరకమలొదరు, లనలాదిదిగీశమునిజఁ నామరవరులం గని యిట్లని దిట్టల మగు, కనకరమున నట్టివెరవుఁ గలతలతలఁపునఁ. ౧౩౪.
- గీ. స్థిరతలైశ్వర్యమెవడువాంఁ యెచునతఁడు, వరమహాహేశ్వరాచారఁ నిరతవృత్తి నూడవలె నట్టు లూడలేకున్నవాఁడు, పృథివిలింగప్రతిష్ఠఁ గావించవలయు.

కం. కావున నీతఁడు గరుడ, గ్రానపమివమున బంధురసర స్తటిని
ప్రవాప్తికి మహిని మహా, దేవుని లింగాకృతిం బ్రతిష్ఠింపనగుక. ౧౩౬

కం. అని యిందుని గరుడాచల, మునయం దుక్త ప్రదేశమున శివలింగం
బు నొగిం బ్రతిష్ఠ, జేయఁగ, ననిచిరి ననిచినదయ ప్రయంబున సంతక ౧౩౭.

మ. పురుహూతుం డిల కేగుడెంచి మహిమంబుల్పొందునుత్తేత్రనా
గరుడాహార్యము పొంత బంధురమహాకాసార తీశోర్వి శం
కరలింగంబుఁ బ్రతిష్ఠితంబుగఁ దగంఁగావించె నిష్టాప్తి కాం
గిరసుం దుక్తవిధిం గ్రియ ల్పడుప భక్తిశ్రద్ధ లేపారఁగక. ౧౩౮.

గీ. అందు నయ్యిందుమాళి పెంఁపందుచుండె, బ్రమధగణయుక్తిదక్షేత్రపాలకుండు
గాఁగ నుత్తరపూర్వదింకృత్యరమున, సత్వరక్షణదీక్షింసత్వరితిని. ౧౩౯.

కం. క్రమమ నమృతువుఁడు స్వర్గమునకు నమృతముఁ గ్రమఁగ జని పు
త్తమృత్విధువిధులకు విశదముగ నెఱింగింప వారుఁడయ దైవాఱక. ౧౪౦.

కం. నీక్రియ నికముందు త్రి లోకీసామాజ్యమహితంబుంటాక జయో
ద్రేకస్థితిపూజ్యము న, ప్రోకధృతిపాద్యమగుచు శోభిలు మఱియుక. ౧౪౧.

కం. శత్రుక్షయ మిత్రోచ్ఛయ, పుత్రోదయ నష్టరాజ్యంపునరాశ్రయము
ల్పత్రిప గోత్రక్షేత్రప, విత్రస్థలి నీచరిత్రంవినఁ జదువ నగుక. ౧౪౨.

మ. విఁయం బొప్ప నెవండు నీదయినయ్యాంబు త్రంబు నెందేనియు
న్విన విన్నించుఁ బఠించు శ్రీవరకృపావిన్నూర్తి దీపింప నె
ట్టన నాతండు జగత్ప్రసిద్ధి గని నంజ్ఞద్రవ్యలాభాఘృణా
నని యుచ్చువురు నివ్వరంబు నిడి స్వేచ్ఛాసక్తి విచ్చేసినక. ౧౪౩.

కం. పునఃసాధిత రాజ్యోన్నతి, ననిమిషనాయకుండు స్వస్థుఁడై త్రైలోక్యం
బునునిష్కంఠకముగఁ బాలన మొనరించెను ద్రిమూర్తులకటాక్షమునక. ౧౪౪.

గీ. తనకార్యసాఫల్యమున శెవ్వ రెట్లెట్లు, శ్రమమోర్చి రటువారింసత్కరించె
నీకల్పి తన శక్తిఁ నే కల్లె మరలనం, చవలేపవడ కడంకున. మెలంగ
గురుమానిముఖపూజ్యం లరువెంచునాదలు, దెప్పించుకొని విసేరిని భజించె
నేలొక మేవేళఁ నేలొక బాలెండు, నగునట్లు లవ్పట్టు లరేసి ప్రాణ

తే.గీ. విజతులగువారు తమనెంత విషయవృత్తి, బ్రేమనప్పించికొలిచిన విశ్వసింప
కాపుబంధుగురూక్షులనాదించె, నరఁడుక్రమ్యుల దనరాజ్యమధిగమించి గరఁగ.

కం. శతగుణానం స్థాపితభూ, పతిమలజ్జేయమానః పరమాదార్థ్యం
చితచితతయశస్సీమా, త్రితవననవిబద్ధహేమశ్చిరఘరామా. ౧౪౬.

చం. రవికులదీపకా ! భువనసంరంజక దివ్యకలాకలాపకా !
 నవభువవిగ్రహా ! సతజంపప్రతిపాదితభూర్యమృగహా !
 వనసజనీవితా ! సకలచంద్రితపావనభావభావితా !
 ప్రవిమలవర్తనా ! మునిసంరచకరస్తుత పుణ్యక్షీర్తనా !

ప్రగ్విణి. భానుమన్నందనఃప్రాజ్యరాజ్యపదా !
 మానిగార్హస్థ్యసంపత్కరక్రీపదా !
 జ్ఞానిచిత్రాజ్ఞసంచారకృత్పదా !
 జానకీమానసోత్సాహలీలాస్యదా !

౧౪౮.

* * గ ధ్య ము. * *

ఇది శ్రీమద్రామనామపారాయణపరాయణాతిధన్య కాండిన్యగోత్రపవిత్ర

దేవులపల్లికులపయఃపయోనిధికళానిధిసీతారామశాస్త్రిపాత్ర వేంకట

కృష్ణకాస్త్రిపుత్ర తప్తనాభిధానాంతర వేంకటకృష్ణకాస్త్రి

నామగ్రజన్త త్రిలింగదేశగ్రజన్త సుధీవిధేయ సుఖ్య

రాయకాస్తి నామధేయ ప్రణీతం జైన

మహేంద్ర విజయం బను పబంధంబునందుఁ

బంచమాశ్వాసము.

శ్రీ నీతా రామార్పణమస్తు.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

శ్రీ రా. మ.

శ్రీమహేంద్రవిజయము.

షష్ఠాశ్వాసము.

శ్రీరమ్యభూరిమహిమో
శ్రీహర ! సదారక్షితాభిలాంఘ్రివణమ
శ్రీహర ! సజ్జనచిత్తవి
హర ! కృపాధార ! దశశతాంగకుమారా !

౧.

గీ. అవధరింపుము శౌనకాద్యభిలషాని

బృందమున కల బృందారకేంద్రదుచరిత
సాంగముగఁ బల్కి మరల నిఁట్లనుచుఁ దెలువఁ
దొడఁగ నవ్వలికథను నూఁకుఁడు గడంగి.

౨.

ఉ. ఇంద్రుని సుస్థిరంబుగ స్వరిండునిఁ జేసి యొప్పేందుఁ డిట్లు ని
స్తంద్రత నుండు మంచుఁ దలింద్రుల నన్నిధి శేరి యోదయా
సాంద్రమనీషులార ! సురసత్తముఁ డుత్తమవైభవంబు గాం
చెంద్రదతు ల్పహూచ్చదశఁ • తెందిరి యుష్పదన్మగహూన్నతికా.

౩.

కం. దితిజన్మతతి రసాతల, గత మయ్యె సుతుండ నైతిఁ • గద నేనును మీ
కతులతపోన్విష్టులారా ! హిత మితకు వేతె కలదె • యెయ్యది యైనకా. ర.

ఉ. నావిని వార లిట్లనిరి • నందను నం దనువొందుకూర్చిచే
నీ విటు మామనోరథములెల్ల ఘటించితి దానఁ జేసి మా
భావము బుల్లనీలై నిఁక • వాంఛితము ల్పటి వేతె యున్నవే
శేవల మిప్పు డేము కృతఃకృత్యుల మైతిమి భ్యాతి మీఱఁగాక.

౪.

కం. ఐనం గల దొక యాస్పిత, మోవందన ! నీవు మాకు * నుదయించినయా
స్థానంబున నగ్నాకృతి, వై నిలువంగ వలయు నెపుడుఁవది యే మనినక. ౨.

కం. తనయులు పొడమిన వాసర, మునఁ బండువు నేత సుతులు * పొడమినగేహం
బున శుభవిధులం గూర్చుట, జననీజనకులకుఁ జిత్తఃపమృద మొదవుక. ౩.

కం. తల్లియుఁ దండ్రీయునుం దను, యుల్లంబులలోనఁ బిల్ల * లుల్లాసముతోఁ
జల్లగ వర్ణిల్లగ భువి, నెల్లవృద్ధు దలఁచుచుండు * రిట్టిశుభవిధుల్. ౪.

గీ. కాన నీవు బలిని * గానఁగా నేగిన, నాఁటియ్యశ్రమంబునను సతంబు
నిలిచియుంట మాదుతలఁ పని తెలుపఁ బుత్రుండు కేలుదోయి * దోయిలించి.

చం. అల బలిఁ గానఁగా నరిగి*నప్పటియ్యశ్రమ మందు నుండఁగా
వలయు నట్లుమీనుడులు * వ్యర్థము లౌనె తదాశ్రమంబునక
వలనుగ నెల్లకాలమును * వర్తిలువాడ మదీయమాజని
స్థలమును వీడ కచ్చటనె * నమృతి నుండుండు మీర లెప్పుడుక. ౧౦.

గీ. భాద్రపదమందు మజ్జంత*వాసరమున
శక్తికొలదిగ భక్తి నుత్సవము లెవరు
నలుపుదురు వారి కోర్కె లూ*సంగు చుండు
ముఖ్యముగఁ బుత్రవాత్సల్య*పూర్ణులార !

సీ. మీమాట జవదాటు * మీ రాన తిచ్చిన, యాశ్రమంబును వీడ*నని తెలంపుఁ
డగ్గరుదాడివై * నఖిలపూజ్యంబైన, యగ్నాకృతి వహించి * యధినసింతుఁ
గలకల్పవనివాశ*కంబై మదర్పన, తారంబు కడుమహా*క్లెవంబు గాంచు
వేంకటేశాభిఖ్య * వెలయు నాలుగుపుణ్య, శేకంబుండు ముదీయమూర్తి

తే.గీ. ధరణిఁ గలివేశ కేపాద్రి * ద్వాపరయును, నాపురము నుపమాకయు*నాదవర్ష
దివ్యదేశంబు లవి జగ*త్సేన్యమాన, భవ్యవిభవమహత్త్వసం*భావ్యగరిమ. ౧౧.

గీ. కొంతకాలంబుకేమిద్రి*ంగిమరసామి, యనుచు భావించఁగాఁబడి*యంత వంత
క్రీనివాససమాఖ్యఁ బ్ర*సిద్ధమైన, వేంకటేశాఖ్య వెలయుదు * విశ్రుతముగ. ౧౩.

ఉ. అంతట ద్వాపరాంత మగు*నవృద్ధు నారదమాని మన్నగో
పాంతముఁ జేరు నేనుమధు*రాదికదక్షిణదేశయాత్ర ల

త్యంతము దీక్షఁ జేసికొని • యందు మదీయనివాసపుణ్యపు

త్తంతము నాన తీవలయుఁనంచు ననుం గడుచేడు చేడుకకా.

౧౪.

మ. అవు డానాలుగునున్ని వాసములమాహా త్యంబు సాంతంబుగాఁ

గృహ సేఁ దెల్పఁగ దేవమాని యురగాఁధీశాద్రివైనుండి య

యుగవమాకం గన నేగుచు న్నడుమ నెఁన్నొపుణ్యదేశంబు ల

చ్చపుభక్తిం దిలకించు నంచును భవిష్యద్వృత్త మేఁ దెల్పఁగకా.

౧౫.

కం. అక్కడనె యుంట ముని విని, యక్కడ కేతెంచి మిగులఁనానందముతో

నక్కొటికవడుగుఁ బనివిని, యక్కొటిక నిద్దిచి యేగ • నభిమతగతియై.

౧౬.

సీ. ఏగి యన్నారదుం • డెపు డెపు డాద్వావ, రావసానం బని • యాత్మయందుఁ

దలఁచుచునుండంగఁ దత్సమయంబురా నంత, దక్షిణదేశయాఁత్రల నొనర్చి

కొని కేషగిరినివాఁసుని శ్రీనివాసుని, వేంకటేశ్వరుని సేవించి యుండఁ

గరుణ శ్రీహరియు సాక్షాత్కరించి మదీయ, నిలయుము లాలువఁగాఁవలెనటన్న

తే.గీ స్వామి ! శ్రీమాధన ! మహాప్రసాద మనుచు

వెడలి ప్రభమావసధముగా • వెలయుదాని

మాని శ్రీకాళహస్తినామప్రసిద్ధ

సిద్ధనిలయంబుఁ దొలుత వీక్షించె నెదుట.

౧౭

మ. వినువీధిం జనుచెంచుచుం గనియె నప్వీణామునీంద్రుండు తి

న్నని భక్త్యున్నతిఁ దన్నుఁ గొల్ప మని నాఁనందంబునుం బొంది తి

న్నని లోఁగొన్న నమీరలింగని నిశాంతంబైనశ్రీకాళహ

స్తినగవృత్తిప్రభవతటి న్నతజనఁ శ్రీదంబుఁ బ్రాసాదముకా.

౧౮.

చం. ఘనతరభక్తి నమ్మునిశిఁఖామణి దచ్చిఖరత్రిశూలముకా

గనుఁగొనినంతనే మహతిఁ కాజవమూలతోడికేలుడో

యిని నిటలంబు నందు ఘటిఁయించి తదంతరమూర్తి నాత్మలోఁ

కొనిపి నమశ్చివాయ యనుఁచుం దగ మ్రొక్క నతోత్తమాండుడై.

౧౯.

సీ. అడ్డదిడ్డంబుగా • నాదల నిడుకొన్న, వలిపంపుమడుఁగుదోఁపకులపిదప

లలికప్రదేశాదిఁ కాంగకంబుల లెస్స, ప్రామివదట్టంపుఁభస్మరేఖ

రెడమమూపులయందుండ్పథముగాఁ గన్నట్టు, స్వచ్ఛప్రభంబులొజన్మియులు
గడుక్కుభముగఁ దోమింతుడికేలఁ దాల్చిన, యాతామ్రతామ్రమయ్యాంబుపాత్ర
తే.గీ. లమరఁ గాంచనముఖిరజలంబగాహ, నమలఁ గావించి వాయులింగము భజించి
పరశివస్తవములు లోచుంపచ్చుద్విజలఁ, గాంచి దివిజమహ్నహర్నించె మిగుల.

కా. ఏవారిం గనుఁగొన్నఁ బాశుపతదీక్షైకస్ఫురల్లాంఘనం
బేవారిం గనుఁగొన్న నిర్జరధునీఁహృద్యాంబుపూరోపవం
బేవారిం గనుఁగొన్న బద్ధమదమఁజేభేంద్రదానోక్షితం
బేవాంపఁగరానిభాగ్యగతిచేఁ నిహ్నోటి కేతెంచితికా. ౨౧.

కా. పురి పంచాక్షరి విప్రపుల్లె జితకాము ల్భూపతుల్ రాజశే
ఖరు లూరవృత్తులు గిన్న రాపతినఁఖ్యుప్రఖ్యు లంఘ్యుద్భవుల్
పరమాహీనగుణుల్ సమస్తజను వైశ్వర్యాధ్యులం గావునం
గర మాత్రైతముచూడ దక్షిణానితాఁకైలాసమై భాసిలుకా. ౨౨.

నీ. శ్రీకాళహస్తిపురిసాయకుఁడు సర్వమంగళాధ్యుఁడు రాజమకుటమూర్తి
జ్ఞానప్రసూనాంబ • సకలభూభృద్రాజ, మూర్ధావతంసంబు • ముద్దుబట్టి
సౌవర్ణముఖిప్రసన్నపావనమూర్తి, బహుజీవనాధారభవ్యకీర్తి
పరివారదేవత • భృరశివధర్మప్రభూతప్రభూతవిభూతికాలు

తే.గీ. లహహ! దక్షిణకైలాసమై యెసంగు, నీమహాత్రైతవాసుల • కిహపరములు
తరగతఫలంబులైయుండుఁగాన నిందు, నిలువ నలువయు బలువైనఁనిష్ఠఁగోరు.

గీ. ఇచటఁ గీటపరిస్పృశమృగకెరాకు, లవ్యయానందమును జెందిరిని యెఱిగియు
నేల స్వర్గాదిపదవులఁనేలదిపురు, శతమఖముఖాభిలామరంసముదయంబు ౨౩.

చం. ఋషి దనియించె స్వర్ణముఖిరీసరిదంబుర్మురీపరిస్ఫర
త్పృషతపరంపరాధరధురీణసమీరణపోతజాతము
న్నిషదరవిందగధభృతి • మెల్లన వచ్చుతదీశలింగశో
హిషకురగాత్మకానుగతి • నిమ్మడియై యపు డల్ల నల్లనకా. ౨౪.

ఉ. మాని తదీశగోహముఖమంటపసీమను సాగ్రిమొక్కి యా
స్థానసభాజరంబునఁ బ్రదక్షిణకృత్యము దీర్చి నందిరా

జానుమతిం దదంతగగ్ధంహంబున కల్లన యేగి న్నముడై

జ్ఞానసుమాంబి కావృదయఃనాఘః గనుంగొని భక్తియుక్తుడై. ౨౬.

కం. మందాకినితోయంబులు, మందారప్రసవములును • మరుదాకృతి నీ

శుం దానములను బూజలనుం దనిపి మునీశ్వరుండు • నుతియించె నిటుల్. ౨౭.

గీ. దేవతాదేవ ! తావకఃసేవకశ్చ, భావుకులకును భవభవంధ్యవ్యనామ

సంస్తరణశీలురకుఁ గాక • సంసరణము, దాటఁ దరమె గజక్షణఁదాటదమను

కం. బహుగతుల నిటుల శ్రీకాశహస్తివగరీశువినుతుల నొనర్చి ముహు

ర్దుహురావర్తితకీర్తన, మహతిసహాయముగ గానఁమాధురిఁ జూపెన్. ౨౮.

ఉ. అచ్చట నుండి వెల్వడి వియచ్చరమాని పినాకినీధునీ

ప్రోచ్చలదూర్తిమజ్జనసుఁపూతతరాకృతులై భజించినన్

గ్రచ్చర లిచ్చు రంగపతిఁ • గన్గొన విక్రమసింహపట్టనం

బచ్చపుభక్తి మీఱఁగ విహాయసపద్ధతిఁ జొచ్చెఁ జెచ్చెరన్. ౩౦.

ఉ. శ్రీరమణీయమై కవివఃరేణ్యనరేంద్రుల కెద్ది యాంధ్రభా

హరసికత్వకీర్తి నిడఁజాలి బృహస్పతివైనఁ గేరి యె

య్యారను ముద్దరాలయిన • నుక్తిచమత్కృతిఁ జూపు నట్టిన్

ల్లారుపురంబుఁ జొచ్చెఁ దనఁయోరలఁ జారులు వెంటఁ గొల్చి రాన్. ౩౧.

కం. పెన్నఁ గని మాని నుతి సలి, పెన్నగనిర్వరిణి కాదు • పిన్నగఁ దగు రూ

పెన్నగ నిర్వరణి కెది, పెన్నగ నిక్కముగఁ గాశ్యంపి కెది యటంచున్. ౩౨.

గీ. లోని కరిగి భుజంగశఁయానుఁ డగుచు, యోగనిద్రాభిరాముడైఁయొప్పువాని

రంగనాయకుమనమలరంగఁగాంచి, మాని పులకాంచితాంగుడైఁమహితభక్తి

కం. వలఁగొని సాష్టాంగనతుల్, నలిపి రహి న్నహతి గానఁసారామృతమున్

వెలిపి మెల పొలయఁగా మే, ల్కొలిపి ప్రసన్నునిగఁ జేసికొని వెడలి వడిన్. ౩౩.

సీ. మంగళాచలసీమఁమంగళామలధామ, ఎత్తియో నరసింహఁమూర్తి సేవఁ

గావింపఁగా నెంచి • భావింపఁగా నంచి, తంజైసభక్తిచేతింబుతేవఁ

ననరంగ భువలీల • దనరంగదనుకూల, సరణిగా వింతైనఁకరణి భావ

భవ్యంబుగా శ్రుతిఁత్రావ్యంబుగా శ్రుతి, స్వరలయగ్రామభాంస్వరతఁగేవ

- తే.గీ. లంబుగను జేతనాచేతనంబులుగను, వృత్తివినిమయమబ్ర ముద్వృత్తిఁ జేయ
వీణ వాయించె గానప్రవీణతైక, సుందరుం డందు మానిపుంఁదరుండు. ౩౫.
- గీ. సామిచేఁ గ్రోలఁగాఁబడి • సామిశేష, మైనయార్తకమండలుపానకంబు
నాని యందుండి యమ్మాని • యరిగి కాంచె, గృష్టవేణి వయోనిధిఁకృష్టవేణి.
- కా. ఆత్మస్థానది దేవమాని తడవుఁద్యద్భక్తిమై స్నాన ని
స్థాత్మస్థాశయవృత్తి మీఱ నియతుండ్లై మజ్జనోస్తజ్జన
వ్యాకీర్ణార్తజటాభరంబుగఁ దడేకానక్తి నుండఁ బ్రజా
నీకం బారయుచుండె సెద్దనఁ ద్రివేణీనంగమభ్రాంతిచేక. ౩౬.
- గీ. ఆతఁ డహ్నేఁ దడవు తీర్థమాడి విహిత, కృత్యములఁ దీర్చికొని తేచిఁ గిరితటమున
దిటముగా భక్తులను బ్రోచుఁదీక్షనున్న, కనకదుర్గాచూడేవిఁ • గాననరిగి. ౩౭.
- కం. అంబా త్రయరూపిణి! యో, యంబా! క్రితవిత్తిఁ గడు దయం బాలనఁ జే
యం బాపములం బాప భయం బాపఁగ నోపు దీవఁయంబా! జగతిక. ౩౮.
- కం. నీవదములఁ జూడఁగా, నీవదశస్రస్విభాసిఁనీ! వదపడి నే
నీవదములఁ బాడఁగా, నీవదవి న్వచ్చినాడ • నీవదమునకుక. ౪౦.
- చ. అన నడ్డేవి వ్రనన్నరా లగుచు నాఁహా! దేవమానీంద్ర! నీ
ఘనసంగీతకలాకలావతలనాఁకాశల్య మెన్నార్జిత
వివఁ గల్గెం గద సేఁడు వెండియు మణిఁదీప్తివంబున న్నాఁడు విం
టిని శ్రీరామవదాంకగేయమును దాని స్వీణియం బొన్నితే. ౪౧.
- కం. అన విని యనిమిషముని యను, జననీ! శ్రీరామనామసారఙ్గత్వం
బనఁగా నీవల్లభునిదియును నీయదియును గడవ్వు! యోహరుకొమ్మ! ౪౨.
- కం. నీమణిపిఠాసన్నిధి, నామహతి యనంగ నెంత • నాగానకళా
సామగ్రి యెంత న న్నీ, వేమేమో పెద్దఁ జేసె • జేటికె జేసి. ౪౩.
- కం. వాయించెద నానీణియ, మ్రోయించెదఁ దంతియలనుఁగ్రతులకు రక్తిం
జేయఁగ నీదరిఁ జాలుదు, నా! యమ్మా! తప్పదనుటయది నాయమ్మా! ౪౪.
- కం. నీ చాప అచ్చినట్టులు, గావించెద ననుచు రేఫుఁగాన మొనర్చెక
దేవియు జరగాఁ దననీ, జానాదన మాచరింపఁసారదుఁ డెలమిక. ౪౫.

- గీ. ఇట్టుల ద్వేషిసేపించిఁబుష్పివరుండు, వనివి నెడునప్పుడా మెయిఁట్టనుచుఁబలికె
మెచ్చితినిగోరుకొనుమయ్యఁయిచ్చుదాన, వరము నెద్దియునైననిఁర్జరమునీంద్ర.
- గీ. అనిన విని యామెతోడ నిఁట్లనియె మునియు
నంబ న న్నీతరాగుఁడఁవని యెఱింగి
యును వరముఁ గోరికొను మటఁచును వచించి
తరయ నన్నీతరాగుఁడఁవనియె చెపుమ. ౪౭
- కం. ఐన సుక కోర్కె కలద, మృ! నామది రామనామఁమంత్రమునకు
ధ్యానాద్యుపాసనల శే, నైన విశేషంబులున్న * నవి విన వలఁతుక. ౪౮.
- మత్తకోకిలము. — నావుడుం దరహాసముక వదఁనంబునక వెలయించి యా
దేవి యమ్మనిఁ గాంచి యిట్లని * తెల్వఁ దారకమంత్రమం
దేవిశేషము లున్నవో వరఁమేశ్వరుండు మదిశ్వరుం
డే వచింప వలంతి గా కొరు * లెవ్వరైన సమర్థులే! ౪౯.
- గీ. వరము వేడు మనుచుఁబలవంత మొనరించి, యడుగనిడఁగఁ జాలఁకుడుగ వలసె
నైన నాదునుడువు * వ్యర్థం బొనర్తునే, తగినవెరవుఁ దెల్పుఁదానఁ గాక. ౫౦.
- గీ. మునిజనవరేణ్య కాఁకాఁపురమునందు, విశ్వనాథుండు మన్నాథుఁడీశ్వరుండు
రామనామప్రబంధకీర్తనము వినినఁ, దస్తహామంత్రరాజతఁత్వంబుఁ దెలుపు.
- శరలము. అనవుడు స్తుని దేవి కిట్లను * నమ్రో! విను మమ్మ! నా
మనవి నే నిపు డిట్లు లయ్యుపమాకవేంకటనాథు నే
వన మొనర్చు కడంకమై జనుఁవాడనై నదుద్రోవ నిక
గని కృతార్థుఁడ నైతి మోదము * గంటి భేదము గంటితిక. ౫౧.
- ఉ. ఇప్పుహి వేంకటేశ్వరుని * యిమ్ములు నాల్గు చెలంగు దివ్యదే
శమ్ములు గేవలమ్ముఁ గలుఁషమ్ములఁ బావగ నోపు నర్థవా
ద మ్మిది గాదు శేషగిరి * ద్వారక నాపురి గారుడాద్రి స
త్యమ్ము ప్రసిద్ధనీధనిలఁయమ్ము లభీష్టఫలప్రదమ్ములుక. ౫౩.
- కం. అనాల్గుదివ్యవదముల, లో నెవ్వడు తప మొనర్చు * లోకజనిత్రీ!
నానిది యగుఁ దప మల రే, నానదితటిఁ జేయుతపముఁవలె నిధు ఫలముక. ౫౪.
- కం. అవేంకటవిభు నేశపుల, శేవారలు నైన యాత్ర * శేగుదురో కా
రావెనుక నితరయ్యాత్రలు, గావించెఁగ రా దటంబుఁ * గల విలఁ బలుకులో. ౫౫.

సీ కావున నిచ్చొట్టుంగడవి యెవ్వలనికె, జనఁజన నని కొంతఁపందియంబు
నచట నప్పుత్ర మఁత్యల్పమైన జపించ, నగు సిద్ధి యనుచుఁ గొండంతయాస
కొరికొమ్మని యానఁగొల్పి లేదన నెవ్వ, నే యని యడుగ నీయెడ భయంబు
నీమెకే తెలువఁ దాఁయీకుండు నాకెట్టు, రెఱిగించు ననుచు నిఁస్పృహత గొంత

తే.గీ. “పెట్టఁజాలక యుండినఁ బెట్టునిల్లు, నైనఁ జూపింప వలయు” నన్నట్టు చూపి
తీవటంచు సమాధానంపుత్తి కొంత, కలిగి నాడెంద మివ్వేళ్లఁగలతె నొందె. ౫౬.

మ. అన మందస్మిత మొప్పు దేవి కరుణాఁస్వాంతంబుతో మూసి కి
ట్లనియె న్నమ్యము దక్క నిన్నడుమఁ బుణ్యక్షేత్రముల్ రెం డొగిం
గనువట్టుం గద ద్వారకాపురియు నాకావల్లియు నేవొకటే
శనివాసంబులు సిద్ధసేవ్యములు శశ్వద్విశ్వసంభావ్యముల్. ౫౭.

కం. రేవాతీరతపంబును, శ్రీ వేంకటనాథుఁ డుండుఁక్షేత్రంబులలో
గావించుతపంబును సరి, యై వెలయు నటన్ననుడి యభారము గాగఁక. ౫౮.

శ. గౌతమియొడ్డునం దవ ముఖండఫలవతి మంచుఁ గోవిద
వ్రాతము వల్కుచుంట విసంవా మన వామనవామదేవు ల
పూతమహాస్రవంతి కిరుఁపొంతల నాజలరాశిగాగ నా
త్రేతరదేవత ల్లాలుపఁనిచ్చ వసింపిరి పెక్కురూపులక. ౫౯.

కం. నారద భద్రాద్రిస్థిత, తారకమంత్రాధిదైవ తత్రీరామ
దారపదోదకపావన, యై రాజులు గౌతమిమహానది యెల్లెక. ౬౦.

గీ. దేవతను బట్టిక్షేత్రంబు • దివ్యమగును, దీర్ఘమును త్రేత్రమును బట్టిదివ్యమగును
ద్రితయ మొక్కడఁ గూడిన • దివ్యదేశ, మిద్ధరితి నిదే కదఁసిద్ధపము. ౬౧.

కం. ఆకరణి దివ్యపదమగు, నాకావలి యందు రామఁనామజపం బీ
వేత్తాగ్రపుత్తిఁ జేసినఁ, జేకులుఁ దన్నత్రవిగ మశేషముగ వెనక. ౬౨.

సుగంధివృత్తము. ఓతపసిలోకనాథ • యుగ్రహతపంబు నీ
గౌతమీస్రవంతిఁ జేయఁగా దయార్ద్రచిత్తుడై
ప్రీతి వేంకటేశ్వరుండు • పెంపుమై బ్రసన్నత
నీతలంపుఁ దెల్పు నా ధుఁనీవరఁస మిట్లనుక. ౬౩.

కా. నాతీరంబున సంవసించి కరుణ • న్నాకావిహారంబుల
 న్నాతోయంబుల సంచరించుచు ననున్దన్నింపవే యంచు నా
 ప్రాశస్తిస్వస్యతంస మీప్పితపుడీయం దెల్పనల్పేతర
 ప్రీతిం దా నివసించె దత్తటమునకా • శ్రీవేంకటేశాకృతికా. ౬౮.

గీ. అట్టు లాతడు వసియించి • నట్టిదేశ, మోడవల్లె యనంగఁ బేరింది వెలసె
 నందుఁ దపమాచరించిన • యట్టివారి, వాంఛ లీడేర నాహరి • వర మొసంగె.

గీ. అందుఁ గొన్నాళ్లు నియతి నీ • వధివసించి
 యరుగు మన్నలి దరికిఁ గాఁర్యార్థవగుచు
 నచటి కెదుటను దోచుఁ బుష్పాద్రిపద్మ
 శైలధవళాచలములు నిర్జ్వరమునీంద్ర !

నీ. గోదావరీవారిఁ • గోటిలింగేశ్వరు, భక్తియక్తిగ నభిషిక్తుఁ జేసి
 తత్పార్శ్వవ ర్తిసీతారామమూర్తిఁదా, రకనామదివ్యమంత్రమునఁ దనిపి
 తద్యామ్యభాగసంస్థాయిమార్కండేయ, శంభులింగము సమరచన మొనర్చి
 తద్దక్షిణమున • ధవళాద్రిశ్రీజనార్దనుఁ గొల్చి రామపాదముల కెఱుగి

తే.గీ. యవలఁ దూర్పుదెసకు • నై యోజనత్రయ, దూర మరిగి యచటఁదుల్యదరిని
 జెలఁగుచున్నయట్టిశ్రీకుమారారామ, సీమ భీమనాథు • సేవఁజేసి. ౬౯.

కం. అందుండి పీఠపురమునకుం దరలుము కుక్కు లేకుఁకోవెలనడుదా
 రిం దోచు గవనిమోలఁగనం దగు నందీశకేతఁనస్తంభముతోకా. ౭౦.

కం. ఆదివ్యతేత్రంబున, నీదగుఁకోరిక లభించు • నిక్కంబుగ నీ
 కేఁ దెల్పునుపాయం బదె, యోదైవతమునవ రేణ్య! • యురుతరపుణ్య! ౭౧.

చం. అది యెటు లన్నచో నొకయుఁపాయముఁ దెల్పెద నంటి మున్నె యా
 సదయునివిశ్వనాయకుఁ బ్రసన్నుని జేసికొనంగఁ గాకికై
 యది పని గాఁగ సేగవల • దంతట నాతడు నిండియుండు నా
 రద ! జగదంతరాత్మయని • ప్రాజ్ఞులు వల్కుఁగ నాలకింపవే. ౭౨.

కా. కైలాసంబునుఁ గాశికానగరియుం • గాణాచిగా నాతఁ డే
 లీలం దా వసియించియుండు భువి నాల్గిల వ్యసించె గదా

యేలాతరమునందుఁ బీతపురి దేవేంద్రార్థసిద్ధిర్థమై

వాలాయంబుగఁ గుక్కుటాకృతి స్వయంవ్యక్తాచ్చలింగంబునకా. ౭౧.

కా. ఆకాశపురి యాదిమం బిది ద్వితీయం బంచ విశ్వేశ్వరం

దో కంజాతథవాత్తజాత ! సతతం • బుల్లస మేపారఁగా

క్రికైలాసమునందుఁ బోలె నివసించెం గుక్కుటాకారుడై

లోకానుగ్రహకాండఁ బారిషదపాఠు లేవలెపుల్లాల్వఁగాకా. ౭౨.

సీ. భాగీరథి యటంచు • వచియింతు రచ్చోట, నేలానది యటంచు • నిచటఁ జేరు

చిందుమాధవుఁ డంచుఁజేర్కొందు రచ్చోట, గుంతిమాధవుఁ డంచుఁ నెంతురిచట

మణికర్ణిక యటంచు • గణుతింతు రచ్చోట, భ్యాతి యిచ్చటఁబాదఁగయ యటంచు

నన్నపూర్ణయటంచు • నెన్నడు రం దిందు, క్రిరాజరాజేశ్వరి యని కీర్తి

తే.గీ. యందు విశ్వేశ్వరం డందుఁ రిందుఁ గుక్కు, ధేశ్వరం డందు రింతె కా • కింతయైన

భేదమున్న దె కాకికిఁ • బీతపురికి, సంజ్ఞ లే భేదములుగాని • సప్తసింద్ర. ౭౩.

కం. అది యైదుక్రోశముల నిడు, పిది యామడవర్తుల మగు • నెటుఁ జూచిన న

య్యది యిది వరమేశ్వరనకు, నదనంబులు భుక్తిముక్తిఁ సంస్థానంబుల్. ౭౪.

కా. మున్నూటర్వది దేవతాయతనము • ల్పొల్పొందు నవ్వీటిలోఁ

తెన్నూరు న్నలుతట్ట యూవముల హాసిం జెంది యేలాతటిం

గన్నారం గన సౌధయూధము లపంఁఖ్యాతంబు లవ్వీథులం

దన్నం దన్నగర్భప్రభావము దరంఁజే యేరికి న్నారదా !

౭౫.

ఉ. తారకమండ్రముం గురుఁడు • దా నయి మానుగ నిచ్చటకా జనుల్

దా రకలంకులై మనఁగఁ • దవ్వక యెవ్వగ నివ్వరంబునం

దారకవిద్విషధురుఁడు • దా నువదేశ మొనర్చు సత్కృపో

దారకటాక్షుడై శిశుతఁయాదిగ నైహికసౌఖ్యము ల్గనకా. ౭౬.

౭౬.

ఉ. ఓదివిజర్షి వర్య! పురుఁహూతికపేరిటిశక్తిపీత మ

హృదకపీఠలం దిది వింజంబుగ నెన్నఁ బితృజాముక్తికిం

తాదగయాఖ్యతీర్థము వింభాసిలు నిందు గయాత్రయ స్తుతి

క్రిదునిఁ గుంతిమాధవు భంజంబుగ నా నిటఁ బంచమాధవికా. ౭౭.

౭౭.

కం. గంగానది గోదావరియుం గావేరియును గృష్ణయును బోలిక జే
యంగాఁ దగ వేరేటికి, బంగారమె వండు దానిఁ నాఁపూరములకా. ౩౮.

చం. జనములు గుంతిమాధవనిశాంతసుదర్శనదర్శనంబు చే
సిన మును చేసినట్టివి యశేషముగా నభుము ల్నిశించు న
వ్వనజడకాయలేక్షణుని • పాదసరోరుహదర్శనంబుఁ జే
సినఫల మిట్టిదింత యని • చెప్పఁగ కత్యమె నీవెఱుంగవే. ౩౯.

చం. పారిఁబారి లేచి ప్రత్యహముఁ • బ్రాద్ధనఁ బుష్కరిణీజలంబులం
బరువడిఁ దీర్ఘమాడి జిగిఁపట్టుమడుంగులు గట్టి యొప్పుగాఁ
దిరుమణికాపు దీర్చికొని • దివ్యతరద్రవిడప్రబంధభా
స్వరనివదాసులై తగఁ బ్రపన్నులు గోవెలఁ జొత్తు లేడైఱకా. ౪౦.

కా. సేవాకాలమునందు నందు నలలఁజ్ఞీజానికైంకర్యముం
గావింపం బఱతెంచి యొక్క మొగి భక్తజేణి నిత్యంబు న
య్యావానంబున భక్తిచే నుభయశేదాంతజ్ఞు లధ్యాపకు
లేవం జేయు ప్రబంధఘోషముల నాంలింపం బ్రహ్మదంబునకా. ౪౧.

సీ. నీరి యురంబున వసుంధరయునీలయునెప్పి, నిరుప్రక్కలవనించిఁమురువుఁజూప
శంఖచక్రగదాసిఁశార్ఙ్గాయుధంబులు, మూర్తిమంతంబులై • మ్రోలఁ దోచ
వైనతేయుండువిఁష్యక్సేనుండునుభక్తి, గేలోయిపెరిగియుంఁగిటనుగొలువ
వివిధోపచారముల్ • పవరించుచును శేషు, డన్నివంకలఁ దానఁయై భజంప
శే.గీ. సురలుబ్రహ్మాండసహితులై • చుట్టునిలువఁ బ్రత్యహముఁగుంతిమాధవఁస్వామికలమిఁ
బార్వతీవరమేశ్వరు • ల్వచ్చి నెఱువు, రాజభోగంబుఁ గనుట దుర్లభము నుమ్ము.

సీ. మును మున్ను మాధవ • పుష్కరిణీవారి, దీరంబు లాడి యుద్దేవుఁ గొలిచి
యావెన్కఁ బాదగఁయాన్నాసుండై హస్తీ, ముఖుఁ గాంచి దక్షిణామూర్తి నరసి
షష్ఠులు సేవించి • వండీకు ఛావించి, భైరవు భజయించి • ధ్వజవితర్జి
కలన నాత్మప్రదక్షిణముల సెనరించి, నందీకు నానతి • వొంది లోని

తే.గీ. శేగి యచ్చట క్రికుక్కుంటేకుఁ బగమ, భక్తి నభిషిక్తునిగఁ జేసి • ప్రస్తుతించి
రాజరాజేశ్వరీదేవిఁ • బూజనముల, సలిపి నాఁడందు నివసించువలె జనుండు

కా. సాయంకాలమునందు నందుఁ బురవాఁస్తవ్యుల సురస్తవ్యుఁడౌ
నాయాశానుని సేవనార్థమయి భక్త్యావేశ మేపార యు
తాయాతస్థితిఁ గూర్చునందడి కమఁర్త్యశ్రేణి దౌదవ్యులం
దే యుండుం దమప్ర్యామయానములతో * నింగి నిరీక్షించుచుకా. ౮౧.

గీ. ఇతరులగు కేలులులను బ్రహ్మేకముగను, దత్తదాలయములఁ జూడఁదగుఁ గడంగి
యంగనున్నన్నినాళ్లప్రత్యహమునందు, నరయవ లెకేపుమాపుశ్రీహరినిహరుని.

సీ. నాణి వీణియఁ బూనిఁరాణితో నాయించ, విబుధేంద్రుఁ డింపుగా * వేలు వూడఁ
గనులజుం డనుకూలఁగతిఁ దాళమను మీట, నాఠీకనిలయ గాఁసంబుఁ జేయ
ఁగభీరముగ మృదంగము కౌరి మ్రోయింప, ననిమిషశ్రేణి చుట్టు నివసించ
నచ్చరల్ క్రమలయఁ న్నాసంబుఁ బరికింప, బ్రహ్మర్షి లానందఁవరతి నుండ

తే.గీ.. రాజరాజేశ్వరీదేవి * రత్నఖచిత, సింహాపీఠికఁ గొలుపుండి * చిత్తగింప
సాంధ్యవేళలఁగుక్కుటే శ్వరుఁడొనర్చు, తాండవముఁజూడఁగన్నులఁపండువగును

ఉ. ఆనటనావసానసమయంబున నల్లన విశ్రమార్థ మీ
శానుఁడు దేవితోడ పలఁచుక్కినిఁ జక్కఁగ నేకపీఠం
దా నివసించి యుండఁ బ్రమఁధద్వితయం బిరుతట్లఁ జామరల్
పూని * భూషణంబులకుఁ * బొందగువింగుగ వీచుచుండఁగొక. ౮౨.

గీ. పీఠమూలంబున వసించివినయవృత్తి, దనయులిరువురుఁబదములూ, త్తంగముదము
గదురఁగొండొక సేవండుఁ గరుణనిలచి, కొలువుఁ గావించునందఱఁగలయఁగనుచు.

మ. స్థిత మొవ్వుక శశిమాలి భృంగి దెస పీఠీంపం దదిచ్చక సభా
గళు రెల్లం గడుఁబార్చి నవ్వఁగఁ జమఁత్కారంబుగా నాతఁడం
చితమాహాస్యకళావి సూదముఁ బ్రపంచంపంగఁ గొండొక్కసే
పు తగిలీలఁగఁ జిత్తగించి విలసన్తోదాత్మఁడై పిమ్మటకా. ౮౩.

కా. దేవి స్నవ్యయఁ గాంచి యంతటనె నంఁదిం జూడ నాతండునుం
బ్రాహ్మిణ్యంబును జూపు వేడుక నుమామాణిక్యవీణాగుణా
రావళి దన కంతరాగమునకుం * బ్రాపై విజృంభింపు ఖా
హవామాతీయు మెచ్చఁ బాడి విభునాంజ్ఞం జెంది చాలించుచోకా. ౮౪.

చం. అమరమునీంద్ర! మంచినమయం బది నీ కవు డీవుఁ జక్కఁగా
నమరిచికొన్నవీణీయ సమంచితరీతి గ్రహించి రామనా
మము స్మరియించుకొంచు సురఃమస్మరిమండలినుండి మ్రోల నిన్
గ్రమముగఁ గానిపించుకొనఁగా దరహానముఁ జేయు నీకుఁడుకొ.

గీ. అదియయనుసుతిగా నెంచి యంచితముగ, రామనామప్రబంధకీర్తనముఁ జేయు
మతఁడు నావలె సంతుష్టి నానతిచ్చు, వరముఁ గొరు మటంచు నోవరము నీకద.

ఉ. అందుల కీవు డెందమునాయందలివాంఛ నివేదితంబుఁ జే
యందగు నందుపై ముడిము యందుచు నందిహముం డెచుమా
నందము నీవు చెంద విధిఁనందన! తారకమంత్రతత్త్వపుం
జందము నెల్లఁ దెల్పు నిటుఁసల్పు మటంచును దద్విశేషముల్. ౯౩.

ఉ. ఇంతియ కాదు తన్నగరి యివ్వదెంచితీ వన్నవార్త వి
న్నంతినె నిన్నుఁ గాంచు లెపు యడంచు దలంచుచు దేవసేవలం
దెంతయు భక్తి మొక్కు లిడు నెప్పుడు నప్పగ మేలు భారణీ
కాంతుండు వానిదుర్గమునకై చని యాతనిఁ బ్రీతుఁ జేయుమా. ౯౪

ఉ. ఆతఁడు నిన్నుఁ దాఁకఁమహత్త్వముఁ దెల్పు మటంచు వేడినం
జేతము బ్రీతి సుంద శశిఁశేఖరుఁ డేగతి నీకుఁ దల్పె నా
రీతి నమస్తుతుం దెలిపి యప్రిని జేయఁ దగుం గులక్రమా
యాతముగాఁగఁ దన్నిరతి నాతనిసంతతి వృద్ధిచెందఁగొ. ౯౫.

ఉ. ఆవిధి లభివాంఛితుండవై యుపమాకతు సేను మంచు న
ద్దేవి యనుగ్రహించిననిదేశము చొప్పున నప్పు డొప్పుగా
దైవతమాని నెల్విడి యథాక్రమరీతి నమస్తుత్తయం
సేవల నాచరించుకొని యెచ్చెగ న్నిరుడాదె కనునకొ. ౯౬.

కం. వడి నడవివారిఁ గొని కాల్యుడఁ దా జడవారి యొకఁడఁ నెడవడు నెడి నా
క్కడఁ బ్రార్థు గ్రుంకఁగా నక్కడ నారే యుండఁ గడఁగి యొకడ లీక్షింపకొ.

గీ. కహళహర్షటఁ గాకఁకంకగృధ్రలూక,ములు గూండ్లదరిఁ జేయుంకలకలంబు
వలడు మున్నసివట్టి యాసితం బొనరింపఁ గడువడిఁ జేరు నొక్కలరులంబుఁ

బాడనూపఁ దఱియంచుఁబడిబడినేతెంచు, నలఁతిభూతములుగొంఁదాడురొదయు
వడిగీఱి భువిఁ పాఱఁవైచెనియన్కికై, కలహించి మొలుగు కుంకల్లరవంబుఁ

తే.గీ గలసి కర్ణకఠోరంబుఁగాఁగఁ దోఁప, బ్రహ్మరాక్షసచిరతరాంవాస మగుచు
ననతిదూరంబునం దొక్కఁఘనవిశాల, మైనయశ్వత్థ వృక్షంబు • గాననయ్యె.

కం. ఆరావిచెట్టువంకకుఁ, జేరక నొకగున్నమావిఁచేరువఁ దోఁప
న్నారదమునివరుఁ డాసహ, కారముక్రింద నివసించెఁ • గడు నెమ్మదిగాఁ. ౯౯.

ఉ. అంతటఁ నన్నితం బ్రథమఁయామమునం జలవత్రభూరుహ
ప్రాంతము నుండి, నక జెనక • రాకుము రాకు మటంచు బిట్టుగా
నింతియెలుంగు దోఁప నిది • యేమొకొ యంచు మునీంద్రుఁ డక్కఱజో
పాంతముఁ జేర నేగి యరఁయంగ నొకండును గానరానిచోక. ౧౦౦.

కం. ఇది యేమని యబ్బురపడి, మొదలిటి నహకారమూలఁమునకుం జనఁగాఁ
బడవడి యప్పటిచావ్వున, ముదితయెలుంగు వినఁబడంగ • ముని సత్వరుడై. 1

కం. అవ్వలనికె జన నచ్చట, నెవ్వండును లేకయున్న • నిది యే మనుచుక
నిన్వేరపడి విడిదికె జనె, నివ్వధమున మూఁడు సారు • లేగుచు రాఁగ ౧౦౧.

ఉ. సందితమైన యంధతమఁసంబున వెండియుఁ గూయి దోఁప ది
గ్బంధ మొనర్ప నన్నెలవుఁ • పాయు నుపాయము లేక మేన నే
సందియునుం జెలింపఁమిఁ బిఁకాచనిశాచరముఖ్యమైనక్ర
వాంధసు లున్నచో నిలువ • నచ్చటికిక ముని యేగి ముంగిటక. ౧౦౩.

సీ. వవడపుఁగోళ్ల చుప్పరపుమంచముమీఁద, హంసతూలికల శయ్యాతలమునఁ
గుడిటిలోఁ జెమలించిఁకొనితెచ్చి యుంచిన, పూత కుస్తుఖమైనఁపూవుఁదీవ
పోలికఁ డముఁ తాసిఁపుడమి కేతెంచిన, మెఱుఁగారుక్రొత్కారుఁమించుఁ గదసి
కదలకుండఁగఁబట్టిఁకలిసినమొయి లన, నెన్నెరుల్ మెయి నిండ • విరిసియుండఁ

తే.గీ. జక్కఁదనమునఁ జొక్కఁపుఁజొక్కవోని, దాని నక్కజమైనచంఁదమున నచటి
యునికెగలదాని నెలపాయఁమునఁదనర్పిమించు నెకచిత్తదానినీఁతీంచియెడుట.

సీ. కొఱవితో జగడించు • కఱకునల్లనిమేను, మిడిగ్రుడ్లు గడితంపుమిట్టనుదురు
పెడదసొరును దుట్టపెదవులుగొగ్గికో, అలు బుట్టముక్కనిట్టలవుజెవులు
గులువంపుచేతులుగుంటతోమ్మునుదొట్టె, కడవునిడువుగాల్గులబొడుపుమెడయు
బల్లవెడ్డుకల్ల దోల్పుచ్చడంబును నల్లు, పూతగండమ్మును • బుట్టతలయు

తే.గీ. నెముకకోలయుఁ బ్రేళుజంఁదెమును బునుక,

చెంబుఁ గలవానిఁదిండికై • వెంబడించి

యలతి బూచులు గొలువంగ • వలతి యగుచు,

గండడగు సెక్కబ్రహ్మరాక్షసునిఁ గాంచి.

౧౦౬.

కా. ఓ హూ | యీతనికృత్యమా యిది నిజంబూహింపఁగా నేల త

ద్వ్యాహారంబులచే బయల్పడుగదా • యంచుం గృపాయత్తుడై

యా హంసీగమనావతంసము భయఃప్యామోహముల్ వాపి నీ

వాహకార మొనర్ప నేటి కన నయ్యబ్రాహ్మీయుం డిగ్గనక.

౧౦౭.

కం. మంచము డిగి పెన్నెలుల స, మంచితముగఁ గ్రొమ్ముడిగ నమర్చికొని సమా

కుంచితవిగ్రహయై ముని, పంచామ్యునిపాదయగళిఁ బట్టి వచించెక.

౧౦౮.

ఉ. ఓమహితానుకంప ! సమయోచితదివ్యతరప్రభావకా

లీ ! మునివర్య ! యే సెుక నరేశ్వరువట్టిని నన్ను బట్టి వీం

డ్రీమెయి నీమహాటపిక • నిమ్మణిమంచముతోడఁ దెచ్చి రిం

కేమి భయంబు నీపదము • లేఁ గనుఁగొంటిని గంటి సౌఖ్యమున్.

౧౦౯.

చం. అనవుడు బాల ! నీ వెవతె • నమ్మ ! వనించెడుదేశ మెద్ది ! యె

వ్వనిసుత ! వివ్వనంబునకు • వంచన నిమ్మణిమంచమధ్యకా

యిని నిను మ్రుచ్చిలించుకొని • యీఖలు లంతిపురంబునుండి యే

యసువునఁ దెచ్చి రమ్మ ! వనితా ! వచియింపుము మాకు సంతయున్.

౧౧౦.

చం. అన విని నేను గిన్నను మహామహుఁ డైనకలింగదేశపుం

జనవతిపుత్రికక మదనుజన్మఁడు బాలుఁడు తండ్రి వైరితోఁ

దెనఁకువఁ బోరుచో నొకనిఁ ప్రేటున వేటొకరుఁడుగా వడిం

దనువులు వాని వీరవిహితం బగులోకముఁ జేరి రిద్దరున్.

౧౧౧.

కం. పిమ్మట మాపదవికి మా,యమ్మను రాజ్యగ నమాత్ముఁ * లనుమతిఁ జేయక
నెమ్మిగ నామెయు రాష్ట్రం, బుమ్మలికముఁ బొరయకుండు * నోముచు నుండెక.

గీ. పిన్న నాఁడు తల్లిడి * నన్నర్థదేశనా,యకున కిచ్చువాడ * ననుచు మాడ్చు
లాడుచుండు నాతఁ * డట్లైనఁ దల్లియు, నట్టిపూర్ని, దానుఁ * బట్టియుండె.

కం. నచిహ్నుము మజ్జనకుని, వచనంబులు వినుట నర్థవనుధాధీశుక
నుచక్రతునిగా నెఱుంగుట, బ్రచరంబుగఁ దలపు లతని,పై నిడి యుండక,

ఉ. నాజనయిత్రి వెంట నరఁజంబుగ వచ్చినమృతియొక్కఁ డ
య్యాజిని గూలినట్టియభియతికుమారుని వంగ దేశపుం
రాజపునంచు వాని కిడఁరాదొకొనీదు తనూజ నంచు నే
వ్యాజముచేతనైనఁ గొనియిండును వానిని న న్నొసంగఁగాక. ౧౧౫.

గీ. విని విని యమాత్యులను * బిల్వఁ బనిచి యొక్క
నాఁడు తత్తత్త్రియాలోచనముల నెఱుపి
యిట్టగోష్ఠీవశంబున * నిదియుఁ దలఁచ
వార లందఱు నొక్కటఁ * బలికి రిట్లు. ౧౧౬.

చం. ఒడవెడు భీతి నీదు తనయుండతిఁబాలకుఁ డౌటవానిమే
మదయుఁ డటంచుఁ బాపభయఁ మన్న దెఱుంగఁ డటంచు మాపయింక
వదలనిమత్సరంబు గలఁవాఁ డనుచుకొ వినుచుండు మట్టిదు
ర్మడుఁ డగువానిబాంధవము * మానుటయే సుమి మాకు మన్ననల్. ౧౧౭.

కం. మాయేలిక యీబాలిక, యాయంద్రనృపాలుడేవి * యాఁ గద యనుచుకొ
మాయందటి ముండట వా,లాయముఁ బలుమాఱుఁ దన తలం పెఱిగించెక.

కం. ఆతఁడు పుణ్యశోకుఁడు, వీతాఘుఁడు రూపబలవివేకాదులవి
భ్రాతుఁడుఁ గావున నాతని, కేతరుణి సెనంగ నిశ్చయింపుము మఱియుకొ.

చం. బవరపుమాట యమ్మనుజఁపాలునివీనుల సోకి నంతనే
జవనహయాధిరూఁడుఁ డయి * సైన్యసమేతముగాఁగ ప్రేల్చిడిం
బవనసమానవేగమునఁ * తాపటగా మనవత్స మూని న
చ్చి వినఁగరానిమాట విని * చెచ్చెర నేగ స్వరాజధానికొక. ౧౧౮.

కం. కావున నాజనపాలున, కీచనిత నొసంగ నిశ్చయింపుము నీవు
మా విభునితలఁపు నట్టిద, నావుడు వారలకు మజ్జనని యిట్లనియెక. ౧౨౧.

కం. అనఘాత్తులార మీతె, ల్పినచొప్పునఁగాక యొందువిధమునఁ గావిం
తునె యని తద్బాంధనమునకు నెదం మజ్జనని యియ్యఁకొనియున్న యెడక.

గీ. నేటిమధ్యాహ్నమున వంగఁనృపునిపట్టి, నంగదేశాధినాథుండు • సంగరమునఁ
జీవనంయుక్తునిగఁ బట్టి • చెఱును బెట్టె, ననుచు మంత్రుల కొకవార్తఁవినఁగ వచ్చె.

ఉ. దాన సెకెంత సంతసిలు • దానను గావున నిర్తలాదక
స్నాన మొనర్చి సౌధమున • సంజకడ న్నెఱు లార్చుకొంచు మం
దానిలసేవ్యమాన నయి • యల్లన మంచమునక వసింపఁగా
నే నిదురించితిం బిదప • నిచ్చట మేల్కొని తన్ను విచ్చితిక. ౧౨౨.

కం. ఆలో నీలోహాశ్రుతి, యీలోకభయంకరాత్ముఁ • డెడలు దోఁపక
నాలో నే నొందినవెఱు, పాలోకేశ్వరుఁ డెఱుంగు • సంతట వీడుక. ౧౨౩.

గీ. నిన్ను మ్రింగువాడ • నీమెదయం దున్న, పసిడిబిళ్ల డెంచి పొటవైవ
కున్న ననుచు మిగుల • నుగ్రుడై జంకింప, నడలు జెంది బొబ్బ • లిడితి మిగుల.

కం. ఆర్చినకొలంది వీడును. బేర్చినయ్యాగహముతోడ • వెన మంచముతోఁ
జేర్చ నొకకొండమఱుంగున, కోర్చితి దత్సంకటముల • కోపుణ్యనిధి. ౧౨౪.

గీ. చిన్న నాడు తండ్రి • శ్రీవేంకటేశ్వర, వ్రతిమ నఱుత నంగ • రక్ష గాఁగఁ
గట్టె దానిమహిమఁగా నెంచికొండంత, ధృతిని మంచ మేను • నిగత యుంటి.

మ. అనఁ గారుణ్యమునక మునీంద్రుఁడును బాలా ! యింక జంకేల ! నీ
జననిం గూర్చుదఁ జేర్చుదక వడి మనఃస్ఫుంప్రాప్తమందైననా
భునితోడ న్నినుఁ గూడ నేడె యని యుద్ధప్రేత్తుపై దోషనా
శనకృత్పదగయోదకంబు కలశంసం బల్లనం జల్లినక. ౧౨౫.

కం. వీతాఖిలపాతకుడై, యాకండు బైశాచకక్రియావిముఖుడై
యాతవనిపదములం బడి, యోతండ్రి ప్రోవుమనుచుఁనొగిం బ్రార్థింపక. ౧౨౬

కా. నీ వెవ్వండవు ? నీకు నెప్పుగిది నీనిర్భాగ్యరూపప్రచా
రావస్థాదులు గల్గె ? నీయబల యెట్లాత్మప్రయోచిత్తె నీ

చే? పిండైల్ల నెవండు దెబ్బ మిడ రఁజీంతు? సమగ్రానుకం
పావేశంబున పిండతో నిపుడె నిఁన్నన్నం బికాచేందుడు? ౧౩౦.

గీ. పాండ్యదేశాధిపునిప్రాప్తింపవశంక, భవుడనగుసుక్కశ్రోత్రియః ప్రాప్తబుండః
బృథివి ధూర్జటికర్తాఖ్యః వెలయువాడ, నెల్లరకుఁ డెల్ల మగుజాడఁ నెనఁగువాడ.

సీ. బాల్యకాలమునందె సావధాన్యమయ్యెను, జవిమాచినాడకాస్త్రములూకింత
నాభిజాత్యము గల • దంచు నిక్కుచునుండు, వస్త్రమాణోక్తి కిం • వైనవెఱవఁ
గడువికత్తునతచే • మిడిసిపడుచునుండు, నొరులపెంపునకుఁ జూపొవఁ జాల
బ్రహ్మజ్ఞుడ నటంచుఁ • బగ్గెలు గొట్టుదు, నెఱుంగనివిద్య నిఁకృష్టమందు

తే.గీ. మెరుని వలన నాకుఁనుపకృతి యెందాఁక, మెనరుచుండు నంతఁదనక మెచ్చి
యేఱుదాటి తెప్ప • నేర్చినచందాన, వానిపేరు వినఁగ • వైన మెల్ల. ౧౩౧.

కం. అనువర్తన గల యగమని, ఘనుడంచును గాక యున్నఁఘను నధముఁ డటం
చును విఘనభ నభయుడనై, విననీ వినకుండనీ చెఁవింబడ నలుతు? ౧౩౨.

గీ. చేసినయఘంబు దావక • చెప్పికొనినఁ, బోవునందురు గానఁ దెబ్బదుమునీంద్ర
యెన్నియగుఁబలున్నవోయన్నినాదు, సొమ్ముగాఁ దిమ్మరుదుఁజొమ్మఁరిమ్మకొనుచు.

గీ. చిత్త మెపుడు ధనార్జనాయత్త మగుట, యాగభిక్షామిషంబున • నచటికచటి
కేగఁగఁదలంచి కొమరుండు • నేనుగూడి, యుత్కలంబులఁగంటిమాఁరూరుదిరిగి.

గీ. బ్రహ్మబంధునిఁ గేవలఁబ్రహ్మయనుచు, నుత్కలంబున జనులకు • సత్కరించు
ప్రతిసయ్యుండుట నను బ్రహ్మమతిఁ దలంప, పలసినంతధనంబటంబడనీ నాడ.

కం. దాని సెకబండి నిడికొని, నూనుండును నేను శకటంబోదకుఁడును దే
కానకును మరలి రా నీ, స్థానమున దినావసానంసమయం బగుడు? ౧౩౩.

సీ. ఆనాఁడె గౌతమిఁస్సానయ్యతార్థమై, నడచి యేతెంచుచు • నలుగురైదు
గురు మమ్మఁ గూడిరాఁ • గొన్నిముచ్చటలందుఁ, బరిచయంబయ్యెనఁపురుసవారు
కర్తకుండని నన్నుఁగారవంబునఁ జూడఁ, గోరియద్దటి సెక్కఁగుంటజలము
లుంటఁ గన్గొని యేగుఁచుండుండు మాకుఱ్ఱవాఁడు మీరును నంధ్య • వార్చివత్తు

తే.గీ. వనుచు వెనుక మొగంబైతిఁసరిగి బండి, కొంచెమైనను దడవుగాఁవించి చనఁగ
వలదె యనిదొంక చాటునఁనిగిచియుండ, వచ్చెనాక న్నికంబుగఁవార్చి ఘమొకటి.

- కం. అటవై నా కొద విన ము, చ్చటఁ దెల్పఁగ నేల నిప్పిఁశాచర దానం
ఘటియిల్లై రాచిచ్చె ట్ట, వ్పటినుండియు నిదియె నాకు • వసతిగ నమరెకా. ౧౩౮
- కం. ఈయున్న పికాచంబులు, నాయ ట్టవ్వలిమొగంబునం బడి యిట్టై
నాయంతటి వవి గామి, న్నాయకునిగఁ దలఁచి యెపుడునను సేవించుకా. ౧౩౯.
- కం. పిప్పట నుకుఁ దేమయ్యెనొ, యిమ్మెయిఁ గూర్చినధనంబుఁలేమయ్యెనొ యం
చుప్పలిక మందుచుంటిని, జామ్మి యని బ్రహ్మరాక్షఃసుండన మునియుకా. ౧౪౦.
- కం. చింతించకు మొక్కింకయు, నంతయు నేవంటిఁ జామి త్వందాత్తధవుని పు
త్తాంతముఁ బీకపురి స్త్రీ, నంతటికిం బాండ్యమధుర • సౌఖ్యము నుమ్మి. ౧౪౧.
- చు. పులివారం బడి నీవు రాకునికి నీవుత్రుండు దత్తార్థముం
బలుచందంబులఁ జింతచే బొగులఁ దఁత్పాంఠస్థమా పల్లయం
గల గోపాలురు వారి దాసి యొక వ్యాఁఘ్రుం చిచ్చటం జేరి పాం
థులఁ బెక్కొడన బట్టి ప్రింగె ననినం • దోధూయమానాంగులై. ౧౪౨.
- కం. గొల్లులు మాపల్లెకు రం, దెల్లి గన వ్యచ్చు మామఁహీపతి యారే
యెల్ల మృగంబుల వేటం, బల్లార్చివధింప నిచట • వసియించె ననకా. ౧౪౩.
- కం. వల్లె యని వారందఱు, నుల్లంబుల సెల్లఁబోయిఁయుండఁగ నా రే
యెల్ల మెకంబులఁ బొరిగొని, యల్లన తద్దేశపతి సమాగకుఁ దయ్యెకా. ౧౪౪.
- గీ. వచ్చి యవ్వార్త యచ్చటిఁవారు దెలువఁ, దాను గూర్చినపులిపొదఁదాపునందుఁ
గ్రొత్తనెత్తుటఁ దడిసినయుత్తరీయ, మందుఁ గల పేరివర్ణంబుఁ లరయఁ జేసి.
- కం. దైవగతిఁ గలుగు నాపద, లోచిత్రవహర! చింతఁనొందకు మెదలో
నీచిత్రంబును నిను మీ, యావాసపుటూరఁ జేర్చు నయ్య యటంచుకా. ౧౪౫.
- గీ. తగిన సాహాయ్యమును గూర్చి • తద్దహంబుఁ
జేర్చి యేఁటఁ గొంతవాఁడొక మోసంగ
చుండునట నాఁటి యమ్మహింఁద్రుండు నేటి
ని దదవ్యయయుగ మాట్టు • లెనయు పైత్రి. ౧౪౬
- కం. అని యచటి పొరవృద్ధులు, ననుఁ గూర్చి తదీశకుల గుఁగన్తుటి గామి
చునెడం దెల్పినచరితంబును నీపల్కినచరిత్రమును సరి గూడెకా. ౧౪౭.

గీ. వద్దయోదకచిందునంఃవర్షమునను, దుష్టభావంబు మూత్రంబు • దోలఁగఁ గాని
విడిచిపోదయ్యెనువికాచంపుత్తిగాన, దాని నెడఁబాయుచందమంఃదఱువినుండు.

సీ. మీపికాచత్వంబుఁ • బాపును గొంద టి, మ్మంచంబుతోడ నిఁమ్మింఁచుఁబోఁడి
నీయంద్రదేశంబు • నేలు శ్రీపీఠికా, పురనాథుసౌధాగ్రమునను డించి
యతనిమేల్కొల్పిపిఱియింపఁజేయవలెనైతలంబు, నంతయు నెఱిగించిఁయరుగు దెంచు
నంతలోఁ గొంద టిఁయ్యింతి నంతిపురంబు, నందుఁ గానక చింతనడలుచున్న

తే.గీ. యీమెలల్లికి నివ్వార్తలెల్లఁ దెలియు, నట్టులాకాశభారతి • యనుకొనంగ
నొరులెవరు మిమ్ముఁ గనకుండఁనుగ్గడించి, రావలయు నంత దనుక నింఁదేవసింహు.

కం. అని ముని చెప్పిన చొప్పునఁ, బనివిని యప్పని యొనర్చి • వడి వెల్వడి వ
చ్చిన నందఱు నుపమాకకుఁ, జనుదెండని వెంటఁగొని వెఁసం జని మ్రోలె.

చం. గిరిఁ దిలకించునంతఁ బులఁకించెను జూనికి మేను దగ్గఱం
గరమెదలిన పమ్మదము • గ్రమ్మె గుడిం బొడఁగాంచి నంతనే
పరవశ మయ్యె మానసము • భక్తులు భాగవతైకసేవచే
బరదకు లెదు రన్న భగవత్పరిచర్యకుఁ తెప్ప నేటికి.

౧౫౨.

కం. అటు లగ్గిరితటిదగ్గటి, జటి యద్దరివాండ్ర నిలిపి • సాఁగి శిరమునక
ఘటితాంజలిపుటుండై యొక్కట నక్కటకమున కెఱిగి • కాతూహలియై.

కం. పురికిక వలగొనియాదట, గిరికిఁబ్రదక్షిణము దిరిగి • కృతబంధురపు
మృరిణీమజ్జనుండై యం, తరహి నమజ్జనులఁ గ్రందునక మందగతిక.

౧౫౩.

కం. చనుచుండు నప్పు డాగుం, పుననుండి కనంగ నయ్యె • ముని కనుంగవకుక
మనసు కరుగింపఁజాలిన, ఘనమగుజాలి మెదవంపఁ • గల జన మెదుట.

సీ అస్ఫుటస్వరముగా • నటు నిటుఁ గరనం జ్ఞ, గల తలంపేమేమొ • దెలిపికొనుచుఁ
దనువ్రచ్చములకును, తర మొనంగినవేతె, వాక్కుగా నెద్దియొపలికికొనుచుఁ
ఋరి గిరి పిఠిఁదిగాఁఁదిరిగి బయల్ గాంచి, ప్రోవవే హరియంచుఁ మ్రొక్కికొంచుఁ
గొండదండకు మమ్ముఁ • గొంపోర నడయాడ, నేర మటం చూఁతఁగోరికొనుచుఁ

తే.గీ. మూక బధిరాంధవంగులఁమాంక లెదుట, నున్నఁ గనుఁగొనియ్యి వజనున్నరుజగ
నెన్నఁడొనరించుశోభా నెన్న నెన్ను, డనుచుఁదలపోసెంతఁడప్పుడనుచుజాలి.

- కం. కొండపరి కరిగి వారలఁ గొం డొకతడ పూరడించి • గోవింద హరీ
యండజరాజహరీ యని, మెండుగఁ జేర్కొనుచు మొదటిఁ మెట్టెక్కు తటికొ.
- సీ. గొంతెత్తి గోవింద • గోవింద యని సంత, రువుగా బిట్టువా • క్రుచ్చువారు
శ్రుతిమాతె మారుతాఁహతి వీడెసారణి, ననువుగా సవంచు • మనెడువారు
ద్వారగోపురదృష్ఠాద్వారకాసనవర్ణ, సమితి విఘ్నముగాఁ • జదువువారు
వడివడి ముందుకైఁనవచి క్రమమి తన, యదుగలఁ బడి మొక్కులిడెడువారు
తె.గీ. నైన వారలఁ దనవేంట • నరుగుడెంచు, వారి నలమూకబధిరాంధఁపంగుజనులఁ
జూచుచుఁ గవటనాటకఁసూత్రధారు, చిత్రనాటకవటిమ కఁచెరువు చెందె.
- కం. అక్కరణి నొక్కచో నడు, చక్కెం బెంపెక్కు పెక్కుఁజక్కరలు దరుల్
జక్కగఁ జూచుచు నక్కడఁ, జక్కలు చేజిక్కునన్నఁచో నెక్కుయెడక.
- కం. సాలగ్రామశిలాఫల, కాలేఖ్యాకారదర్శితాత్మునిఁ దులసీ
సాలగ్రామమహాన్నత, సాలగ్రామణ్యగారఁసంస్థాయఁ గనెకొ. ౧౬౦.
- కం. కనుఁగొని సాష్టాంగముగా, వినతులు గావించి లేచి • వినసుతత్వమండై
వినయం బెనయఁగ నమ్ముని, వినతాసుతలైలనిలయు • వినులించె నిటుల్.
- కం. కారుణ్యశఁణ్య! నిరా, కారము సాకారముకొ సఁకలభువనవయా
కారము నగుభవదీయా, కారముఁ ద్రివిధంబుగాఁ • గణులించు శ్రుతుల్.
- గీ. బ్రహ్మఁ గ్రోచరంబందుఁ • బ్రాథమికము, దెలిసికొంగురుబుధులుతాఁ రీయమూర్తి
భక్తులకుఁ రెండవది దోచు • భావనాను, రూప మగురూపముగ ధీనిరూపణియ.
- కం. పంచాయుధీనమంచిత, మంచుఁ జతుఃపంగళాఘంపంచుకొ మించుకొ
మించుజిగుంచు సాల్లల, దంచుకొ వించుందు నీయొఁయారమును హరీ, ౧౬౪.
- కం. భయ మేది నుడివెద జగ, త్ప్రియమే దినదిన మొనర్చు • మృదుపదకమల
ద్వయ మేదిని మును నగరా, న్వయ మేదినతోయ మేది • నరహరి చెపుమా.
- సీ. పొక్కిటఁ బొండమ్మిఁపువుఁ జూప వేమి యు, రంబునఁ గొస్తుభఁరత్న మేది
వనమాలఁ గంతంబువను జూప వేమి నీ, వత్సంబుకెలన. శ్రీవత్సమేది
తపనీయమకుట మాందల జూప వేమి క, ర్ణములందు మకరశుండలము లేచి
నదనులం బైవహఁసముఁ జూపవేమి స, త్కరుణాకటాక్షిఁక్షులము లేచి

తే.గీ. యిరుగలంకుల వీచోవులిడుచుఁ జెలిమి, దోఁచు దీపించు నిల నీలఁజూపనేమి
యన్నిటికి నేమి సామి కాఁహంతరాళ, దివ్యమందిరయిందిరాఁదేవి యేది! ౧౬౬.

కం. మృగయాభేలనలీలకా, మృగయులు ప్రేరేప నడవిఁ • ద్రిమృరఁ జని యా
మృగములఁ దునుమాడుచు నొ, మృగధరభావుక! వసించిఁతే యందుఁ దమికా.

కం. నీవిందారయఁబడవిది, గో విందాఁకలియడంగఁగొమ్మనియెవఁడో
నీవిందావలఁచిలువఁగ, గోవిందాయేగి యచటఁగూర్చుండితివో ౧౬౭.

మ. అని యేవం విధమైనరీతి మదిలోఁధ్యానించి ప్రార్థించుచోఁ
గన నయ్యెకా మునికీకాముకుందుఁ డెదుటం • గంజాలముం గొస్తుభం
బును దోమాతెయు లాంఛనంబు మకుటంబుం గుండలంబుల్ స్థితం
బు నపాంగంబులు ధాత్రినీశరమయుం • బొల్పొంద బల్పొందుగాకా. ౧౬౮.

కం. హరి యెదుట నిటుల సాక్షా, త్కరించిన విరించననుతుఁడు • గడు నేడుక నీ
చరణములే శరణము లని, పరువడిఁ బరమప్రపత్తిఁ • బ్రణకుం డయ్యెకా. ౧౬౯.

కం. మించిన ప్రవత్తి మదిఁ బ్రసరించిన మస్కరినమస్కరించిన నంకూ
రించినకృప శ్రీహరి పరి, కించి నతునివినకు లాలఁకించినవాడై. ౧౭౦.

కం. ఆరెండుపసులకై యిరు, సారలు మును విడువవలసె • సదనము మాకుకా
నారద మూఁడవపరి నీ, తారణమున మరల నేడు • కదలఁగ వలసెకా. ౧౭౧

కం. నావుడు మునిపుంగవుఁ డో, దేవా! మొదలింటిరెంటిఁతెఱఁగు లటుండం
గా వినఁగ వలసె వెడలుట, నావలనం గలిగె నేఁడఁనం గతము ననకా. ౧౭౨.

కం. మున్నింటిరెంటిఁతెఱఁగులె, మున్నుగ వినవలయు వరుసఁమూఁడవయది నీ
పన్నిననన్నాహమె నీ, కన్నరపత్తి మీఁద నున్న • యశమప్రేమకా. ౧౭౩.

గీ. అనిన ముని నతోర్తమాంగుడై యిట్లను, నొక్కదాని కంటె • నొకటి వింత
యగుచుఁ దోఁచుచున్న • దడిగిన నిఁక నేమి, వచ్చునో వచింపుఁడిచ్చకొలది.

మ. అనినకా నవ్వుచు నవ్విభుం డనె మునీంద్రా! వింత లే వింతయుకా
మనకుం దీత్ర గెఱింగినట్టిదియ మ్రొనం జెల్పెడం బొల్పుగా
వినుమీ వేట యొనర్పఁగా నటిగియుం • విందన్న విచ్చేసియుకా
మును నీ ముంటిమి శ్వేత్రుజాదితము లీఁపారం గరం బొంటికా. ౧౭౪.

సీ. శేషుద్రి మేము పంపించియుండఁగ మునుల్, గొందఱు మముఁ గూర్చిఁ ఘోరతపము
 నేయఁగాఁ బ్రత్యక్షఁమై యభీష్టం చేమి • యన వారు మోక్షంబు • నభిలషింప
 వది తపోధ్వరజపఁస్వాధ్యాయముఖసత్త్రిఁ మాకలూపంబులఁ బ్రాప్త మగునె
 నాచేతహతులకు • జ్ఞానసంగతులకుఁ, గాని కైవల్యంబు • గలంగ దెందు
 తే గీ. నాగ నాగాకనాగవఁనాగమముల, గము లమర మన ముగ్రమృంగములమగుచు
 సాధులకు బాధఁ గావించఁసాధులగుచు, వారు మొఱు లిడఁగ సవరిఁవారుండగుచు.

చం. గరుడునిమీఁదఁ గూర్చి యధిఃకం బగుటం దదహార్యసీమ మం
 దిరముగ నున్న యీహారియె • నిక్కముగా మన వాంఛఁ దీర్చునం
 చరిగిరి సాహ సైకవరుఁ, లాత్మసముద్యమసిద్ధిమాత్రత
 త్వరమతి సుంద్రుగాని యిది • త ప్పిది యె ప్పని కర్మ మెంతురే. ౧౨౮.

శం. తలఁచుకొనినంతపని వా,రలు సేసిరి దాని కేమఁబ్రతివిధిఁ జేయక
 వలసె నవి యొప్పుయైనను. ఫలియింపకయుండునే తఁపస్యులవాంఛల్. ౧౨౯.

౧ శం. తఁపని మొదటిది దీనికె. చాపనిషంఁగాసిముఖ్యఁసన్నాహముతో
 మాపని రేపని చూడక, యేపని కేగి నటు లొప్పు • నేగఁగ వలసెన్. ౧౩౦.

చం. వలలును మాట్లు దీమములుఁ బాదులు జోవులు వేపులుక మొదల్
 గలతగుసాధనంబు లెనఁగ న్నైఱపోటరివేటకాండ్రు రా
 వలదని నిల్వఁగా వలసె • వాని కవే యెదు రేగుదంచి ని
 శ్చలముగ లక్ష్యసీమ వరుఁసం గుహనామృగము ల్వసించుటక. ౧౩౧.

గీ. అప్పు డొకపరి నాల్గైదఁపార్శ్వశమ్ముఁ
 బుండవలసెను మాయుండుఁకొండ విడిచి
 మఱియు నొకపరి వెడలుచు • మరలుచుండ
 వలసెఁ గొన్నాళ్లు దాని నేర్పడఁగ వినుము. ౧౩౨.

శం. కలఁ డొకగొల్లఁ దిద్దరి నొకానొకపల్లియ నందఁగోచన
 క్కులఁజాడు చాడు పుట్టినదిఁగోరె నొకప్పుడు నూరు నిల్లునెం
 జరియనితాడునా నడవిఁ ద్రిమృదుమం బని తోడు చాడుగా
 మొఱుగుచునుండు నచ్చగులఁతువుల మే పులకింప నెవ్వడుక. ౧౩౩.

కం. అటులుండఁగ వానికి గో, పటలీసే వైకపుణ్యపరిపాకమునక

ఘటియిల్లెఁ దెలిసి మది వి, న్ముటతరముగ నిట్టు లొకటఁ జోద్యముగాఁగక.

సీ. అడవిప్రమాకులఁ గాంచి • పుడమి నెవ్వఁడు నాటె, వీని సెల్లనటంచు • విస్తయవడు
సెలయేళ్లఁ దిలకించి • యిల వీని నెవ్వఁడు, ద్రవ్వించె ననుచువిం • తపహియించు
భూధరంబులఁ జూచి • ప్రోవువెట్టె నెవఁ డీ, రాతిగుట్ట లటంచు • భ్రాంతిఁజెందు
మేకములఁ గని వీని • మేపు నీగ్వట్టు నె, వ్వఁడు గాంచు నంచున • బ్రమువహించు
తేగీ. గొప్పదొంగయొక్కఁడెవ్వఁడో • తప్పకుండ, నిట్లుగావింపుఁడనియాన • తిచ్చియుండ
వచ్చు లెంకల కాబంటు • బలఁగమైనఁ, గానరా దయ్యెఁ జిత్రమి • త్కానలోన.

చం. అని మతియుం దలంచు నిటు • లార ననుం గనె నాదు తండ్రి యా
తనిఁ గనె వాని తండ్రి యిటు • తండ్రుల తండ్రుల నెన్న మున్నుగా
జననము నొంది యుండవలె • జక్కఁగ నెక్కఁడు వాఁ డెవఁడొకో
యని తెలియం దగుం దెలుపు • నాతనిఁ దొల్ల నెటుంగఁ గానగుక ౧౩౬.

కం. అనుకొనుచుఁ గంటి కెయ్యది, గనిపించిన దాని కల్లఁ • గారణ మొకఁడుం
డును దానిఁ దెలుపు నెవఁడో, యనుకొనుచుండఁగ నొకయ • హర్షభవేళక.

కం. పాని కొకవిప్రుఁ డెదుటం, గానంబడె కేయి • ద్రోవఁ గానక కానక
దా నొక్కడ నిలచి యుప, స్సాన్ని నమునకు జలము లుండు • చక్కి నెమకుచుక.

కా. ఆవిప్రుంగని డాయఁగా నరిగి య • య్యా! యియ్యరణ్యంబునం
దీవొక్కండవు సంచరింవఁగఁ గతం • బే మంచు బల్కంగ నీ
క్రేవక గారుడపర్వతంబు గల ద • గ్గిగ్రభాగంబునం
దేవుండుండుఁ గదా తదం • ప్రియుగ మర్థిం గొల్వఁగా నెంచుచుక. ౧౩౭.

ఉ. ఏనొకరుండ నిన్న నట • కేగుచునుండఁగ సంజ్ఞప్రార్థనక
వానమొయిల్ వడిం గవియఁ • బై నిరు లేచఁగ దారిదప్పి యి
క్కాన నికక వసించితి ను • కానొక యీరమువందు కేకువక
స్నానజలంబు లిం దరయ • నా కగపించితి వీవు నావుడుక. ౧౩౮.

కం. అయ్యా! నాపున్నియమే, మయ్యా యియ్యెడకు మీర • లురుడెండుటచే
నియ్యెడ దొడ్డది యయ్యె • గ, దయ్యా యియ్యెడవి మీర • లడుగిడుకతకుక.

కం. ఒదవె న్నినుఁ గాంచుట నాఁడఁ దలంచినతీర్థమ యెదుఁటను దోఁచినటుల్
వెదుకం బోయినతీవియ, పదముల దవిలి నటు లిప్పుడుఁపావనమూర్తి. ౧౯౨.

కం. పులుఁగులరాయనికొండం, గలఁ దొకజేవుండు వానిఁ గనఁగాఁ జనఁగా
వలె నంటి వతఁడు బావఁడో, పాలువగుదొకొడుకొ గొల్లఁబోయఁడో చెప్పమా.

మ. అనినకొ మువ్వురు గాఁడు మువ్వురుగ నఁయ్యావేళలం దోఁచె న
య్యనఘం డందటి కంటె నాధ్యుండు జగంబాతందె కల్పించె నా
తనికిం జేయఁగరాని యొక్కటియు నీధాత్రీ తలంబందు లే
దనినం గ్రక్కనఁ దత్పదంబులకు సాష్టాంగంబుగా మ్రొక్కఁచుకొ. ౧౯౩.

కా. ఎవ్వ రైనను దెల్పఁగాఁ దగినవాఁ రేతెంతురో యంచు నే
నువ్విట్లూరుచునున్న దెన్న నిదియే * యొక్కండె కల్పించినాఁ
డెవ్వఁడో జగ మెల్ల నంచు మదిలో * నే నెంచుకొఁచున్న య
ట్టివేళకొ వచియించినాడతవు గదే * యీ వానుడులో నిక్కముల్. ౧౯౪.

కం. అందటికంటె నతందే, ముందు పొడమి యుంటఁ జేసి, మొదలిటివాఁ డా
చుం దనరు నట్లు నాతలపుం దోఁచెడి నతని కంటె * బూర్వుండు లేమికొ.

కం. నీమాటకుఁ దాక్కొగ, నామదిలోఁ దోఁచె నతఁడు, నా యడిగినయ
ట్లమువ్వురు గాఁడని మఱియమువ్వురు నగుదు రంటి * వని యెట్లాకొ. ౧౯౫.

చం. అన విని బ్రాహ్మణుం డనియె * నాతఁడు బావఁడు గాఁడు రాజనం
దనుఁ డనరాదు గొల్లఁ డనఁ దప్పగు నాతఁడు మూఁడుజాతులకొ
జననము సెఁచె రాము డనఁపంజ్జల ముకొ ప్రజఁ గొన్నివేళలకొ
ఘనమతిఁ బ్రోవ నట్లగుటఁ గాఁడని యోసని తెల్పుఁగాఁ దగికొ. ౧౯౬.

కవిరాజవిరాజితము.—అనినముదంబునఁనాతఁడువొంగుచుఁనయ్య విసందగుఁనాతని వ
ర్తనములురాముఁడఁరణ్యమునందువి * రాధునిఁగూలిచిఁరావణుఁజం
పిన ఘనుఁడే కదఁవీనికతల్ మును * వీనులవిందుగఁవేమలు విం
టినిజుమియాతఁడుఁనిక్క ముదేవుఁడుఁనీనుడులట్లనెఁనిక్కవముల్.

కం. కొయ్యలకునుగోఁతిఁదొలు, దయ్యమునకుదొరతనంబు * దయసొనఁగెఁగదా
నెయ్యమున నతనిఁ గొలిచిన, నెయ్యని సమకూరకుండుఁ నెవ్వరి కైనకొ. ౨౦౦.

- కం. ఆయయ్య రాచకొమరుం, దాయన నని గెలువలేకఁయరిగెను భావం
డియిరువురుఁ దగుదురు మఱి, నాయింట నొకండు పొడమిఁనాఁ డట గాన.
- కం. నీవంటి యెఱుకఁగలవా, రీవిశ్వమునందుఁ గలరె * యెచ్చోనైననం
గావున దేవునిఁ దెలియం, గావరె నతని నెటు గానఁగాఁ దగుఁ జెపుమా.
- గీ. ఎచట నుండుదేవుఁ డేతీరుగా నుండు, నేమటంచుఁ బిలువఁ నేగుదెంచు
నేవి యారగించుఁ నెంతద వ్యాతని, యెల్ల యెల్ల నాకుఁ నెఱుగఁజెపును. ౨౦౩.
- కం. అని మూఢభక్తి వేడిన, విని విప్రుఁడు వానిభక్తిఁబిశ్వాసాదుల్
తనకుక ముదమిడఁగా నా, తనిదయఁ దరియింపఁ జేయుఁతలఁపునఁ బలికెక.
- చం. పరమపదంబు వానికి నిఁవాగము నల్లని మబ్బుగెబ్బు నం
గరుచిగలాఁడు స్వామి! మముఁ * గావు మనం బఱతెంచు నెద్ది యె
వ్వరి కెల నోగిరం బదియె * వానికి నింపగు నెంతదవ్వు కు
య్యరయ విసంగ నానొ యతఁడంతటి దవ్వున నుండు నంతటక. ౨౦౪.
- కా. నీవా దేవునిఁ జూడఁ గొరితివ యేనిం దెచ్చెదం సర్వవాం
ఛావాప్తికఁఘటియించు దాని సుకదిఁవ్యంబైనమృత్యోత్తమం
బావర్తించుచునుండు మొక్కనెల నిత్యంబుం గడుం బూన్కి. పెం
పైవర్ధిల్లఁగ వేయిసారు లటపై * బ్రార్థింపు మీచొప్పనక. ౨౦౬
- కం. నల్లని మేన్దలసామీ, తెల్లనిమోరగలవక్కి, లేజనయిక్ నీ
నల్లన యరుదెంచి కృపం, జల్లనిపార్శ్వఁగడయును * చవిఁగొని చనుమీ. ౨౦౭.
- కం. అని వేడుకొనిన దేవుఁడు, గనికరమున నీవనించుకడ శేతెంచుక
దిసదిన మిటుచేసిన ద, ర్భవ నిచ్చుం జనువు లిచ్చు, రత్నన వచ్చుక. ౨౦౮.
- కం. అని తెలిసిన నవ్వులతము, ననుగ్రహించవలెననియు * నాపై మఱియుక
దనబండుగులకుఁ గూడం, గనుపట్టెడు వెరవుఁ జూపఁగావరె ననియుక. ౨౦౯.
- కం. ఒనరగ విప్రుని చదయుగ, మున దనమూర్ధంబు సోకఁ మొక్కిన నతఁ డొ
య్యన లేవనెత్తి యొక ఝర, మున స్నాతునిఁ జేసెదానుఁమున్నుగ వానిక.
- కం. వీవుటఁ దారక మనుభే, ది మ్మగుచతురక్షరి యఁథావిధి నువదే
క మ్మనరఁజేసి యిచ్చుం, ప్రప్తేమఱుకండు మనుచుఁగ్రమ్మఁ బలికెక. ౨౧౦.

ఉ. అల్లదె నల్లనై పొడవునై మన మిప్పుడు చెప్పుకొన్న శ్రీ
వల్లభుఁ డిల్లుగాఁగ నిలువం జెలువం బుగమించునీడ భూ
తల్లజాకొండదాని కొకఁడండనె నంగు నశోవరంబు నం
పుల్లపయోజహ్లాక పంముల్లిసేతంబయి బంధురాఖ్యచేక. ౨౧౧.

కం. నీవారి దాని చారిక, నే నేగం దానమాడఁ నియమింపుము నీ
వానేళ గీవొసంగువా, ల్లావఁగ జనుడెంచి మీకు ఁదర్శన మిచ్చుక. ౨౧౨.

కం. అప్పగిది జెప్పి విప్రుం, డప్పడె తన దారివట్టి యరిగిన నాతం
డొప్పుగ నుపదేశింపుల, చొప్పున మంత్రము జపించి శుద్ధాత్మకుడై. ౨౧౩.

గీ. కాంచినల్లార్చిపాలుమీఁగడనమర్చి, బిగ్గరగఁజేర్చిననుఁగూఁపిలువఁదొడఁగ
నల్లనగుసామిచ్చిబోన వుపమయి, నెక్కిరావయ్యయివుడునాఁచక్కిరనుచు.

మ. త్వరతో నన్నుఁ బ్రపన్నుడై దరికి నాఁహ్వనంబు గావింప నే
డ్క రహింపం దరియం శృతవ్రతుఁడనాటం జేసి తద్ధ్యానమై
ఖరిఁ బక్షిందహయుండనై యచట సాక్షాత్కారముం జేయఁగా
నరుగంగా నల సెం జామి యవుడ భక్తాధీనతం దెబ్బుచుక. ౨౧౪.

కం. అనాఁ డటు నేనరుగఁగ, నానాటికి నతఁడు నెమ్మింపఁజేయుఁ దగ
గా నటు పిల్వఁ వొడంగుట, నేనేగుట నాకు నిత్యశక్యత్యం బయ్యెక. ౨౧౫.

గీ. అటులు కొన్నాళ్లు గడపి యంతట నతఁడు, బంతుగు లకెల్ల నివ్వనిఁబయలుపఱప
వార లబ్బునపడి మచ్చుఁనారుఁ గూడఁ, జూడఁ గోరినఁ గొలవనఁగాడఁ జేయ.

ఉ. చారికి నెల్లదర్శన మఁవారిలెలీల సుసంగి యీతఁడీ
తీరున జేయుచుండఁ బని శీరునె మాకని వానిఁ బిల్చి యా
భీరహితంబు నేడు మన శీరహితాత్మత నన్న నెల్ల మా
చేరువ నుండఁ గోగ మముఁ జేరు వరం బిడి నారమర్చిలిక. ౨౧౬.

గీ. అతఁడు చంద్రక్షరీజపఁత్రతనిరూఢ, బుద్ధిఫలసిద్ధిఁ బడసిన శయధరితఁ
జెందె నిల సర్వసిద్ధిప్రసాదీ బంధు, రంజకసగన్సనకె బంధుర మను చేరు.

కం. నొలుత నొకగొన్నిచాద్దల, కొఁదిగ నొకకొన్నియేళ్లఁ కొఁదిగ నేడుం
దలఁగితి మిటువైఁ దలఁగక, వలయుం గద నేల కొలది శవర్షంబులుగాక. ౨౧౭.

ఉ. నావుడు నన్ను గూర్చి పదఁనంబును మూడవసారి తెల్పడం

గావలె నంటి రీ రివుడు. గాఢన నట్లనఁజేసి కారణం

బో వివక్షన్న నందియును పోవునె నాగు మనంబు లోటుపా

టావహిలం దలంకె జెపుమా కృప నాయపరాధముకొహరీ.

౨౧౧.

కం. అవవుడు నీ వవరాధం, బసుకొని యొనరింపకన్న నది యవరాధం

బును గాక యున్న యయ్యెకొ, మునివర మాచలమునకుమూల మెటన్నకొ.

ఉ. కుక్కుటలింగమూర్తి గడుఁగూరిమిఁ చెల్వినతారకక్రమం

ఒక్కడిరాజశేఖరునఁ కంతయుఁ దెల్లముఁ జేసి చచ్చితి

విక్కిడి కారం దంత జపియించెను దన్నహిమం బెఱుంగ నం

దొక్కవిధంబుఁ బూని విధియుక్తిగ నెక్కుడినఁ బేర్చితోకొ.

౨౧౩.

కం. తావన్నాత్రజపంబున, నే వానికి వగము లొసంగఁ నేగి తనీయం

తొవాంధ యేమి యని నం, భావింపఁగవలసెఁ ద త్రుఁభావము వలనకొ.

సీ. ఆతఁ డా జపమునఁజై నీక్షుఁ బూని నంకల్పించు నపుడు సాంగపరిచార

ముగ మమ్ముఁబ్రక్కతఁ * మనుడటంచుఁ దలంప, నవృటికప్పడె * యరుగుచుండ

నంతఁ బ్రదోషవాఁట్యాచసరంబునఁ, గుక్కుకేశ్వరు కొల్వఁ * గోరి జేష్ట

గుంపులైవచ్చు * నిలింపు లంకంతినె, మ మ్మంతరితమాన్యమునందుఁ

తే.గీ. గాంచియెదురేగు దెంచినఁమంచితముగ, నక్కడకుమమ్ముఁగూడఁగమ్మనుచునేడ

నింత కన్నను మేలున్నఁదేయటంచుఁ, జెలఁగి మేమందఱమువ్రవేళించున పుడు.

ఉ. మాపటివిష్ణురూపమును * మాన కొగిం బవలింపఁ జేయనో

తేవకుఁ దేవకుం బ్రబలఁ లేజపు వేడిమి మగ్నమూర్తియై

పాపికొనంగనో గగనఁవర్తవర్తిభ్రమణప్రభూరిపం

తావము దీట మజ్జన మొనప్పనె భానుడు వ్రాలె వ్యాధి.

౨౧౬.

గీ. కాలవధికాగ్రగణ్యుండు * కాలగరుని, నటనపటిమావలోకనానంతరమునఁ

తావతోషిక మిడఁగ నంబరము కొనను, బసుపానంగించె ననసంజంపపబొసంగె

కం. జగ మంసకారితను జెం, దెఁగదా యని లోడుతోనఁ దీపకలాపం

బాగిఁ దోఁచెను భసితద్యుతి, యుఁగడుం జొప్పడియె నప్పుడొప్పుగఁ జూడకొ.

గీ. అంతట నిశానుధాకరఁవ్యతిరమమునఁ

గడలుకొనురాగ మన పనుఁగ్ర మగురీతిఁ

బాహువుఁగొంతాయ రంజిష్టుఁ బాటువుఁ గాంచె

బ్రాహ్మదంబున కొకవింతఁవన్నె యిడుచు.

౨౨౯.

మ. బలభిత్ప్రీన్నతరిత్స సాధవలభిఃవ్యాలంబిర క్తచ్ఛదో

జ్వలకారీకలకాత వంజరములేవం దూరువుండవై

బాలిచెన్ సోదయరాగలాంఛనపరిఃస్ఫూర్తిం దుషారాంశుమం

డల మూర్ధ్వప్రతిపాదీరశ్చిగ్గోసంఘానస్ఫురన్తూర్తిమై.

౨౩౦.

కా. ఆరేయెల్లను మున్న శంకరునినాట్యం బంత భృంగీశుహః

సోగ్రుప్రాధిమ మంత నందికృతమైః యోహ్సరు గాన్తకీయా

సారస్థంబును బిమ్మట న్నృపతపఃస్పందంభశుంభశ్రవం

సారూఢోక్తలు గాలయాపనము సేయ న్నైమ్మిమై నుండఁగాన్.

౨౩౧.

పీ. హొలికోడి తానెయ్యెయ్యెలుగెత్తియూడుఘంఘటఁగుక్కుటేకుండుఁకొనరి కూన

నాలమందల కెల్ల నధినేత తానెయ్యె, పాంకంబుగా నందిఁ జంకె వైచె

దీర్ఘంబుఁడెచ్చుహంస్తికె బెద్ద తానెయ్యె, లంబోదరుండు బృంహింతం బొనర్చె

వివాగంబులకున్లెఁ బెద్ద దానై కుమా,రునికేకె పెలువ నిఁస్వన మొనర్చె

తే.గీ. దానెలింగార్చనలకుఁబ్రాంధమికుండగుచుఁ బ్రాతరనిలుండుగేతనాంగ్రముననున్న

ఘంట మోయించెవందిమాంగధలుతామె, యగుచుభక్తులుచేర్కొనింరపుడుమమ్ము.

ఉ. అంతట భానుమంతుఁ డుదయాచలంగము ననుఁ దోచె న

త్యంతయుఁ దమ మైన యగుఁజాంగమునుం జశురాస్యప్రభుం

బెంతయు నొప్పుగా భుజనఃకృష్టిక 'న్నతి మించు భారత

కాంతునిదేష మొప్పుగ జంగమనభ్యుత్తమాల నొప్పుగాన్.

౨౩౨.

కం. అంతటను గుక్కుటేకుండు, సంతసమున సముచితోపచారమ్ముల మ

మైంతయును గారించి మొత్తయుభేరయులేనిఁ హితము చిల్చిన్.

గీ. మమ్మలను బావు నపు డయ్యుమాధిపుండు, కొదిరసామినిరావించిఁకొంతదవు

సాగనపించు మని పంచఁ నాగుహుండు, దోడరా సేగితిమి రాజఁదుగ్గమునకు.

కం. అపు డాపువు డాయం జని, చెపుమా యుపమాకనుండుఁ శీఘ్రము గాఁగాన్.

ఆపముం దపముం మముఁ గూ, ర్చి పరంతప! రాఁడలంచినేసితి గాడే.

కం. తచ్చిది మదుగును వరముల, నిచ్చెద నుద్బుధులహిమః మిద తేలిగఁ గదా

సచ్చరిత యనిన నమ్రహి, భృచ్చంద్రుడు మాకు మొక్కి వివరించె నిటుల్.

కా. దేవా! తారకమంత్రతత్త్వము ప్రసాదించెన్ మరున్సని నా

కేవే వేలుపునైన గోర్క లిడ రావేయంచు బ్రార్థించినన్

వేదగం జనుడెంచి నీ దగువనోభీష్టం బమోఘంబుగా

గావించుం జామి యంచు డెల్పి మఱియుం గారుణ్యచిత్తంబునన్. ౨౩౮.

కం. కలి శ్రీశేంకటరమణుడె, తలచుగఁ బ్రత్యక్షుడై వంతుం బటుగానం

దొలుత జప మితనిఁ గూర్చియె, సలుపుము నీవాంఛితము లొనగ నేతెంచున్.

కం. కావున శేంకటరమణుడె, తావకవంశంబునందుఁ దరతరములుగా

భూవరులఁబ్రోచుచుండెజ, నావన మొనరింపుమనుచుఁ బ్రార్థింపు మనెన్ ౨౪౦.

గీ. తన్నహమంత్రమున కధిదైవతంబు, రాముఁ డీతండు శేంకటరమణుఁ డనుచు

భేద మెంచకు మాతఁడు విభవముఁ దలఁచెగా నీతఁ డెచ్చవఁ తారమూర్తి.

కం. నారదముని చెప్పిన యాతీతున ధ్యానం బొనర్చితిని నే సాక్షా

త్కారం బొనరించితి నీ, వారీతిక్ భక్తవంద యవిత్సర్గదా. ౨౪౧.

కం. కావున నలమేల్తుం గా. దేవియు నీశలమితో మఁదీయాన్వయముం

బ్రోవఁ నిందు పసింపుడు, దేవా ప్రతిన్యపతిచెంతఁ నేజ మెలర్చున్. ౨౪౨.

కం. అటు లైదువేలవర్షము, లబ్ధి నాచంద్రతాఁకార్కంబున

వృక్షులుండు కుమారు డె, వృటి కప్పడు నృపులఁబ్రోవఁ వర మీవలయున్.

చం. అని యిటు లానృపాలమణిఁ ప్రార్థనఁజేయఁగ వాని నీవు కో

రినవరమిచ్చినార మనిఁప్రీతునిఁ జేసి కుమారు నింటికి

బనిచి సతీసమేతముగఁ వచ్చితి మిచ్చటి కము నీతలం

చినగతి నయ్యెఁ గాదె మునిఁకేళిరయంచు వడించి వెండియున్. ౨౪౩.

కా. నీ వారాజకులావతంసమునకుం దెందంబునం బ్రీతిగా

శ్రీవంశప్రతిభాప్రతాపజయసాఁకిల్యాదులంజేనిఁజెం

వైవర్ధిల్లఁగఁ చారకంబు భవఘోరంభోధినిస్తారకం

బోవాచంయమివర్ణ తెల్పితిగదెఁ యూహించియు క్తంబుగాన్. ౨౪౪.

కం. అందులకేమును మోదముఁజెందితి మిఁక నేమి కోర్కొంటున్నవో చెప్పుమా

దెందఁబున సరదీహముఁ బొందక యని కోరివల్కుముని ముడికొండె. ౨౪౫.

కం. స్వామి ! నిష్కాముఁడనగు, నీ మిము గేమనుచుఁ గోర్కుఁలవి యని యడుగం
గా మదిఁ దలంతు నైనను, మిమాటకు మేరమీఱఁమియు నుచితమగుకా. ౨౪౮.

కం. కావున నీయిరులెఱంగుల, నీకేళ సునర్వఁ దగినఁ దెద్దియు యనుచుకా
భావమునందు వితర్కము, గావించుచునుండు భక్తఁకల్యాణకరా. ౨౪౯.

గీ. అనిన నిష్కాము లగుతపోధనులు మున్ను
గడఁగువనులును లోకోపకారమునకుఁ
గాదె యలవడె నీవు నంక్క గణిఁ జేయ
రాదె యన నాతఁడు మహావ్రసాద మనుచు. ౨౫౦.

కం. జుఁములకుఁ బ్రీతిఁ జేయుట, జగన్నివాసునకుఁ ప్రీతిఁ నలుపుట యనుచుకా
దగ మున్నిటిమునిగణ మున్నదిం గావించుచుండఁనచ్చు నటంచుకా. ౨౫౧.

గీ. దేవసేవనముఁ బైఞ్ఞికుండు గావిఁవఁగా, నరుగుచో సృతిసౌకింఁలైననడువ
వలెంచు నెఱిగినవాఁడు గావున మాని, లేవన దీక్ష నెంఁలేవనమునఁ
జనుచుండఁ బ్రొద్దుగ్రుంకిననాఁటిరాతిరి, నడవి దా నివసించుటాదిగాఁగ
స్వామి కంతయును విఞ్ఞాపనంబొనరింఁ, తత్పికాచత్వంబుఁతలఁగఁ జేయు
తే.గీ. టాకటియుఁ గలిఁ గరాజకంఠ్యక త్రిలింగ, విభునిపట్టపుడేవి గావించు టాకటి
మును మనంబునఁగోర్కులైఁయున్న వెన్న, విన్నవించితి భక్తప్రసన్నహృదయ.

మ. అన శ్రీసంకటనామకుండు దరహంసాంకూరిమ్యామ్యుడై
యను నప్పండితమాని వ్యాఘ్రహతుడైఁ యట్లయ్యెనే నాఁడు యా
చనకై ముగుచువచ్చునప్పు డొగి మాఁసంసేవనం బాచరిం
తు నటం చీగుడిఁ గాంచి మ్రొక్కి చనె నీఁత్రోవకా సుతాన్వీతుడై. ౨౫౩.

గీ. మరల వచ్చునాఁడుఁమముఁ గొల్వ లేదు మా, కొండవంకఁ జూడఁకుండ బండి
యైన దిగ్గఁడయ్యెఁ మానుండు తెలిపిన, వినియు వినని యట్లుఁ వెడలు మనియె.

గీ. నాని తనూజా పాత్రాఁడు స్వఃనార్జితలబ్ధిఁ బీతికాపురా
స్థానిక వచ్చి నిన్నఁ దగులనల్పశులం గని యింటి శేఖవాఁ
డై నియమంబునం బదగఁయూజలమజ్జన మాచరించి య
స్వానిడెఁ బిండదానము విశుద్ధహరికా కృపితప్రియంబుగాక ౨౫౪.

కా. దానం జేసియు నీవుఁ జేసిన తదుఃస్వప్నాః పులిం జేసియున్

వానిం బాసి తొలంగెఁ గ్రూరత యికంబైకాచకవృత్తియై

ద్వానిం బాయు నటన్న బంధురసరోంతర్వారిపూరంబులం

దానం బాడిన వీడు వీనిసఖులుం ధన్యాత్మతాదు ర్వడిక.

౨౫౬.

గీ. అనిన నిపుడయే వచ్చెదం నశుచు మాని, వర్మ్యుడగ్గిరవరబహిఃస్వాసులైన

వాండ్ర నందఱు బంధురఃవారి ముంప, నంద జుందుండి నెల్వడుఁ నంతలోన,

కం. ఇంగాలము లగ్నిశిఖా, నంగంబున దీప్తి పడసిఁ జ్ఞానమృతములో

నంగారములయినట్టుల, పొంగారు మనోజ్ఞరూపఃములఁ గని వారల్.

౨౫౭.

కం. మునుపటి కొలంది ప్రాయము, మునుపటి కొలది యగురూపఃమునుగని వారల్

మునుపటిగొన మోక్కటిఁ గవరనఘంబగుతత్సరోమఃపాత్ర్యంబనదే.

౨౫౮.

కం. నారదుఁ డవటనె యున్నటు, లారక్షకుడైనశౌరిఁ నరసి తదాజ్ఞాన్

వారికి నందింక తవుడా, నారాయణుపాదవర్మఃనంబు ఘటించెక.

౨౬౦.

గీ. దయనుగతపాపులయిన యందఱును గాంచి, శౌరికరుణించిమికల్పఃషములుబాసె

తావనాకృత్యుల్లితిరి ఁ భవులార, యనుచుఁ గ్రన్తుటనవ్వానిఁ నరసి పలికె.

కం. తరుణం దారకమున ద్వ్యక్షిర నుపదేశింపు మ్నిపఃజకువన వారుం

దురు సాంతానికలోకము, లిరవులుగా నివ్వచాగఁపుత్రి దలిర్చక.

౨౬౨.

మ. ఇత సక్కన్నై త్రిలింగదేశధరణీభృన్వారిదేశేయా

నొకొ కాకుండు సుకొ యలఁచు మదిగో నొక్కింతసంజేహ మా

నకు మా రాజా నిజానురక్తను గణంజుంజౌటచే బెండ్లి యా

డక వర్జించునె యిట్టిచుట్టముల వీడం జూచునే యెయ్యెడక.

౨౬౩.

కం. ఎల్లియె యయ్యిరువురకును, దెల్లంబుగఁ బెండ్లియగు నందే పయనంబై

తల్లి దనపరిజనముతో, నల్లనిపురి జేర నిరుగుఁనారయు మెరుటక.

౨౬౪.

గీ. ఈమధ్యఁగొన్న మూఁదేండ్లప్రాయంబున, నుండ నిక్కండవైఁ నున్నమమ్ముఁ

గొలవంగఁ బరిజనంబులతోడఁ దలిదండ్రు, లేలేంచి మాకు పంపితిఁ జేయ

నంద్రదేశేంద్రుఁ పురంద్రునిది యంచు, వరము మే మొఫగంగఁ బడసి యెగు

నపు దంగరక్షకై యన్యవాకృతితోడి, తవతప్రతిమ దీనిఁకంకసీమ

- తే. హారతరళంబుగాఁ గూర్చి యరుగునంత, వత్సరంబున నగ్గజంధ్వజవిభుండు
వివయవతియుండుఁగలభాంకుఁడనెడివిభునిఁ, గనియెనీభద్రమతియునుకన్నె నెనుక
గీ. సావప మెప్పుడు నొప్పుదుఁసాంధ్యవేళ, ముక్తమూర్ధజాలై నిగ్రఃపోవఁ గూడ
దనుచు నిమ్మదియ యెటుంగఁకట్టినర్చు, నంతనంతర మొదవె భూఃతాళిగవియ.
- నం. అది యటు లుండ నిమ్మ సముదారుఁ డమానుషభావాశౌర్యం దు
నదరిపుకొరి పీకపునఁనాథుఁడు పుణ్యయశోభిధానుఁ డొ
ప్పద ముగ నెల్లి భద్రమతిఁ • బెండిలి యా నిక వత్సరంబులో
హృదయ మెలర్ప మేము వసియింపఁగ నచ్చటి కేఁగఁ వలెక. ౨౬౭.
- ఉ. తద్దయు నీవు లోకహితఁతత్పరతక మముఁ గొన్ని కోరి తిం
కెదియు నేనిఁ గోర్కి గల • దేని ఘటింతుము వేఁడు మంచునా
నద్దివజేంద్రవందితు దయారసమానసు నేకచేత్వరం
బెద్దయుఁబ్రొద్దు కోర్కు లిడఁ • బేర్కొని యమ్ముని పల్కె నిమ్మెయిక. ౨౬౮.
- నీ. సుకవిసారస్వతఃస్ఫరణంబు రసికాంతరంగరంజకమై యెఁనంగవలయు
స్థపనయవ్యాపార • మేపార దాక్షిణ్యమున జనావనవృత్తిఁ బూనవలయుఁ
బర్జన్యఁ డనుకూల • వద్దియై క్షిప్రకహ్నికరోత్కర్ష • నలర వలయు
జనపదంబులు సుశీఁక్షంబులై తృణకాష్ఠ, నలసమృద్ధములుగాఁ జెలఁగ వలయుఁ
- తే.గీ. బ్రకృతిజనసంచయంబుఁ బరస్పరంబు, జెలిమి వాటించి పాడిమైఁ నెలమిగాంచి
కలిమిని నహించి పాఁడివంటల రహించి, రాజవిశ్వాసపరతచేఁబ్రబల వలయు.
- కం. అని మని యాశాస్యము దెల్పిన విని గరుడాద్రవాసి • నేకటరమణుఁ
డనుమొదింబున నివ్వని, కనుమతి గావించు ననుచు • ననియెం గరుణక.
- నీ. బ్రహ్మవిద్యానుహా • ప్రజ్ఞానిధిత్యంబు, దివిజేంద్రపశుశక్తైఃభవపమృద్ధి
యదితికశ్యపసమానాపత్యయోగంబు, సంప్రనాయకకాతుఁకానుషక్తిః
నారదవతిమానఃతారకజపసిద్ధి, ధూర్జటినిభధూతఁదోషవృత్తి
హీనభూతాభసాంతానకలోకాప్తి, వల్లవతుల్యకైఃవల్గవదవి
- తే.గీ. యేతదచ్చత్ప్రీతూరివిఃఖ్యాతమహిమ, సహితమహితకథావిఃశ్రవణవతన
నిరతనిరతుల కొదవు నూనివర!వార,లున్నెడల నీతలంచి నఁల్లండుఁ జామ్ము.
- గీ. అడరు మునివాస మొంటిఁమామిడి యనంగ, వివ్రరాక్షసురాని రాంవికముపాడు
దివిజాఁడు వార్చెద ననుగుంటఁలేటగుంట, వల్లవులవల్లై గోపాలఁవట్టనంబు.

୧୫୫

శ్రీ మహా ం ద్ర వి జ య ము.

కా. జోకానుగ్రహకాంక్ష సీగతిః శృపాఃకుండై మరున్మానికా
క్రికాంతుండు వరంబు లిచ్చి దని యింఁచెం దా ర్హ్యభూమిధం
స్తోత్రక్రిమహినుంబు శానకముఃఖర్బుత్ ప్రీతిః బాంధవం వి
ద్యాకల్పం దగునూతుండుం దెలిపె నిఁట్లత్యంతమోదంబునకొ. ౨౭౩.

మ. శుభసంధాయక కాలివాహనశకేః పుష్యోక్రహస్తీందు (౧౮౨౫) ప
 చ్చుభకృష్ణత్సరవైత్రశుద్ధనవమిః శుభ్రాంశుజాహంబునం
 దుభవద్భాస్రక పాదమూలమున నెంతోభక్తి నర్పించితిం
 బ్రభుశంకైశాని రామ యీశ్వరిః గృహం బ్రహ్మాత్మి నొందింపన

కం. శ్రీరమ్యగుణస్తోమా! శారాజత్కీర్తికామ! • శాశలమా!
 గౌరీస్తుతనామా! తారకమంత్రాస్తోత్రస్సంధామా! రామా.

౧. లంకారాజ్యనివేశితారిసహజశ్లాఘార్థభావనిరా
తంకప్రాధబలాబలా ! హితహితార్థచేషితస్వర్ణస
త్పంచేతుర్పాపితోషికనితాంతప్రీతిరత్నాంగదా
లంకారద్రయదానమోదపరిభేదద్యాయుజాతాంగదా.

మానిసి, శ్రీవిభవాస్పదకంఠరథాంగకంచివ్వామనోహరమంజుసదా
 శాశ్వతదేవులవల్లికులవ్రథఃవద్విజృంభజితభవ్యవదా !
 రావుకులోత్తమరాజశిఖామణిఃరామధరావరచందనస
 ద్వావకుమారమహీపతిసూర్యస్థఃపాలముహుఃపరిపాలవధీ.

✻ ✻ ✻ ✻ ✻

ఇది శ్రీమద్రామనామపారాయణసారాయనాతిగత్య గాండిన్యగోత్రవర్ధిత
దేవులపల్లికులపయఃపయోనిధితలానిధిసీతారామకాష్ఠిచక్ర వేంకట
కృష్ణకాష్ఠిపుత్ర తమనాధిధానాంతర వేంకటకృష్ణకాష్ఠి
నామగ్రజన్మ ప్రతింగ దేశగ్రజన్మ సుధీవిధేయ సుబ్బ
రాయ నామధేయ ప్రణీతం వైవ మహేంద్ర
విజయం బను ప్రబంధంబు నందు
సర్వంబు

పాత బాగు పు.

శ్రీరామార్పణమస్తు.

10884

